

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

60. vuosikerta

12. joulukuuta 2017

Sisältö

II Muut kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ **Komission delegoitu asetus (EU) 2017/2278, annettu 4 päivänä syyskuuta 2017, verkoston luomisesta Euroopan unionin maatilojen tuloja ja taloutta koskevien kirjanpitolietojen keruuta varten annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1217/2009 liitteen I muuttamisesta** 1
- ★ **Komission asetus (EU) 2017/2279, annettu 11 päivänä joulukuuta 2017, rehun markkinoille saattamisesta ja käytöstä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 767/2009 liitteiden II, IV, VI, VII ja VIII muuttamisesta ⁽¹⁾** 3
- ★ **Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/2280, annettu 11 päivänä joulukuuta 2017, verkoston luomisesta Euroopan unionin maatilojen tuloja ja taloutta koskevien kirjanpitolietojen keruuta varten annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1217/2009 soveltamissäännöistä annetun täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/220 muuttamisesta** 12
- ★ **Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/2281, annettu 11 päivänä joulukuuta 2017, vuonna 2017 korjatuista rypäleistä tuotetun viinin väkevöimistä koskevien rajojen nostamisen sallimisesta eräillä Saksan viininviljelyalueilla ja kaikilla Tanskan, Alankomaiden ja Ruotsin viininviljelyalueilla** 17

PÄÄTÖKSET

- ★ **Neuvoston päätös (YUTP) 2017/2282, annettu 11 päivänä joulukuuta 2017, Kongon demokraattista tasavaltaa koskevista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2010/788/YUTP muuttamisesta** 19
- ★ **Neuvoston päätös (YUTP) 2017/2283, annettu 11 päivänä joulukuuta 2017, laittomia pienaseita ja kevyitä aseita sekä muita laittomia tavanomaisia aseita ja ampumatarvikkeita koskevan maailmanlaajuisen raportointijärjestelmän tukemisesta niiden laittoman kaupan riskin pienentämiseksi ("iTrace III")** 20

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti.

★ Neuvoston päätös (EU) 2017/2284, annettu 11 päivänä joulukuuta 2017, tuen antamisesta Afrikan, Aasian ja Tyynenmeren sekä Latinalaisen Amerikan ja Karibian alueiden valtioille, jotta ne voisivat osallistua ydinaseisiin soveluvan halkeamiskelpoisen materiaalin tuotanto-kieltoa koskevaa sopimusta käsittelevän asiantuntijoiden korkean tason valmisteluryhmän neuvoa-antavaan prosessiin	32
★ Komission päätös (EU) 2017/2285, annettu 6 päivänä joulukuuta 2017, organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1221/2009 mukaisen, EMAS-järjestelmään liittymisen edellyttämät vaiheet esittävän käyttäjän käsikirjan muuttamisesta (tiedoksiannettu numerolla C(2017) 8072) ⁽¹⁾	38
★ Komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2017/2286, annettu 6 päivänä joulukuuta 2017, Eco-Lighthouse-ympäristöjärjestelmän vaatimusten tunnustamisesta ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmän (EMAS-järjestelmän) vastaavien vaatimusten mukaisiksi organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1221/2009 45 artiklan mukaisesti (tiedoksiannettu numerolla C(2017) 8082) ⁽¹⁾	87
★ Komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2017/2287, annettu 8 päivänä joulukuuta 2017, elohopean ja tiettyjen elohopeaseosten tuonnissa käytettävien lomakkeiden täsmentämisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston elohopeasta annetun asetuksen (EU) 2017/852 nojalla (tiedoksiannettu numerolla C(2017) 8190) ⁽¹⁾	118
★ Komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2017/2288, annettu 11 päivänä joulukuuta 2017, sellaisten tieto- ja viestintätekniikan teknisten eritelmien yksilöimisestä, joihin voidaan viitata julkisissa hankinnoissa ⁽¹⁾	123
★ Komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2017/2289, annettu 11 päivänä joulukuuta 2017, korkeapatogeenisen lintuinfluenssan esiintymiseen tietyissä jäsenvaltioissa liittyvistä suojatointimenpiteistä annetun täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2017/247 liitteen muuttamisesta (tiedoksiannettu numerolla C(2017) 8631) ⁽¹⁾	126

KANSAINVÄLISILLÄ SOPIMUKSILLA PERUSTETTUIJEN ELINTEN ANTAMAT SÄÄDÖKSET

★ Vastavuoroisesta tunnustamisesta tehdyllä Euroopan yhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen sopimuksella perustetun sekakomitean päätös N:o 52/2017, annettu 24 päivänä marraskuuta 2017, vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten merkitsemisestä sähkömagneettista yhteensopivuutta koskevaan alakohtaiseen liitteeseen [2017/2290]	136
★ Vastavuoroisesta tunnustamisesta tehdyllä Euroopan yhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen sopimuksella perustetun sekakomitean päätös N:o 53/2017, annettu 24 päivänä marraskuuta 2017, vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten merkitsemisestä sähkömagneettista yhteensopivuutta koskevaan alakohtaiseen liitteeseen [2017/2291]	138
★ Vastavuoroisesta tunnustamisesta tehdyllä Euroopan yhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen sopimuksella perustetun sekakomitean päätös N:o 54/2017, annettu 24 päivänä marraskuuta 2017, vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten merkitsemisestä sähkömagneettista yhteensopivuutta koskevaan alakohtaiseen liitteeseen [2017/2292]	140

Oikaisuja

★ Oikaisu komission asetukseen (EU) 2015/340, annettu 20 päivänä helmikuuta 2015, lennonjohdajien lupakirjoja ja todistuksia koskevista teknisistä vaatimuksista ja hallinnollisista menettelyistä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 216/2008 mukaisesti, komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 923/2012 muuttamisesta ja komission asetuksen (EU) N:o 805/2011 kumoamisesta (EUVL L 63, 6.3.2015)	142
--	-----

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti.

II

(Muut kuin lainsäätämismääräyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2017/2278,

annettu 4 päivänä syyskuuta 2017,

**verkoston luomisesta Euroopan unionin maatalojen tuloja ja taloutta koskevien kirjanpitolukujen
keruuta varten annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1217/2009 liitteen I muuttamisesta**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon verkoston luomisesta Euroopan unionin maatalojen tuloja ja taloutta koskevien kirjanpitolukujen keruuta varten 30 päivänä marraskuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1217/2009 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 3 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1217/2009 liitteessä I on jäsenvaltiokohtainen luettelo maatalouden kirjanpidon tietoverkon piireistä, jäljempänä 'FADN-piirit'.
- (2) Kyseisen liitteen mukaan Saksa jaetaan 16 piiriin. Saksa on pyytänyt, että FADN-piirit Schleswig-Holstein ja Hampuri yhdistettäisiin asetusta (EY) N:o 1217/2009 sovellettaessa yhdeksi FADN-piiriksi: Schleswig-Holstein/Hampuri.
- (3) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 1217/2009 olisi muutettava.
- (4) FADN-piirejä koskevaa ajantasaistettua luetteloa, joka vahvistetaan tässä asetuksessa, olisi sovellettava tilivuodesta 2018,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 1217/2009 liite I tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan tilivuodesta 2018.

⁽¹⁾ EUVL L 328, 15.12.2009, s. 27.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä syyskuuta 2017.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

LIITE

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1217/2009 liitteessä I Saksaa koskeva FADN-piirien luettelo seuraavasti:

”Saksa

1. Schleswig-Holstein/Hampur
 2. Niedersachsen
 3. Bremen
 4. Nordrhein-Westfalen
 5. Hessen
 6. Rheinland-Pfalz
 7. Baden-Württemberg
 8. Bayern
 9. Saarland
 10. Berlin
 11. Brandenburg
 12. Mecklenburg-Vorpommern
 13. Sachsen
 14. Sachsen-Anhalt
 15. Thüringen”
-

KOMISSIO ASETUS (EU) 2017/2279,
annettu 11 päivänä joulukuuta 2017,
rehun markkinoille saattamisesta ja käytöstä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston
asetuksen (EY) N:o 767/2009 liitteiden II, IV, VI, VII ja VIII muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon rehun markkinoille saattamisesta ja käytöstä, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1831/2003 muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 79/373/ETY, komission direktiivin 80/511/ETY, neuvoston direktiivien 82/471/ETY, 83/228/ETY, 93/74/ETY, 93/113/ETY ja 96/25/ETY ja komission päätöksen 2004/217/EY kumoamisesta 13 päivänä heinäkuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 767/2009 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 20 artiklan 2 kohdan ja 27 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Jotta merkinnät olisivat merkityksellisiä, joillakin unionin kielillä sallitaan erityiset ilmaukset lemmikkieläimille tarkoitettussa rehussa. Lemmikkieläinten rehun alalla kahdessa jäsenvaltiossa tapahtunut uusi kehitys osoittaa, että lemmikkieläinten rehua koskevat erityiset ilmaukset ovat riittäviä myös kyseisten jäsenvaltioiden kielellä.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 767/2009 liitettä II olisi sen vuoksi muutettava.
- (3) Rehuaineiden ja rehuseosten ravintoaineita ja lisäaineita koskevia poikkeamia olisi tarkistettava ottaen huomioon analyyseissä tapahtunut tekninen edistyminen ja hyvästä laboratoriokäytännöstä saadut kokemukset. Asetuksen (EY) N:o 767/2009 liitettä IV olisi sen vuoksi muutettava.
- (4) Yhä useammissa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1831/2003 ⁽²⁾ mukaisesti annetuissa rehun lisäaineiden hyväksynnöissä vahvistetaan lisäaineiden enimmäismäärä rehuseoksissa ja rehuaineissa, joiden osalta tällaisia arvoja ei ole aiemmin asetettu, kun taas muissa hyväksynnöissä on vastikään vahvistettu lisäaineen suositeltua enimmäispitoisuutta rehuseoksessa koskeva käsite. Rehun valmistusteknologia voi lisäksi johtaa sellaisten vitamiinien kaltaisten lisäaineiden lisätyn määrän vähentymiseen, joita saattaa esiintyä lopputuotteessa myös luonnostaan. Tämä saattaa johtaa epäselvyyksiin käytännössä, jos toimijan on merkittävä lisätty määrä, mutta valvontaviranomainen voi analysoida ja tarkistaa vain lopputuotteessa olevan määrän. Jotta voidaan ottaa huomioon tämä kehitys ja varmistaa tasapainoinen, asianmukainen ja merkityksellinen rehuaineiden ja rehuseosten merkitseminen, asetuksen (EY) N:o 767/2009 liitteitä VI ja VII olisi muutettava.
- (5) Tekniikan kehitys mahdollistaa, että rehuna voidaan yhä enenevässä määrin käyttää sellaisia elintarvikkeita, joita ei ole enää tarkoitettu ihmisravinnoksi. Komission asetuksessa (EU) N:o 68/2013 ⁽³⁾ mainitaan tällaiset ”entiset elintarvikkeet” rehuaineina. Koska tällaisten entisten elintarvikkeiden laatu ei joissakin tapauksissa ehkä täytä rehulle asetettuja vaatimuksia, kyseisten entisten elintarvikkeiden merkinnöissä olisi mainittava, että niiden käyttö rehuna sallitaan ainoastaan käsittelyn jälkeen. Sen vuoksi asetuksen (EY) N:o 767/2009 liitettä VIII olisi muutettava.
- (6) Koska liitteisiin tehtäviä muutoksia ei ole turvallisuussyistä välttämätöntä alkaa soveltaa välittömästi, on aiheellista säätää siirtymäajasta uusiin merkintöihin siirryttäessä, jotta vältetään tarpeettomat kaupankäynnin häiriöt eikä luoda tarpeetonta hallinnollista rasitetta toimijoille.
- (7) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän kasvi-, eläin-, elintarvike- ja rehukomitean lausunnon mukaiset,

⁽¹⁾ EUVL L 229, 1.9.2009, s. 1.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1831/2003, annettu 22 päivänä syyskuuta 2003, eläinten ruokinnassa käytettävistä lisäaineista (EUVL L 268, 18.10.2003, s. 29).

⁽³⁾ Komission asetus (EU) N:o 68/2013, annettu 16 päivänä tammikuuta 2013, rehuaineluettelosta (EUVL L 29, 30.1.2013, s. 1).

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 767/2009 liitteet II, IV, VI, VII ja VIII tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

1. Sallitaan rehuaineiden ja rehuseosten, jotka on ennen 1 päivää tammikuuta 2019 varustettu merkinnöillä ennen 1 päivää tammikuuta 2018 voimassa olleiden sääntöjen mukaisesti, saattaminen markkinoille ja käyttö, kunnes varastot loppuvat, jos ne on tarkoitettu elintarviketuotantoeläimille.
2. Sallitaan rehuaineiden ja rehuseosten, jotka on ennen 1 päivää tammikuuta 2020 varustettu merkinnöillä ennen 1 päivää tammikuuta 2018 voimassa olleiden sääntöjen mukaisesti, saattaminen markkinoille ja käyttö, kunnes varastot loppuvat, jos ne on tarkoitettu muille kuin elintarviketuotantoeläimille.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 11 päivänä joulukuuta 2017.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

Jean-Claude JUNCKER

LIITE

1) Muutetaan liite II seuraavasti:

Korvataan 3 kohdan b alakohhta seuraavasti:

”b) lemmikkieläinten rehun nimityksiksi sallitaan seuraavat ilmaisut: bulgarian kielellä ”храна”; espanjan kielellä ”alimento”; tšekin kielellä ”kompletní krmná směs” voidaan korvata nimityksellä ”kompletní krmivo” ja ”doplňková krmná směs” voidaan korvata nimityksellä ”doplňkové krmivo”; englannin kielellä ”pet food”; italian kielellä ”alimento”; unkarin kielellä ”állateledel”; hollannin kielellä ”samengesteld voeder”; puolan kielellä ”karma”; sloveenin kielellä ”hrana za hišne živali”; suomen kielellä ”lemmikkieläinten ruoka”; viron kielellä ”lemmikloomatoit”; kroaatin kielellä ”hrana za kućne ljubimce”.”

2) Muutetaan liite IV seuraavasti:

Korvataan A osa seuraavasti:

”A osa: Liitteissä I, V, VI ja VII vahvistettuja ravintoaineita koskevat poikkeamat

- 1) Tässä osassa vahvistetaan sallitut tekniset poikkeamat ja analyysipoikkeamat. Kun mittausepävarmuutta ja menettelytavoista johtuvaa vaihtelua koskevat analyysipoikkeamat on vahvistettu unionin tasolla, jäljempänä 2 kohdassa vahvistettuja arvoja olisi muutettava niin, että ne kattavat vain tekniset poikkeamat.
- 2) Jos rehuaineen tai rehuseoksen koostumuksen todetaan eroavan liitteessä I, V, VI ja VII vahvistettujen ravintoaineiden merkinnässä ilmoitetuista määristä, noudatetaan seuraavia poikkeamia:

Ravintoaine	Ravintoaineen ilmoitettu pitoisuus	Poikkeama (1)	
		Alle ilmoitetun arvon	Yli ilmoitetun arvon
raakarasva	< 8	1	2
	8–24	12,5 %	25 %
	> 24	3	6
raakarasva, muiden kuin elintarviketuotantoeläinten rehu	< 16	2	4
	16–24	12,5 %	25 %
	> 24	3	6
raakavalkuainen	< 8	1	1
	8–24	12,5 %	12,5 %
	> 24	3	3
raakavalkuainen, muiden kuin elintarviketuotantoeläinten rehu	< 16	2	2
	16–24	12,5 %	12,5 %
	> 24	3	3
tuhka	< 8	2	1
	8–32	25 %	12,5 %
	> 32	8	4

Ravintoaine	Ravintoaineen ilmoitettu pitoisuus	Poikkeama ⁽¹⁾	
		Alle ilmoitetun arvon	Yli ilmoitetun arvon
raakakuitu	< 10	1,75	1,75
	10–20	17,5 %	17,5 %
	> 20	3,5	3,5
sokeri	< 10	1,75	3,5
	10–20	17,5 %	35 %
	> 20	3,5	7
tärkkelys	< 10	3,5	3,5
	10–20	35 %	35 %
	> 20	7	7
kalsium	< 1	0,3	0,6
	1–5	30 %	60 %
	> 5	1,5	3
magnesium	< 1	0,3	0,6
	1–5	30 %	60 %
	> 5	1,5	3
natrium	< 1	0,3	0,6
	1–5	30 %	60 %
	> 5	1,5	3
kokonaisfosfori	< 1	0,3	0,3
	1–5	30 %	30 %
	> 5	1,5	1,5
suolahappoon liukenematon tuhka	< 1	raja-arvoja ei ole asetettu	0,3
	1–< 5		30 %
	> 5		1,5
kalium	< 1	0,2	0,4
	1–5	20 %	40 %
	> 5	1	2
kosteus	< 2	raja-arvoja ei ole asetettu	0,4
	2–< 5		20 %
	5–12,5		1
	> 12,5		8 %

Ravintoaine	Ravintoaineen ilmoitettu pitoisuus	Poikkeama ⁽¹⁾	
		Alle ilmoitetun arvon	Yli ilmoitetun arvon
energia-arvo ⁽²⁾		5 %	10 %
proteiiniarvo ⁽²⁾		10 %	20 %

⁽¹⁾ Poikkeamat ilmoitetaan joko absoluuttisena prosentiarvona (tämä arvo on vähennettävä ilmoitetusta pitoisuudesta / lisättävä siihen) tai suhteellisen arvona, jonka perässä on %-merkki (tätä prosenttiosuutta on sovellettava ilmoitettuun pitoisuuteen hyväksyttävän poikkeaman laskemiseksi).

⁽²⁾ Poikkeamia sovelletaan niissä tapauksissa, joissa poikkeamaa ei ole vahvistettu EU:n menetelmän tai siinä jäsenvaltiossa, jossa rehu on saatettu markkinoille, käytettävän virallisen kansallisen menetelmän mukaisesti tai Euroopan standardointikomitean hyväksymän menetelmän mukaisesti (https://standards.cen.eu/dyn/www/?p=204:32:0:::FSP_ORG_ID,FSP_LANG_ID:6308,25&cs=1C252307F473504B6354F4EE56B99E235).

3) Korvataan liite VI seuraavasti:

"LIITE VI

Elintarviketuotantoeläinten rehuaineisiin ja rehuseoksiin merkittävät tiedot

I luku: 15 artiklan f alakohdassa ja 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut rehun lisäaineiden pakolliset ja vapaaehtoiset merkinnät

- Seuraavien lisäaineiden osalta on merkittävä erityisnimi, tunnistenumero, lisätty määrä sekä asetuksen (EY) N:o 1831/2003 liitteen I mukainen funktionaalisen ryhmän nimi tai kyseisen asetuksen 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu luokka:
 - lisäaineet, joiden osalta on vahvistettu enimmäispitoisuus vähintään yhdelle elintarviketuotantoeläimelle;
 - lisäaineet, jotka kuuluvat luokkiin "eläintuotantoon vaikuttavat lisäaineet" ja "kokkidiostaatit ja histomonostaatit";
 - lisäaineet, joiden osalta kyseisen rehun lisäaineen käytön sallivassa säädöksessä suositeltu enimmäispitoisuus ylittyy.

Merkintätiedot on ilmoitettava kyseisen rehun lisäaineen käytön sallivan säädöksen mukaisesti.

Ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu lisätty määrä on ilmaistava rehun lisäaineen määränä, paitsi jos kyseisen rehun lisäaineen käytön sallivassa säädöksessä ilmoitetaan jokin aine sarakkeessa "vähimmäis-/enimmäispitoisuus". Jälkimmäisessä tapauksessa lisättävä määrä on ilmaistava kyseisen aineen määränä.

- Funktionaaliseen ryhmään "vitamiinit, provitamiinit ja kemiallisesti tarkkaan määritellyt aineet, joilla on samankaltainen vaikutus" kuuluvista rehun lisäaineista, jotka on lueteltava 1 kohdan mukaisesti, merkinnöissä voidaan ilmoittaa koko niiden säilyvyysajan taattu kokonaismäärä otsakkeen "Ravintoaineet" alla sen sijaan, että lisätty määrä olisi ilmoitettava otsakkeen "Lisäaineet" alla.
- 1, 4 ja 6 kohdassa tarkoitetun funktionaalisen ryhmän nimi voidaan korvata seuraavalla lyhenteellä, jos tällaista lyhennettä ei ole vahvistettu asetuksen (EY) N:o 1831/2003 liitteessä I:

Funktionaalinen ryhmä	Nimi ja kuvaus	Lyhenne
1h	Aineet, joilla ehkäistään radionuklidikontaminaatiota: aineet, joilla estetään radionuklidien absorptio tai edistetään niiden erittymistä	Radionuklideja säätelevät aineet
1m	Aineet, joilla vähennetään mykotoksiinikontaminaatiota: aineet, joilla voidaan estää tai vähentää mykotoksiinien absorptiota, edistää niiden erittymistä tai muuttaa niiden vaikutustapaa	Mykotoksiineja vähentävät aineet

Funktionaalinen ryhmä	Nimi ja kuvaus	Lyhenne
1n	Hygieniiaa edistävät aineet: aineet tai tapauksen mukaan mikro-organismit, jotka vaikuttavat suotuisasti rehun hygieni ominaisuuksiin vähentämällä erityistä mikrobiologista kontaminaatiota	Hygieniiaa parantavat aineet
2b	Aromiaineet: aineet, joiden lisääminen rehuun lisää rehun tuoksua tai tekee siitä maistuvamman	Aromiaineet
3a	Vitamiinit, provitamiinit ja kemiallisesti tarkkaan määritellyt aineet, joilla on samankaltainen vaikutus	Vitamiinit
3b	Hivenaineyhdisteet	Hivenaineet
3c	Aminohapot, niiden suolat ja analogit	Aminohapot
3d	Urea ja sen johdannaiset	Urea
4c	Aineet, jotka vaikuttavat suotuisasti ympäristöön	Ympäristöä parantavat aineet

4. Merkinnoissa sanoin, kuvin tai graafisin merkein korostetut rehun lisäaineet on ilmoitettava tapauksen mukaan 1 tai 2 kohdan mukaisesti.
5. Merkinnoista vastaavan henkilön on ilmoitettava 1, 2 ja 4 kohtaan sisältyvämmien rehun lisäaineiden nimet, tunnistenumero ja funktionaalinen ryhmä ostajalle tämän sitä pyytäessä. Tätä säännöstä ei sovelleta aromiaineisiin.
6. Niiden rehun lisäaineiden osalta, joita ei mainita 1, 2 eikä 4 kohdassa, voidaan ilmoittaa vapaaehtoisesti ainakin niiden nimi tai aromiaineiden tapauksessa ainakin niiden funktionaalinen ryhmä.
7. Jos rehun sensorinen tai ravitsemuksellinen lisäaine merkitään vapaaehtoisesti, sen lisätty määrä on ilmoitettava tapauksen mukaan 1 tai 2 kohdan mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta 6 kohdan soveltamista.
8. Jos jokin lisäaine kuuluu useampaan kuin yhteen funktionaaliseen ryhmään, on ilmoitettava se funktionaalinen ryhmä tai luokka, joka vastaa lisäaineen ensisijaista tehtävää kyseisessä rehussa.
9. Rehun lisäaineen käytön sallivassa säädöksessä vahvistetut rehuaineiden ja rehuseosten asianmukaista käyttöä koskevat merkintätiedot on ilmoitettava.

II luku: 17 artiklan 1 kohdan f alakohdassa ja 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen ravintoaineiden merkinnät

1. Elintarviketuotantoeläimille tarkoitettujen rehuseosten ravintoaineet on ilmoitettava merkinnoissa otsakkeen "Ravintoaineet" ⁽¹⁾ alla seuraavasti:

Rehuseokset	Kohdelaji	Ravintoaineet ja pitoisuudet
Täysrehu	Kaikki lajit Kaikki lajit Kaikki lajit Kaikki lajit Kaikki lajit Kaikki lajit Kaikki lajit Siat ja siipikarja Siat ja siipikarja	— Raakavalkuainen — Raakakuuti — Raakarasva — Tuhka — Kalsium — Natrium — Fosfori — Lysiini — Metioniini

⁽¹⁾ EUVL L 229, 1.9.2009, s. 1.

Rehuseokset	Kohdelaji	Ravintoaineet ja pitoisuudet
Täydennysrehu – kivennäiset	Kaikki lajit Kaikki lajit Kaikki lajit Siat ja siipikarja Siat ja siipikarja Märehtijät	— Kalsium — Natrium — Fosfori — Lysiini — Metioniini — Magnesium
Täydennysrehu – muut	Kaikki lajit Kaikki lajit Kaikki lajit Kaikki lajit Kaikki lajit Kaikki lajit Kaikki lajit Siat ja siipikarja Siat ja siipikarja Märehtijät	— Raakavalkuainen — Raakakuitu — Raakarasva — Tuhka — Kalsium $\geq 5 \%$ — Natrium — Fosfori $\geq 2 \%$ — Lysiini — Metioniini — Magnesium $\geq 0,5 \%$

2. Tämän otsakkeen alla ilmoitetuista aineista, jotka ovat myös sensorisia tai ravitsemuksellisia lisäaineita, on ilmoitettava niiden kokonaismäärä.
3. Jos energia-arvo ja/tai valkuaisarvo ilmoitetaan, ne on ilmoitettava asetuksen (EY) N:o 882/2004 11 artiklan mukaisesti.”
- 4) Korvataan liite VII seuraavasti:

”LIITE VII

Muiden kuin elintarviketuotantoeläinten rehuaineisiin ja rehuseoksiin merkittävät tiedot

I luku: 15 artiklan f alakohdassa ja 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut rehun lisäaineiden pakolliset ja vapaaehtoiset merkinnät

1. Seuraavien lisäaineiden osalta on merkittävä erityisnimi ja/tai tunnistenumero, lisätty määrä sekä asetuksen (EY) N:o 1831/2003 liitteen I mukainen funktionaalisen ryhmän nimi tai kyseisen asetuksen 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu luokka:
 - a) lisäaineet, joiden osalta on vahvistettu enimmäispitoisuus vähintään yhdelle muulle kuin elintarviketuotantoeläimelle;
 - b) lisäaineet, jotka kuuluvat luokkiin ”eläintuotantoon vaikuttavat lisäaineet” ja ”kokkidiostaatit ja histomonostaatit”;
 - c) lisäaineet, joiden osalta kyseisen rehun lisäaineen käytön sallivassa säädöksessä suositeltu enimmäispitoisuus ylittyy.

Merkintätiedot on ilmoitettava kyseisen rehun lisäaineen käytön sallivan säädöksen mukaisesti.

Ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu lisätty määrä on ilmaistava rehun lisäaineen määränä, paitsi jos kyseisen rehun lisäaineen käytön sallivassa säädöksessä ilmoitetaan jokin aine sarakkeessa ”vähimmäis-/enimmäispitoisuus”. Jälkimmäisessä tapauksessa lisättävä määrä on ilmaistava kyseisen aineen määränä.

2. Funktionaaliseen ryhmään ”vitamiinit, provitamiinit ja kemiallisesti tarkkaan määritellyt aineet, joilla on samankaltainen vaikutus” kuuluvista rehun lisäaineista, jotka on lueteltava 1 kohdan mukaisesti, merkinnöissä voidaan ilmoittaa koko niiden säilyvyysajan taattu kokonaismäärä otsakkeen ”Ravintoaineet” alla sen sijaan, että lisätty määrä olisi ilmoitettava otsakkeen ”Lisäaineet” alla.

3. 1, 5 ja 7 kohdassa tarkoitetun funktionaalisen ryhmän nimi voidaan korvata liitteessä VI olevassa 3 kohdassa olevan taulukon mukaisella lyhenteellä, jos tällaista lyhennettä ei ole vahvistettu asetuksen (EY) N:o 1831/2003 liitteessä I.
4. Merkinnoissa sanoin, kuvin tai graafisin merkein korostetut rehun lisäaineet on ilmoitettava tapauksen mukaan 1 tai 2 kohdan mukaisesti.
5. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, lisäaineista, jotka kuuluvat funktionaaliseen ryhmään ”säilöntäaineet”, ”hapettumisenestoaineet”, ”väriaineet” tai ”aromiaineet”, voidaan merkitä vain vastaava funktionaalinen ryhmä. Tässä tapauksessa merkinnöistä vastaavan henkilön on ilmoitettava 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tiedot ostajalle tämän sitä pyytäessä.
6. Merkinnöistä vastaavan henkilön on ilmoitettava 1, 2 ja 4 kohtaan sisällyttämättömien rehun lisäaineiden nimet, tunnistenumero ja funktionaalinen ryhmä ostajalle tämän sitä pyytäessä. Tätä säännöstä ei sovelleta aromiaineisiin.
7. Niiden rehun lisäaineiden osalta, joita ei mainita 1, 2 eikä 4 kohdassa, voidaan ilmoittaa vapaaehtoisesti ainakin niiden nimi tai aromiaineiden tapauksessa ainakin niiden funktionaalinen ryhmä.
8. Jos rehun sensorinen tai ravitsemuksellinen lisäaine merkitään vapaaehtoisesti, sen lisätty määrä on ilmoitettava tapauksen mukaan 1 tai 2 kohdan mukaisesti.
9. Jos jokin lisäaine kuuluu useampaan kuin yhteen funktionaaliseen ryhmään, on ilmoitettava se funktionaalinen ryhmä tai luokka, joka vastaa lisäaineen ensisijaista tehtävää kyseisessä rehussa.
10. Rehun lisäaineen käytön sallivassa säädöksessä vahvistetut rehuaineiden ja rehuseosten asianmukaista käyttöä koskevat merkintätiedot on ilmoitettava.

II luku: 17 artiklan 1 kohdan f alakohdassa ja 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen ravintoaineiden merkinnät

1. Muille kuin elintarviketuotantoeläimille tarkoitettujen rehuseosten ravintoaineet on ilmoitettava merkinnöissä otsakkeen ”Ravintoaineet” (1) alla seuraavasti:

Rehuseokset	Kohdelaji	Ravintoaineet
Täysrehu	Kissat, koirat ja turkiseläimet Kissat, koirat ja turkiseläimet Kissat, koirat ja turkiseläimet Kissat, koirat ja turkiseläimet	— Raakavalkuainen — Raakakuitu — Raakarasva — Tuhka
Täydennysrehu – kivennäiset	Kaikki lajit Kaikki lajit Kaikki lajit	— Kalsium — Natrium — Fosfori
Täydennysrehu – muut	Kissat, koirat ja turkiseläimet Kissat, koirat ja turkiseläimet Kissat, koirat ja turkiseläimet Kissat, koirat ja turkiseläimet	— Raakavalkuainen — Raakakuitu — Raakarasva — Tuhka

2. Tämän otsakkeen alla ilmoitetuista aineista, jotka ovat myös sensorisia tai ravitsemuksellisia lisäaineita, on ilmoitettava niiden kokonaismäärä.
3. Jos energia-arvo ja/tai valkuaisarvo ilmoitetaan, ne on ilmoitettava asetuksen (EY) N:o 882/2004 11 artiklan mukaisesti.”

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1831/2003, annettu 22 päivänä syyskuuta 2003, eläinten ruokinnassa käytettävistä lisäaineista (EUVL L 268, 18.10.2003, s. 29).

5) Muutetaan liite VIII seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Saastuneen aineen merkintöihin on sisällyttävä maininta "rehu sisältää ... (haitallisen aineen nimi / haitallisten aineiden nimet direktiivin 2002/32/EY liitteen I mukaisesti) yli sallitun enimmäismäärän – voidaan käyttää rehuna ainoastaan hyväksytyssä puhdistuskäsittelylaitoksessa suoritettua puhdistuksen jälkeen". Kyseisten laitosten on oltava asetuksen (EY) N:o 183/2005 10 artiklan 2 tai 3 kohdan mukaisesti hyväksyttyjä."

b) Lisätään kohta seuraavasti:

"3. Rajoittamatta 1 ja 2 kohdan soveltamista entiset elintarvikkeet, jotka on käsiteltävä ennen kuin niitä voidaan käyttää rehuna, on merkittävä seuraavasti: "entisiä elintarvikkeita, joita saa käyttää rehuaineena ainoastaan ... jälkeen (asetuksen (EU) N:o 68/2013 liitteessä olevan B osan mukaisen riittävän valmistusmenetelmän nimitys)"."

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2017/2280,**annettu 11 päivänä joulukuuta 2017,****verkoston luomisesta Euroopan unionin maatalojen tuloja ja taloutta koskevien kirjanpitolietojen keruuta varten annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1217/2009 soveltamissäännöistä annetun täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/220 muuttamisesta**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon verkoston luomisesta Euroopan unionin maatalojen tuloja ja taloutta koskevien kirjanpitolietojen keruuta varten 30 päivänä marraskuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1217/2009⁽¹⁾, ja erityisesti sen 5 a artiklan 2 kohdan, 8 artiklan 3 kohdan kolmannen ja neljännen alakohdan ja 19 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Täytäntöönpanoasetuksessa (EU) 2015/220⁽²⁾ vahvistetaan kirjanpitolietojen lukumäärä jäsenvaltiota ja maatalouden kirjanpidon tietoverkon (FADN) piiriä kohden. Täytäntöönpanoasetuksessa (EU) 2015/220 säädetään, että jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kirjanpitolietojen valintasuunnitelmasta, jolla varmistetaan seuranta-alan kirjanpito-otoksen edustavuus ennen sen tilivuoden alkamista, jota suunnitelma koskee.
- (2) Koska Saksa on pyytänyt Schleswig-Holsteinin ja Hampurin piirien yhdistämistä yhdeksi piiriksi, jonka nimi olisi Schleswig-Holstein/Hampur, ja Kreikka, Unkari, Romania ja Suomi kirjanpitolietojen lukumäärän tai taloudellisen koon alarajan muuttamista maatalouden rakennemuutosten takia, on aiheellista antaa kyseisten jäsenvaltioiden tarkistaa valintasuunnitelmansa ja/tai taloudellisen koon alarajaansa tilivuoden 2018 osalta ja jakaa kirjanpitolietojen lukumäärä uudelleen tai mukauttaa sitä.
- (3) Koska on yhä tärkeämpänä, että kirjanpitoliedot ovat korkealaatuisia ja aiemmin saatavilla, komissio rohkaisee jäsenvaltioita toteuttamaan organisointitoimia, jotta tiedot olisivat kattavampia ja maatalojen tulot voitaisiin toimittaa ennen täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/220 10 artiklassa vahvistettua määräaika.
- (4) Jotta voidaan aikaistaa jäsenvaltioiden toimittamien kirjanpitolietojen saatavuutta ja parantaa niiden kattavuutta ja laatua, tietojen toimittamisen määräaikoja ja kiinteän korvauksen maksumenettelyä olisi tarkasteltava uudelleen, ja ne olisi sidottava komissiolle toimitettujen FADN-tietojen toimitusaikoihin ja kattavuuteen.
- (5) Täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/220 14 artiklaan olisi sisällytettävä tilivuoden 2018 määrärahojen saatavuutta koskeva siirtymäsäännös.
- (6) Täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/220 liitteessä VIII vahvistetaan maatalailmoitukseen sisältyvien kirjanpitolietojen muoto ja rakenne. Selkeyden vuoksi liitteessä VIII olisi annettava lisätietoja kyseisten tietojen esittämisestä.
- (7) Sen vuoksi täytäntöönpanoasetusta (EU) 2015/220 olisi muutettava.
- (8) Ehdotettuja muutoksia olisi sovellettava tilivuodesta 2018 alkaen.
- (9) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat maatalouden kirjanpidon tietoverkkoa käsittelevän komitean lausunnon mukaiset,

⁽¹⁾ EUVL L 328, 15.12.2009, s. 27.

⁽²⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/220, annettu 3 päivänä helmikuuta 2015, verkoston luomisesta Euroopan unionin maatalojen tuloja ja taloutta koskevien kirjanpitolietojen keruuta varten annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1217/2009 soveltamissäännöistä (EUVL L 46, 19.2.2015, s. 1).

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/220 seuraavasti:

1) Lisätään 3 artiklan 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Saksan, Kreikan, Unkarin, Romanian ja Suomen on tarkistettava tilivuoden 2018 osalta ilmoittamansa valintasuunnitelma. Niiden on ilmoitettava komissiolle kyseistä tilivuotta koskevasta tarkistetusta valintasuunnitelmastaan 31 päivään maaliskuuta 2018 mennessä.”

2) Korvataan 14 artikla seuraavasti:

”14 artikla

Kiinteän korvauksen määrä

1. Asetuksen (EY) N:o 1217/2009 19 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettun kiinteän korvauksen määräksi vahvistetaan 160 euroa maatilailmoitusta kohden.

2. Jos asetuksen (EY) N:o 1217/2009 19 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu 80 prosentin kynnys ei ylitä maatalouden kirjanpidon tietoverkon piiriin eikä myöskään jäsenvaltion tasolla, kyseisessä säännöksessä tarkoitettua vähennystä sovelletaan vain kansallisella tasolla.

3. Jos jäsenvaltio täyttää (EY) N:o 1217/2009 19 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettun 80 prosentin kynnyksen saavuttamista koskevan velvoitteen maatalouden kirjanpidon tietoverkon piiriin tai jäsenvaltion tasolla, kiinteää korvausta korotetaan

a) 5 eurolla, jos jäsenvaltio toimittaa tämän asetuksen 9 artiklassa tarkoitettut kirjanpitoliedot vähintään kuukautta ennen 10 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua määräaika; tai

b) 7 eurolla tilivuonna 2018 ja 10 eurolla tilivuodesta 2019 eteenpäin, jos jäsenvaltio toimittaa tämän asetuksen 9 artiklassa tarkoitettut kirjanpitoliedot vähintään kaksi kuukautta ennen 10 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua määräaika;

4. Edellä 3 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettua korotettua kiinteää korvausta voidaan vielä korottaa 2 eurolla tilivuonna 2018 ja 5 eurolla tilivuodesta 2019 eteenpäin, jos komissio on vahvistanut kirjanpitoliedot tämän asetuksen 13 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdan mukaisesti ja ne katsotaan asianmukaisesti täytetyiksi asetuksen (EY) N:o 1217/2009 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti joko sinä ajankohtana, jona ne toimitetaan komissiolle, tai kahden kuukauden kuluessa siitä, kun komissio ilmoitti ilmoittavalle jäsenvaltiolle, että toimitettuja kirjanpitolietoja ei ole täytetty asianmukaisesti.”

3) Muutetaan liitteet I, II ja XIII tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan tilivuodesta 2018.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 11 päivänä joulukuuta 2017.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

Jean-Claude JUNCKER

LIITE

Muutetaan täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/220 liitteet I, II ja VIII seuraavasti:

1) Liitteessä I

korvataan Romaniaa koskeva rivi seuraavasti:

"Romania	4 000"
----------	--------

2) Muutetaan liite II seuraavasti:

a) Korvataan kirjanpitotilojen lukumäärää koskevassa taulukossa Saksaa koskevat kohdat seuraavasti:

"Viitenumero	Maatalouden kirjanpidon tietoverkon piirin nimi	Kirjanpitotilojen lukumäärä tilikautta kohden
	SAKSA	
015	Schleswig-Holstein/Hampur	662
030	Niedersachsen	1 307
040	Bremen	—
050	Nordrhein-Westfalen	1 010
060	Hessen	558
070	Rheinland-Pfalz	887
080	Baden-Württemberg	1 190
090	Bajjeri	1 678
100	Saarland	90
110	Berliini	—
112	Brandenburg	284
113	Mecklenburg-Vorpommern	268
114	Sachsen	313
115	Sachsen-Anhalt	270
116	Thüringen	283
	Saksa yhteensä	8 800"

b) Korvataan kirjanpitotilojen lukumäärää koskevassa taulukossa Kreikkaa koskevat kohdat seuraavasti:

"Viitenumero	Maatalouden kirjanpidon tietoverkon piirin nimi	Kirjanpitotilojen lukumäärä tilikautta kohden
	KREIKKA	
450	Μακεδονία – Θράκη (Makedonia-Traakia)	1 700
460	Ἑπείρος – Πελοπόννησος – Νῆσοι Ἰονίου (Epirus, Peloponnese, Jooniansaaret)	1 150
470	Θεσσαλία (Thessalia)	600
480	Στερεά Ελλάδα – Νῆσοι Αιγαίου – Κρήτη (Manner-Kreikka, Egeanmeren saaret, Kreeta)	1 225
	Kreikka yhteensä	4 675"

c) Korvataan kirjanpitoiltojen lukumäärää koskevassa taulukossa Unkaria koskevat kohdat seuraavasti:

"Viitenumero	Maatalouden kirjanpidon tietoverkon piirin nimi	Kirjanpitoiltojen lukumäärä tilikautta kohden
	UNKARI	
767	Alföld	1 144
768	Dunántúl	733
764	Észak-Magyarország	223
	Unkari yhteensä	2 100"

d) Korvataan kirjanpitoiltojen lukumäärää koskevassa taulukossa Romaniaa koskevat kohdat seuraavasti:

"Viitenumero	Maatalouden kirjanpidon tietoverkon piirin nimi	Kirjanpitoiltojen lukumäärä tilikautta kohden
	ROMANIA	
840	Nord-Est	724
841	Sud-Est	913
842	Sud-Muntenia	857
843	Sud-Vest-Oltenia	519
844	Vest	598
845	Nord-Vest	701
846	Centru	709
847	Bucureşti-Ilfov	79
	Romania yhteensä	5 100"

e) Korvataan kirjanpitoiltojen lukumäärää koskevassa taulukossa Suomea koskevat kohdat seuraavasti:

"Viitenumero	Maatalouden kirjanpidon tietoverkon piirin nimi	Kirjanpitoiltojen lukumäärä tilikautta kohden
	SUOMI	
670	Etelä-Suomi	420
680	Sisä-Suomi	169
690	Pohjanmaa	203
700	Pohjois-Suomi	108
	Suomi yhteensä	900"

3) Muutetaan liite VIII seuraavasti:

a) Muutetaan taulukko D seuraavasti:

i) Korvataan toisessa taulukossa luokkaa koskeva kohta "2010 Biologiset hyödykkeet – kasvit" seuraavasti:

"Koodi (*)	Luokkien kuvaus	OV	AD	DY	IP	S	SA	CV
2010	Biologiset hyödykkeet – kasvit							"

- ii) Korvataan omaisuuserien luokkia koskeva kohta ”2010 Biologiset hyödykkeet – kasvit” seuraavasti:

”2010. Biologiset hyödykkeet – kasvit

Kaikkien niiden kasvien arvo, joita ei ole vielä korjattu (kaikki pitkäaikaiset viljelykset tai korjaamaton sato). Kertyneet poistot (D.AD) ja kuluvan vuoden poistot (D.DY.) ilmoitetaan vain pitkäaikaisten viljelysten osalta.”

- iii) Korvataan arvonnäytysmenetelmiä koskeva taulukko seuraavasti:

”Käypä arvo, josta on vähennetty arvioidut myyntiin liittyvät menot	rahamäärä, johon omaisuuserä voitaisiin vaihtaa tai jolla velka voitaisiin suorittaa asiaa tuntevien, liiketoimeen halukkaiden, toisistaan riippumattomien osapuolten välillä, ja josta on vähennetty kustannukset, joiden arvioidaan aiheutuvan myyntiin liittyen	3010, 5010, 7010
Hankintameno	omaisuuserän nimellinen tai alkuperäinen hinta sitä hankittaessa	2010, 3020, 3030, 4010, 7020
Kirjanpitoarvo	arvo, joka omaisuuserälle merkitään taseessa	1010, 1020, 1030, 1040, 8010”

- b) Korvataan taulukossa H oleva neljäs alakohta seuraavasti:

”Jos ilmoitetut kustannukset vastaavat resurssien ”kulutusta” tilikauden aikana, mutta eivät vastaa ”kulutusta” tilikauden tuotantoon, tuotantopanosten varastojen muutokset (mukaan lukien sadonvara) olisi ilmoitettava taulukossa D koodilla 1040. Varastot.”

- c) Korvataan taulukossa M

kohdassa AI Hallinnolliset tiedot kolmas kohta seuraavasti:

”Sarakeessa perusyksiköiden määrä (N) tarkoitettujen tietojen toimittaminen on vapaaehtoista tilivuosilta 2015–2017 koodien 10300–10319 osalta.”

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2017/2281,**annettu 11 päivänä joulukuuta 2017,****vuonna 2017 korjatuista rypäleistä tuotetun viinin väkevöimistä koskevien rajojen nostamisen sallimisesta eräillä Saksan viininviljelyalueilla ja kaikilla Tanskan, Alankomaiden ja Ruotsin viininviljelyalueilla**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta 17 päivänä joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 91 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EU) N:o 1308/2013 liitteessä VIII olevan I osan A kohdan 3 kohdan mukaan poikkeuksellisen epäsuotuisien ilmasto-olojen vuosina jäsenvaltiot voivat pyytää, että luonnollisen alkoholipitoisuuden lisäämistä (väkevöintiä) koskevia rajoja nostetaan enintään 0,5 tilavuusprosentilla.
- (2) Tanska, Saksa, Alankomaat ja Ruotsi ovat pyytäneet vuonna 2017 korjatuista rypäleistä tuotetun viinin väkevöimistä koskevien rajojen nostamista, koska ilmasto-olot ovat olleet viljelykaudella erityisen epäsuotuisia. Tanska, Alankomaat ja Ruotsi ovat esittäneet tällaisen pyynnön kaikkien viininviljelyalueidensa osalta. Saksa on pyytänyt väkevöintiä koskevien rajojen nostamista ainoastaan Dornfelder-rypälelajikkeesta Ahrin, Mittelrheinin, Moselin, Nahen, Pfalzin ja Rheinhessenin alueilla tuotetun viinin osalta.
- (3) Vuoden 2017 poikkeuksellisen epäsuotuisista ilmasto-oloista johtuen tietyillä viininviljelyalueilla tai niiden osissa ei ole mahdollista tuottaa kaikista tai eräistä rypälelajikkeista asetuksen (EU) N:o 1308/2013 liitteessä VIII olevan I osan A kohdan 2 kohdassa säädettyjen luonnollisen alkoholipitoisuuden lisäämistä koskevien rajojen perusteella kokonaisalkoholipitoisuudeltaan sellaista viiniä, jolle tavallisesti olisi kysyntää markkinoilla.
- (4) Sen vuoksi olisi aiheellista sallia vuonna 2017 korjatuista kaikkien tai eräiden lajikkeiden viinirypäleistä tuotetun viinin väkevöimistä koskevien rajojen nostaminen Tanskan, Saksan, Alankomaiden ja Ruotsin viininviljelyalueilla.
- (5) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU) N:o 1308/2013 liitteessä VIII olevan I osan A kohdan 2 kohdassa säädetään, tämän asetuksen liitteessä luetelluilla viininviljelyalueilla tai niiden osissa vuonna 2017 korjattujen kaikkien tai kyseisessä liitteessä täsmennettyjen rypälelajikkeiden tuoreiden rypäleiden, rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan uuden viinin ja vuonna 2017 korjatuista rypäleistä tuotetun viinin luonnollisen alkoholipitoisuuden lisääminen ei saa ylittää 3,5:tä tilavuusprosenttia.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 11 päivänä joulukuuta 2017.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

LIITE

Rypälelajikkeet ja viininviljelyalueet tai niiden osat, joiden osalta väkevöimistä koskevan rajan nostaminen on sallittua 1 artiklan mukaisesti

Jäsenvaltio	Viininviljelyalueet tai niiden osat (viininviljelyvyöhykkeet)	Lajikkeet
Tanska	Kaikki viininviljelyalueet (A-vyöhyke)	Kaikki sallitut rypälelajikkeet
Saksa	Ahrin viininviljelyalue (A-vyöhyke)	Dornfelder
	Mittelrhein viininviljelyalue (A-vyöhyke)	
	Moselin viininviljelyalue (A-vyöhyke)	
	Nahen viininviljelyalue (A-vyöhyke)	
	Pfalzin viininviljelyalue (A-vyöhyke)	
	Rheinhessenin viininviljelyalue (A-vyöhyke)	
Alankomaat	Kaikki viininviljelyalueet (A-vyöhyke)	Kaikki sallitut rypälelajikkeet
Ruotsi	Kaikki viininviljelyalueet (A-vyöhyke)	Kaikki sallitut rypälelajikkeet

PÄÄTÖKSET

NEUVOSTON PÄÄTÖS (YUTP) 2017/2282,

annettu 11 päivänä joulukuuta 2017,

Kongon demokraattista tasavaltaa koskevista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2010/788/YUTP muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 29 artiklan,

ottaa huomioon unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto hyväksyi 20 päivänä joulukuuta 2010 päätöksen 2010/788/YUTP ⁽¹⁾ Kongon demokraattista tasavaltaa koskevista rajoittavista toimenpiteistä.
- (2) Neuvosto hyväksyi 12 päivänä joulukuuta 2016 päätöksen (YUTP) 2016/2231 ⁽²⁾ vastauksena vaaliprosessin estämiseen ja siihen liittyneisiin ihmisoikeusloukkauksiin Kongon demokraattisessa tasavallassa. Päätöksellä (YUTP) 2016/2231 muutettiin päätöstä 2010/788/YUTP ja otettiin käyttöön yksipuolisia rajoittavia toimenpiteitä sen 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
- (3) Päätöksen 2010/788/YUTP 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden uudelleen tarkastelun perusteella kyseisten rajoittavien toimenpiteiden voimassaoloa olisi jatkettava 12 päivään joulukuuta 2018 saakka.
- (4) Päätös 2010/788/YUTP olisi näin ollen muutettava vastaavasti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Korvataan päätöksen 2010/788/YUTP 9 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Edellä 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä sovelletaan 12 päivään joulukuuta 2018 saakka. Niiden voimassaoloa jatketaan tai niitä muutetaan tarvittaessa, jos neuvosto katsoo, ettei niiden tavoitteita ole saavutettu.”

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 11 päivänä joulukuuta 2017.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

F. MOGHERINI

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 2010/788/YUTP, annettu 20 päivänä joulukuuta 2010, Kongon demokraattista tasavaltaa koskevista rajoittavista toimenpiteistä ja yhteisen kannan 2008/369/YUTP kumoamisesta (EUVL L 336, 21.12.2010, s. 30).

⁽²⁾ Neuvoston päätös (YUTP) 2016/2231, annettu 12 päivänä joulukuuta 2016, Kongon demokraattista tasavaltaa koskevista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2010/788/YUTP muuttamisesta (EUVL L 336I, 12.12.2016, s. 7).

NEUVOSTON PÄÄTÖS (YUTP) 2017/2283,**annettu 11 päivänä joulukuuta 2017,****laittomia pienaseita ja kevyitä aseita sekä muita laittomia tavanomaisia aseita ja ampumatarvikkeita koskevan maailmanlaajuisen raportointijärjestelmän tukemisesta niiden laittoman kaupan riskin pienentämiseksi ("iTrace III")**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 28 artiklan 1 kohdan ja 31 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Vuonna 2016 hyväksytyssä EU:n ulko- ja turvallisuuspoliittisessa globaalistrategiassa, jäljempänä 'EU:n globaali-strategia', painotetaan, että unioni edistää rauhaa ja takaa kansalaistensa ja alueensa turvallisuuden sekä lisää panostustaan kollektiiviseen turvallisuuteen.
- (2) Tavanomaisten aseiden, pienaseet ja kevyet aseet mukaan lukien, laitton tuotanto, siirto ja liikkuminen sekä niiden liiallinen keskittyminen ja hallitsematon leviäminen ovat tässä haasteessa keskeisellä sijalla niin Euroopassa kuin muuallakin. Nämä laittomat toimet lisäävät turvattomuutta Euroopassa ja sen naapurustossa sekä monilla muilla maailman alueilla pahentaen konflikteja ja vaarantaen konfliktin jälkeisen rauhanrakentamisen ja uhkaavat siten vakavasti rauhaa ja turvallisuutta Euroopassa.
- (3) Pienaseiden ja kevyiden aseiden sekä niissä käytettävien ampumatarvikkeiden laittoman keskittymisen ja kaupan torjumiseksi 16 päivänä joulukuuta 2005 hyväksytyssä EU:n strategiassa, jäljempänä 'EU:n pienasestrategia', vahvistetaan suuntaviivat unionin toimille pienaseiden ja kevyiden aseiden osalta ja korostetaan sitä, että pienaseet ja kevyet aseet ovat osasy syy terrorismin ja järjestäytyneen rikollisuuden raaistumiseen ja että niillä on huomattava merkitys konfliktien puhkeamisessa ja leviämisessä sekä valtiorakenteiden murenemisessä.
- (4) EU:n pienasestrategiassa tuodaan lisäksi selkeästi esiin, että unionin on vahvistettava ja tuettava seuraamusten valvontajärjestelmiä sekä tuettava vientivalvonnan tehostamista ja neuvoston yhteisen kannan 2008/944/YUTP (¹) edistämistä muun muassa edistämällä avoimuutta lisääviä toimia.
- (5) Pienaseiden ja kevyiden aseiden laittoman kaupan kaikkien osa-alueiden ehkäisemistä, torjumista ja poistamista koskevassa YK:n toimintaohjelmassa, jäljempänä 'YK:n toimintaohjelma', joka hyväksyttiin 20 päivänä heinäkuuta 2001, kaikki YK:n jäsenvaltiot ovat sitoutuneet ehkäisemään pienaseiden ja kevyiden aseiden laitonta kauppaa tai niiden välitystä luvattomille vastaanottajille ja erityisesti ottamaan vientilupahakemuksia arvioidessaan huomioon riskin, että pienaseita ja kevyitä aseita välitetään laittomille markkinoille.
- (6) Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokous hyväksyi 8 päivänä joulukuuta 2005 kansainvälisen välineen, jonka avulla valtiot voivat tunnistaa ja jäljittää nopeasti ja luotettavasti laittomat pienaseet ja kevyet aseet.
- (7) YK:n toimintaohjelman toisessa tarkistuskonferenssissa vuonna 2012 kaikki YK:n jäsenvaltiot vahvistivat sekä sitoumuksensa ehkäistä pienaseiden ja kevyiden aseiden laitonta kauppaa, mukaan lukien niiden välitys luvattomille vastaanottajille, että YK:n toimintaohjelman mukaiset sitoumuksensa, jotka liittyvät vientilupahakemusten arviointiin.
- (8) Asekauppasopimus tuli voimaan 24 päivänä joulukuuta 2014. Asekauppasopimuksen tavoitteena on ottaa käyttöön mahdollisimman tiukat yhteiset kansainväliset normit tavanomaisten aseiden kansainvälisen kaupan sääntelemiseksi tai sääntelyn parantamiseksi, tavanomaisten aseiden laittoman kaupan estämiseksi ja poistamiseksi ja niiden laittoman välityksen estämiseksi. Unionin olisi tuettava kaikkia YK:n jäsenvaltioita aseiden siirron valvonnan tehokkaassa täytäntöönpanossa, jotta varmistetaan, että asekauppasopimus on mahdollisimman tehokas erityisesti sen 11 artiklan täytäntöönpanon osalta.
- (9) Unioni tuki aiemmin Conflict Armament Research Ltd:ia neuvoston päätöksillä 2013/698/YUTP (²) ja (YUTP) 2015/1908 (³) (iTrace I ja II).

(¹) Neuvoston yhteinen kanta 2008/944/YUTP, vahvistettu 8 päivänä joulukuuta 2008, sotilasteknologian ja puolustustarvikkeiden viennin valvontaa koskevien yhteisten sääntöjen määrittämisestä (EUVL L 335, 13.12.2008, s. 99).

(²) Neuvoston päätös 2013/698/YUTP, annettu 25 päivänä marraskuuta 2013, laittomia pienaseita ja kevyitä aseita sekä muita laittomia tavanomaisia aseita ja ampumatarvikkeita koskevan maailmanlaajuisen raportointijärjestelmän tukemiseksi niiden laittoman kaupan riskin pienentämiseksi (EUVL L 320, 30.11.2013, s. 34).

(³) Neuvoston päätös (YUTP) 2015/1908, annettu 22 päivänä lokakuuta 2015, laittomia pienaseita ja kevyitä aseita sekä muita laittomia tavanomaisia aseita ja ampumatarvikkeita koskevan maailmanlaajuisen raportointijärjestelmän tukemisesta niiden laittoman kaupan riskin pienentämiseksi ("iTrace II") (EUVL L 278, 23.10.2015, s. 15).

- (10) Unioni haluaa rahoittaa tämän laittomia pienaseita ja kevyitä aseita sekä muita laittomia tavanomaisia aseita ja ampumatarvikkeita koskevan maailmanlaajuisen raportointijärjestelmän kolmatta vaihetta (iTrace III). Sillä vähennetään kyseisen aseiden ja ampumatarvikkeiden laittoman kaupan riskiä ja edistetään edellä kuvailtujen tavoitteiden saavuttamista muun muassa antamalla kansallisille asevientiviranomaisille asiaankuuluvaa ja oikea-aikaista tietoa aseiden laittomasta kaupasta, jotta tuetaan Euroopan kollektiivista turvallisuutta EU:n globaali-strategian mukaisesti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

EU:n globaalistrategian ja EU:n pienasestrategian panemiseksi täytäntöön sekä rauhan ja turvallisuuden edistämiseksi unionin tukemilla hanketoimilla on seuraavat erityiset tavoitteet:

- pidetään jatkuvasti yllä helppokäyttöistä maailmanlaajuisista konfliktialueilla todettujen laittomasti välitettyjen tai kaupattujen pienaseiden ja kevyiden aseiden sekä muiden laittomasti välitettyjen tai kaupattujen tavanomaisten aseiden ja ampumatarvikkeiden tiedonhallintajärjestelmää, jäljempänä 'iTrace-järjestelmä', jotta poliittiset päättäjät, tavanomaisten aseiden valvonnan alan asiantuntijat ja tavanomaisten aseiden vientiä valvovat viranomaiset saavat käyttöönsä tarkoituksenmukaista tietoa voidakseen kehittää tehokkaita näyttöön perustuvia strategioita ja hankkeita pienaseiden ja kevyiden aseiden sekä muiden tavanomaisten aseiden ja ampumatarvikkeiden laittoman leviämisen torjumiseksi;
- tarjotaan koulutusta ja mentorointia konfliktien koettelemien valtioiden kansallisille viranomaisille kestävän laittomien aseiden kansallisen tunnistamis- ja jäljittämismavaran kehittämiseksi, kestävän yhteistyön toteuttamiseksi iTrace-hankkeen kanssa, fyysisen turvallisuuden ja varastojen hallinnan prioriteettien määrittämiseksi paremmin, asevalvontaa ja lainvalvontaa koskevien kansallisten avustustarpeiden ilmaisemiseksi (etenkin EU-rahoitteiset aloitteet kuten iARMS) ja vuoropuhelun lujittamiseksi EU:n operaatioiden ja aloitteiden kanssa;
- lisätään konfliktialueilla laittomasti liikkuvia pienaseita ja kevyitä aseita sekä muita tavanomaisia aseita ja ampumatarvikkeita koskevien kenttätutkimusten järjestämistehyitä ja kestoja iTrace-tietojen tuottamiseksi jäsenvaltioiden ja unionin edustustojen esittämien selkeiden pyyntöjen mukaisesti;
- tuetaan suoraan jäsenvaltioiden asevientä valvovia viranomaisia ja asevalvonnan alan poliittisia päättäjiä, mukaan lukien iTrace-hankkeen henkilöstön toistuvat neuvontakäynnit jäsenvaltioiden pääkaupunkeihin, ympärivuorokautinen tukipalvelu kiireellisten neuvojen antamiseksi riskiarviointia ja aseiden laittoman välityksen torjumista koskevista strategioista, turvallisten työpöytä- ja mobiilikäyttöön soveltuviin tulostaulusovellusten kehittäminen antamaan välittömästi ilmoitus viennin jälkeisestä laittomasta välityksestä sekä iTrace-hankkeen henkilöstön jäsenvaltioille pyynnöstä suorittama toimituksen jälkeinen todentaminen;
- lisätään tietoisuutta tiedottamalla hankkeen tuloksista, tiedotetaan iTrace-järjestelmän tarkoituksesta ja käytettävissä olevista toiminnoista kansainvälisille ja kansallisille poliittisille päättäjille, tavanomaisten aseiden valvonnan alan asiantuntijoille ja aseiden vientilupia myöntäville viranomaisille sekä parannetaan kansainvälisiä valmiuksia seurata pienaseiden ja kevyiden aseiden sekä muiden tavanomaisten aseiden ja ampumatarvikkeiden laitonta leviämistä, tukea poliittisia päättäjiä kansainvälisen avunannon ja yhteistyön painopistealojen määrittämisessä sekä vähentää pienaseiden ja kevyiden aseiden sekä muiden tavanomaisten aseiden ja ampumatarvikkeiden laittoman välityksen riskiä;
- asetetaan saataville kenttätutkimusten tuottamien tietojen pohjalta laadittuja ja iTrace-järjestelmän kautta esitettyjä, keskeisiä poliittisia kysymyksiä koskevia raportteja erityisistä osa-alueista, jotka olisi syytä ottaa huomioon kansainvälisesti, mukaan lukien tärkeimmät pienaseiden ja kevyiden aseiden sekä muiden tavanomaisten aseiden ja ampumatarvikkeiden laittoman kaupan muodot ja laittomasti kaupattujen aseiden ja ampumatarvikkeiden alueellinen jakelu.

Unioni rahoittaa tämän hankkeen, jonka yksityiskohtainen kuvaus on esitetty tämän päätöksen liitteessä.

2 artikla

1. Unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja, jäljempänä 'korkea edustaja', vastaa tämän päätöksen täytäntöönpanosta.
2. Edellä 1 artiklassa tarkoitetun hankkeen teknisestä täytäntöönpanosta vastaa Conflict Armament Research Ltd., jäljempänä 'CAR'.
3. CAR suorittaa tehtävänsä korkean edustajan alaisuudessa. Tätä varten korkea edustaja sopii tarvittavista järjestelyistä CAR:n kanssa.

3 artikla

1. Rahoitusohje 1 artiklassa tarkoitetun hankkeen toteuttamiseksi on 3 474 322,77 euroa. Koko hankkeen arvioitu kokonaisbudjetti on 3 993 676,97 euroa, mikä koostuu yhteisrahoituksesta, johon CAR ja Saksan ulkoasiainministeriö osallistuvat.
2. Edellä 1 kohdassa vahvistetulla määrällä rahoitettavia menoja hallinnoidaan unionin yleiseen talousarvioon sovellettavien menettelyjen ja sääntöjen mukaisesti.
3. Komissio valvoo 1 kohdassa tarkoitetun rahoitusohjeen asianmukaista hallinnointia. Se tekee tätä varten CAR:n kanssa tarvittavan sopimuksen. Sopimuksessa määrätään, että CAR:n on varmistettava unionin rahoitusosuudelle sen määrää vastaava näkyvyys.
4. Komissio pyrkii tekemään 3 kohdassa tarkoitetun sopimuksen mahdollisimman pian tämän päätöksen voimaantulon jälkeen. Se ilmoittaa neuvostolle kyseisessä prosessissa mahdollisesti ilmenevistä vaikeuksista ja sopimuksen tekopäivän.

4 artikla

1. Korkea edustaja tiedottaa neuvostolle tämän päätöksen täytäntöönpanosta CAR:n säännöllisesti neljännesvuosittain laatimien kirjallisten raporttien perusteella. Nämä raportit ovat perustana neuvoston suorittamalle arvioinnille. Ulkopuolinen taho suorittaa hankkeen arvioinnin neuvoston avustamiseksi sen arvioidessa tämän neuvoston päätöksen tuloksia.
2. Komissio raportoi 1 artiklassa tarkoitetun hankkeen rahoitusnäkökohdista.

5 artikla

1. Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.
2. Tämän päätöksen voimassaolo päättyy 24 kuukauden kuluttua päivästä, jona 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu sopimus tehdään. Sen voimassaolo päättyy kuitenkin kuuden kuukauden kuluttua sen voimaantulosta, jos sopimusta ei ole siihen mennessä tehty.

Tehty Brysselissä 11 päivänä joulukuuta 2017.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
F. MOGHERINI

LIITE

iTrace – pienaseita ja kevyitä aseita sekä muita tavanomaisia aseita ja ampumatarvikkeita koskeva maailmanlaajuinen raportointijärjestelmä

1. Yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (YUTP) mukaisen tuen tausta ja perustelut
- 1.1 Tämä päätös perustuu neuvoston peräkkäisiin päätöksiin, joiden tarkoituksena on torjua pienaseiden ja kevyiden aseiden sekä muiden tavanomaisten aseiden laittoman välityksen ja kaupan epävakauttavia vaikutuksia, erityisesti 25 päivänä marraskuuta 2013 annettuun neuvoston päätökseen 2013/698/YUTP⁽¹⁾ ja 22 päivänä lokakuuta 2015 annettuun neuvoston päätökseen (YUTP) 2015/1908⁽²⁾, joilla luodaan laittomia pienaseita ja kevyitä aseita sekä muita laittomia tavanomaisia aseita ja ampumatarvikkeita koskeva maailmanlaajuinen raportointijärjestelmä (iTrace-järjestelmä) ja tehostetaan sitä.

Pienaseiden ja kevyiden aseiden sekä muiden tavanomaisten aseiden ja ampumatarvikkeiden laitton leviäminen on merkittävä valtioiden vakautta heikentävä ja konflikteja pahentava tekijä, joka uhkaa vakavasti rauhaa ja turvallisuutta. Pienaseiden ja kevyiden aseiden sekä niissä käytettävien ampumatarvikkeiden laittoman keskittymisen ja kaupan torjumista koskevassa EU:n strategiassa, jäljempänä 'EU:n pienasestrategia', korostetaan, että laittomat aseet ja ampumatarvikkeet ovat osasy syy terrorismin ja järjestäytyneen rikollisuuden raastumiseen ja niillä on huomattava merkitys konfliktien puhkeamisessa ja leviämisessä sekä valtiotarkenteiden murenemisessä. Irakissa, Libyassa ja Syyriassa toteutetusta iTrace-hankkeesta saadut tuoreet tutkimustulokset sekä muut monimutkaiset konfliktit unionin ulkorajojen lähellä vahvistavat EU:n pienasestrategian väitteet.

Päätöksen (YUTP) 2015/1908 mukaisesti toteutetuilla toimilla perustettiin iTrace-järjestelmä, joka on konflikteissa käytettäviä aseita koskeva maailmanlaajuinen seuranta-aloite. Se toimii 27:ssä konfliktien koettelemassa valtiossa muun muassa Afrikassa, Lähi-idässä, Etelä- ja Itä-Aasiassa sekä viime aikoina Latinalaisessa Amerikassa. iTrace on maailman suurin julkinen tietorekisteri laittomasti välitetyistä tavanomaisista aseista, ja sen tarkoituksena on tukea valtioita laittoman välityksen havaitsemisessa ja siihen puuttumisessa asekauppasopimuksen 11 artiklassa määriteltyjen sitoumusten ja neuvoston yhteisen kannan 2008/944/YUTP⁽³⁾ perusteella 7 määriteltyjen sitoumusten mukaisesti. iTrace antaa tarkkoja raportteja ase- ja ampumatarviketoimituksista sellaisille aseistetuille kapinallis- ja terroristijoukoille, jotka ovat uhka unionin turvallisuudelle, mukaan lukien Islamilaisen Maghrebien al-Qaida ja Daesh tai Islamilainen valtio; se varoittaa luottamuksellisesti ja nopeasti jäsenvaltioiden vientivalvontaviranomaisia riskeistä, jotka liittyvät viennin jälkeiseen laittomaan välitykseen; se antaa konfliktialueilla sijaitseville unionin edustustoille ja jäsenvaltioiden diplomaattisille edustustoille reaaliaikaista kriittistä tietoa aseiden laittomasta kaupasta ja konfliktin dynamiikasta; sekä se lisää tietoisuutta asevalvonnasta ja aseiden laittoman välityksen torjumista koskevista toimenpiteistä hyödyntämällä toistuvasti ja vaikuttavasti globaalia mediaa.

- 1.2 Jäsenvaltiot pyytävät kuitenkin yhä useammin iTrace-hanketta järjestämään aseiden vientilupia myöntäville kansallisille viranomaisille suoria henkilökohtaisia katsauksia (mukaan lukien lukuisat käynnit pääkaupungeissa) ja tarjoamaan enemmän erilaisia resursseja asevientivalvonnan alan poliittisille päättäjille.

Tämän päätöksen tarkoituksena on näin ollen jatkaa ja tehostaa päätöksen (YUTP) 2015/1908 nojalla toteutetun hankkeen työtä antamalla edelleen unionin poliittisille päättäjille, asevalvonnan asiantuntijoille ja aseviennin valvontaviranomaisille järjestelmällisesti koottua merkityksellistä tietoa, jonka tuella ne pystyvät laatimaan tehokkaita, näyttöön perustuvia strategioita tavanomaisten aseiden ja niissä käytettävien ampumatarvikkeiden laitonta välitystä ja laitonta leviämistä vastaan kansainvälisen ja alueellisen turvallisuuden parantamiseksi. Tällä päätöksellä autetaan siten edelleen heitä yhdistämään menestyksekkäs reaktiivinen strategia asianmukaisesti ehkäiseviin toimiin, jotka kohdistuvat laittomaan tarjontaan ja kysyntään, ja varmistamaan tehokas tavanomaisten aseiden valvonta kolmansissa maissa.

- 1.3 Tässä päätöksessä säädetään julkisesti saatavilla olevan sähköisen iTrace-järjestelmän jatkuvasta ylläpidosta ja edelleen kehittämisestä. Päätöksessä (YUTP) 2015/1908 lueteltuja hankkeita vahvistetaan seuraavasti: 1) lisätään niiden tiedonkeruukäyntien järjestämistiheyttä ja kestoa, jotka koskevat tavanomaisten aseiden laitonta toimittamista konfliktialueille; 2) annetaan jäsenvaltioille räätälöityjä tukipaketteja, joihin sisältyy suora neuvonta,

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 2013/698/YUTP, annettu 25 päivänä marraskuuta 2013, laittomia pienaseita ja kevyitä aseita sekä muita laittomia tavanomaisia aseita ja ampumatarvikkeita koskevan maailmanlaajuisen raportointijärjestelmän tukemiseksi niiden laittoman kaupan riskin pienentämiseksi (EUVL L 320, 30.11.2013, s. 34).

⁽²⁾ Neuvoston päätös (YUTP) 2015/1908, annettu 22 päivänä lokakuuta 2015, laittomia pienaseita ja kevyitä aseita sekä muita laittomia tavanomaisia aseita ja ampumatarvikkeita koskevan maailmanlaajuisen raportointijärjestelmän tukemisesta niiden laittoman kaupan riskin pienentämiseksi ("iTrace II") (EUVL L 278, 23.10.2015, s. 15).

⁽³⁾ Neuvoston yhteinen kanta 2008/944/YUTP, vahvistettu 8 päivänä joulukuuta 2008, sotilasteknologian ja puolustustarvikkeiden viennin valvontaa koskevien yhteisten sääntöjen määrittämisestä (EUVL L 335, 13.12.2008, s. 99).

räätälöidyt tiedot ja raportit, ympärivuorokautinen tukipalvelu ja toimituksen jälkeinen todentaminen; ja
3) tarjotaan koulutusta ja mentorointia konfliktien koettelemien valtioiden kansallisille viranomaisille aseiden laittoman välityksen torjuntakyvyn parantamiseksi, aseiden hallinnoinnin tehostamiseksi ja iTrace-tietojen keräämisen lisäämiseksi.

2. Yleiset tavoitteet

Jäljempänä esitetty toiminta tukee edelleen kansainvälistä yhteisöä pienaseiden ja kevyiden aseiden sekä muiden tavanomaisten aseiden ja ampumatarvikkeiden laittoman välityksen ja kaupan epävakauttavien vaikutusten torjunnassa. Sen tarkoituksena on antaa jatkossakin poliittisille päättäjille, asevalvonnan asiantuntijoille ja aseviennin valvontaviranomaisille merkityksellistä tietoa, jonka tuella ne pystyvät laatimaan tehokkaita, näyttöön perustuvia strategioita pienaseiden ja kevyiden aseiden sekä muiden tavanomaisten aseiden ja ampumatarvikkeiden laitonta välitystä ja laitonta leviämistä vastaan kansainvälisen ja alueellisen turvallisuuden parantamiseksi. Toiminnan tarkoituksena on erityisesti:

- a) antaa sellaista konkreettista tietoa pienaseiden ja kevyiden aseiden sekä muiden tavanomaisten aseiden laittomasta kaupasta, joka on tarpeen pienaseiden ja kevyiden aseiden laitonta kauppaa koskevan YK:n toimintaohjelman täytäntöönpanon seurannan tehostamiseksi;
- b) tehostaa kansainvälisen jäljittämismälineen täytäntöönpanoa;
- c) paljastaa tärkeimmät reitit ja yksiköt, jotka liittyvät tavanomaisten aseiden ja ampumatarvikkeiden laittomaan välitykseen konfliktialueille tai kansainvälisille terroristijärjestöille, ja tuottaa kansallisten oikeudellisten menettelyjen tueksi todistusaineistoa ryhmistä ja yksilöistä, jotka osallistuvat laittomaan kauppaan;
- d) tehostaa asiaankuuluvien YK:n elinten, operaatioiden ja muiden kansainvälisten järjestöjen välistä yhteistyötä pienaseiden ja kevyiden aseiden sekä muiden tavanomaisten aseiden jäljittämisen alalla ja tiedon tuottamiseksi suoraan olemassa olevien seurantajärjestelyjen tueksi, mukaan lukien laittomien aseiden rekisteröintiä ja jäljitystä koskeva Interpolin hallintajärjestelmä (iARMS), joka täydentää iTrace-järjestelmää ja jonka kanssa tapahtuva koordinointi varmistetaan;
- e) tuottaa merkityksellistä tietoa, jonka avulla voidaan määrittää kansainvälisen yhteistyön ja avunannon painopistealoja pienaseiden ja kevyiden aseiden sekä muiden tavanomaisten aseiden ja ampumatarvikkeiden laittoman välityksen ja kaupan tehokasta torjuntaa varten; tähän kuuluvat varastojen turvallisuuteen tai rajaturvallisuuteen liittyvien hankkeiden rahoitus;
- f) tarjota järjestely, jolla tuetaan asekauppasopimuksen täytäntöönpanon seurantaa, erityisesti jotta havaittaisiin siirrettyjen tavanomaisten aseiden laitton välitys ja autettaisiin hallituksia arvioimaan laittoman välityksen riskiä ennen tavanomaisten aseiden vientiä, varsinkin laittoman välityksen riskiä vastaanottajamaan sisällä tai jälleenvientiä epäsuotavissa olosuhteissa; ja
- g) tarjota jäsenvaltioille räätälöityä tukea laittoman välityksen riskin arvioinnissa ja lieventämisessä.

3. Hankkeen pitkän aikavälin kestävyys ja tulokset

Toiminta tarjoaa kestävän kehityksen pienaseiden ja kevyiden aseiden sekä muiden tavanomaisten aseiden ja ampumatarvikkeiden laittoman leviämisen jatkuvalla seurannalla. Sen odotetaan lisäävän huomattavasti nykyistä aseisiin liittyvää tietoa ja tukevan merkittävästi tehokkaiden toimintapolitiikkojen kohdennettua kehittämistä tavanomaisten aseiden valvonnan ja aseviennin valvonnan aloilla. Hankkeen tarkoituksena on erityisesti:

- a) tallentaa lisää tietoja iTrace-tiedonhallintajärjestelmään, joka varmistaa laittomia tavanomaisia aseita koskevan tiedon pitkän aikavälin keruun ja analysoinnin;
- b) antaa poliittisille päättäjille ja asiantuntijoille tavanomaisten aseiden valvonnan alalla väline, jonka avulla voidaan määrittellä entistä tehokkaampia avunannon ja yhteistyön strategioita ja painopistealoja (esimerkiksi määrittelemällä osa-alueellisia tai alueellisia yhteistyö-, koordinointi- ja tiedonjakojärjestelyjä, joita on tarpeen perustaa tai tehostaa, ja määrittelemällä kansallisten varastojen turvallisuuspuutteita, riittämätöntä varaston hallintaa, laittomia siirtoreittejä, rajavalvonnan heikkouksia ja puutteita lainvalvonnan valmiuksissa);
- c) tarjota sisäänrakennettua joustavuutta, jonka avulla voidaan tuottaa toimintapolitiittisesti merkityksellistä tietoa nopeasti muuttuvista poliittisista vaatimuksista riippumatta;
- d) lisätä huomattavasti kansainvälisten aseseurannan alan järjestöjen ja henkilöiden työn tehokkuutta tarjoamalla käyttöön toiminta-alaltaan jatkuvasti laajeneva tiedonjakojärjestelmä; ja

- e) luoda konfliktien koettelemiin valtioihin kestävä kansallinen laittomien aseiden tunnistamis- ja jäljittämismavara sekä kyky osallistua tiiviimmin kansainvälisiin asevalvonta- ja lainvalvontaprosesseihin.

4. Toiminnan kuvaus

- 4.1 Hanke 1: Koulutuksen ja mentoroinnin tarjoaminen konfliktien koettelemien valtioiden kansallisille viranomaisille aseiden tunnistamisessa ja kansainvälisessä jäljittämisessä

4.1.1 Hankkeen tavoite

Hankkeen puitteissa tarjotaan paikallisille kumppaneille ja tarvittaessa rauhantukihenkilöstölle (mukaan lukien YK:n ja unionin operaatiot ja pakotteiden valvontaryhmät tai -paneelit) ”tilauksesta” koulutusta aseiden tunnistamisessa, jäljittämisessä ja hallinnoinnissa. Tämä koulutus pohjautuu hankkeiden toteuttamisen kannalta ratkaisevan tärkeäksi osoittautuneen CAR:n vuodesta 2014 tarjoamiin erilaisiin palveluihin, joiden määrärahat ovat kuitenkin tulleet iTrace I ja II -hankkeiden ulkopuolelta.

4.1.2 Hankkeen toimet

Hankkeessa kenttätutkimusryhmien jäsenet antavat asteittain yhä teknisempiä neuvoja seuraavassa asiassa:

- johdatus aseita koskevien tietojen keruuseen ottaen esille yksittäisiä tapauksia;
- aseiden tunnistamisen ja niiden tehokkaan dokumentoinnin perustekniikat;
- todistusaineiston keruun menettelytapaohjeet ja todistusaineiston alkuperäketju;
- laajojen, alueellisten ja kansainvälisten tutkimusten vaatimukset;
- kansainvälisen jäljittämismavaraan täytäntöönpano;
- aseiden kansainvälinen jäljittäminen ja kansainväliset aseiden jäljittämisyhteistyöjärjestelmät (erityisesti Interpol ja Europol);
- massadatan ja trendianalyysien käyttö; ja
- (kansainvälisen) teknisen avun ja lainvalvontatoimien mahdollisuudet.

Nämä toimet toteutetaan iTrace-kenttätutkimusten yhteydessä, mukaan lukien kansallisten viranomaisten kanssa suoritettavat yhteiset tutkimukset (mentorointi).

4.1.3 Hankkeen tulokset

Hankkeen avulla on tarkoitus

- kannustaa kansallisia viranomaisia myöntämään iTrace-kenttätutkimusryhmille parempi pääsy, millä vastataan iTrace-ryhmille esitettyihin toistuviin pyyntöihin saada teknistä apua ja suorittaa yhteisiä tutkimuksia ja millä lisätään iTrace-tietoja;
- antaa konkreettista apua valmiuksien kehittämisessä sellaisille kansallisille hallituksille, jotka kärsivät aseiden laittoman välityksen vaikutuksista, mutta joilla ei ole välineitä tunnistaa konflikteissa käytettyjä laittomasti välitettyjä aseita ja raportoida niistä; tämä on usein lähtökohta tehokkaammalle kansalliselle aseiden hallinnoinnille ja tukee siten asekauppasopimuksen, kansainvälisen jäljittämismavaraan, toimintaohjelman sekä fyysisen turvallisuuden ja varastojen hallinnan ohjelmasuunnittelun täytäntöönpanoa sekä yhteydenpitoa kansainvälisiin lainvalvontaelimiin, mukaan lukien Interpol (iARMS) ja Europol;
- tukea tehostettua vuoropuhelua erityisesti, jotta löydetään keskeisiä sidosryhmiä muille unionin tukemille aloitteille (esim. unionin operaatioiden suhteet vastaanottajamaiden hallituksiin) ja käynnistetään aloitteita, kuten fyysinen turvallisuuden ja varastojen hallinnan ohjelmasuunnittelu (esim. unionin tukemat varastojen hallinnan hankkeet).

4.1.4 Hankkeen täytäntöönpanon indikaattorit

Enimmillään 30 koulutus- ja mentorointivierailua paikan päällä, etenkin toistuvia vierailuja kansallisten viranomaisten tukemiseksi jäljitysvomavaran kehittämisessä.

Hanke pannaan täytäntöön iTrace-järjestelmän koko kahden vuoden pituisen hankekauden aikana.

4.1.5 Hankkeen edunsaajat

iTrace-järjestelmän koulutus- ja mentorointitoimet hyödyttävät suoraan konfliktien koettelemien valtioiden kansallisia sidosryhmiä, lainvalvontaviranomaiset ja syyttäjät mukaan lukien. Ohjelma tarjoaa välillistä tukea kansallisille vuoropuheluille, joita käydään unionin rahoittamien ja muiden asevalvonta-aloitteiden kanssa, kannustamalla kansainvälisten jäljittämismenetelmien käyttöön (mukaan lukien Interpolin iARMS-järjestelmä ja Europol) ja helpottamalla osallistumista unionin tukemiin varastojen hallinnan hankkeisiin ja muihin pienaseiden ja kevyiden aseiden valvontahankkeisiin.

- 4.2 Hanke 2: Tehostetut kenttätutkimukset, joita pienaseiden ja kevyiden aseiden sekä muiden tavanomaisten aseiden ja ampumatarvikkeiden laiton välitystä ja kauppaa koskevan reaaliaikaisen todistusaineiston ja muun asiaankuuluvan tiedon jatkuva saaminen iTrace-järjestelmään edellyttää.

4.2.1 Hankkeen tavoite

Hankkeella lisätään pienaseiden ja kevyiden aseiden sekä muiden tavanomaisten aseiden ja ampumatarvikkeiden liikkumista konfliktialueilla koskevan kenttätutkimuksen järjestämistiheyttä ja kestoja. Hankkeessa asetetaan etusijalle maat, joiden tilannetta jäsenvaltiot pitävät erityisen huolestuttavana ja joita ovat muun muassa Irak, Libya, Mali, Etelä-Sudan, Somalia, Syyria ja Jemen.

Virallisten tiedonjakosopimusten laatiminen unionin ja YK:n operaatioiden sekä erilaisten järjestöjen kanssa edistää hanketta, kuten myös kansallisille hallituksille valikoidusti lähetettävät viralliset jäljityspyynnöt. Lisäksi hankkeessa tehdään edelleen aineistotutkimusta siirtoja koskevasta olemassa olevista tiedoista, joita muut organisaatiot kuin CAR ovat keränneet ja jotka on tarkoitus viedä iTrace-järjestelmään, ja todennetaan niitä (kenttätutkimuksilla).

4.2.2 Hankkeen toimet

Tämän hankkeen puitteissa toteutetaan seuraavat toimet:

- lähetetään päteviä asealan asiantuntijoita suorittamaan kenttäanalyysia laittomista pienaseista ja kevyistä aseista sekä muista tavanomaisista aseista, ampumatarvikkeista ja niihin liittyvästä materiaalista, joita on havaittu konfliktien koettelemissa valtioissa;
- analysoidaan, tarkistetaan ja todennetaan laittomia pienaseita ja kevyitä aseita sekä muita laittomia tavanomaisia aseita ja ampumatarvikkeita ja niiden käyttäjiä koskeva dokumentoitu todistusaineisto, mukaan lukien muun muassa valokuvat aseista, niiden komponenteista ja sisäisistä ja ulkoisista merkinnöistä, pakkaukset, asiaan liittyvät kuljetusasiakirjat ja kenttätutkimusten tulokset (käyttäjät, toimittajat ja siirtoreitit);
- tarkistetaan ja todennetaan muiden organisaatioiden kuin CAR:n keräämä tuore lisätodistusaineisto laittomista pienaseista ja kevyistä aseista sekä muista tavanomaisista aseista ja ampumatarvikkeista, mukaan lukien YK:n pakotteita käsittelevien valvontaryhmien, kansalaisjärjestöjen ja kansainvälisten tiedotusvälineiden raportit;
- tallennetaan kaikki kerätty ja tarkistettu todistusaineisto iTrace-tiedonhallintajärjestelmään ja sähköiseen kartoitusportaaliin;
- määritellään paikalliset kumppanit ja tuetaan niitä, jotta varmistetaan jatkuva tiedonkeruu iTrace-järjestelmän tueksi koko ehdotetun toiminnan keston ajan ja sen jälkeen;
- ollaan jatkuvasti yhteydessä kansallisiin hallituksiin kansallisten yhteyspisteiden ja koordinoitijajärjestelyn ennalta määrittelyä varten, jotta voidaan selvittää CAR:n tutkimusten alaa ja lieventää mahdollisia eturistiriitoja ennen CAR:n suorittamia tutkimuksia.

Hanke pannaan täytäntöön asteittain iTrace-järjestelmän koko kahden vuoden pituisen hankekauden aikana.

4.2.3 Hankkeen tulokset

Hankkeen avulla on tarkoitus

- dokumentoida paikan päällä fyysistä todistusaineistoa laittomasti välitetyistä tai kaupatuista tavanomaisista aseista ja ampumatarvikkeista konfliktialueilla;
- todentaa ja tuoda esiin laittoman kaupan tapauksia CAR:n sekä CAR:n kanssa pysyviä tiedonjakosopimuksia tehneiden organisaatioiden ja tarvittaessa muiden organisaatioiden keräämän, kaikilla alueilla laittomasti välitettyjä tai kaupattuja tavanomaisia aseita ja ampumatarvikkeita koskevan todistusaineiston perusteella;

- c) hankkia konkreettista visuaalista todistusaineistoa laittomasti välitetyistä tai kaupatuista tavanomaisista aseista ja ampumatarvikkeista, mukaan lukien valokuvat tavaroista, sarjanumerot, tehtaanmerkit, pakkaukset, pakkausluettelot, kuljetusasiakirjat ja loppukäyttäjätodistukset;
- d) tuottaa selostuksia laittomasta toiminnasta, mukaan lukien laittoman kaupan reitit, laittomaan välitykseen tai laittomaan siirtoon osallistuvat toimijat ja arvioinnit vaikuttavista tekijöistä (muun muassa tehoton varastojen hallinnointi ja turvallisuus sekä valtion tarkoituksellisesti järjestämät laittomat toimitusverkostot);
- e) tallentaa edellä mainittu todistusaineisto iTrace-tiedonhallintajärjestelmään ja sähköiseen kartoitusportaaliin sen täydellistä julkista levitystä varten ja toimittaa se jäsenvaltioille turvallisten työpöytä- ja mobiililustojen kautta.

4.2.4 Hankkeen täytäntöönpanon indikaattorit

Enimmillään 50 kentälle lähettämistä (mukaan lukien laajennettu lähettäminen tarvittaessa) kahden vuoden kauden aikana, jotta voidaan tuottaa todistusaineistoa tallennettavaksi iTrace-tiedonhallintajärjestelmään ja sähköiseen kartoitusportaaliin.

Hanke pannaan täytäntöön iTrace-järjestelmän koko kahden vuoden pituisen hankekauden aikana.

4.2.5 Hankkeen edunsaajat

iTrace-järjestelmä tarjoaa edelleen entistä kattavampia tietoja, jotka on tarkoitettu aivan erityisesti jäsenvaltioiden poliittisille päättäjille asevalvonnan alalla ja asevientilupaviranomaisille sekä unionin toimielimille, virastoille ja edustustoille. Näillä unionin edunsaajilla on myös pääsy luottamuksellisiin tietoihin iTrace-järjestelmän tarjoamien turvallisten työpöytä- ja mobiililustojen kautta.

Julkiset tiedot ovat edelleen kaikkien unionin edunsaajien sekä muiden kuin unionin edunsaajien saatavilla, mukaan lukien erityisesti asevalvonnan alan poliittiset päättäjät ja asevientilupaviranomaiset kolmansissa maissa. Lisäksi iTrace-järjestelmän julkaisemista tiedoista hyötyvät alueelliset ja kansainväliset organisaatiot (mukaan lukien YK:n pakotteita käsittelevät valvontaryhmät, YK:n rauhanturvaoperaatiot, UNODC, UNODA ja Interpol), valtiosta riippumattomat tutkimusorganisaatiot (mukaan lukien Bonnin kansainvälinen konversiokeskus (BICC), rauhan ja turvallisuuden alan tutkimuksen ja tiedottamisen ryhmä (GRIP), Tukholman kansainvälinen rauhantutkimuslaitos (SIPRI) sekä Small Arms Survey), erilaisia etuja ajavat järjestöt (mukaan lukien Amnesty International ja Human Rights Watch) sekä kansainväliset tiedotusvälineet.

4.3 Hanke 3: Suora tuki jäsenvaltioiden aseviennin valvontaviranomaisille ja asevalvonnan alan poliittisille päättäjille.

4.3.1 Hankkeen tavoite

iTrace-hankkeen henkilöstö tekee tiivistä yhteistyötä jäsenvaltioiden kansallisten asevientilupaviranomaisten kanssa. Jäsenvaltioiden kansallisten asevientilupaviranomaisten toimittamia tietoja käsitellään asianmukaista huolellisuutta ja luottamuksellisuutta noudattaen. iTrace-järjestelmä on edelleen yhteydessä useisiin kansallisiin asevientilupaviranomaisiin kolmansissa maissa. Näillä suhteilla tuetaan tavanomaisten aseiden laittomaan välitykseen ja kauppaan puuttumiseksi toteutettavien kansainvälisten toimien monia kriittisiä osia ja lujitetaan kansainvälisiä aseiden laittoman välityksen torjumista koskevia toimenpiteitä muun muassa seuraavasti:

- a) annetaan asevientilupaviranomaisille yksityiskohtaisia tietoja ja todistusaineistoa dokumentoidusta aseiden laittomasta välityksestä;
- b) tuetaan jäsenvaltioiden kansallisten asevientilupaviranomaisten virallisesta pyynnöstä toimituksen jälkeistä tai luovutuksen jälkeistä todentamista tai tarjotaan todentamisvoimavaroja jäsenvaltioille.

4.3.2 Hankkeen toimet

Tämän hankkeen puitteissa toteutetaan seuraavat toimet:

- a) lähetetään iTrace-ryhmiä toistuvasti vierailulle jäsenvaltioiden pääkaupunkeihin tiedottamaan asiaankuuluville viranomaisille aseiden laittoman välityksen torjumista koskevista kysymyksistä ja raporttoimaan kansainvälisistä tutkimuksista;
- b) järjestetään ympärivuorokautinen tukipalvelu kiireellisten neuvojen antamiseksi kysymyksissä, jotka koskevat aseiden laittoman välityksen torjumista tai mahdollisia lehdistössä esitettyjä kielteisiä väitteitä, joiden taustalla on tarkistamattomat kolmannen osapuolen ilmoitukset;

- c) kehitetään jäsenvaltioiden vientilupaviranomaisille räätälöidyt sähköiset tulostaulut, joihin tulee suojattuja tietoja iTrace-järjestelmästä: hälytys osapuolista, joiden tiedetään syyllistyneen aseiden laittomaan välitykseen, korkean riskin määräpaikkojen profilointi ja reaaliaikainen raportointi kotimaassa valmistettujen aseiden laittomasta välityksestä; ja
- d) iTrace-kenttätutkimusryhmät tukevat tai tarjoavat jäsenvaltioille niiden kansallisten asevientilupaviranomaisten virallisesta pyynnöstä luovutuksen jälkeisiä loppukäyttötarkastuksia (todentaminen).

Hanke pannaan täytäntöön iTrace-järjestelmän koko kahden vuoden pituisen hankekauden aikana.

4.3.3 Hankkeen tulokset

Hankkeen avulla on tarkoitus:

- a) avustaa jäsenvaltioiden asevientilupaviranomaisia niiden pyynnöstä tunnistamaan viennin jälkeinen laitton välitys;
- b) toimittaa tietoja jäsenvaltioiden asevientilupaviranomaisten ennen vientiluvan myöntämistä tekemän täydellisen aseiden laitonta välitystä koskevan riskianalyysin tueksi (asekauppasopimuksen ja yhteisen kannan 2008/944/YUTP mukaisesti);
- c) tarjota jäsenvaltioiden asevientilupaviranomaisille niiden pyynnöstä toimituksen jälkeisen todentamisen voimavaroja;
- d) tukea jäsenvaltioiden asevalvonnan alan poliittisia päättäjiä toimittamalla sellaista reaaliaikaista tietoa aseiden laittoman välityksen ja kaupan suuntauksista, joka helpottaa kansallista osallistumista kansainvälisiin poliittisiin prosesseihin; ja
- e) avustaa jäsenvaltioiden kansallisia lainvalvontaviranomaisia tarvittaessa ja niiden pyynnöstä rikostutkinnan tukena.

4.3.4 Hankkeen täytäntöönpanon indikaattorit

Nykyisen iTrace-järjestelmän suunnittelijat suunnittelevat ja kehittävät räätälöityjä työpöytä- ja mobiilinäyttöön soveltuvia tulostauluja, joihin tulee reaaliaikaisia tietoja iTrace-järjestelmän suojatuista osista jäsenvaltioiden kansallisille viranomaisille. iTrace-hankkeen henkilöstö hoitaa tukipalvelua, joka tarjoaa täyden tuen jäsenvaltioiden aseviennin valvontaviranomaisille ja asevalvonnan alan poliittisille päättäjille. Enimmillään 30 vierailua jäsenvaltioiden pääkaupunkeihin pyyntöjen pohjalta.

Hanke pannaan täytäntöön iTrace-järjestelmän koko kahden vuoden pituisen hankekauden aikana.

4.3.5 Hankkeen edunsaajat

Kaikki asiasta kiinnostuneet jäsenvaltiot; vierailuja pääkaupunkeihin ja toimituksen jälkeisiä todentamiskäyntejä toteutetaan pyyntöjen pohjalta.

4.4 Hanke 4: Sidosryhmille tiedottaminen ja kansainvälinen koordinointi

4.4.1 Hankkeen tavoite

Hankkeella esitellään iTrace-järjestelmän edut kansainvälisille ja kansallisille poliittisille päättäjille, tavanomaisten aseiden valvonnan asiantuntijoille ja asevientilupaviranomaisille. Tiedotusaloitteita suunnitellaan myös tiedonjaon koordinoitua silmällä pitäen ja pyrkien luomaan kestäviä kumppanuuksia sellaisten yksilöiden ja organisaatioiden kanssa, joilla on valmiudet tuottaa tietoja, jotka voidaan tallentaa iTrace-järjestelmään.

4.4.2 Hankkeen toimet

Tämän hankkeen puitteissa toteutetaan seuraavat toimet kiinnittäen asianmukaista huomiota päällekkäisyyksien välttämiseen muiden hankkeiden, kuten asekauppasopimuksen tiedotustoimien, kanssa:

- a) iTrace-hankkeen henkilöstön suorittamat esittelyt tavanomaisten aseiden laittoman kaupan kaikkia näkökohtia käsittelevissä asiaankuuluvissa kansainvälisissä konferensseissa. Henkilöstön suorittamien esittelyjen tarkoituksena on esitellä iTrace-järjestelmä korostaen 1) sen konkreettisia etuja tuettaessa YK:n toimintaohjelman, asekauppasopimuksen ja muiden asiaankuuluvien kansainvälisten välineiden täytäntöönpanon seurantaa, 2) sen hyödyllisyyttä määriteltäessä kansainvälisen avunannon ja yhteistyön painopistealoja sekä 3) sen tarjoamaa hyötyä asevientilupaviranomaisille riskinarvioinnin profilointimekanismina;

- b) iTrace-hankkeen henkilöstön kansallisille hallituksille ja rauhanturvaoperaatioille pitämät esittelyt. Henkilöstön suorittamien esittelyjen tarkoituksena on esitellä iTrace-järjestelmä asiaankuuluville operaatioiden yksiköille, rohkaista tekemään ja kehittämään edelleen sellaisia virallisia tiedonjakosopimuksia, joiden avulla voidaan tuottaa iTrace-järjestelmään tallennettavia tietoja, ja auttaa poliittisia päättäjiä määrittämään kansainvälisen avunannon ja yhteistyön painopistealat.

Hanke pannaan täytäntöön iTrace-järjestelmän koko kahden vuoden pituisen hankekauden aikana.

4.4.3 Hankkeen tulokset

Hankkeen avulla on tarkoitus:

- osoittaa iTrace-järjestelmän sekä aseiden laitonta välitystä koskevien tietojen dokumentoinnin, keruun ja jakamisen hyödyllisyys kansallisille ja kansainvälisille poliittisille päättäjille, jotka työskentelevät tavanomaisten aseiden valvontaa ja aseviennin valvontaa koskevien sopimusten (YK:n toimintaohjelma, asekauppasopimus ja muut asiaankuuluvat kansainväliset välineet) panemiseksi täytäntöön ja niiden täytäntöönpanon arvioimiseksi;
- antaa poliittisille päättäjille ja tavanomaisten aseiden valvonnan asiantuntijoille merkityksellistä tietoa, joka tukee heitä kansainvälisen avunannon ja yhteistyön painopistealojen määrittelyssä ja aseiden laittoman välityksen torjumista koskevien tehokkaiden strategioiden suunnittelussa;
- antaa asevientilupaviranomaisille perusteellista tietoa iTrace-järjestelmästä ja sen hyödyistä riskinarvioinnissa sen lisäksi, että se toimii väylänä palautteelle ja järjestelmän tehostamiselle;
- helpottaa tietojen jakamista kansallisten hallitusten ja YK:n rauhanturvaoperaatioiden välillä, mukaan lukien tietojenkäsittely ja analyysit iTrace-järjestelmää käyttämällä;
- helpottaa verkostoitumista laajentamalla tavanomaisten aseiden ja ampumatarvikkeiden laitonta välitystä ja kauppaa koskeviin paikan päällä tehtäviin tutkimuksiin osallistuvien, tavanomaisten aseiden valvonnan asiantuntijoiden ryhmää;
- lisätä yleisön tietoisuutta tavanomaisten aseiden ja ampumatarvikkeiden jäljittamisestä keinona tukea YK:n toimintaohjelman, kansainvälisen jäljittamisvälineen, asekauppasopimuksen ja muiden kansainvälisten ja alueellisten, aseiden ja aseviennin valvontaa koskevien välineiden täytäntöönpanon seuranta.

4.4.4 Hankkeen täytäntöönpanon indikaattorit

Enimmillään 20 tiedotuskonferenssia, joihin iTrace-hankkeen henkilöstö osallistuu. Kaikkiin konferensseihin kuuluu iTrace-järjestelmän esittelyä. Loppuraporttiin liitetään konferenssien esityslistat ja tiivistelmät.

Hanke pannaan täytäntöön iTrace-järjestelmän koko kahden vuoden pituisen hankekauden aikana.

4.4.5 Hankkeen edunsaajat

Ks. edellä 4.2.5 kohdassa oleva täydellinen edunsaajien luettelo, joka sisältää samat edunsaajat kuin tämä hanke.

4.5 Hanke 5: iTrace-järjestelmän toimintapoliittiset raportit

4.5.1 Hankkeen tavoite

Hankkeen puitteissa toimitetaan kenttätutkimusten tuottamien tietojen pohjalta laadittuja, iTrace-järjestelmässä esitettäviä raportteja keskeisistä toimintapoliittisista kysymyksistä. Raporteissa on tarkoitus keskittyä kansainvälistä yhteisöä erityisesti huolestuttaviin aloihin (mukaan lukien tärkeimmät tavanomaisten aseiden ja ampumatarvikkeiden laittoman kaupan mallit sekä laittomasti kaupattujen aseiden ja ampumatarvikkeiden alueellinen jakelu) ja kansainvälisen huomion keskeisenä kohteena oleviin aloihin.

4.5.2 Hankkeen toimet

Perusteellinen analyysi, jonka pohjalta kootaan, tarkistetaan, toimitetaan ja julkaistaan enimmillään kymmenen iTrace-järjestelmää koskevaa toimintapoliittista raporttia.

4.5.3 Hankkeen tulokset

Hankkeen avulla on tarkoitus:

- tuottaa enimmillään kymmenen raporttia, joista kussakin käsitellään erillistä kansainvälisen huolen aihetta;

- b) varmistaa iTrace-järjestelmää koskevien toimintapoliittisten raporttien jakelu kaikille jäsenvaltioille;
- c) suunnitella kohdennettu tiedotusstrategia mahdollisimman suuren vastaanottajakunnan varmistamiseksi maailmanlaajuisesti;
- d) tukea toiminnan näkyvyyttä poliittisella areenalla ja kansainvälisissä tiedotusvälineissä esittämällä muun muassa ajankohtaisia tietoja laittomista aseista, tarjoamalla toimintapoliittisesti merkityksellisiä analyyseja meneillään olevien asevalvontaprosessien tueksi ja laatimalla mahdollisimman kiinnostavia raportteja kansainvälisiä tiedotusvälineitä silmällä pitäen.

4.5.4 Hankkeen täytäntöönpanon indikaattorit

Enimmillään kymmenen iTrace-järjestelmää koskevaa toimintapoliittista raporttia, jotka tuotetaan ehdotetun toiminnan keston aikana ja jaetaan maailmanlaajuisesti verkossa.

4.5.5 Hankkeen edunsaajat

Ks. edellä 4.2.5 kohdassa oleva täydellinen edunsaajien luettelo, joka sisältää samat edunsaajat kuin tämä hanke.

5. Sijaintipaikat

Hankkeet 1 ja 2 edellyttävät laajamittaista tavanomaisten aseiden asiantuntijoiden lähettämistä kentälle konfliktialueille. Jokainen lähettäminen arvioidaan tapauskohtaisesti kiinnittäen huomiota turvallisuuteen, paikalle pääsyyn ja tiedon saatavuuteen. CAR on jo luonut yhteyksiä tai perustanut meneillään olevia hankkeita moniin asianomaisiin maihin. Hanke 3 toteutetaan jäsenvaltioiden pääkaupungeissa (ja mahdollisesti tehdään maan sisäisiä matkoja jäsenvaltioiden vaatimusten mukaisesti). Hanke 4 toteutetaan, kansallisten hallitusten ja asiaankuuluvien organisaatioiden kanssa koordinoituna, kansainvälisissä konferensseissa maailmanlaajuisesti, jotta sen näkyvyys olisi mahdollisimman suuri. Hanke 5 toteutetaan Belgiassa, Italiassa, Ranskassa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

6. Kesto

Kaikkien hankkeiden arvioitu kokonaiskesto on 24 kuukautta.

7. Täytäntöönpanosta vastaava taho ja unionin näkyvyys

CAR lähettää pieniä kenttätutkimusryhmiä paikallisten puolustus- ja turvallisuusjoukkojen, rauhanturva- tai rauhantukihenkilöstön ja muiden turvallisuusalan toimijoiden keskuuteen. Aina kun nämä joukot tai operaatiot turvaavat paikkoja, joissa kerätään aseita tai todistusaineistoa, CAR:n ryhmät ottavat talteen kaiken saatavilla olevan todistusaineiston aseista, niihin liittyvästä materiaalista ja käyttäjäryhmistä. Sen jälkeen CAR jäljittää kaikki yksilöllisesti tunnistettavissa olevat tavarat ja suorittaa laajoja tutkimuksia aseiden siirroista, puolustustarvikkeiden toimituksista ja tuesta osapuolille, jotka uhkaavat rauhaa ja vakautta.

CAR rekonstruoi yhteistyössä kansallisten asevientilupaviranomaisten kanssa toimitusketjut, jotka ovat vastuussa aseiden toimittamisesta aseellisiin konflikteihin, tunnistamalla laittoman toiminnan ja aseiden välityksen laillisilta markkinoilta laittomille markkinoille. CAR tallentaa kaikki tiedot maailmanlaajuisen aseiden seurantajärjestelmänsä (iTrace), joka on yli 100 000:lla konfliktissa käytettyjä aseita koskevalla merkinnällään maailman laajin konflikteissa käytettyjä aseita koskeva tietorekisteri.

CAR käyttää tätä tietoa a) varoittaakseen jäsenvaltioita aseiden ja ampumatarvikkeiden laittomasta välityksestä ja b) mahdollistaakseen kohdennetut aseiden laittoman välityksen torjumista koskevat aloitteet, mukaan lukien tarkistettua vientivalvonnan toimenpiteet ja kansainvälinen diplomaattinen toiminta.

Tällä toimintatavalla on todistettavasti havaittu aseiden laitton välitys lähes välittömästi, kun CAR:n kenttäryhmät ovat vielä konfliktialueella (esim. kentällä Mosulissa Irakissa) ollessaan ilmoittaneet jäsenvaltioille laittomasti välitetyistä aseista. Joissain tapauksissa CAR:n ryhmät ovat havainneet aseiden luvattoman edelleen siirron kahden kuukauden sisällä siitä, kun aseet lähtivät tehtaalta.

Lokakuun 22 päivänä 2015 annetussa päätöksessä (YUTP) 2015/1908 kannatettiin sitä, että CAR jatkaa ja tehostaa päätöksellä 2013/698/YUTP perustettua iTrace-hanketta. Hankkeet (iTrace I ja II) ovat vakiinnuttaneet iTrace-järjestelmän merkittäväksi konflikteissa käytettäviä aseita koskevaksi maailmanlaajuiseksi seuranta-aloitteeksi ja tarjonneet suoraa tukea jäsenvaltioiden asevientilupaviranomaisille ja asevientivalvonnan alan poliittisille päättäjille.

Lisäksi 2 päivänä joulukuuta 2015 annetussa unionin toimintasuunnitelmassa ampuma-aseiden ja räjähteiden laittoman kaupan ja käytön torjumiseksi kehoitettiin laajentamaan iTrace-järjestelmän käyttöä ja suositeltiin, että jokainen kansallinen lainvalvontaviranomainen aina havaitessaan aseiden ja ampumatarvikkeiden laittoman välityksen vertaa havaintoja iTrace-järjestelmän tietoihin.

CAR toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet julkistaakseen sen, että toiminta on unionin rahoittama. Nämä toimenpiteet toteutetaan komission laatiman ja julkaiseman EU:n ulkoisten toimien viestintää ja näkyvyyttä koskevan käsikirjan mukaisesti.

CAR varmistaa siten unionin osallistumisen näkyvyyden asianmukaisilla logoilla ja julkisuudella, joissa korostetaan unionin asemaa, varmistetaan unionin toimien avoimuus ja lisätään tietoisuutta päätöksen syistä sekä unionin tuesta päätökselle ja tämän tuen tuloksista. Hankkeessa tuotetussa materiaalissa tuodaan selkeästi esiin unionin lippu tämän lipun asianmukaisesta käytöstä ja jäljentämisestä annettujen unionin suuntaviivojen mukaisesti.

8. Raportointi

CAR laatii kirjallisen raportin säännöllisesti neljännesvuosittain.

NEUVOSTON PÄÄTÖS (EU) 2017/2284,**annettu 11 päivänä joulukuuta 2017,**

tuen antamisesta Afrikan, Aasian ja Tyynenmeren sekä Latinalaisen Amerikan ja Karibian alueiden valtioille, jotta ne voisivat osallistua ydinaseisiin soveltuvan halkeamiskelpoisen materiaalin tuotantokieltoa koskevaa sopimusta käsittelevän asiantuntijoiden korkean tason valmisteluryhmän neuvoo-antavaan prosessiin

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 28 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Eurooppa-neuvosto hyväksyi 12 päivänä joulukuuta 2003 joukkotuhaseiden leviämisen vastaisen EU:n strategian, jäljempänä 'strategia', jonka II luvussa luetellaan toimenpiteitä, joita on toteutettava joukkotuhaseiden leviämisen vastaisen EU:n strategian kulmakivenä olevaan tehokkaaseen monenvälisyyteen pääsemiseksi. Strategiassa todetaan muun muassa, että "EU on sitoutunut monenväliseen sopimusjärjestelmään, joka on sekä oikeudellinen että normatiivinen perusta kaikille joukkotuhaseiden leviämisen vastaisille toimille" ja että "EU jatkaa myös työtä kansainvälisen sopimuksen aikaansaamiseksi halkeamiskelpoisten aineiden tuotannon kieltämisestä ydinaseita tai muita ydinräjähteitä varten".
- (2) EU panee aktiivisesti täytäntöön strategiaa ja toteuttaa sen III luvussa lueteltuja toimenpiteitä erityisesti antamalla varoja sellaisten erityishankkeiden tukemiseen, joiden tavoitteena on edistää monenvälistä asensulkujärjestelmää ja monenvälisiä luottamusta lisääviä toimenpiteitä.
- (3) Neuvosto hyväksyi 8 päivänä joulukuuta 2008 päätelmät ja asiakirjan "Euroopan unionin uudet toimintalinjat joukkotuhaseiden ja niiden maaliinsaattamisjärjestelmien leviämisen torjumiseksi". Asiakirjassa todetaan muun muassa, että EU sitoutuu jatkamaan ja tehostamaan toimia, joilla tuetaan "ydinaseisiin soveltuvan halkeamiskelpoisen materiaalin tuotantokiellosta tehtyä sopimusta (FMCT) koskevien neuvottelujen aloittamisen edistämistä".
- (4) EU on jatkuvasti vaatinut, että aloitetaan välittömästi ja saatetaan nopeasti päätökseen neuvottelut, joita käydään ydinaseisiin tai muihin ydinräjähteisiin soveltuvan halkeamiskelpoisen materiaalin tuotantokielloa koskevasta sopimuksesta asiakirjan CD/1299 ja siihen sisältyvän toimeksiannon pohjalta. Samaa linjaa noudattaen EU on kannustanut kaikkia aseidenriisuntakonferenssin jäseniä pyrkimään kaikin tavoin pois umpikujasta konferenssissa ja hyväksymään kokonaisvaltaisen ja tasapainoisen työohjelman, joka sisältää neuvottelujen välittömän aloittamisen ydinaseisiin soveltuvan halkeamiskelpoisen materiaalin tuotantokielloa koskevasta sopimuksesta, jäljempänä 'FMCT-sopimus'.
- (5) Vuonna 2013 Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokous hyväksyi päätöslauselman, jolla perustettiin hallitusten asiantuntijaryhmä, jossa on osallistujia 25 valtiosta ja jonka tehtävänä on antaa suosituksia mahdollisista näkökohdista, jotka edesauttaisivat ydinaseisiin tai muihin ydinräjähteisiin soveltuvan halkeamiskelpoisen materiaalin tuotantokielloa koskevan sopimuksen tekemistä, mutta se ei neuvottele sopimuksesta. Hallitusten asiantuntijaryhmä antoi raporttinsa YK:n yleiskokouksen ensimmäiselle komitealle (aseriisunta) vuonna 2015.
- (6) YK:n yleiskokous hyväksyi vuonna 2016 päätöslauselman 71/259 sopimuksesta ydinaseisiin tai muihin ydinräjähteisiin soveltuvan halkeamiskelpoisen materiaalin tuotantokiellosta. Päätöslauselmassa 71/259 pyydetään pääsihteeriä perustamaan FMCT-sopimusta käsittelevä asiantuntijoiden korkean tason valmisteluryhmä harkitsemaan ja antamaan suosituksia tärkeistä osatekijöistä tulevaan syrjimättömään, monenväliseen ja kansainvälisesti ja tosiasiallisesti todennettavaan sopimukseen, jolla kielletään ydinaseisiin tai muihin ydinräjähteisiin soveltuvan halkeamiskelpoisen materiaalin tuotanto. FMCT-sopimusta käsittelevässä asiantuntijoiden korkean tason valmisteluryhmässä on jäseninä 25 valtiota, ja se järjestää kaksi epävirallista neuvoo-antavaa kokousta, jotka ovat avoinna kaikille YK:n jäsenvaltioille, jotta kaikki valtiot voivat osallistua FMCT-prosessiin. Valmisteluryhmän tekemän työn odotetaan johtavan neuvotteluihin tästä tärkeästä asiasta, jotta viedään eteenpäin ydinaseiriisuntaa ja ydinsulkua.
- (7) Kaikki EU:n jäsenvaltiot äänestivät vuoden 2016 YK:n yleiskokouksen FMCT-sopimusta koskevan päätöslauselman 71/259 puolesta; päätöslauselman esittivät Kanada, Saksa ja Alankomaat. Päätöslauselmalla perustetaan osallistava prosessi järjestämällä epävirallisia neuvoo-antavia kokouksia kaikkien YK:n jäsenvaltioiden

ja FMCT-sopimusta käsittelevän asiantuntijoiden korkean tason valmisteluryhmän puheenjohtajan kanssa. Useat EU:n jäsenvaltiot osallistuvat asiantuntijoiden korkean tason valmisteluryhmän työhön; sen toimeksiantona on antaa suosituksia tärkeistä osatekijöistä tulevaa sopimusta varten rajoittamatta kansallisia kantoja tulevissa neuvotteluissa.

- (8) FMCT-sopimusta käsittelevä asiantuntijoiden korkean tason valmisteluryhmä on käytännön panos ydinaseriisunta- ja ydinsulkutoimiin. Hallitusten asiantuntijaryhmän raportissa ⁽¹⁾ ja kahdessa pääsihteerin tätä asiaa koskevassa raportissa ⁽²⁾ on tuotu esiin tämän asian monimutkaisuus sekä aiheita, joita YK:n jäsenvaltioiden kannattaa analysoida ja harkita lisää. FMCT-sopimusta käsittelevä asiantuntijoiden korkean tason valmisteluryhmä antaa raportin YK:n yleiskokouksen 73. istunnossa (vuonna 2018).
- (9) Yleisemmin halkeamiskelpoinen materiaali (kuten korkeasti rikastettu uraani tai plutonium), joka voi aiheuttaa räjähtävän ydinten halkeamisketjureaktion, on ydinaseiden keskeinen ainesosa. EU:n prioriteettina on ollut pitkään se, että aloitetaan välittömästi ja saadaan nopeasti päätökseen aseidenriisuntakonferenssissa käytävät neuvottelut ydinaseisiin tai muihin ydinräjähteisiin soveltuvan halkeamiskelpoisen materiaalin tuotantokieltota koskevasta sopimuksesta.
- (10) Sopimus, jolla kielletään ydinaseisiin tai muihin ydinräjähteisiin soveltuvan halkeamiskelpoisen materiaalin tuotanto, olisi ratkaiseva askel ydinaseettoman maailman mahdollistavien olosuhteiden luomiseen. FMCT-sopimusta pidetään monenvälisenä välineenä, joka on neuvoteltava ydinaseriisunnan alalla täydentämään ydinsulkusopimusta (NPT) ja täydellistä ydinkoekieltosopimusta (CTBT),

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. EU:n strategiassa asetetaan tavoitteeksi monenvälisten aseriisunta- ja asesulkusopimusten tukeminen, täytäntöönpano ja lujittaminen, ja sen mukaisesti unioni antaa tukea Afrikan, Aasian ja Tyynenmeren sekä Latinalaisen Amerikan ja Karibian alueiden valtioille, jotta ne voisivat osallistua ydinaseisiin soveltuvan halkeamiskelpoisen materiaalin tuotantokieltota koskevaa sopimusta käsittelevän asiantuntijoiden korkean tason valmisteluryhmän neuvoa-antavaan prosessiin.

2. EU:n strategian mukaisia toimenpiteitä vastaavat hankkeet, joilla annetaan tukea Afrikan, Aasian ja Tyynenmeren sekä Latinalaisen Amerikan ja Karibian alueiden valtioille, jotta ne voisivat osallistua FMCT-sopimusta käsittelevän asiantuntijoiden korkean tason valmisteluryhmän neuvoa-antavaan prosessiin, koostuvat osa-alueellisista työpajoista, asiantuntijakokouksista, merkittävistä tukitoimista YK:n jäsenvaltioille sekä asiaankuuluvista tiedoista ja julkaisuista koostuvan tietokannan perustamisesta.

3. Hankkeilla pyritään

- helpottamaan alueellista vuoropuhelua valtioiden välillä Afrikan, Aasian ja Tyynenmeren sekä Latinalaisen Amerikan ja Karibian alueilla;
- kehittämään omavastuullisuutta asiasta kyseisten alueiden valtioissa;
- määrittämään kyseisten alueiden valtioiden kansalliset tarpeet ja toimintapoliittiset prioriteetit;
- ottamaan asiaankuuluvat alueelliset järjestöt mukaan keskusteluihin ydinaseisiin tai muihin ydinräjähteisiin soveltuvan halkeamiskelpoisen materiaalin tuotantokieltota koskevasta, aseidenriisuntakonferenssin yhteydessä neuvoteltavasta sopimuksesta;
- arvioimaan prosessin alueellisia vaikutuksia ja asiaankuuluvien alueellisten ja kansainvälisten järjestöjen mahdollista roolia tässä prosessissa;
- tekemään vertailevaa analyysia prosessin kullekin alueelle aiheuttamista vaikutuksista;
- helpottamaan halkeamiskelpoista materiaalia koskevaa tietämyksen siirtoa tiedeyhteisön, kansalaisjärjestöjen ja jäsenvaltioiden kesken.

4. Hankkeiden yksityiskohtainen kuvaus esitetään liitteessä.

⁽¹⁾ A/70/81, hallitusten asiantuntijaryhmän raportti; ryhmän tehtävänä on antaa suosituksia mahdollisista näkökohdista, jotka edesauttaisivat ydinaseisiin tai muihin ydinräjähteisiin soveltuvan halkeamiskelpoisen materiaalin tuotantokieltota koskevan sopimuksen tekemistä, mutta se ei neuvottele sopimuksesta.

⁽²⁾ A/68/154, A/68/154/Add.1, A/71/140/Rev.1 ja A/71/140/Rev.1/Add.1.

2 artikla

1. Korkea edustaja vastaa tämän päätöksen täytäntöönpanosta.
2. Edellä 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen hankkeiden teknisestä toteutuksesta huolehtii Yhdistyneiden kansakuntien aseriisuntatoimiston (UNODA) Geneven toimipiste ja sen alueellisen aseriisunnan yksikkö, kolme rauhan ja aseriisunnan aluekeskusta Afrikassa (UNREC), Aasian ja Tyynenmeren alueella (UNRCPD) sekä Latinalaisen Amerikan ja Karibian alueella (UNLIREC). UNODA suorittaa tämän tehtävän korkean edustajan vastuulla. Tätä varten korkea edustaja sopii tarvittavista järjestelyistä UNODAn kanssa.

3 artikla

1. Rahoitusohje 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen hankkeiden toteuttamiseksi on 1 220 880,51 euroa.
2. Edellä 1 kohdassa vahvistetulla määrällä rahoitettavia menoja hallinnoidaan unionin yleiseen talousarvioon sovellettavien menettelytapojen ja sääntöjen mukaisesti.
3. Komissio valvoo 1 kohdassa tarkoitettujen menojen asianmukaista hallinnointia. Tätä varten se tekee UNODAn kanssa rahoitusohjetta vastaavan rahoitussopimuksen tämän neuvoston päätöksen hyväksymisen jälkeen. Sopimuksessa on määrättävä, että UNODAn on varmistettava unionin rahoitusosuuden näkyvyys sen suuruuden mukaisesti.
4. Komissio pyrkii tekemään 3 kohdassa tarkoitettua rahoitussopimuksen mahdollisimman pian tämän päätöksen voimaantulon jälkeen. Se ilmoittaa neuvostolle kyseisessä prosessissa mahdollisesti ilmenevistä vaikeuksista sekä rahoitussopimuksen tekopäivästä.

4 artikla

1. Korkea edustaja raportoi neuvostolle tämän päätöksen täytäntöönpanosta UNODAn säännöllisin väliajoin laatimien raporttien perusteella. Nämä raportit ovat perustana neuvoston suorittamalle arvioinnille.
2. Komissio antaa tietoja 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen hankkeiden rahoitukseen liittyvistä näkökohdista.

5 artikla

1. Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.
2. Tämän päätöksen voimassaolo päättyy 36 kuukauden kuluttua 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua rahoitussopimuksen tekemisestä. Tämän päätöksen voimassaolo päättyy kuitenkin kuuden kuukauden kuluttua sen voimaantulosta, jos rahoitussopimusta ei ole siihen mennessä tehty.

Tehty Brysselissä 11 päivänä joulukuuta 2017.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
F. MOGHERINI

LIITE

1. TAVOITE

Valtioiden on prosessin varhaisessa vaiheessa täysin ymmärrettävä tulevan sopimuksen vaikutukset ja sen suhde alueellisiin ydinaseettomia vyöhykkeitä koskeviin välineisiin, ydinsulkusopimukseen (NPT) ja muihin välineisiin. Näin ollen uuden neuvoston päätöksen yleisenä tavoitteena tulisi olla rahoituksen antaminen laajan tietämyspohjan muodostamiseksi ydinaseisiin tai muihin ydinräjähteisiin soveltuvan halkeamiskelpoisen materiaalin tuotantokieltoa koskevasta sopimuksesta, jäljempänä 'FMCT-sopimus', kansainvälisessä yhteisössä, jotta varmistetaan, että kaikki YK:n jäsenvaltiot pystyvät täysin sitoutumaan neuvoo-antavaan prosessiin sekä kaikkiin tällaisesta sopimuksesta aseidenriisuntakonferenssin yhteydessä käytäviin neuvotteluihin.

YK:n jäsenvaltioiden alueellisen tason sitouttaminen täydentää epävirallisia neuvoo-antavia kokouksia, joita FMCT-sopimusta käsittelevän asiantuntijoiden korkean tason valmisteluryhmän puheenjohtaja pitää New Yorkissa, ja näin ollen edistää valtioiden määrällistä ja laadullista osallistumista ja vahvistaa tällaisesta sopimuksesta aseidenriisuntakonferenssin yhteydessä käytävien neuvottelujen osallistavuutta.

(Osa)-alueellisten työpajojen järjestäminen antaa mahdollisuuden jakaa tietämystä ja tietoa alueiden sisällä ja niiden välillä. Työpajoihin kuuluu sekä teknisiä katsauksia että keskusteluita tulevien sopimusten vaikutuksista ja merkityksestä olemassa oleville alueellisille järjestelyille. Asiaankuuluvien asiantuntijoiden antamissa teknisissä katsauksissa selvitetään FMCT-sopimusta koskevia asiakysymyksiä, kun taas keskusteluissa pyritään siihen, että osallistujat pohtivat mahdollisen sopimuksen alueellisia vaikutuksia ja merkitystä.

FMCT-sopimusta käsittelevä asiantuntijoiden korkean tason valmisteluryhmä antaa raportin YK:n yleiskokouksen 73. istunnossa (vuonna 2018). Yleiskokous voi päättää toteuttaa muita asiaa koskevia toimia. YK:n jäsenvaltioiden tätä asiaa koskevaan keskusteluun osallistumisen tukemiseksi hanketta jatketaan yleiskokouksen säännönmukaisen 74. istunnon loppuun saakka (joulukuu 2019).

Yhdistyneiden kansakuntien aseriisuntatoimiston (UNODA) Geneven toimipisteellä ja sen alueellisen aseriisunnan yksiköllä, johon kuuluu rauhan ja aseriisunnan aluekeskus Loméssa Togossa (UNREC), Aasian ja Tyynenmeren alueen rauhan, aseriisunnan ja kehityksen aluekeskus Kathmandussa Nepalissa (UNRCPD) sekä Latinalaisen Amerikan ja Karibian alueen rauhan, aseriisunnan ja kehityksen aluekeskus Limassa Perussa (UNLIREC), on pitkä kokemus tuen antamisesta valtioille ja vuoropuhelun edistämisestä omilla alueillaan ydinaseriisuntaa ja ydinsulkua koskeissa asioissa.

Asiantuntijoita pyydetään useista maista, laajalta maantieteelliseltä pohjalta, valtion hallinnostaja alueellisista järjestöistä sekä kansalaisjärjestöistä, kuten International Panel on Fissile Materials (IPFM), Verification Research, Training and Information Centre (VERTIC), turvallisuusalan tutkimuslaitos (ISS), ja tiedeyhteisöstä.

YK:n kestävän kehityksen tavoitteessa 16.8 todetaan, että olisi "laajennettava ja vahvistettava kehitysmaiden osallistumista globaalihallinnan instituutioihin". Näin ollen tässä hankkeessa suunnitellut toimet saattaisivat edistää tätä päämäärää.

2. TOIMET

2.1 Toimien tavoitteet

- Helpottaa alueellista vuoropuhelua valtioiden välillä Afrikan, Aasian ja Tyynenmeren sekä Latinalaisen Amerikan ja Karibian alueilla.
- Ottaa asiaankuuluvat alueelliset järjestöt mukaan FMCT-sopimusta koskeviin keskusteluihin.
- Kehittää omavastuullisuutta tulevasta FMCT-sopimuksesta kaikissa valtioissa.
- Helpottaa tietämyksen siirtämistä ja soveltamista tiedeyhteisön, kansalaisjärjestöjen ja jäsenvaltioiden kesken asioista, jotka koskevat ydinaseisiin tai muihin ydinräjähteisiin soveltuvien halkeamiskelpoisten materiaalien tuotantokieltoa.

2.2 Toimien kuvaus

Kaikki toimet järjestää UNODAn Geneven toimipiste ja sen alueellisen aseriisunnan yksikkö, johon kuuluu UNREC Loméssa Togossa, UNRCPD Kathmandussa Nepalissa sekä UNLIREC Limassa Perussa.

a) Osa-alueelliset työpajat Afrikassa, Aasian ja Tyynenmeren alueella sekä Latinalaisen Amerikan ja Karibian alueella

UNODA järjestää enintään kuusi osa-alueellista seminaaria Afrikan, Aasian ja Tyynenmeren sekä Latinalaisen Amerikan ja Karibian alueilla. UNODA järjestää yhden tai kaksi kaksipäiväistä osa-alueellista työpajaa kullakin Afrikan, Aasian ja Tyynenmeren sekä Latinalaisen Amerikan ja Karibian alueella. Osa-alueelliset työpajat keskittyvät kuhunkin alueeseen.

Seminaareissa on asiantuntijoita asiaankuuluvien osa-alueiden maista sekä FMCT-sopimusta käsittelevän asiantuntijoiden korkean tason valmisteluryhmästä, Euroopan unionista sekä kansalaisyhteiskunnasta ja tiedeyhteisöstä.

Seminaarit täydentävät FMCT-sopimusta käsittelevän asiantuntijoiden korkean tason valmisteluryhmän puheenjohtajan New Yorkissa YK:n yleiskokouksen päätöslauselman 71/259 mukaisesti järjestämiä avoimia epävirallisia neuvoa-antavia kokouksia ja helpottavat YK:n jäsenvaltioista tulevien asiantuntijoiden osallistumista tuleviin FMCT-sopimuksesta käytäviin neuvotteluihin.

b) Asiantuntijakokoukset alueellisten järjestöjen asiantuntijoiden kanssa

UNODA järjestää kolme asiantuntijakokousta asiaankuuluvien alueellisten järjestöjen kanssa Afrikan, Aasian ja Tyynenmeren sekä Latinalaisen Amerikan ja Karibian alueilla, mukaan lukien ABACC, AFCONE, OPANAL ja ASEANin alueellinen foorumi, jotta tuodaan yhteen FMCT-sopimusta käsittelevän asiantuntijoiden korkean tason valmisteluryhmän jäsenet, alueellisten järjestöjen asiantuntijat ja kansalaisjärjestöjen asiantuntijat, mukaan luettuina EU:n asesulkukonsortio, VERTIC, IPFM ja ISS, tulevien FMCT-sopimuksesta käytävien neuvottelujen valmistelemiseksi ja alueellisen asiantuntemuksen ja kokemuksen huomioon ottamiseksi paremmin näissä neuvotteluissa.

c) Sisällöllinen tuki jäsenvaltioille

UNODA vastaa enintään kuuteen Afrikan, Aasian ja Tyynenmeren sekä Latinalaisen Amerikan ja Karibian alueiden jäsenvaltioista tulevaan sisällöllistä tukea koskevaan pyyntöön työpajojen jatkotyössä ottaen huomioon maantieteellisen tasapainon.

d) Käytettävissä olevan materiaalin tietokanta ja tulosten julkaiseminen

Koko hankkeen ajan UNODA kehittää ja ylläpitää verkkosivustoa, joka sisältää käytettävissä olevan materiaalin valtioiden auttamiseksi valmistautumaan tulevaan FMCT-sopimukseen ja joka toimii valtioiden, alueellisten järjestöjen, kansalaisjärjestöjen ja tutkijoiden käytettävissä olevana tietokantana ja helpottaa alueiden välistä viestintää.

UNODA julkaisee enintään kaksi UNODA Occasional Papers -julkaisua alueellisten työpajojen tuloksista ja asiantuntijakokouksista alueellisten järjestöjen kanssa.

2.3 Toimien vaikutukset

- Helpotetaan Afrikan, Aasian ja Tyynenmeren sekä Latinalaisen Amerikan ja Karibian alueiden valtioiden osallistumista tuleviin FMCT-neuvotteluihin.
- Sisällytetään olemassa oleva alueellinen tietämys ja asiantuntemus ydinaseisiin tai muihin ydinräjähteisiin soveltuvan halkeamiskelpoisen materiaalin tuotantokiellosta neuvotteluihin tulevasta FMCT-sopimuksesta.
- Asiaankuuluva käytettävissä oleva materiaali saadaan tulevien neuvottelijoiden ja valtioiden, alueellisten järjestöjen, kansalaisjärjestöjen ja tiedeyhteisön asiantuntijoiden käyttöön.

3. TOIMENPITEIDEN TOTEUTUKSEEN OSALLISTUVAT KUMPPANIT

- YK:n järjestelmä: UNODAn Geneven toimipiste ja sen alueellisen aseriisunnan yksikkö, johon kuuluu kolme rauhan ja aseriisunnan aluekeskusta Afrikassa (UNREC), Aasian ja Tyynenmeren alueella (UNRCPD) sekä Latinalaisen Amerikan ja Karibian alueella (UNLIREC).
- Alueelliset ja osa-alueelliset järjestöt: ABACC, AFCONE, OPANAL ja ASEANin alueellinen foorumi.
- Valtioista riippumattomat järjestöt: EU:n asesulkukonsortio, VERTIC, IPFM ja ISS.

4. VUOROVAIKUTUS UNIONIN TOIMIEN KANSSA

UNODA antaa toimistaan säännöllisesti tietoja, joiden perusteella unioni saattaa päättää täydentää toimia kohdennetulla diplomaattisella toiminnalla, jonka tarkoituksena on lisätä tietoisuutta siitä, että on tärkeää saada ratkaisu pitkään jatkuneeseen umpikujaan aseidenriisuntakonferenssissa ja aloittaa välittömästi ja saada nopeasti päätökseen aseidenriisuntakonferenssin puitteissa käytävät neuvottelut ydinaseisiin tai muihin ydinräjähteisiin soveltuvan halkeamiskelpoisen materiaalin tuotantokielltoa koskevasta sopimuksesta (FMCT) asiakirjan CD/1299 ja siinä olevan toimeksiannon pohjalta.

5. TUENSAAJAT

- Afrikan, Aasian ja Tyynenmeren sekä Latinalaisen Amerikan ja Karibian alueiden valtiot;
- valmisteluryhmän jäsenet;
- ydinaseriisunnan todentamista käsittelevä hallitusten asiantuntijaryhmä;
- Afrikan, Aasian ja Tyynenmeren sekä Latinalaisen Amerikan ja Karibian alueilla ydinaseriisuntaa ja ydinsulkua käsittelevät kansalaisjärjestöt.

6. PAIKKA

Osa-alueelliset seminaarit järjestetään joko alueellisten keskusten toimipaikoissa tai Yhdistyneiden kansakuntien asianomaisen osa-alueen alueellisen toimiston toimipaikoissa, jotta helpotetaan jäsenvaltioista tulevien kansallisten asiantuntijoiden osallistumista.

Asiantuntijakokoukset pidetään alueellisten järjestöjen toimipaikoissa tai alueellisten keskusten toimipaikoissa.

Sisällöllistä tukea jäsenvaltioille annetaan pääkaupungeissa.

7. KESTO

Hankkeen arvioitu kokonaiskesto on 36 kuukautta.

KOMISSION PÄÄTÖS (EU) 2017/2285,**annettu 6 päivänä joulukuuta 2017,****organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1221/2009 mukaisen, EMAS-järjestelmään liittymisen edellyttämät vaiheet esittävän käyttäjän käsikirjan muuttamisesta***(tiedoksiannettu numerolla C(2017) 8072)***(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) ja asetuksen (EY) N:o 761/2001 ja komission päätösten 2001/681/EY ja 2006/193/EY kumoamisesta 25 päivänä marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1221/2009 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 46 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) EMAS-järjestelmän tavoitteena on edistää organisaatioiden ympäristönsuojelun tason jatkuvaa parantamista luomalla ja toteuttamalla organisaatioissa ympäristöjärjestelmiä, arvioimalla tällaisten järjestelmien toimivuutta, antamalla tietoja ympäristönsuojelun tasosta, käymällä avointa vuoropuhelua yleisön ja muiden sidosryhmien kanssa sekä lisäämällä henkilöstön aktiivista osallistumista.
- (2) Asiasta kiinnostuneiden organisaatioiden olisi saatava lisätietoa ja -ohjeistusta EMAS-järjestelmään liittymisen edellyttämistä vaiheista. Tiedot ja ohjeet on pidettävä ajan tasalla EMAS-järjestelmän toiminnasta saatujen kokemusten perusteella ja esiin tullessiin ohjeistuksen lisätarpeisiin vastaamiseksi.
- (3) On havaittu seuraavat ohjeistuksen lisätarpeet: maantieteellisen paikan määritelmä toimipaikan määritelmän yhteydessä, ohjeistus siitä, miten alakohtaiset viiteasiakirjat olisi otettava huomioon, ja ohjeistus, joka liittyy otantamenetelmän käyttöön useita toimipaikkoja käsittävän organisaation todentamisen yhteydessä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Korvataan komission päätöksen 2013/131/EU ⁽²⁾ liite tämän päätöksen liitteessä olevalla tekstillä.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 6 päivänä joulukuuta 2017.

Komission puolesta

Karmenu VELLA

Komission jäsen

⁽¹⁾ EUVL L 342, 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Komission päätös 2013/131/EU, annettu 4 päivänä maaliskuuta 2013, organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1221/2009 mukaisesta käyttäjän käsikirjasta, jossa esitetään EMAS-järjestelmään liittymisen edellyttämät vaiheet (EUVL L 76, 19.3.2013, s. 1).

LIITE

”LIITE I

I JOHDANTO

EU:n ympäristöpolitiikan tavoitteena on muun muassa kannustaa kaikenlaisia organisaatioita käyttämään ympäristöjärjestelmiä ja vähentämään ympäristövaikutuksiaan. Ympäristöjärjestelmät ovat yksi keino, jolla yritykset ja muut organisaatiot voivat parantaa ympäristönsuojelunsa tasoa ja säästää samalla energiaa ja muita luonnonvaroja. EU haluaa varsinkin kannustaa organisaatioita osallistumaan ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä). Se on yrityksille ja muille organisaatioille tarkoitettu hallintajärjestelmä, jonka avulla ne voivat arvioida ja parantaa ympäristötoimiensa tehokkuutta ja raportoida niistä.

Vuonna 1993 perustettu EMAS-järjestelmä on ajan mittaan kehittynyt. Järjestelmän oikeusperustan muodostaa EMAS-asetus ⁽¹⁾, ja sitä on tarkistettu viimeksi vuonna 2009.

EMAS-järjestelmän käyttäjän käsikirja on laadittu EMAS-asetuksen 46 artiklan 5 kohdan vaatimusten mukaisesti. Käsikirja sisältää selkeitä ja yksinkertaisia neuvoja EMAS-järjestelmästä kiinnostuneille organisaatioille. Tarkoituksena on tarjota jokaisesta vaiheesta ohjeita, joita on helppo noudattaa. Käsikirjassa esitellään pääpiirteittäin tärkeimmät perusasiat ja toimet, jotka organisaation on toteutettava, jos se aikoo liittyä järjestelmään. Asiakirjalla pyritään lisäämään yleisesti EMAS-ympäristöjärjestelmän käyttöä helpottamalla organisaatioiden liittymistä siihen. On tärkeää myös pitää mielessä EU:n asetuksen yleistavoite eli täytäntöönpanon yhdenmukaistaminen kaikissa jäsenvaltioissa ja yhteisen lainsäädäntökehyksen luominen. Maailmanlaajuisissa EMAS-kysymyksissä lukijaa pyydetään tutustumaan 7 päivänä joulukuuta 2011 annettuun komission päätökseen 2011/832/EU ⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1221/2009 mukaisesta EU:n konsernitason rekisteröintiä, kolmansia maita koskevaa rekisteröintiä ja maailmanlaajuisista rekisteröintiä koskevasta ohjeesta.

II MIKÄ ON YMPÄRISTÖASIOIDEN HALLINTA- JA AUDITOINTIJÄRJESTELMÄ (EMAS)?

Vapaaehtoista EMAS-järjestelmää voivat käyttää millä tahansa toimialalla Euroopan unionissa tai sen ulkopuolella toimivat organisaatiot, jotka haluavat

- ottaa vastuun ympäristöstä ja taloudellisesta toiminnastaan
- parantaa ympäristönsuojelunsa tasoa
- tiedottaa ympäristötuloksistaan yhteiskunnalle ja yleensä sidosryhmille.

Seuraavassa esitetään vaihe vaiheelta ne toimet, jotka on toteutettava järjestelmään rekisteröitymiseksi ja sen toteuttamiseksi.

EMAS-järjestelmään rekisteröityvien organisaatioiden on

- osoitettava noudattavansa ympäristölainsäädäntöä
- sitouduttava parantamaan jatkuvasti ympäristönsuojelunsa tasoa
- osoitettava käyvänsä avointa vuoropuhelua kaikkien sidosryhmien kanssa
- mahdollistettava henkilöstön osallistuminen organisaation ympäristönsuojelun tason parantamiseen
- julkaistava vahvistettu EMAS-ympäristöselonteko organisaation ulkoista viestintää varten ja päivitettävä sitä.

Organisaatioiden on täytettävä myös joitakin lisävaatimuksia:

- Niiden on tehtävä ympäristökatselmus (ja määriteltävä sen yhteydessä kaikki välittömät ja välilliset ympäristönäkökohdat).
- Organisaatiot on todennettava, ja toimivaltaisen elimen on rekisteröitävä ne.

Kun organisaatio on rekisteröity, sillä on oikeus käyttää EMAS-logoa.

⁽¹⁾ Asetus (EY) N:o 1221/2009.

⁽²⁾ Komission päätös 2011/832/EU, annettu 7 päivänä joulukuuta 2011, organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) [annetun] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1221/2009 mukaisesta EU:n konsernitason rekisteröintiä, kolmansia maita koskevaa rekisteröintiä ja maailmanlaajuisista rekisteröintiä koskevasta ohjeesta (EUVL L 330, 14.12.2011, s. 25).

III EMAS-JÄRJESTELMÄN TOTEUTTAMISEN KUSTANNUKSET JA HYÖDYT

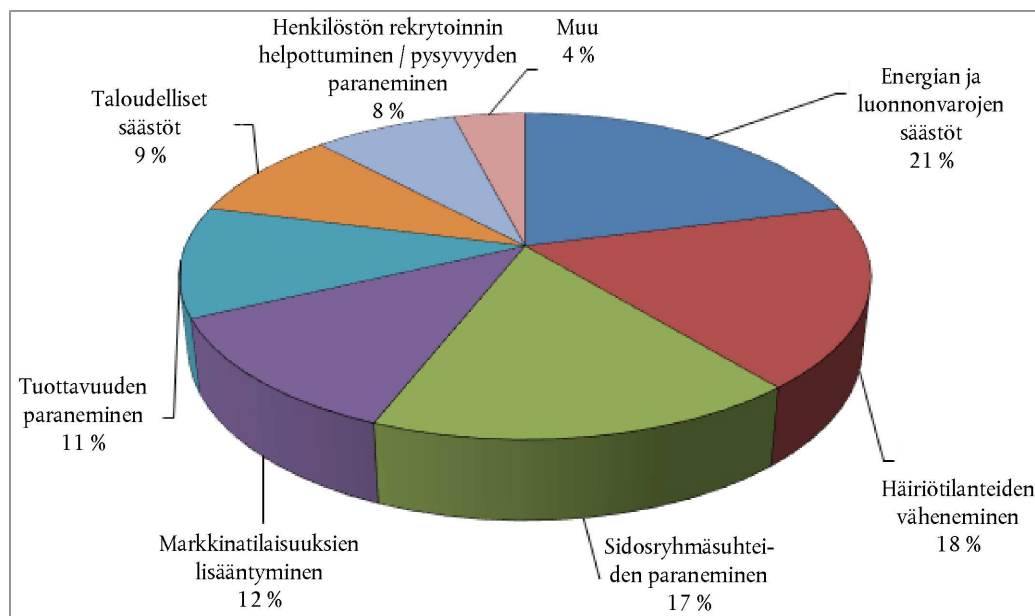
EMASin kaltainen ympäristöjärjestelmä auttaa organisaatioita parantamaan resurssitehokkuutta, vähentämään riskejä ja toimimaan esimerkkinä ilmoittamalla julkisesti noudattavansa hyviä käytäntöjä. Järjestelmän tuottamat säästöt ovat suuremmat kuin sen toteuttamiskustannukset.

Hyödyt

EMAS-järjestelmään rekisteröitymisestä aiheutuvista kustannuksista ja hyödyistä on tehty tutkimus ⁽¹⁾. Tutkimukseen osallistuneita pyydettiin valitsemaan valmiista luettelosta kaikkein myönteisimmät vaikutukset. ”Energian ja luonnonvarojen säästöt” oli tärkein myönteinen vaikutus (21 %), kuten kuviosta 1 käy ilmi. Seuraavana olivat ”häiriötilanteiden väheneminen” (18 %) ja ”sidosryhmäsuhteiden paraneminen” (17 %).

Kuvio 1

EMAS-järjestelmän toteuttamisesta saatavat hyödyt (% kaikista vastauksista)

Enemmän tehokkuussäästöjä

”Energian ja luonnonvarojen säästöjä” pidettiin tärkeimpänä myönteisenä vaikutuksena. Kaikenkokoisilla organisaatioilla oli näyttöä siitä, että yksin energiansäästöt olivat suuremmat kuin EMAS-järjestelmän vuotuiset ylläpitokustannukset. Tämä viittaa siihen, että suuremmat organisaatiot voivat saada helposti takaisin EMAS-järjestelmän toteutuskustannukset.

Vähemmän häiriötilanteita

Häiriötilanteiden väheneminen oli toiseksi suosituin hyöty. Luettelossa mainittiin monia tekijöitä, kuten ympäristölainsäädännön rikkomistapausten väheneminen. Tämä on selvästi yhteydessä niihin hyötyihin, joita saadaan paremmista suhteista sääntelyviranomaisiin.

Paremmat sidosryhmäsuhteet

Organisaatiot pitivät keskeisenä hyötynä parempia suhteita sidosryhmiin. Tämä koskee varsinkin palveluyritysten suhteita viranomaisiin.

Enemmän markkinatilaisuuksia

EMAS-järjestelmään rekisteröityminen voi parantaa liikevaihtoa. Se voi auttaa säilyttämään nykyiset asiakkaat ja aloittamaan uutta liiketoimintaa. EMAS-ympäristöjärjestelmästä voi olla etua julkisissa hankinnoissa. Vaikka julkisia hankintoja tekevät organisaatiot eivät voi nimenomaisesti vaatia tarjoajilta EMAS-rekisteröintiä, yritykset voivat rekisteröinnillään osoittaa, että niillä on tekniset keinot täyttää hankintasopimuksen ympäristövaatimukset.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/environment/emas/emas_publications/publications_studies_en.htm#Study on the costs and benefits of EMAS to registered organisations

Organisaatiot voivat oman ympäristöpolitiikkansa yhteydessä myös kannustaa toimittajiaan ottamaan käyttöön ympäristöjärjestelmän. EMAS-rekisteröinnin ansiosta sisäiset business-to-business-menettelyt saattavat olla helpompia molemmille osapuolille.

Säätelyhelpotukset

EMAS-rekisteröidyille organisaatioille voidaan myöntää helpotuksia sääntelystä. Valmistusteollisuuden yritykset voivat saada etuisuuksia ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi annetun lainsäädännön nojalla ⁽¹⁾.

Monet jäsenvaltiot tarjoavat EMAS-rekisteröidyille organisaatioille myös valtion ja alueiden ympäristölakeja ja -asetuksia koskevia etuisuuksia. Tämä voi tarkoittaa esimerkiksi yksinkertaistettuja raportointivelvollisuuksia: vähemmän tarkastuksia, pienempiä jättemaksuja ja lupien uusintavälien pidentämistä.

Esimerkkeinä voidaan mainita jätemaksujen alentaminen 50 prosentilla, toimilupamenettelyissä perittävien maksujen alentaminen 20–30 prosentilla, kansallisen lainsäädännön mukaisten tarkkailu- ja valvontamaksujen alentaminen tai poistaminen jopa kokonaan, valtion virastojen suorittamista julkisista palveluista perittävien maksujen alentaminen 30 prosentilla sekä pintavesiä koskevista lupamenettelyistä, pohjavedenottoiluvista ja kaatopaikkalupamenettelyistä perittävien maksujen alentaminen 30 prosentilla. Muita etuisuuksia voi koitua vaarallisten kemikaalien tarkkailun ja käsittelyn hallinnoinnissa, jätehuoltovelvollisuuksissa (tekniseen valvontaan liittyvien toimenpiteiden toteuttamista ei tarvitse osoittaa) ja kasvihuonekaasujen tarkkailussa.

Kustannukset ja hyödyt

Yritysten pitäisi suhtautua EMAS-rekisteröintiin investointina. EMAS-järjestelmän toteuttamiseen liittyy sisäisiä ja ulkoisia kustannuksia, joita voivat aiheuttaa esimerkiksi konsultointituki, toimenpiteiden toteuttamisessa ja seurannassa tarvittava henkilöstö, tarkastukset ja rekisteröintimaksut.

Todelliset kustannukset ja hyödyt vaihtelevat suuresti riippuen esimerkiksi organisaation koosta ja toiminnoista, ympäristöasioiden hallintakäytäntöjen nykytilasta ja kyseessä olevasta maasta. EMAS-järjestelmän avulla saadaan kuitenkin yleensä aikaan merkittäviä säästöjä. Lukuisat tutkimukset ovat osoittaneet, että organisaatioiden tulojen lisääntyminen suhteellisen lyhyessä ajassa, useimmiten muutamassa vuodessa, kattaa järjestelmän toteuttamisesta aiheutuvat kustannukset ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾.

Taulukko 1

EMAS-järjestelmän kustannukset ja potentiaaliset tehokkuussäästöt vuodessa ⁽¹⁾

(euroa)

Organisaation koko ⁽²⁾	Potentiaaliset tehokkuussäästöt vuodessa	EMASin toteutuskustannukset ensimmäisenä vuonna ⁽³⁾	EMASin vuosikustannukset ⁽⁴⁾
Mikro	3 000–10 000	22 500	10 000
Pieni	20 000–40 000	38 000	22 000

⁽¹⁾ Teollisuuden päästöistä annettu direktiivi (teollisuuspäästädirektiivi), jolla IPPC-direktiivi kumottiin 7. tammikuuta 2013, tarjoaa jäsenvaltioille yksityiskohtaista ohjeistusta ympäristötarkastuksista. Direktiivin nojalla laitospäätösten tiheys määräytyy kyseessä olevien laitosten ympäristöriskien järjestelmällisen arvioinnin perusteella, ja arvioinnissa käytetään tiettyjä arviointiperusteita, joista yksi on toiminnanharjoittajan osallistuminen EMAS-järjestelmään.

⁽²⁾ EVER-tutkimus: Evaluation of EMAS and Eco-Label for their Revision (2005). IEFÉ – Università Bocconin suorittama tutkimus Euroopan komission ympäristöasioiden pääosastolle.

⁽³⁾ Hamschmidt J., Dyllick T. (2001), "ISO 14001: profitable? Yes! But is it eco-effective?", Greener Management International, n. 34.

⁽⁴⁾ CESQA SINCERT (2002), Indagine sulla certificazione ambientale secondo la norma UNI EN ISO 14001; risultati indagine Triveneto.

⁽⁵⁾ Freimann, Walther (2001), The impacts of corporate environmental management systems: a comparison of EMAS and ISO 14001, Greener Management International, No 36, s. 91–103.

⁽⁶⁾ IRIS (2000), Environmental management systems – paper tiger or powerful tool. The Swedish Institute of Production Engineering Research. Mölndal.

(euroa)

Organisaation koko ⁽²⁾	Potentiaaliset tehokkuussäästöt vuodessa	EMASin toteutuskustannukset ensimmäisenä vuonna ⁽³⁾	EMASin vuosikustannukset ⁽⁴⁾
Keskisuuri	jopa 100 000	40 000	17 000
Suuri	jopa 400 000	67 000	39 000
Tiedot, jotka koskevat potentiaalisia tehokkuussäästöjä vuodessa, perustuvat ainoastaan energiansäästöihin. Resurssitehokkuussäästöistä ei ole saatavilla tietoja.			

Lähde: "Costs and Benefits of EMAS to Registered Organisations", Euroopan komission tilaama tutkimus, 2009.

⁽¹⁾ Taulukon 1 luvut ovat suuntaa-antavia ja koskevat kokoluokkia. Sen vuoksi niiden ei voida katsoa koskevan suoraan kaikkia organisaatioita ja kaikkia tilanteita.

⁽²⁾ Organisaatioiden koot sellaisina kuin ne on määritelty mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä annetussa komission suosituksessa 2003/361/EY (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36).

⁽³⁾ Pk-yritykset voivat usein vähentää ensimmäisen vuoden toteutuskustannuksiaan toteuttamalla EMAS-järjestelmän EMAS Easy -menetelmän avulla. Tuoreiden arvioiden mukaan kustannuksia voidaan ensimmäisenä toteutusvuonna joissain tapauksissa vähentää 11 500 euroon mikro-organisaatioissa ja 17 000 euroon pienissä organisaatioissa. Nämä arviot ovat ainoastaan suuntaa-antavia ja perustuvat tietoihin, joita pk-yritykset ovat toimittaneet eri jäsenvaltioissa järjestettyjen pk-yritysseminaarien jälkeen.

⁽⁴⁾ Pk-yritykset voivat usein vähentää ensimmäisen vuoden toteutuskustannuksiaan toteuttamalla EMAS-järjestelmän EMAS Easy -menetelmän avulla. Tuoreiden arvioiden mukaan kustannuksia voidaan joissain tapauksissa vähentää 2 200 euroon vuodessa mikro-organisaatioissa ja 3 300 euroon vuodessa pienissä organisaatioissa. Nämä arviot ovat ainoastaan suuntaa-antavia ja perustuvat tietoihin, joita pk-yritykset ovat toimittaneet eri jäsenvaltioissa järjestettyjen pk-yritysseminaarien jälkeen.

Pienille organisaatioille tarkoitettu EMAS-työkalusalkku (EMAS Toolkit for small organisations) ⁽¹⁾ tarjoaa monia muita esimerkkejä kustannushyötysäästöistä.

Mikro- ja pienorganisaatioiden kiinteät ja ulkoiset kustannukset ovat suhteessa suuremmat kuin keskisuurten tai suurten organisaatioiden, sillä nämä saavat mittakaavaetuja, niiden omat ympäristöosastot kattavat suuremman osuuden kustannuksista ja niillä on myös pienemmät ulkoiset kustannukset, koska ne tarvitsevat vähemmän konsultteja. Jopa hyvin suuria organisaatioita kehoitetaan kuitenkin selvittämään toteutuskustannukset yksityiskohtaisesti.

EMAS-järjestelmä muistuttaa paljon EN 16001- ja ISO 50001 -järjestelmiä sekä muita energianhallintajärjestelmiä. Koska energiankäytön hallinta on osa EMAS-järjestelmää, EMAS-rekisteröidyt organisaatiot parantavat jo energiatehokkuuttaan ja täyttävät siis useimmat EN 16001- ja ISO 50001 -järjestelmien vaatimuksista. Myös tämä voi siis alentaa kustannuksia.

EMAS-rekisteröintiä harkitsevien organisaatioiden olisi otettava huomioon myös jäsenvaltioiden keskus-, alue- ja paikallisviranomaisten sekä EMAS-järjestelmän toimivaltaisten elinten tarjoamat tekniset ja taloudelliset tuet tai avustukset.

IV EMAS-ASETUS

EMAS-järjestelmä perustettiin asetuksella (EY) N:o 1221/2009 (jota kutsutaan myös EMAS III -asetukseksi), ja järjestelmää sovelletaan suoraan jäsenvaltioissa.

1. YLEISTÄ

1.1 SOVELTAMISALA

Vuodesta 2001 kaikki julkiset tai yksityiset organisaatiot ovat voineet ottaa käyttöön EMAS-järjestelmän. EMAS III -asetuksen myötä järjestelmä on myös EU:n ulkopuolisten organisaatioiden tai EU:n ulkopuolisissa maissa toimivien eurooppalaisten yritysten käytettävissä. EU:n konsernitason rekisteröinnistä ja kolmansia maita koskevasta rekisteröinnistä sekä maailmanlaajuisesta rekisteröinnistä on annettu erityinen ohje.

”Organisaatiolla’ tarkoitetaan yhteisössä tai sen ulkopuolella sijaitsevaa julkista tai yksityistä yritystä, yhtiötä, viranomaista tai laitosta, sen osaa tai sellaisten yhdistelmää, jolla on omat toiminnot ja hallinto, riippumatta siitä, onko se oikeushenkilö.”

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/environment/emas/join_emas/what_if_i_am_an_sme_en.htm

EMAS-järjestelmä voidaan toteuttaa yhdessä, useammassa tai kaikissa yksityiseen tai julkiseen organisaatioon kuuluvissa toimipaikoissa millä tahansa toimintasektorilla ⁽¹⁾. Pienin yksikkö, joka voidaan rekisteröidä, on toimipaikka.

”Toimipaikalla’ tarkoitetaan sellaista tiettyä maantieteellistä paikkaa, joka on toimintaa harjoittavan tai tuotteita ja palveluja tarjoavan organisaation hallinnassa, koko infrastruktuuri, laitteet ja materiaalit mukaan luettuina; toimipaikka on pienin yksikkö, joka voidaan rekisteröidä.”

Ilmaisun ’tietty maantieteellinen paikka’ olisi ymmärrettävä tarkoittavan

maan, rakennusten, laitteiden tai infrastruktuurin jatkuvaa fyysistä kokonaisuutta, joka voi olla ulkoisten tekijöiden keskeyttämä edellyttäen, että toiminnan toiminnallinen ja organisatorinen jatkuvuus on varmistettu.

1.2 VAATIMUKSET

EMAS-järjestelmän toteuttamisessa noudatettava yleinen menettely on lyhyesti seuraava:

- 1) Organisaatio tekee aluksi ympäristökatselmuksen eli alustavan selvityksen kaikista organisaation toteuttamista toiminnoista. Tarkoituksena on määritellä merkitykselliset välittömät ja välilliset ympäristönäkökohdat ja sovellettava ympäristölainsäädäntö.
- 2) Sen jälkeen organisaatio toteuttaa ympäristöjärjestelmän standardin EN ISO 14001 vaatimusten mukaisesti (EMAS-asetuksen liite II).
- 3) Järjestelmä on tarkastettava suorittamalla sisäisiä auditointeja ja johdon katselmus.
- 4) Organisaatio laatii EMAS-ympäristöselonteon.
- 5) Akkreditoitu tai toimiluvan saanut EMAS-todentaja todentaa ympäristökatselmuksen ja ympäristöjärjestelmän ja vahvistaa ympäristöselonteon.
- 6) Kun organisaatio on todennettu, se tekee rekisteröintihakemuksen toimivaltaiselle elimelle.

Euroopan komissiossa laaditaan EMAS-asetuksen 46 artiklan mukaisesti alakohtaisia viiteasiakirjoja ⁽²⁾ ensisijaisille aloille yhteistyössä jäsenvaltioiden ja muiden sidosryhmien kanssa.

Jokaisessa asiakirjassa on seuraavat tiedot:

- ympäristöasioiden hallinnan parhaat toimintatavat
- ympäristönsuojelun tason indikaattorit kyseisille erityisille aloille
- tarvittaessa vertailuesimerkkejä huipputason osaamisesta ja ympäristönsuojelun tason arvioinnissa käytettäviä luokitusjärjestelmiä.

Jos kyseessä olevaa alaa varten on saatavilla alakohtaisia viiteasiakirjoja, EMAS-rekisteröityjen organisaatioiden on otettava ne huomioon kahdella eri tasolla:

1. laatiessaan ja toteuttaessaan ympäristöjärjestelmänsä ympäristökatselmuksen tulosten perusteella (4 artiklan 1 kohdan b alakohta)
2. laatiessaan ympäristöselontekoa (4 artiklan 1 kohdan d alakohta ja 4 artiklan 4 kohta).

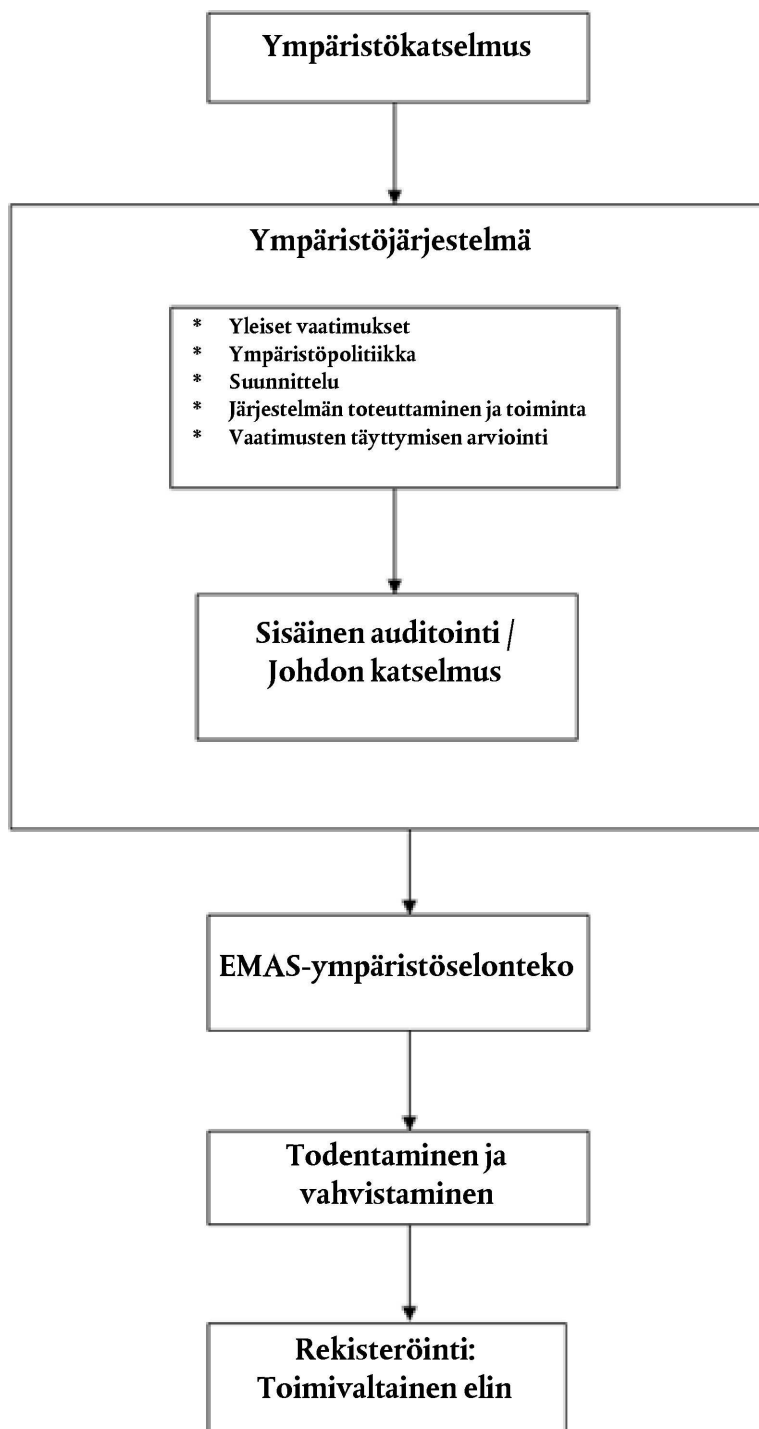
EMAS-järjestelmään osallistuminen on jatkuva prosessi. Aina, kun organisaatio tarkastelee ja aikoo parantaa ympäristönsuojelunsa tasoa, sen on haettava alakohtaisesta viiteasiakirjasta tietoa siitä, mihin seikkoihin sen tulisi puuttua seuraavaksi.

⁽¹⁾ EUVL L 393, 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Ohjeellinen luettelo 11 ensisijaisesta alasta, joita varten alakohtaisia viiteasiakirjoja laaditaan, on julkaistu komission tiedonannossa ”Organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) annetun asetuksen (EY) N:o 1221/2009 mukainen ohjeellinen luettelo aloista, joita varten hyväksytään alakohtaisia ja eri aloille yhteisiä viiteasiakirjoja” (EUVL C 358, 8.12.2011, s. 2).

Kuvio 2

EMAS-järjestelmän toteutuksen yleissuunnitelma

[illegible]

2. MITEN EMAS-JÄRJESTELMÄ TOTEUTETAAN?

2.1 YMPÄRISTÖKATSELMUS

EMAS-järjestelmän asianmukainen toteuttaminen alkaa organisaation sisäisen rakenteen ja toimintojen perinpohjaisella selvityksellä. Tavoitteena on määritellä ne (jäljempänä olevan määritelmän mukaiset) *ympäristönäkökohdat*, joihin liittyy *ympäristövaikutuksia*. Ne muodostavat perustan, jonka varaan virallinen ympäristöjärjestelmä rakentuu.

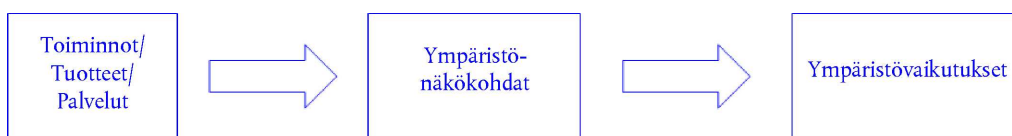
”Ympäristökatselmuksella’ tarkoitetaan alustavaa kattavaa selvitystä organisaation toimintoihin, tuotteisiin ja palveluihin liittyvistä ympäristönäkökohdista, ympäristövaikutuksista ja ympäristönsuojelun tasosta.”

Selvityksessä on esitettävä seuraavat seikat:

- organisaatioon sovellettavat lakisääteiset vaatimukset
- välittömien ja välillisten ympäristönäkökohtien määrittely
- ympäristönäkökohtien merkittävyyden arviointiperusteet
- kaikkien ympäristöasioiden hallintaan liittyvien nykyisten toimintatapojen ja menettelyjen tarkastelu
- aikaisempien häiriötilanteiden tutkimisesta saadun palautteen arviointi.

”Ympäristönäkökohdalla’ tarkoitetaan organisaation toimintojen, tuotteiden tai palvelujen osaa, jolla on tai voi olla vaikutuksia ympäristöön. Ympäristönäkökohdat voivat liittyä panoksiin (esimerkiksi raaka-aineiden ja energian kulutukseen) tai tuotoksiin (ilmapäästöihin, jätteen tuottamiseen jne.).”

Kuvio 3

Toimintojen, ympäristönäkökohtien ja ympäristövaikutusten välinen suhde

Organisaatiolla on oltava menettelyt, joilla ensimmäisessä ympäristökatselmuksessa merkittäviksi määritettyjä toimintoja seurataan asianmukaisesti myöhemmin. Ympäristönäkökohdat ja niihin liittyvät vaikutukset saattavat muuttua, aivan kuten organisaation toiminnotkin. Jos muutokset ovat huomattavia, ympäristökatselmusta on ehkä päivitettävä. Organisaation on oltava myös tietoinen muun muassa uusista kehityssuunnista, tekniikoista ja tutkimustuloksista, jotka auttavat sitä arvioimaan uudelleen ympäristönäkökohtiensa merkittävyyden ja mahdollisen tarpeen tehdä uusi ympäristökatselmus, jos organisaation toiminnot muuttuvat merkittävästi.

Millaisessa menettelyssä ympäristökatselmus tehdään?

Organisaatioiden on

- määriteltävä valmistusprosesseistaan, toiminnoistaan tai palveluistaan johtuvat ympäristönäkökohdat ja
- laadittava näiden näkökohtien merkittävyyden arviointiperusteet. Perusteiden on oltava kattavat, ja ne on voitava todentaa riippumattomasti.

Organisaation on muistettava, että sen on ilmoitettava määrittelemänsä ympäristönäkökohdat ja arvioinnin tulokset ulkopuolisille sidosryhmille.

Miten ympäristönäkökohdat pitäisi määritellä?

Organisaation on koottava kaikki asiaankuuluvat tiedot.

Tämä voi tarkoittaa seuraavanlaisia toimenpiteitä:

- Käydään toimipaikoissa prosessin panosten ja tuotosten arvioimiseksi (tehdään tarvittaessa muistiinpanoja ja piirroksia).
- Kerätään sijaintipaikkojen karttoja ja kuvia.

- Määritellään sovellettava ympäristölainsäädäntö.
- Kootaan kaikki ympäristöluvut ja vastaavanlaiset asiakirjat.
- Tarkistetaan kaikki tietolähteet (saapuvat laskut, laskijalaitteet, laitetiedot jne.).
- Tarkistetaan tuotteiden käyttö (tarkistus on usein hyvä aloittaa hankinta- ja myyntiosastoista).
- Nimetään avainhenkilöt (johdon ja työntekijöiden keskuudesta). Kaikilta sisäisten järjestelmien parissa työskenteleviltä henkilöltä olisi pyydettävä tietoja.
- Pyydetään tietoja alihankkijoilta, jotka saattavat vaikuttaa merkittävästi organisaation ympäristönsuojelun tasoon.
- Otetaan huomioon aiemmat onnettomuudet sekä tarkkailun ja tarkastusten tulokset.
- Määritellään toimintojen käynnistys- ja pysäytystilanteet ja tiedossa olevat riskit.

Sekä välittömät että välilliset ympäristönäkökohdat on otettava huomioon. Niiden määrittelemistä helpottavat seuraavat määritelmät:

”Välittömällä ympäristönäkökohdalla” tarkoitetaan ympäristönäkökohtaa, joka liittyy organisaation välittömässä hallinnassa oleviin toimintoihin, tuotteisiin ja palveluihin.”

”Välillisellä ympäristönäkökohdalla” tarkoitetaan ympäristönäkökohtaa, joka voi olla seurausta organisaation vuorovaikutuksesta kolmansien osapuolten kanssa ja johon organisaatio voi vaikuttaa kohtuullisessa määrin.”

Välilliset näkökohdat on tärkeää ottaa huomioon. Tämä koskee niin yksityistä kuin julkista sektoria, joten esimerkiksi paikallisviranomaisten, palveluyritysten ja rahoituslaitosten on tarkasteltava myös muita kuin toimipaikkakohtaisia näkökohtia.

Organisaatioiden on kyettävä osoittamaan, että ne ovat määritelleet hankintamenettelyihinsä liittyvät merkittävät ympäristönäkökohdat ja että ne on otettu huomioon ympäristöjärjestelmässä.

Taulukko 3

Esimerkkejä välittömistä ja välillisistä näkökohdista

Ympäristönäkökohdat	
Välittömät näkökohdat	Välilliset näkökohdat
— Ilmapäästöt — Vesipäästöt — Jätteet — Luonnonvarojen ja raaka-aineiden käyttö — Paikalliset kysymykset (melu, värinä, haju) — Maankäyttö — Kuljetukseen liittyvät ilmapäästöt — Ympäristöonnettomuuksien ja hätätilanteiden riskit	— Tuotteiden elinkaareen liittyvät tekijät — Pääomainvestoinnit — Vakuutuspalvelut — Hallinnolliset ja suunnitteluun liittyvät päätökset — Sopimuskumppaneiden, alihankkijoiden ja toimittajien ympäristönsuojelun taso — Palvelujen valinta ja niiden koostumus (esim. kuljetukset ja ateriapalvelu)

Välittömiin ympäristönäkökohtiin on sisällyttävä asiaan kuuluvat lakisääteiset vaatimukset ja ympäristöluvuissa asetetut rajoitukset. Jos siis esimerkiksi tietyt likaavat aineet ovat yhteydessä päästöraja-arvoihin tai muihin vaatimuksiin, kyseisiä päästöjä on pidettävä välittöminä ympäristönäkökohtina.

Ympäristönäkökohtien arviointi

Seuraavassa vaiheessa näkökohdat yhdistetään niiden ympäristövaikutuksiin. Taulukossa 4 on esimerkkejä tällaisista yhteyksistä.

Taulukko 4

Esimerkkejä ympäristönäkökohdista ja -vaikutuksista

Toiminta	Ympäristönäkökohta	Ympäristövaikutus
Kuljetus	— Koneiden käytetyt öljyt — Kuorma-autojen ja koneiden hiilipäästöt	— Maaperän, veden ja ilman pilaantuminen — Kasvihuoneilmiö
Rakentaminen	— Rakennuskoneiden aiheuttamat ilmapäästöt, melu, tärinä jne. — Maankäyttö	— Melu sekä maaperän, veden ja ilman pilaantuminen — Maanpeitteen tuhoutuminen — Biologisen monimuotoisuuden väheneminen
Toimistopalvelut	— Paperin, väriaineiden ja muiden materiaalien käyttö — Sähkövoiman käyttö (joka johtaa välillisiin hiilidioksidipäästöihin)	— Sekalaisen yhdyskuntajätteen aiheuttama saastuminen — Kasvihuoneilmiö
Kemianteollisuus	— Jätevesi — Haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöt — Otsonikerrosta heikentävien aineiden päästöt	— Veden pilaantuminen — Fotokemiallinen otsoni — Otsonikerroksen oheneminen

Kun näkökohdat ja niiden vaikutukset on määritelty, niistä laaditaan yksityiskohtainen arvio merkittävien ympäristönäkökohtien määrittämiseksi.

”Merkittävällä ympäristönäkökohdalla” tarkoitetaan ympäristönäkökohtaa, jolla on tai voi olla merkittävä ympäristövaikutus.”

Merkittävyyttä arvioitaessa on tarkasteltava seuraavia seikkoja:

- i) ympäristöhaittojen aiheutumisen mahdollisuus
- ii) paikallisen, alueellisen tai maailmanlaajuisen ympäristön haavoittuvuus
- iii) näkökohdan tai vaikutuksen laajuus, esiintyvyys ja palautuvuus
- iv) asiaa koskeva ympäristölainsäädäntö ja sen vaatimukset
- v) merkitys organisaation sidosryhmien ja henkilöstön kannalta.

Näiden kriteerien perusteella organisaatio voi luoda sisäisen menettelyn tai käyttää muita keinoja arvioidakseen ympäristönäkökohtien merkittävyyden. Pienet ja keskiuuret yritykset (pk-yritykset) löytävät hyödyllistä tietoa EMAS-työkalusalkusta ⁽¹⁾.

Ympäristönäkökohtien merkittävyyttä arvioitaessa on tärkeää ottaa huomioon tavanomaisten toimintaolosuhteiden ohella myös toimintojen käynnistys- ja pysäytystilanteet sekä hätätilanteet. Myös aikaisempi, nykyinen ja suunniteltu toiminta on otettava huomioon.

Jokaista ympäristönäkökohtaa vastaava vaikutus on arvioitava seuraavien seikkojen mukaan:

- laajuus – päästöjen määrä, energian ja veden kulutus jne.
- vakavuusaste – vaarat, myrkyllisyys jne.
- esiintyvyys/todennäköisyys
- muiden sidosryhmien tarpeet
- lakisääteiset vaatimukset.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/environment/emas/join_emas/what_if_i_am_an_sme_en.htm

Taulukko 5

Ympäristönäkökohtien arviointi

Arviointiperusteet	Esimerkki
Mitkä organisaation tuotokset tai toiminnot saattavat vaikuttaa haitallisesti ympäristöön?	Jäte: sekalainen yhdyskuntajäte, pakkausjätteet, vaarallinen jäte
Ympäristöön mahdollisesti vaikuttavien näkökohtien laajuus	Jätteen määrä: suuri, kohtalainen, pieni
Ympäristöön mahdollisesti vaikuttavien näkökohtien vakavuusaste	Jätteen vaarallisuus, materiaalien myrkyllisyys: suuri, kohtalainen, pieni
Ympäristöön mahdollisesti vaikuttavien näkökohtien esiintyvyys	Suuri, kohtalainen, pieni
Yleisön ja työntekijöiden tietoisuus organisaatioon liittyvistä näkökohdista	Vakava, joitakin valituksia, ei valituksia
Ympäristölainsäädännön alaiset organisaation toiminnot	Jätelain mukainen lupa, tarkkailuvelvollisuudet

Huom. Perusteet ja tiettyjen näkökohtien kokonaismerkittävyys on hyvä ilmoittaa määrällisesti.

Miten lainsäädännön noudattaminen tarkastetaan?

”Lainsäädännön noudattamisella” tarkoitetaan soveltuvien ympäristöön liittyvien lakisääteisten vaatimusten täysimääräistä täyttämistä, ympäristölupamääräykset mukaan luettuina.”

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että organisaatioille annetaan mahdollisuus saada tietoja ja neuvontaa vähintään seuraavista asioista:

- tietoja sovellettavista lakisääteisistä ympäristövaatimuksista
- yksittäisistä lakisääteisistä ympäristövaatimuksista vastaavien toimivaltaisten lainvalvontaviranomaisten nimet.

Lainvalvontaviranomaisten on vastattava ainakin pienten organisaatioiden esittämiin kyselyihin sovellettavista lakisääteisistä ympäristövaatimuksista ja annettava organisaatioille tietoja tavoista, joilla nämä voivat täyttää kyseiset lakisääteiset vaatimukset.

Kaikkien sovellettavien lakisääteisten vaatimusten määrittämiseksi on otettava tarvittaessa huomioon ympäristölainsäädännön eri tasot, kuten kansalliset, alueelliset tai paikalliset vaatimukset, luvat ja toimiluvat mukaan luettuina.

Organisaation on otettava huomioon myös muut vaatimukset, joita voi sisältyä esimerkiksi hankintaehtoihin, liiketoimintasopimuksiin taikka organisaation allekirjoittamiin tai hyväksymiin vapaaehtoisin sopimuksiin.

Lakisääteisten vaatimusten määrittelemine tässä vaiheessa on tärkeää, jotta organisaatio voi kartoittaa vaatimukset, joita se ei ehkä täytä. Organisaation on tällöin ryhdyttävä tarvittaessa toimiin kaikkien asiaankuuluvien ympäristösäädösten noudattamiseksi (ks. lainsäädännön noudattamisen arviointi kohdassa 2.2.5.2).

2.2 YMPÄRISTÖJÄRJESTELMÄ

”Ympäristöjärjestelmällä” tarkoitetaan sitä yleisen johtamisjärjestelmän osaa, johon kuuluvat organisaatorakenne, suunnittelutoiminnot, vastuut, toimintatavat, menettelyt, prosessit ja voimavarat, joita tarvitaan ympäristöpolitiikan kehittämiseen, täytäntöönpanoon, saavuttamiseen, tarkistamiseen ja ylläpitämiseen sekä ympäristönäkökohtien hallintaan.”

2.2.1 Yleiset vaatimukset

Organisaation on aluksi määriteltävä ja dokumentoitava ympäristöjärjestelmänsä laajuus.

Kaikkien toimipaikkojen, joiden on määrä olla mukana EMAS-rekisteröinnissä, on täytettävä kaikki EMASin vaatimukset.

Organisaation on luotava, dokumentoitava ja toteutettava ympäristöjärjestelmä ja ylläpidettävä sitä standardin EN ISO 14001 osan 4 mukaisesti. Jos organisaation käytössä on komission tunnustama ⁽¹⁾ ympäristöjärjestelmä (muu kuin ISO 14001), sen ei tarvitse toistaa jo virallisesti tunnustettuja osia pyrkiessään täyttämään EMAS-vaatimukset.

2.2.2 Ympäristöpolitiikka

”Ympäristöpolitiikalla’ tarkoitetaan organisaation yleisiä päämääriä ja linjauksia, jotka koskevat sen harjoittaman ympäristönsuojelun tasoa organisaation ylimmän johdon virallisesti kuvaamana – –. Se luo puitteet toiminnan ja ympäristönsuojelun tavoitteiden ja kohteiden asettamiselle.”

Ympäristöpolitiikkaan on sisällyttävä seuraavat kohdat:

- sitoutuminen noudattamaan organisaation ympäristönäkökohtiin liittyviä lakisäätteisiä ja muita vaatimuksia
- sitoutuminen ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseen
- sitoutuminen parantamaan jatkuvasti ympäristönsuojelun tasoa.

Ympäristöpolitiikka luo **puitteet toiminnalle** sekä strategisten ympäristöpäämäärien ja -tavoitteiden asettamiselle (ks. jäljempänä). Sen on oltava selkeä, ja siinä on käsiteltävä tärkeimpiä painopisteitä, joiden perusteella erityispäämäärät ja -tavoitteet voidaan määritellä tarkemmin.

2.2.3 Suunnittelu

Kun edellä esitetyt perusasiat on ratkaistu, prosessissa siirrytään suunnitteluvaiheeseen.

2.2.3.1 Ympäristöpäämäärät ja -tavoitteet

”Ympäristöpäämäärällä’ tarkoitetaan ympäristöpolitiikkaan perustuvaa, organisaation saavutettavakseen itselleen asettamaa yleisluonteista ympäristöpyrkimystä, joka on mahdollisuuksien mukaan mitattavissa.”

”Ympäristötavoitteella’ tarkoitetaan ympäristöpäämääriin perustuvaa, organisaatioon tai sen osiin sovellettavaa yksityiskohtaista tulosvaatimusta, joka on tarpeen asettaa ja täyttää kyseisten päämäärien saavuttamiseksi.”

Organisaation on laadittava ja dokumentoitava päämäärät ja yksityiskohtaiset tavoitteet jokaiselle organisaatiossa määritetylle näkökohdalle ympäristöpolitiikkansa mukaisesti.

Kun päämäärät on määritelty, niitä varten on asetettava asianmukaiset tavoitteet. Tavoitteiden avulla voidaan suunnitella, mitä yksittäisiä toimia on toteutettava hyvän ympäristöasioiden hallinnan aikaansaamiseksi.

Kuvio 4

Päämäärien, tavoitteiden ja toimenpiteiden välinen suhde

⁽¹⁾ Tunnustaminen tapahtuu EMAS-asetuksen 45 artiklan mukaisessa virallisessa menettelyssä.

Esimerkki:

Ympäristöpäämäärä	Minimoidaan vaarallisen jätteen tuotanto.
Tavoite	Vähennetään orgaanisten liuottimien käyttöä prosessissa 20 prosentilla kolmessa vuodessa.
Toimenpide	Liuottimia käytetään uudelleen, aina kun se on mahdollista. Orgaanisia liuottimia kierrätetään.

Päämäärien ja tavoitteiden on oltava organisaation ympäristöpolitiikan mukaisia ja mahdollisuuksien mukaan mitattavissa. Tässä ovat hyödyllisiä niin sanotut SMART-kriteerit:

- Täsmällinen – jokaisen tavoitteen on koskettava vain yhtä asiaa.
- Mitattava – jokainen tavoite on ilmaistava määrällisesti.
- Saavutettava – tavoitteet on voitava saavuttaa.
- Realistinen – tavoitteiden on oltava vaativia mutta ei kohtuuttomia, ja niillä on pyrittävä jatkuvasti parempaan. Tavoitteita voidaan aina tarkistaa sen jälkeen, kun ne on saavutettu.
- Aikaisidonnainen – jokaisen tavoitteen saavuttamiselle on asetettava määräaika.

Jos kyseessä olevaa alaa varten on saatavilla EMAS-asetuksen 46 artiklassa tarkoitettuja alakohtaisia viiteasiakirjoja, organisaatioiden olisi käytettävä niiden asianmukaisia osia. Niitä olisi käytettävä määriteltäessä ja tarkistettaessa organisaation ympäristöpäämääriä ja -tavoitteita ympäristökatselmuksessa havaittujen asiaankuuluvien ympäristönäkökohtien mukaisesti. Määritettyjen huipputason osaamisen vertailuesimerkkien tason saavuttaminen ei kuitenkaan ole pakollista, sillä EMAS-järjestelmässä organisaatiot voivat itse arvioida kustannusten ja hyötyjen perusteella, miten käyttökelpoisia vertailuesimerkit ja parhaat toimintatavat niille ovat.

2.2.3.2 Ympäristöohjelma

”Ympäristöohjelmalla’ tarkoitetaan kuvausta toteutetuista tai suunnitelluista toimenpiteistä, tehtävistä ja keinoista, joilla pyritään saavuttamaan ympäristöpäämäärät ja tavoitteet, sekä ympäristöpäämäärien ja -tavoitteiden toteuttamiselle asetettuja määräaikoja.”

Ympäristöohjelma on keino, jonka avulla organisaatio voi suunnitella ja toteuttaa uudistuksia päivittäin. Ohjelmaa on pidettävä ajan tasalla, ja sen on oltava riittävän yksityiskohtainen, jotta sen perusteella saadaan yleiskuva etenemisestä kohti tavoitteita. Ohjelmassa on mainittava, kuka vastaa päämäärien ja tavoitteiden saavuttamisesta, sekä tiedot ohjelman resursseista ja määräajoista. Resurssit (esim. taloudelliset, tekniset tai henkilöstöresurssit) eivät itsessään voi olla ympäristöpäämääriä.

Ohjelma laaditaan käytännössä usein taulukon muotoon, ja siinä esitetään seuraavat asiat:

- ympäristöpäämäärät, jotka on yhdistetty välittömiin ja välillisiin näkökohtiin
- yksittäiset tavoitteet päämäärien saavuttamiseksi ja
- toimet, tehtävät, keinot ja määräajat jokaisen tavoitteen osalta:
 - toimen (toimien) kuvaus
 - tavoitteesta vastaava henkilö
 - tilanne toteutuksen alkaessa
 - tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavat keinot
 - tavoitteessa etenemisen seurantatiheys
 - lopullinen saavutettava tulos, määräaika mukaan luettuna
 - edellä mainittuun prosessiin liittyvät tallenteet on säilytettävä.

Ohjelmaa laadittaessa on otettava huomioon sekä välittömät että välilliset näkökohdat. Organisaation on sitouduttava parantamaan ympäristönsuojelunsa tasoa jatkuvasti.

Päätöksessään toimista, joita toteutetaan ympäristönsuojelun tasonsa parantamiseksi, organisaatioiden olisi otettava huomioon EMAS-asetuksen 46 artiklassa tarkoitettujen alakohtaisten viiteasiakirjojen asianmukaiset osat, jos kyseessä olevaa alaa varten on saatavilla alakohtaisia viiteasiakirjoja.

Organisaatioiden olisi erityisesti otettava huomioon asiaankuuluvat ympäristöasioiden hallinnan parhaat toimintatavat ja vertailuesimerkit huipputason osaamisesta (jotka antavat viitteitä parhaiden suoriutujien saavuttamasta ympäristönsuojelun tasosta) määritellesään toimenpiteitä ja toimia ja asettaessaan mahdollisesti painopisteitä ympäristönsuojelunsa tason parantamiseksi (edelleen).

Ympäristöasioiden hallinnan parhaiden toimintatapojen täytäntöönpano tai määritettyjen huipputason osaamisen vertailuesimerkkien tason saavuttaminen ei kuitenkaan ole pakollista, sillä EMAS-järjestelmässä organisaatiot voivat itse arvioida kustannusten ja hyötyjen perusteella, miten käyttökelpoisia vertailuesimerkit ja parhaat toimintatavat niille ovat.

2.2.4 Järjestelmän toteuttaminen ja toiminta

2.2.4.1 Resurssit, roolit, vastuut ja valtuudet

EMASin menestyksellinen käyttö edellyttää, että ylin johto on valmis hyväksymään järjestelmän tueksi tarvittavat resurssit ja organisaatorakenteet. Tällaisia ovat muun muassa henkilöresurssit ja henkilöstön erityistaidot, organisaation infrastruktuuri, teknologia sekä taloudelliset resurssit.

Olemassa olevat organisaation infrastruktuuri, johtamiskäytännöt ja -menettelyt on tutkittu ympäristökatselmuksessa. Tässä vaiheessa on aika muokata tarvittaessa sisäisiä rakenteita ja menettelyjä.

Organisaation ylimmän johdon on nimettävä johdon edustaja eli henkilö, joka viime kädessä vastaa ympäristöjärjestelmästä. Hänen tehtävänsä on varmistaa, että kaikki ympäristöjärjestelmää koskevat vaatimukset on täytetty ja että järjestelmä toimii ja on ajan tasalla. Hän myös tiedottaa ylimmälle johdolle järjestelmän toiminnasta ja raportoi sen vahvuuksista ja heikkouksista sekä tarvittavista parannuksista.

Edustajalla on oltava ympäristöalan pätevyys ja kokemusta ympäristöasioista, ympäristöön liittyvistä lakisäateisistä vaatimuksista ja johtamisesta. Hänellä on oltava ryhmätyö-, johtamis- ja koordinoititaidot. Organisaation on varmistettava, että tällaista asiantuntemusta on saatavilla organisaation sisällä.

Pätevyys, koulutus ja tietoisuus

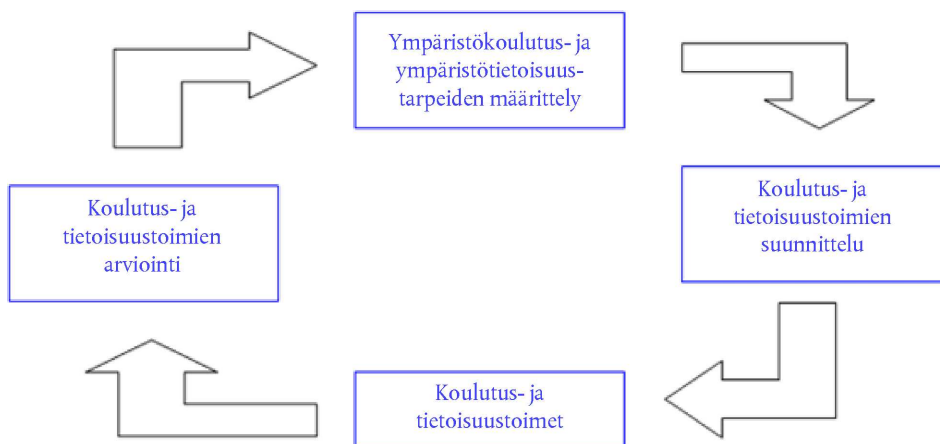
Organisaation on määriteltävä kokemus ja tiedot, joita hyvä ympäristöasioiden hallinnan taso henkilöstöltä edellyttää.

Sen on luotava ja toteutettava menettely, jonka avulla tunnistetaan koulutustarpeet, ja ylläpidettävä sitä, sekä ryhdyttävä tarvittaviin toimiin sen varmistamiseksi, että ympäristöjärjestelmän parissa työskentelevillä henkilöillä on asianmukaiset tiedot

- organisaation ympäristöpolitiikasta
- organisaatioon sovellettavista lakisäateisistä vaatimuksista ja muista ympäristövaatimuksista
- koko organisaatiolle ja omille tehtäväalueilleen asetetuista päämääristä ja tavoitteista
- ympäristönäkökohdista ja -vaikutuksista sekä niiden tarkkailumenetelmistä
- omista rooleistaan ja vastuistaan ympäristöjärjestelmässä.

Kaikkien organisaation työntekijöiden tai sen nimissä toimivien henkilöiden on oltava tietoisia tehtävistään EMAS-järjestelmässä ja järjestelmän ympäristöhyödyistä. Heille on tarjottava koulutusta ympäristötietoisuudesta ja organisaation ympäristöjärjestelmästä tai ainakin mahdollisuus tällaiseen koulutukseen.

Kuvio 5

Vuokaavio ympäristöjärjestelmän sisäisestä koulutuksesta

Ympäristötietoisuus voidaan saavuttaa koulutuksella tai muilla toimilla, kuten viestintäkampanjoilla, mielipidetutkimuksilla jne.

Aktiivisesti osallistuvat työntekijät ovat liikkeelle paneva voima jatkuvassa ja menestyksellisessä parannustyössä ja auttavat vakiinnuttamaan EMAS-järjestelmän organisaatioon. Osallistumiskanavia voivat olla esimerkiksi ympäristökomitea, työryhmät, aloitejärjestelmät, kannustinohjelmat tai muut toimet.

Työntekijöille on annettava tehtäviä järjestelmän eri kehittämis- ja toteuttamistasoilla. He voivat osallistua esimerkiksi

- ympäristönäkökohtien määrittelemiseen
- menettelyjen ja/tai ohjeiden laadintaan ja arviointiin
- ympäristöpäämääriä ja -tavoitteita koskevien ehdotusten tekemiseen
- sisäiseen auditointiprosessiin
- EMAS-ympäristöselonteon laadintaan.

Johdon on annettava työntekijöille jatkuvasti palautetta ja pyydettyä sitä heiltä.

2.2.4.2 Viestintä

Hyvä sisäinen ja ulkoinen kaksisuuntainen viestintä on tärkeää, jotta EMAS-rekisteröity ympäristöjärjestelmä voidaan toteuttaa onnistuneesti. Organisaation on tunnistettava tarve kommunikoida sidosryhmien kanssa ympäristöasioista ja annettava arvoa tällaiselle kommunikoinnille. Organisaatio on velvollinen julkistamaan ympäristöselonteon, ja sen on määriteltävä viestinnän sisältö ja kohderyhmä. Sen on tarkkailtava viestintänsä tuloksia ja otettava selville, onko viestintä ollut tehokasta.

Sisäisen viestinnän on kuljettava molempiin suuntiin (johdolta alaisille ja alaisilta johdolle). Apuna voidaan käyttää esimerkiksi intranetiä, esitteitä, sisäisiä julkaisuja, tiedotteita, aloitelaatikkoja, kokouksia ja ilmoitustauluja.

Esimerkkejä ulkoisesta viestinnästä ovat EMAS-ympäristöselonteko, internet, toimintapäivät, lehdistötiedotteet, esitteet ja EMAS-logon käyttäminen, jos se on mahdollista ja luvallista ⁽¹⁾.

2.2.4.3 Dokumentointi ja asiakirjojen hallinta

Ympäristöjärjestelmä on dokumentoitava, ja dokumentoinnin on katettava

- ympäristöpolitiikka
- ympäristöpäämäärät ja -tavoitteet

⁽¹⁾ EMAS-asetuksen 10 artiklan ja liitteen V sekä tämän asiakirjan 3 kohdan mukaisesti.

- ympäristöjärjestelmän laajuuden kuvaus
- ympäristöjärjestelmän pääosien kuvaus
- roolit, vastuut ja valtuudet
- toiminnanohjauksen hallintamenettely
- operatiiviset menettelyt
- toimintaohjeet.

Dokumentoinnin on oltava selkeää ja ytimekästä sekaannusten tai väärinkäsitysten välttämiseksi.

EMAS-asiakirjat voidaan liittää muihin hallintajärjestelmiin (esimerkiksi laatu-, energia- tai työterveys- ja työturvallisuusjärjestelmään) tai päinvastoin, jos näin vältetään päällekkäisyydet ja vähennetään byrokratiaa.

Pk-yritysten on pyrittävä tarjoamaan henkilöstölleen selkeää, yksinkertaista ja helppokäyttöistä dokumentaatiota.

Ympäristöasioiden hallintakäsikirja

Käsikirjassa käsitellään ympäristöpolitiikkaa, ympäristökäytäntöjä ja -toimintoja. Se on liitettävä osaksi organisaation vuotuista johtamissuunnitelmaa. Käsikirjan ei tarvitse olla pitkä ja monimutkainen. Sen tarkoituksena on auttaa henkilöstöä ymmärtämään, miten organisaatio on luonut ja organisoinut ympäristöjärjestelmänsä, miten järjestelmän eri osat liittyvät toisiinsa ja mitkä ovat tiettyjen ihmisten tehtävät järjestelmässä. Käsikirja ei ole pakollinen, mutta useimmat organisaatiot ovat laatineet sellaisen.

Menettelyt

Menettelyjä käsittelevissä asiakirjoissa kuvataan, MITEN, MILLOIN ja KENEN TOIMESTA eri toimet on toteutettava.

Esimerkkejä menettelyistä:

- merkittävien näkökohtien määrittely ja arviointi
- lainsäädännön noudattamisen hallinta
- määriteltyjen merkittävien ympäristönäkökohtien hallinta
- tarkkailun ja mittausten hallinta
- hätävalmiuden hallinta
- poikkeamien sekä ehkäisevien ja korjaavien toimenpiteiden hallinta
- ympäristöpätevyyden, -koulutuksen ja -tietoisuuden määrittely ja hallinta
- viestinnän hallinta
- asiakirjojen hallinta
- tallenteiden hallinta
- sisäisten auditointien hallinta.

Toimintaohjeet

Toimintaohjeiden on oltava selkeät ja helppotajuiset. Niissä on selitettävä kunkin toiminnan merkitys, siihen liittyvä ympäristöriski, sitä toteuttavan henkilöstön erityiskoulutus sekä se, miten toimintaa on valvottava. Toimintaohjeita on ehkä hyvä havainnollistaa kuvin, symbolein tai muilla tavoin, jotta kaikki työntekijät ymmärtävät ne helposti.

Asiakirjojen hallinta

Organisaation on luotava ja toteutettava menettely, jolla ympäristöjärjestelmää varten laadittuja asiakirjoja hallitaan, ja ylläpidettävä sitä. Erityistä huomiota on kiinnitettävä tallenteisiin (ks. 2.2.5.4).

Tämä edellyttää seuraavaa menettelyä:

Kuvio 6

Asiakirjojen hallintaprosessi ympäristöjärjestelmässä

Järjestelmän avulla on varmistettava, että asiakirjojen eri versiot ovat jatkuvasti saatavilla ja että asiakirjat säilyvät luettavina ja helposti tunnistettavina.

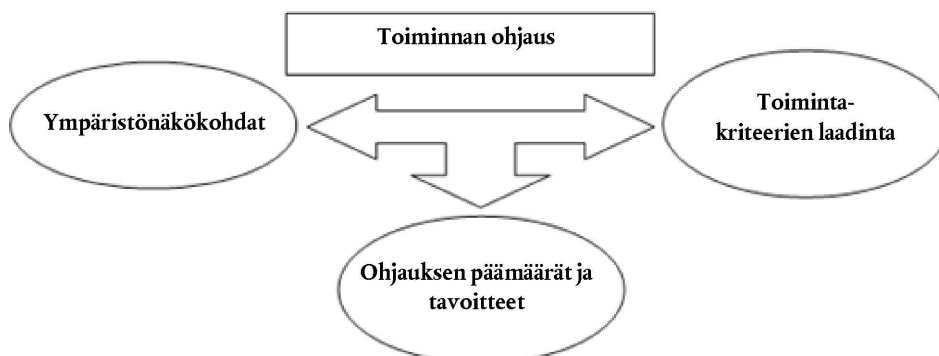
Järjestelmään voidaan sisällyttää ulkoisista lähteistä tulevia asiakirjoja, koska ne ovat usein tärkeä apu varmistettaessa, että ympäristöjärjestelmä toimii moitteettomasti. Tällaisia asiakirjoja voivat olla esimerkiksi paikallis- ja muiden viranomaisten toimittamat tiedot, laitteiden käyttöoppaat ja työterveys- ja työturvallisuuslehtiset.

2.2.4.4 Toiminnan ohjaus

Toiminnan ohjauksessa määritetään ja suunnitellaan toiminnot, jotka liittyvät ympäristöpolitiikan, -päämäärien ja -tavoitteiden mukaisiin merkittäviin ympäristönäkökohtiin (ks. kuvio 7). Se saattaa kattaa myös muita toimintoja, kuten laitehuollon, toimintojen käynnistys- ja pysäytystilanteet, toimipaikassa työskentelevien urakoitsijoiden ohjauksen sekä toimittajien tai myyjien tarjoamat palvelut. Organisaatioissa on oltava menettelyt määriteltujen riskien käsittelemiseksi, tavoitteiden asettamiseksi ja ympäristönsuojelun tason mittaamiseksi (mieluiten selkeiden ympäristöindikaattorien avulla). Menettelyissä on määriteltävä tavanomaiset olosuhteet. Tavanomaisesta poikkeavat olosuhteet ja hätätilanteet on määriteltävä ja kuvailtava. Toiminnanohjausmenettelyt on dokumentoitava hyvin, ja niistä on tehtävä sisäisiä auditointeja.

Kuvio 7

Toiminnan ohjaus

2.2.4.5 Valmius ja toiminta hätätilanteissa

Organisaation on luotava ja toteutettava menettelyt mahdollisten hätä- ja onnettomuustilanteiden tunnistamiseen, ja ylläpidettävä tällaisia menettelyjä. Näin voidaan

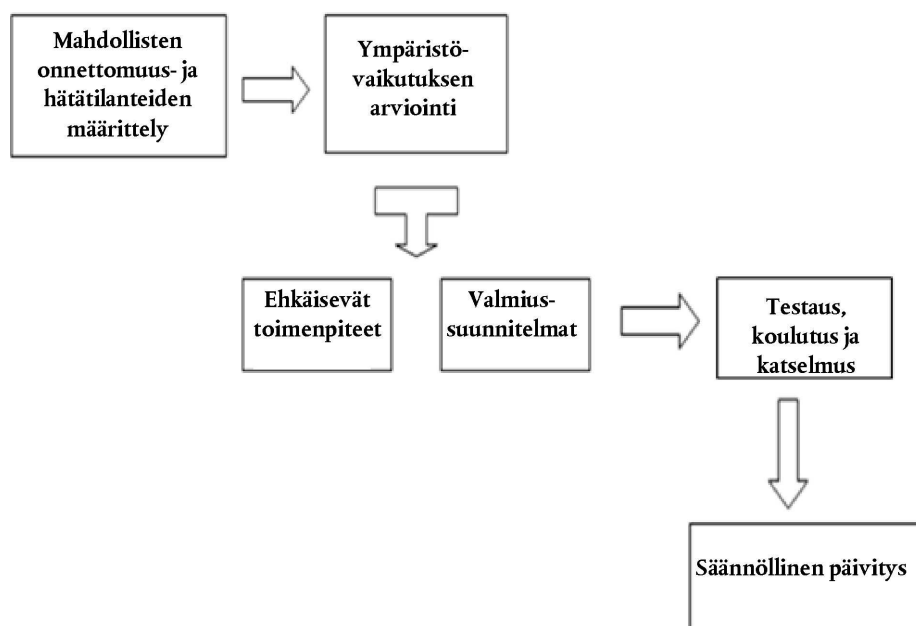
- välttää onnettomuuksien riski
- kuvata organisaation toiminta onnettomuustilanteissa
- ehkäistä tai lieventää niihin liittyviä haitallisia ympäristövaikutuksia.

Valmiussuunnitelma on keskeisen tärkeä teollisuudessa ja organisaatioissa, joiden toimintoihin sisältyy mahdollisia riskejä.

Organisaation on määräajoin katselmoitava hätävalmiutensa (tarvittava koulutus mukaan luettuna) ja toimintasuunnitelmansa. Sen on tarvittaessa päivitettävä ne varsinkin hätä- tai onnettomuustilanteiden jälkeen. Menettelyt on myös testattava säännöllisin väliajoin.

Kuvio 8

Valmiussuunnitelmat

2.2.5 Arviointi

2.2.5.1 Tarkkailu ja mittaukset

Jotta tarkkailun ja mittausten tuloksista saataisiin lisäarvoa, organisaation on luotava ja toteutettava menettelyt, joilla tarkkaillaan ja mitataan säännöllisesti ilmapäästöjä, jätteitä, vettä, melua ja muita merkittäviä parametreja, ja ylläpidettävä tällaisia menettelyjä. Keskeisistä ympäristönsuojelun tason indikaattoreista raportointi on pakollista (ks. 2.3.2).

Tarkkailua koskevat lakisääteiset vaatimukset on otettava huomioon, ja tarkkailukriteerien, kuten tarkastustiheyden ja menetelmien on täytettävä kyseiset vaatimukset. Näitä asioita koskevilla tiedoilla voidaan varmistaa

- lakisääteisten vaatimusten ja määräysten noudattaminen
- ympäristönsuojelun tason oikea arviointi
- täydellinen ja avoin EMAS-selonteko.

Organisaation tarpeista riippuen voidaan mitata ja tarkkailla myös muita tekijöitä, kuten

- merkittäviä ympäristönäkökohtia
- ympäristöpolitiikkaa ja -päämääriä
- työntekijöiden ympäristötietoisuuden tasoa jne.

Mittausvälineet on kalibroitava säännöllisin väliajoin lainsäädännön noudattamiseksi ja oikeiden tulosten saamiseksi.

2.2.5.2 Lainsäädännön noudattamisen arviointi

Lainsäädännön noudattaminen on keskeinen EMAS-asetuksen vaatimus, eikä organisaatio voi rekisteröityä ilman sitä. Organisaation onkin luotava menettely, jolla lainsäädännön noudattaminen tarkistetaan ja arvioidaan säännöllisesti.

Paras tapa on laatia luettelo kaikista asiaankuuluvista säädöksistä ja erityisvaatimuksista ja verrata luetteloa organisaation omiin olosuhteisiin (ks. taulukko 6). Suurempien ja monimutkaisempien organisaatioiden on ehkä käytettävä tietokantoja tai pyydyttävä ulkopuolista apua.

Jos todentaja havaitsee tilanteita, joissa lainsäädäntöä tai sopimusvelvoitteita ei ole noudatettu (jäljempänä 'laiminlyöntejä') ja joita ei ole korjattu, hän ei voi vahvistaa ympäristöselontekoa eikä allekirjoittaa lopullista ilmoitusta (liite VII).

Taulukko 6

Esimerkki yksinkertaisesta lainsäädännön noudattamisen arvioinnista

Sovellettava ympäristö-lainsäädäntö	Erityisvaatimus	Organisaation tilanne	Tulos
Jätelainsäädäntö	— Lupa tuottaa jätettä — Jätehuolto	— Lupa vanhentunut — Jätehuolto hallinnassa	Hankitaan päivitetty lupa
Ilmapäästölainsäädäntö	— Päästörajat (typpioksidit, rikkioksidit, hiukkaset jne.) — Lupa kattiloihin	— Raja-arvojen alapuolella — Lupa päivitetty	OK
Melulainsäädäntö	— Alueella noudatettava meluraja	— Sallitun tason alapuolella	OK
Jäteveden käsittelyä koskeva lainsäädäntö	— Erityiskäsittely (fosforin ja typen poistaminen) — Jätevesien raja-arvot — Lupa päästää jätevettä vesistöön	— Ei vielä käytössä — Raja-arvoja ei noudateta täysin — Lupaa ei päivitetty	Tilanne korjataan
Kasvihuonekaasuja koskevat lait	— Osoitetut kasvihuonekaasujen raja-arvot	— Raja-arvojen alapuolella	Joitakin päästölupia voidaan myydä

2.2.5.3 Poikkeamat sekä korjaavat ja ehkäisevät toimenpiteet

Organisaation on luotava ja toteutettava menettely, jolla käsitellään todelliset ja mahdolliset poikkeamat EMAS-vaatimuksista, ja ylläpidettävä sitä.

Menettelyyn on sisällyttävä keinoja, joilla voidaan

- tunnistaa ja korjata poikkeama
- tutkia poikkeaman syy ja vaikutukset

- arvioida poikkeaman uusiutumisen estämistoimenpiteiden tarve
- tallentaa suoritettujen korjaavien toimenpiteiden tulokset
- arvioida poikkeamia ehkäisevien toimenpiteiden tarve
- toteuttaa asiaankuuluvat ehkäisevät toimenpiteet poikkeamien välttämiseksi ja
- katselmoida korjaavien ja ehkäisevien toimenpiteiden tehokkuus.

Poikkeama tarkoittaa, ettei menettelyissä ja teknisissä ohjeissa määritettyjä perusvaatimuksia täytetä.

Poikkeamia saattaa syntyä inhimillisen virheen tai toteutuksessa tapahtuneen virheen vuoksi. Muutokset poikkeaman korjaamiseksi ja sen uusiutumisen estämiseksi on tehtävä mahdollisimman pikaisesti.

Poikkeamia voidaan havaita seuraavissa yhteyksissä:

- toiminnan ohjaus
- sisäinen tai ulkoinen auditointi
- johdon katselmus tai
- päivittäinen toiminta.

Korjaavat ja ehkäisevät toimenpiteet

EMAS-järjestelmästä vastaavan johdon edustajan on saatava tieto poikkeamista, jotta hän voi tehdä päätöksiä mahdollisista korjaavista toimenpiteistä.

Jos mahdollisia poikkeamia havaitaan, tästä on ilmoitettava EMAS-järjestelmästä vastaavalle johdon edustajalle, jotta hän voi tehdä päätöksiä mahdollisista ehkäisevistä toimenpiteistä.

Sekä korjaavia että ehkäiseviä toimenpiteitä koskevat tiedot on tallennettava. Toimenpiteiden vuoksi joudutaan ehkä muuttamaan ympäristöjärjestelmän dokumentointia.

2.2.5.4 Tallenteiden hallinta

Organisaation on luotava järjestelmä ylläpitääkseen tallenteita, joilla se osoittaa täyttävänsä ympäristöjärjestelmänsä vaatimukset.

Organisaation on luotava ja toteutettava menettely tallenteidensa hallintaa varten ja ylläpidettävä tällaista menettelyä. Menettelyn on katettava muun muassa tallenteiden tunnistaminen, säilyttäminen, suojaaminen, esille saanti, pysyvyys ja hävittäminen.

Tallenteiden täytyy olla tunnistettavissa, luettavia, jäljitettävissä ja päivitettyjä, ja niiden tulee myös säilyä tällaisina.

Esimerkkejä tallenteista:

- sähkön, veden ja raaka-aineiden kulutus
- syntynyt jäte (vaarallinen ja vaaraton jäte)
- kasvihuonekaasupäästöt
- häiriötilanteet, onnettomuudet ja valitukset
- lakisäätöiset vaatimukset
- auditointiselvitykset ja johdon katselmukset
- tarkastusraportit
- merkittävät ympäristönäkökohdat
- poikkeamat sekä korjaavat ja ehkäisevät toimenpiteet
- viestintä ja koulutus

- henkilöstön tekemät aloitteet
- koulutus ja seminaarit.

2.2.6 Sisäinen auditointi

EMAS-asetuksen liitteessä III kiinnitetään erityistä huomiota sisäiseen auditointiin.

”Sisäisellä ympäristöauditoinnilla tarkoitetaan järjestelmällistä, dokumentoitua, säännöllistä ja puolueetonta arviointia organisaation, ympäristöjärjestelmän ja ympäristönsuojeluprosessien ympäristönsuojelun tasosta.”

Organisaation on luotava johtamisjärjestelmän osaksi sisäisen auditoinnin menettely. Menettelyn on katettava vastuut ja vaatimukset auditointien suunnittelua ja suorittamista sekä tulosten raportointia ja tallenteiden ylläpitoa varten, sekä auditointien kriteerien, laajuuden, suoritustaajuuden ja menetelmien määrittäminen.

Sisäisen auditoinnin tavoitteena on

- määrittää, täyttääkö ympäristöjärjestelmä EMAS-asetuksen vaatimukset;
- määrittää, onko ympäristöjärjestelmä toteutettu ja onko sitä pidetty yllä asianmukaisesti;
- taata, että organisaation johto saa tiedot, joita se tarvitsee tarkastellakseen organisaation ympäristönsuojelun tasoa;
- määrittää ympäristöjärjestelmän tehokkuus.

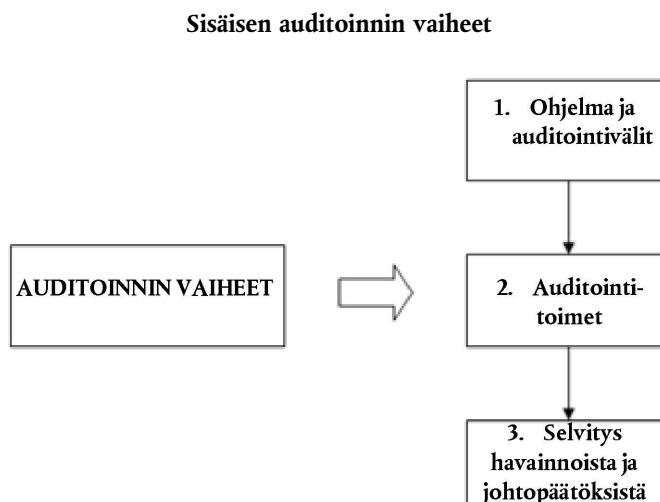
Auditointi on suoritettava objektiivisesti puolueettoman henkilöstön toimesta. Sisäinen auditointi voi olla koulutettu henkilöstön jäsen tai organisaation ulkopuolinen henkilö tai ryhmä.

Yleiset säännöt

- Laaditaan auditointiohjelma.
- Määritellään auditoinnin laajuus. Laajuus riippuu organisaation koosta ja tyypistä. Tässä yhteydessä on määriteltävä auditoinnissa käsiteltävät aihealueet, auditoidtavat toiminnot, huomioon otettavat ympäristökriteerit ja auditoinnin kattama ajanjakso.
- Yksilöidään auditoinnin suorittamiseksi tarvittavat resurssit: esimerkiksi koulutettu henkilöstö, jolla on hyvä tuntemus toiminnasta, teknisistä näkökohdista, ympäristönäkökohdista ja lakisääteisistä vaatimuksista.
- Varmistetaan, että kaikki organisaation toiminnot suoritetaan aiemmin määriteltyjen menettelyjen mukaisesti.
- Määritetään mahdolliset uudet ongelmat ja otetaan käyttöön toimenpiteet niiden esiintymisen ehkäisemiseksi.

Sisäisen auditoinnin vaiheet

Kuvio 9

2.2.6.1 Auditointiohjelma ja auditointivälit

Ohjelmaan on sisällyttävä seuraavat seikat:

- Sisäisen auditoinnin erityiset tavoitteet.
- Se, miten arvioidaan, onko ympäristöjärjestelmä johdonmukainen, noudatetaanko siinä organisaation ympäristöpolitiikkaa ja -ohjelmaa ja täyttääkö se EMAS-vaatimukset.
- Sen arvioiminen, onko ohjelma sovellettavassa ympäristölainsäädännössä asetettujen vaatimusten mukainen.

Organisaation on suoritettava sisäisiä auditointeja vuosittain, jotta se saisi oikean kuvan merkittävistä ympäristönäkökohdistaan. Auditointijakso, joka kattaa kaikki organisaation toiminnot, on saatava päätökseen kolmen vuoden kuluessa. Pienet organisaatiot voivat pidentää tätä ajanjaksoa neljään vuoteen.

Yksittäisen toiminnon auditointiväli vaihtelee seuraavien seikkojen perusteella:

- toimintojen luonne, laajuus ja monimutkaisuus
- toiminnon ympäristövaikutusten merkittävyys
- edellisissä auditoinneissa havaittujen ongelmien tärkeys ja kiireellisyys
- ympäristöongelmien tausta.

Sääntönä on, että monimutkaisia toimintoja, joiden ympäristövaikutukset ovat muita merkittävämpiä, on auditoitava useammin.

Tyydyttävien tulosten aikaansaamiseksi kaikilla sisäiseen auditointiin osallistuvilla työntekijöillä on oltava selkeä käsitys hankkeen ympäristöpäämäärästä ja osallistuvien henkilöiden (esimerkiksi johtajien, päälliköiden, työntekijöiden ja auditointijien) tehtävistä.

2.2.6.2 Sisäiset auditointitoimet

Sisäiseen auditointiin on valmistauduttava etukäteen. Ensin nimetään auditointiryhmä. Organisaatio voi käyttää omaa henkilöstöään auditointiryhmän jäseninä tai palkata ulkopuolisia auditointiryhmiä. Auditointiryhmän on oltava objektiivisia ja puolueettomia, ja heillä on oltava asianmukaiset taidot ja koulutus. Auditointiryhmän tai auditointiryhmien on

- laadittava hyvä auditointisuunnitelma keräämällä tietoa organisaation kanssa sovitusta päämäärästä, laajuudesta, paikasta ja ajankohdasta
- toimitettava auditointisuunnitelma organisaatiolle hyvissä ajoin etukäteen
- laadittava tarkistuslista
- jaettava tehtävät auditointiryhmässä.

Jotta auditointi vastaisi tarkoitustaan, auditointiryhmän on tarkastettava, noudatetaanko ympäristölainsäädäntöä, onko päämäärät ja tavoitteet saavutettu ja onko ympäristöjärjestelmä tehokas ja riittävä.

Auditointiprosessissa on oltava seuraavat vaiheet:

- ympäristöjärjestelmän hahmottaminen
- järjestelmän vahvuuksien ja heikkouksien arviointi
- merkityksellisen näytön kerääminen (esim. data, tallenteet, asiakirjat)
- auditointihavaintojen arviointi
- auditoinnin johtopäätösten valmistelu
- selvitys auditointihavainnoista ja auditoinnin johtopäätöksistä.

2.2.6.3 Selvitys auditointihavainnoista ja auditoinnin johtopäätöksistä

Auditointiselvityksen tavoitteena on toimittaa johdolle

- kirjallinen näyttö auditoinnin laajuudesta
- tietoa siitä, missä määrin päämäärät on saavutettu
- tietoa siitä, ovatko päämäärät organisaation ympäristöpolitiikan mukaiset
- tietoa tarkkailujärjestelmän luotettavuudesta ja tehokkuudesta
- mahdollisia ehdotuksia korjaavista toimenpiteistä.

Selvitys on toimitettava EMAS-järjestelmästä vastaavalle johdon edustajalle, joka viimeistelee korjaavat toimenpiteet, jos poikkeamia (myös mahdollisia laiminlyöntitapauksia) on havaittu.

2.2.7 Johdon katselmus

Ylimmän johdon on säännöllisin väliajoin (vähintään vuosittain) katselmoitava ympäristöjärjestelmä varmistaakseen, että se on tarkoituksenmukainen ja tehokas. Johdon katselmus on tallennettava ja tallenteet säilytettävä.

Johdon katselmuksen sisältö

Lähtötiedot:

- sisäisten auditointien tulokset ja arvio siitä, onko lainsäädäntöä noudatettu
- yhteydenotot organisaation ulkopuolelta
- valitukset
- päämäärien ja tavoitteiden saavuttamisen taso
- korjaavien ja ehkäisevien toimenpiteiden tilanne
- edellisten johdon katselmusten perusteella toteutetut jatkotoimet
- muuttuvat olosuhteet, esimerkiksi muutokset lainsäädännössä ja ympäristömuutokset
- parannussuosituksia.

Tuloksiin sisältyvät kaikki päätökset ja toiminnot sekä muutokset ympäristöpolitiikassa, -päämäärissä ja -tavoitteissa ja muissa ympäristöjärjestelmän näkökohdissa.

2.3 EMAS-YMPÄRISTÖSELONTEKO

”Ympäristöselonteolla’ tarkoitetaan yleisölle ja muille sidosryhmille annettavia kattavia tietoja organisaation rakenteesta ja toiminnasta; ympäristöpolitiikasta ja ympäristöjärjestelmästä; ympäristönäkökohdista ja ympäristövaikutuksista; ympäristöohjelmasta, -päämääristä ja -tavoitteista; ympäristönsuojelun tasosta ja soveltuvien ympäristöön liittyvien lakisääteiden vaatimusten noudattamisesta organisaatiossa.”

Selonteko on erityispiirre, joka erottaa EMAS-järjestelmän muista ympäristöjärjestelmistä.

Siinä vahvistetaan yleisölle, että organisaatio on sitoutunut toteuttamaan ympäristötoimia.

Organisaatiolle se on hyvä tilaisuus kertoa toimistaan ympäristön parantamiseksi.

EMAS-asetuksessa asetetaan joitakin selontekoa koskevia vähimmäisvaatimuksia, mutta organisaatio voi päättää, kuinka yksityiskohtainen selonteko on; se voi päättää myös sen rakenteesta ja ulkoasusta, kunhan sisältö on selkeä, luotettava ja totuudenmukainen. Organisaatio voi sisällyttää ympäristöselonteon vuosikertomukseensa tai johonkin muuhun kertomukseen, esimerkiksi yhteiskuntavastuuta koskevaan kertomukseen.

2.3.1 EMAS-ympäristöselonteon vähimmäissisältö

- 1) *Selkeä ja yksiselitteinen kuvaus EMAS-järjestelmään rekisteröitävästä organisaatiosta ja yhteenveto sen toiminnasta, tuotteista ja palveluista sekä tarpeen vaatiessa suhteesta mahdolliseen emo-organisaatioon*

Sisältöä havainnollistetaan kaavioiden, karttojen, vuokaavioiden, ilmavalokuvien jne. avulla. Toimintojen kuvaamiseen on käytettävä myös NACE-koodeja.

- 2) *Organisaation ympäristöpolitiikka ja lyhyt kuvaus organisaation ympäristöjärjestelmästä*

Järjestelmän asianmukainen kuvaus on tärkeä, jotta voidaan antaa selkeät tiedot toimintarakenteesta. Myös ympäristöpolitiikka on esiteltävä.

- 3) *Kuvaus organisaation kaikista merkittävistä välittömistä ja välillisistä ympäristönäkökohdista, joilla on merkittäviä ympäristövaikutuksia, ja selitys kyseisiin näkökohtiin liittyvien vaikutusten luonteesta (EMAS-asetuksen liitteessä 1 oleva 2 kohta)*

Välittömät ja välilliset ympäristönäkökohdat on esitettävä erikseen. Molempien vaikutukset on esitettävä käyttäen taulukoita tai vuokaavioita.

- 4) *Kuvaus merkittäviin ympäristönäkökohtiin ja -vaikutuksiin liittyvistä ympäristöpäämääristä ja -tavoitteista*

Selonteossa käytetään luetteloita tavoitteista ja päämääristä sekä indikaattoreita, joilla arvioidaan, kuinka ympäristönsuojelun tason parantamisessa on edistytty. Selontekoon sisällytetään ympäristöohjelma, ja siinä viitataan erityisiin toimenpiteisiin, joilla ympäristönsuojelun tasoa on jo parannettu tai aiotaan parantaa.

- 5) *Yhteenveto saatavilla olevista tiedoista, joissa organisaation ympäristönsuojelun tasoa verrataan merkittävien ympäristövaikutusten osalta sen ympäristöpäämääriin ja -tavoitteisiin. Raportoinnissa on käytettävä keskeisiä indikaattoreita ja muita soveltuvia ympäristönsuojelun tason indikaattoreita, jotka on esitetty EMAS-asetuksen liitteessä IV olevassa C osassa*

Keskeisissä indikaattoreissa keskitytään kuuteen tärkeimpään osa-alueeseen, jotka ovat energia, materiaalit, vesi, jätteet, (maankäyttöön liittyvä) biologinen monimuotoisuus ja päästöt (ks. 2.3.2.2).

Organisaation on raportoitava ympäristönsuojelun tasostaan käyttämällä myös muita yksityiskohtaisempia indikaattoreita, jotka liittyvät sen ympäristökatselmuksessa mainittuihin merkittäviin ympäristönäkökohtiin (ks. 2.3.2.3). Jos merkittävistä välittömistä ja välillisistä ympäristönäkökohdista raportoimista varten ei ole saatavilla määrällisiä tietoja, organisaatioiden on raportoitava ympäristönsuojelun tasostaan laadullisten indikaattoreiden avulla.

Jos kyseessä olevaa alaa varten on saatavilla EMAS-asetuksen 46 artiklassa tarkoitettuja alakohtaisia viiteasiakirjoja, organisaatioiden olisi otettava huomioon niissä esitetyt asiaankuuluvat alakohtaiset ympäristönsuojelun tason indikaattorit valitessaan indikaattoreita (¹), joita ne käyttävät ympäristönsuojelun tasoa koskevassa raportoinnissa.

- 6) *Muut ympäristönsuojelun tasoon liittyvät tekijät, mukaan lukien lakisääteisten vaatimusten täyttäminen merkittävien ympäristövaikutusten kannalta*

Käytetään taulukoita ja/tai kaavioita, joissa verrataan laissa säädettyjä viiteraja-arvoja organisaation mittaamiin ja/tai laskemiin raja-arvoihin.

Ympäristönsuojelun tasoa ei voida aina mitata tietoperusteisesti. Myös pehmeät tekijät ovat merkityksellisiä, ja niihin voi sisältyä esimerkiksi muutoksia käyttäytymisessä, prosesseja koskevia parannuksia ja muita ympäristönsuojelun tason parantamiseksi toteutettuja toimenpiteitä.

Näistä muista tekijöistä raportoidessaan organisaatioiden olisi otettava huomioon asiaankuuluvat EMAS-asetuksen 46 artiklassa tarkoitetut alakohtaiset viiteasiakirjat. Organisaatioiden olisi siksi mainittava, miten asiaankuuluvia ympäristöasioiden hallinnan parhaita toimintatapoja ja mahdollisia vertailuesimerkkejä huipputason osaamisesta on käytetty toimenpiteiden ja toimien määrittämisessä ja mahdollisesti painopisteiden asettamisessa niiden ympäristönsuojelun tason parantamiseksi (edelleen).

(¹) EMAS-asetuksen liitteen IV (B osan e alakohdan) mukaan ympäristöselonteossa on oltava "yhteenveto saatavilla olevista tiedoista, joissa organisaation ympäristönsuojelun tasoa verrataan merkittävien ympäristövaikutusten osalta sen ympäristöpäämääriin ja -tavoitteisiin. Raportoinnissa on käytettävä keskeisiä indikaattoreita ja muita soveltuvia ympäristönsuojelun tason indikaattoreita, jotka on esitetty C osassa". Liitteessä IV olevassa C osassa todetaan seuraavaa: "Kunkin organisaation on raportoitava vuosittain ympäristönsuojelun tasostaan ympäristöselonteossaan määriteltyjen yksityiskohtaisempien ympäristönäkökohtien osalta ja tapauksen mukaan otettava huomioon 46 artiklassa tarkoitetut alakohtaiset viiteasiakirjat."

Organisaation olisi arvioitava ympäristöasioiden hallinnan parhaiden toimintatapojen ja huipputason osaamisen vertailuesimerkkien merkitystä ja sovellettavuutta ympäristökatselmuksessaan havaitsemiensa merkittävien ympäristönäkökohtien sekä teknisten ja taloudellisten näkökohtien mukaisesti.

Alakohtaisten viiteasiakirjojen niitä osatekijöitä (indikaattorit, ympäristöasioiden hallinnan parhaat toimintatavat tai vertailuesimerkit huipputason osaamisesta), joita organisaatio ei pidä merkityksellisinä ympäristökatselmuksessaan havaitsemiensa merkittävien ympäristönäkökohtien suhteen, ei tule sisällyttää kertomukseen eikä kuvata ympäristöselonteossa.

7) Viittaus sovellettaviin lakisääteisiin ympäristövaatimuksiin

EMAS-järjestelmä edellyttää lainsäädännön noudattamista. Ympäristöselonteossa voidaan kertoa, kuinka organisaatio täyttää tämän vaatimuksen.

Vaikka EMAS-rekisteröidyillä organisaatioilla pitäisi olla käytettävissään sisäinen luettelo kaikista asiaa koskevista lakisääteisistä vaatimuksista, kaikkia niitä ei tarvitse sisällyttää ympäristöselontekoon. Tässä yhteydessä riittää yleiskatsaus.

8) Ympäristötodentajan nimi ja akkreditointi- tai toimilupanumero sekä vahvistamisen päivämäärä

Jos organisaatio julkaisee ympäristöselontekonsa osana jotakin muuta selvitystä, ympäristöselonteko on nimettävä ympäristöselonteoksi ja organisaation on kerrottava, että ympäristötodentaja on vahvistanut sen. Vaikkei 25 artiklan 9 kohdassa tarkoitettua ilmoitusta ole pakko liittää EMAS-ympäristöselontekoon, parhaiden käytäntöjen mukaisesti näin olisi tehtävä.

2.3.2 Keskeiset indikaattorit ja muut soveltuvat ympäristönsuojelun tason indikaattorit

2.3.2.1 Keskeiset indikaattorit

Organisaatioiden on raportoitava sellaisista keskeisistä ympäristönsuojelun tason indikaattoreista (joita nimitetään myös ympäristönsuojelun tason avainindikaattoreiksi), jotka ovat merkityksellisiä organisaation välittömien ympäristönäkökohtien kannalta. Niiden on raportoitava myös muista sellaisista ympäristönsuojelun tason indikaattoreista, jotka ovat merkityksellisiä yksityiskohtaisempien ympäristönäkökohtien kannalta. Niiden on otettava huomioon mahdollisesti saatavilla olevat alakohtaiset viiteasiakirjat.

Keskeisiä indikaattoreita sovelletaan kaikenlaisiin organisaatioihin. Niillä mitataan seuraavia ympäristöasioiden tärkeimpiä osa-alueita:

- energia
- materiaalit
- vesi
- jätteet
- maankäyttö biologisen monimuotoisuuden kannalta
- päästöt.

Kuhunkin keskeiseen indikaattoriin kuuluu luku A (panos), luku B (tuotos) ja luku R (A:n ja B:n suhdeluku).

i) Luku A (panos)

Panos (luku A) ilmoitetaan seuraavasti:

Energia:

- a) vuosittainen energian kokonaiskulutus megawattitunteina (MWh) tai gigajouleina (GJ)
- b) organisaation uusiutuvista energialähteistä **tuottaman** energian prosentuaalinen osuus kokonaiskulutuksesta (a).

Indikaattori (b) osoittaa organisaation uusiutuvista energialähteistä tosiasiallisesti tuottaman energian vuosikulutuksen prosentteina. Energiantoimittajalta ostettu energia ei sisälly tähän indikaattoriin, ja se voidaan katsoa osaksi ympäristöä säästäviä hankintoja.

Materiaalit:

Käytettyjen eri materiaalien vuosittainen massavirta, tonneina ilmaistuna, energian kantajia ja vettä lukuun ottamatta.

Eri materiaalien vuosittainen massavirta voidaan jakaa niiden käytön mukaan. Niihin voi sisältyä esimerkiksi raaka-aineita, kuten metallia, puuta tai kemikaaleja, tai välituotteita organisaation toiminnan mukaan.

Vesi:

Vuosittainen veden kokonaiskulutus kuutiometreinä ilmaistuna.

Tämä indikaattori edellyttää organisaation vuosittaisen veden kokonaiskulutuksen ilmoittamista.

Vedenkulutuksen eri tyypit on hyvä selventää ja raportoida kulutuksesta veden lähteen – esimerkiksi pintavesi, pohjavesi – mukaan.

Muita hyödyllisiä tietoja voivat olla jäteveden, käsitellyn ja uudelleen käytetyn jäteveden, sadeveden ja talousjäteveden kierrätyksen määrä.

Jätteet:

Tämä kattaa

- jätteiden vuosittaisen kokonaistuotannon (tyypeittäin eriteltynä ja) tonneina ilmaistuna ja
- vuosittaisen ongelmajätteiden kokonaistuotannon tonneina tai kilogrammoina ilmaistuna.

Jätteistä ja ongelmajätteistä raportointi on EMAS-asetuksen mukaan pakollista. Kumpikin jätevirta on syytä eritellä tyypeittäin. Perustana on käytettävä ympäristökatselmuksen tuloksia, mukaan lukien jätteitä koskevaan raportointiin sovellettavat asiaankuuluvat lakisääteliset vaatimukset. Yksityiskohtaisempi raportointi voi perustua kansalliseen jätteiden luokittelujärjestelmään, jolla pannaan täytäntöön Euroopan jäteluettelo.

Jätetyypeistä raportointi esittämällä pitkiä luetteloita ei välttämättä vastaa tarkoitustaan ja voi aiheuttaa hämmennystä viestinnässä, minkä vuoksi yhtenä vaihtoehtona on tietojen kokoaminen yhteen Euroopan jäteluettelon mukaisesti. Silloin jätteiden määrät voidaan kirjata jätetyypeittäin: esimerkiksi metallit, muovit, paperi, liete ja tuhka. Talteen otettavan, kierrätettävän, energiantuotantoon käytettävän tai kaatopaikalle sijoitettavan jätteen määrää koskevien tietojen ilmoittaminen voi myös olla hyödyllistä.

Maankäyttö biologisen monimuotoisuuden kannalta:

Maankäyttö, rakennettu ala neliömetreinä ilmaistuna.

Biologinen monimuotoisuus on monimutkainen, suhteellisen uusi keskeisten indikaattorien aihe. Jotkin biologisen monimuotoisuuden vähenemiseen johtavista tekijöistä (ilmastonmuutos, päästöt/pilaantuminen) kuuluvat jo EMAS-asetuksessa tarkoitettujen ympäristönäkökohtien ja niihin liittyvien indikaattorien piiriin. Tällaisia ovat esimerkiksi energian- ja vedenkulutus, päästöt ja jätteet.

Kaikki biologista monimuotoisuutta koskevat indikaattorit eivät ole merkityksellisiä kaikkien alojen tai organisaatioiden kannalta, eikä kaikkia voida suoraan käyttää, kun nämä näkökohdat aletaan ottaa huomioon. Ympäristökatselmuksen pitäisi antaa selkeä käsitys merkityksellisistä tekijöistä. Organisaation ei pidä tarkastella pelkästään paikallisia vaikutuksia, vaan myös laajempia välittömiä ja välillisiä vaikutuksia biologiseen monimuotoisuuteen. Näitä ovat esimerkiksi raaka-aineiden louhinta, hankinta- ja toimitusketju, tuotanto ja tuotteet, kuljetukset ja logistiikka sekä markkinointi ja viestintä. Mikään yksittäinen indikaattori ei ole merkityksellinen kaikkien organisaatioiden kannalta.

Maankäyttöön liittyvää biologisen monimuotoisuuden indikaattoria, josta säädetään EMAS-asetuksen liitteessä IV, voidaan pitää yhteisenä nimittäjänä. Se kattaa organisaation tilat ainoastaan rakennetun alan osalta. On kuitenkin erittäin suositeltavaa, että myös muut alueet, joiden maaperä on vettä läpäisemätön, sisällytetään maankäyttöä koskevaan indikaattoriin.

Päästöt:

- a) Vuosittaiset kasvihuonekaasujen (CO₂, CH₄, N₂O, HFC, PFC ja SF₆) kokonaispäästöt hiilidioksidiekvivalenttina ilmaistuna;
- b) Vuosittaiset ilmaan joutuvat kokonaispäästöt (mukaan luettuna vähintään SO₂-, NO_x- ja PM-päästöt) kilogrammoina tai tonneina ilmaistuna.

Huomautus: Koska näiden aineiden vaikutukset ovat erilaiset, niitä ei pidä laskea yhteen.

Päästöjen, erityisesti kasvihuonekaasujen ja ilmansaasteiden, mittaamiseen käytettävä menetelmä on täsmennettävä (¹). Lähtökohtana voidaan pitää, että organisaatioiden on otettava huomioon voimassa olevat lakisääteiset vaatimukset. Näin on selvästi sellaisten organisaatioiden kohdalla, joiden laitokset kuuluvat EU:n päästökauppajärjestelmän tai epäpuhtauksien päästöjä ja siirtoja koskevan eurooppalaisen rekisterin perustamisasetuksen soveltamisalaan. Muissa tapauksissa voidaan soveltaa yhteisiä eurooppalaisia, kansainvälisesti tunnustettuja tai kansallisia/alueellisia menetelmiä, mikäli sellaisia on saatavilla.

Vaikka keskeisistä indikaattoreista raportointi on pakollista ainoastaan välittömien näkökohtien osalta, organisaation on otettava huomioon kaikki merkittävät – välittömät ja välilliset – ympäristönäkökohdat. Näin ollen on parasta raportoida merkittävistä välillisistä kasvihuonekaasupäästöistä, mielellään erillään välittömistä päästöistä.

ii) Luku B (tuotos)

Vuosittainen kokonaistuotos (luku B) on sama osa-alueesta riippumatta, mutta se vaihtelee organisaatiotyyppin mukaan:

- a) Tuotantosektori (teollisuus): ilmoitetaan kokonaisbruttoarvonlisäys miljoonina euroina tai vuosittainen fyysinen kokonaistuotos tonneina ilmaistuna. Pienet organisaatiot voivat ilmoittaa vuosittaisen kokonaisliikevaihdon tai työntekijöiden määrän.
- b) Muu kuin tuotantosektori (palveluala, hallinto): ilmoitetaan työntekijöiden määrä.

2.3.2.2 Keskeiset indikaattorit ja niihin liittyvät joustavuustekijät – perusteet

On tärkeää ymmärtää, miksi EMAS-asetuksessa säädetään indikaattorien määrittelystä ja joustavuudesta (EMAS-asetuksen liite IV).

Asetuksen liitteessä IV olevan C.1 kohdan mukaan indikaattoreiden on oltava sellaisia, että ne

- a) antavat oikean kuvan organisaation ympäristönsuojelun tasosta;
- b) ovat ymmärrettäviä ja yksiselitteisiä;
- c) mahdollistavat vertailun edellisvuosiin nähden organisaation ympäristönsuojelun tason kehittymisen arviointia varten;
- d) mahdollistavat tarvittaessa vertailun alakohtaisten, kansallisten tai alueellisten esimerkkien kanssa;
- e) mahdollistavat tarvittaessa vertailun lainsäädännössä asetettujen vaatimusten kanssa.

Nämä ovat ympäristönsuojelun tason avainindikaattorien tärkeimmät tehtävät.

Indikaattorien käytössä voidaan kuitenkin jossain määrin **joustaa**, mikäli se auttaa täyttämään niiden tehtävän.

Tässä yhteydessä on säädetty seuraavaa:

- **Edellytykset sille, että turvaudutaan liitteessä IV olevassa C.1 kohdassa tarkoitettuun salassapitolausekkeeseen** – ”Jos tietojen antaminen vaikuttaisi haitallisesti (...) kaupallisten tai teollisten tietojen salassapitoon (...), organisaatio voi indeksoida kyseiset tiedot niistä raportoidessaan esimerkiksi määrittämällä vertailuvuoden (jonka indeksi on 100), jonka perusteella todellisen panoksen/vaikutuksen kehitys käy ilmi”. Tähän lausekkeeseen voidaan vedota, jos jonkin indikaattorin käyttö voisi johtaa sellaisten arkaluonteisten tietojen paljastumiseen, jotka antaisivat kilpailijalle mahdollisuuden laskea keskimääräisen tuotantohinnan.

(¹) EMAS-asetus ei ole kuitenkaan oikea tapa ottaa käyttöön menetelmä tai väline päästöselvitysten laatimiseksi ja/tai päästöjen määrän mittaamiseksi.

- **Edellytykset sille, että tietyistä keskeisistä indikaattorista EI tarvitse raportoida liitteen IV mukaisesti** – Liitteessä IV olevan C.2 kohdan a ja b alakohdassa säädetään seuraavasti: ”Jos organisaatio katsoo, että yksi tai useampi keskeinen indikaattori ei ole merkityksellinen sen välittömien merkittävien ympäristönäkökohtien kannalta, sen ei tarvitse raportoida näistä indikaattoreista. Organisaation on perusteltava näkemyksensä ympäristökatselmukseen viitaten”. Avoimuuden vuoksi kyseinen perustelu on mainittava myös ympäristöselonteossa. Koska kuhunkin keskeiseen indikaattoriin kuuluu luku A (panos), luku B (tuotos) ja luku R (A:n ja B:n suhdeluku), joustavuustekijää sovelletaan **koko keskeiseen indikaattoriin sellaisenaan, myös A:n ja B:n suhteeseen**.
- **Edellytykset sille, että tietyn liitteessä IV tarkoitetun keskeisen indikaattorin SIIJAN raportoidaan jostakin muusta indikaattorista (A/B)** – Jos organisaatio päättää olla raportoimatta jo(i)stakin liitteessä IV tarkoitettu(i)sta indikaattor(e)ista ja valitsee sen sijaan jonkin muun indikaattorin, myös kyseisessä indikaattorissa on otettava huomioon panos A ja tuotos B. Tämän joustomahdollisuuden käyttö on aina perusteltava viittaamalla ympäristökatselmukseen; on osoitettava, kuinka valittu vaihtoehto auttaa ilmaisemaan paremmin ympäristönsuojelun tason. Jos tarkasteltavaa alaa varten on saatavilla alakohtainen EMAS-viiteasiakirja, se on otettava huomioon tämän erityisen säännöksen kohdalla. Esimerkiksi ”työntekijöiden määrän” sijaan majoituspalvelu voi käyttää muuttujaa ”vierasöiden määrä”, koulu muuttujaa ”oppilasmäärä”, jätehuoltolaitos muuttujaa ”käsitellyn jätteen määrä tonneina” ja sairaala muuttujaa ”osastopotilaiden lukumäärä”.
- **Edellytykset sille, että käytetään muita seikkoja panoksen (A) ja tuotoksen (B) ilmaisemiseksi liitteessä IV säädettyjen keskeisten indikaattoreiden LISÄKSI** – Organisaatio voi käyttää myös muita seikkoja tietyn osa-alueen vuosittaisen kokonaispanoksen/-vaikutuksen ja vuosittaisen kokonaistuotoksen ilmaisemiseksi. Esimerkiksi palvelualan organisaatio voi raportoida käyttämällä tuotoksen (B) mittana ”työntekijöiden määrää” hallinnollisen osansa kuvaamiseksi ja jotain muuta tuotosmittaa tarjotun palvelun kuvaamiseksi.
- **Mittayksiköt** – Jos EMAS-asetuksen liitteessä IV mainituilla mittayksiköillä ei voi selvästi kuvata organisaation ympäristönsuojelun tasoa eivätkä ne ole riittävän selkeitä viestintätarkoituksiin, voidaan käyttää muita yksiköitä, kunhan organisaatio perustelee niiden käytön. Käytetyt yksiköt on voitava muuntaa asetuksessa tarkoitetuiksi yksiköiksi. Parasta olisi mainita muunnettu yksikkö alaviitteessä.
- **Bruttoarvonlisäyksen tai kokonaisliikevaihdon ilmaisemiseen käytettävät valuutat, jos valuutta ei ole euro** – Vaikka EMAS-asetuksessa viitataan kokonaisbruttoarvonlisäyksen osalta ”miljooniin euroihin” tuotoksen mittana, euroalueeseen kuulumattomaan maahan sijoittautuneet organisaatiot voivat käyttää kansallista valuuttaansa.

2.3.2.3 Muut soveltuvat ympäristönsuojelun tason indikaattorit

Organisaation on raportoitava ympäristönsuojelun tasostaan käyttämällä myös muita soveltuvia indikaattoreita, jotka liittyvät sen ympäristökatselmuksessa mainittuihin merkittäviin ympäristönäkökohtiin.

Jos kyseessä olevaa alaa varten on saatavilla EMAS-asetuksen 46 artiklassa tarkoitettuja alakohtaisia viiteasiakirjoja, organisaation ympäristönsuojelun tason arvioinnissa on otettava huomioon asiankuuluvat asiakirjat.

Organisaatioiden olisi siksi otettava huomioon alakohtaisen viiteasiakirjan asiaankuuluvat alakohtaiset ympäristönsuojelun tason indikaattorit valitessaan indikaattoreita⁽¹⁾, joita ne käyttävät ympäristönsuojelun tasoa koskevassa raportoinnissaan. Organisaatioiden olisi otettava huomioon vastaavassa alakohtaisessa viiteasiakirjassa ehdotetut indikaattorit ja niiden merkityksellisyys organisaation ympäristökatselmuksessaan havaitsemien merkittävien ympäristönäkökohtien suhteen. Indikaattorit on otettava huomioon vain, jos niillä on merkitystä niiden ympäristönäkökohtien suhteen, joita pidetään merkittävimpinä ympäristökatselmuksessa.

2.3.2.4 Paikallinen vastuu

Paikallinen vastuu on EMAS-järjestelmässä tärkeä. Tämän vuoksi kaikkien EMAS-rekisteröityjen organisaatioiden olisi raportoitava kunkin toimipaikan merkittävistä ympäristövaikutuksista asetuksen liitteen IV mukaisesti.

⁽¹⁾ EMAS-asetuksen liitteen IV (B osan e alakohdan) mukaan ympäristöselonteossa on oltava ”yhteenveto saatavilla olevista tiedoista, joissa organisaation ympäristönsuojelun tasoa verrataan merkittävien ympäristövaikutusten osalta sen ympäristöpäämääriin ja -tavoitteisiin. Raportoinnissa on käytettävä keskeisiä indikaattoreita ja muita soveltuvia ympäristönsuojelun tason indikaattoreita, jotka on esitetty C osassa”. Liitteessä IV olevassa C osassa todetaan seuraavaa: ”Kunkin organisaation on raportoitava vuosittain ympäristönsuojelun tasostaan ympäristöselonteossaan määriteltyjen yksityiskohtaisempien ympäristönäkökohtien osalta ja tapauksen mukaan otettava huomioon 46 artiklassa tarkoitettujen alakohtaiset viiteasiakirjat.”

Ilma- ja vesipäästöjen, vedenkulutuksen, energiankäytön ja jätteen määrän suuntauksia koskevat tiedot on joka tapauksessa esitettävä toimipaikkakohtaisesti. Kun sovelletaan tämän käsikirjan 2.4.3 kohdan mukaista todentamismenetelyä useita toimipaikkoja käsittäviin organisaatioihin, tiedot voidaan esittää toimipaikkaryhmittäin, jos luvut antavat oikean kuvan toimipaikkakohtaisista suuntauksista.

Organisaatio voi indeksoida tiedot vain salassapitosyistä (ks. 2.3.2.2 kohta).

Lisäksi on otettava huomioon, että jatkuvia parannuksia voidaan saavuttaa pysyvässä mutta ei väliaikaisissa toimipaikoissa. Asia on tarvittaessa mainittava ympäristökatselmuksessa. On otettava huomioon mahdollisuus toteuttaa vaihtoehtoisia toimia, esimerkiksi ottaa käyttöön muita ”pehmeitä” (laadullisia) indikaattoreita. Alakohtaisten EMAS-viiteasiakirjojen kattamilla aloilla voidaan kuitenkin ottaa huomioon väliaikaisia toimipaikkoja koskevat tiedot.

Taulukko 7

Esimerkki keskeisten ympäristösuojelun tason indikaattorien käytöstä julkishallinnon organisaatioissa.

Keskeinen indikaattori	Vuosittainen panos/vaikutus (A)	Organisaation vuosittainen kokonaistuotos (B)	A:n ja B:n suhdeluku
Energia	Vuosikulutus megawattitunteina (MWh) tai gigajouleina (GJ)	Työntekijöiden määrä (muu kuin tuotantosektori)	MWh/henkilö ja/tai KWh/henkilö
Materiaalit	Paperin vuosikulutus tonneina	Työntekijöiden määrä (muu kuin tuotantosektori)	Tonnia/henkilö ja/tai paperiarkkien lukumäärä henkeä kohti vuorokaudessa
Vesi	Vuosikulutus kuutiometreinä	Työntekijöiden määrä (muu kuin tuotantosektori)	m ³ /henkilö ja/tai l/henkilö
Jätteet	Vuosittainen jätteiden kokonaistuotanto tonneina Vuosittainen ongelmajätteiden kokonaistuotanto kilogrammoina	Työntekijöiden määrä (muu kuin tuotantosektori)	Tonnia jätettä / henkilö ja/tai kg/henkilö Ongelmajätettä/henkilö kilogrammoina
Maankäyttö biologisen monimuotoisuuden kannalta	Maankäyttö, rakennettu ala (muukaan lukien maaperä, joka on muulla tavoin vettä läpäisemätön) neliömetreinä ilmaistuna	Työntekijöiden määrä (muu kuin tuotantosektori)	Rakennettu ala / henkilö neliömetreinä ja/tai maaperä, joka on muulla tavoin vettä läpäisemätön / henkilö neliömetreinä
Kasvihuonekaasupäästöt	Kasvihuonekaasujen vuosittaiset päästöt hiilidioksidiekvivalenttonneina (CO ₂ e = hiilidioksidiekvivalentti)	Työntekijöiden määrä (muu kuin tuotantosektori)	CO ₂ e-tonnia/henkilö ja/tai kg CO ₂ e / henkilö

Taulukko 8

Esimerkki keskeisten ympäristösuojelun tason indikaattorien käytöstä tuotantosektorilla

Keskeinen indikaattori	Vuosittainen panos/vaikutus (A)	Organisaation vuosittainen kokonaistuotos (B)	A:n ja B:n suhdeluku
Energia	Vuosikulutus megawattitunteina (MWh) tai gigajouleina (GJ)	Vuosittainen kokonaisbruttoarvonlisäys (miljoonaa euroa) (*) tai vuosittainen fyysinen kokonaistuotos (tonneina)	MWh / miljoonaa euroa tai MWh/tuotetonni
Materiaalit	Käytettyjen eri materiaalien vuosittainen massavirta, tonneina	Vuosittainen kokonaisbruttoarvonlisäys (miljoonaa euroa) (*) tai vuosittainen fyysinen kokonaistuotos (tonneina)	Kutakin käytettyä materiaalia kohti: materiaali tonneina / miljoonaa euroa tai materiaali tonneina / tuotetonni

Keskeinen indikaattori	Vuosittainen panos/vaikutus (A)	Organisaation vuosittainen kokonaistuotos (B)	A:n ja B:n suhdeluku
Vesi	Vuosikulutus kuutiometreinä	Vuosittainen kokonaisbruttoarvonlisäys (miljoonaa euroa) (*) tai vuosittainen fyysinen kokonaistuotos (tonneina)	m ³ / miljoonaa euroa tai m ³ /tuotetonni
Jätteet	Jätteiden vuosituotanto tonneina Ongelmajätteiden vuosituotanto tonneina	Vuosittainen kokonaisbruttoarvonlisäys (miljoonaa euroa) (*) tai vuosittainen fyysinen kokonaistuotos (tonneina)	Jätetonnia / miljoonaa euroa tai jätetonnia/tuotetonni Ongelmajätetonnia / miljoonaa euroa tai ongelmajätetonnia/tuotetonni
Maankäyttö biologisen monimuotoisuuden kannalta	Maankäyttö, rakennettu ala (mu- kaan lukien maaperä, joka on muulla tavoin vettä läpäisemätön) neliömetreinä ilmaistuna	Vuosittainen kokonaisbruttoarvonlisäys (miljoonaa euroa) (*) tai vuosittainen fyysinen kokonaistuotos (tonneina)	Rakennettu ala neliömetreinä ja/tai maaperä, joka on muulla tavoin vettä läpäisemätön / miljoonaa euroa tai rakennettu ala neliömetreinä ja/tai maaperä, joka on muulla tavoin vettä läpäisemätön / tuotetonni
Kasvihuonekaasupäästöt	Kasvihuonekaasujen vuosittaiset päästöt hiilidioksidiekvivalentti- tonneina	Vuosittainen kokonaisbruttoarvonlisäys (miljoonaa euroa) (*) tai vuosittainen fyysinen kokonaistuotos (tonneina)	CO ₂ e-tonnia / miljoonaa euroa tai CO ₂ e-tonnia/tuotetonni

(*) Bruttoarvonlisäyksen virallinen määritelmä esitetään komission asetuksessa (EY) N:o 1503/2006, annettu 28 päivänä syyskuuta 2006, lyhyen aikavälin tilastoista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1165/98 täytäntöönpanosta ja muuttamisesta muuttujien määritelmien, muuttujien luettelon ja tietojen keruutiheyden osalta (EUVL L 281, 12.10.2006, s. 15). Arvonlisäys perushintaan voidaan laskea seuraavasti: liikevaihto (ilman arvonlisäveroa ja muita vastaavia välittömästi liikevaihtoon liittyviä vähennyskelpoisia veroja) + valmistus omaan käyttöön + muu varsinaisen toiminnan tuotto +/- varastojen muutos – tavaroiden ja palveluiden ostot – muut liikevaihtoon liittyvät tuoteverot, jotka eivät ole vähennyskelpoisia + saadut tuotetukipalkkiot. Arvonlisäykseen ei sisällytetä kuluja eikä tuottoja, jotka yhtiön tilinpäätöksessä kirjataan rahoitustuotoiksi tai -kuluiksi tai muun kuin varsinaisen toiminnan tuotoiksi tai kuluiksi. Näin ollen tuotantotukipalkkiot luetaan mukaan perushintaiseen arvonlisäykseen, mutta tuoteveroja ei lueta mukaan. Arvonlisäys lasketaan ”bruttoperiaatteella”, koska arvostuseriä (kuten poistoja) ei vähennetä.

Huom. EMAS-ympäristöselontekoa voidaan käyttää raportoitaessa tietyistä keskeisistä ympäristönsuojelun tason indikaattoreista, erityisesti energiatehokkuudesta ja kasvihuonekaasupäästöistä.

2.4 TODENTAMIS- JA VAHVISTAMISENENNETTELY

”Totentamisella’ tarkoitetaan vaatimustenmukaisuuden arviointiprosessia, jonka ympäristötodentaja suorittaa osoittaakseen, ovatko organisaation ympäristökatselmus, ympäristöpolitiikka, ympäristöjärjestelmä ja sisäinen ympäristöauditointi sekä sen täytäntöönpano tämän asetuksen vaatimusten mukaisia.”

”Vahvistamisella’ tarkoitetaan todentamisen suorittaneen ympäristötodentajan antamaa vahvistusta siitä, että organisaation ympäristöselonteossa ja sen päivitettyssä ympäristöselonteossa esitetyt tiedot ovat luotettavia, uskottavia ja totuudenmukaisia sekä tämän asetuksen vaatimusten mukaisia.”

2.4.1 Kenellä on oikeus todentaa ja vahvistaa EMAS-järjestelmä?

Vain akkreditoitu tai toimiluvan saanut ympäristötodentaja voi suorittaa nämä tehtävät.

”Ympäristötodentajalla’ tarkoitetaan [Euroopan parlamentin ja neuvoston] asetuksessa (EY) N:o 765/2008 ⁽¹⁾ määriteltyä vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosta tai tällaisten laitosten yhteenliittymää tai ryhmää, joka on akkreditoitu tämän asetuksen ⁽²⁾ mukaisesti; tai luonnollista tai oikeushenkilöä taikka tällaisten henkilöiden yhteenliittymää tai ryhmää, joka on saanut toimiluvan todentamisen ja vahvistamisen harjoittamiseen tämän asetuksen mukaisesti.”

- Organisaatio saa tietoja akkreditoiduista ympäristötodentajista kääntymällä jäsenvaltioonsa sijoittautuneen EMAS-järjestelmän toimivaltaisen elimen tai EMAS-todentajien akkreditoinnista vastaavan EMAS-järjestelmän akkreditointi- tai toimilupaelimen puoleen. Tietoja alallaan muissa jäsenvaltioissa kuin omassaan toimivista todentajista organisaatio saa EU:n EMAS-rekisteristä ⁽³⁾.
- Akkreditoidun tai toimiluvan saaneen ympäristötodentajan pätevyysalue määritetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1893/2006 ⁽⁴⁾ säädetyn toimialaluokituksen NACE-koodien mukaan. Kun organisaatio palkkaa ympäristötodentajan, sen on varmistettava, että kyseisen todentajan akkreditointi tai hänelle myönnetty toimilupa koskee kyseisen organisaation toimintaa vastaavaa NACE-koodia.
- Sen jälkeen kun todentaja on akkreditoitu tai hänelle on myönnetty toimilupa yhdessä jäsenvaltiossa, hän voi toimia kaikissa EU-maissa ⁽⁵⁾.
- Akkreditoituja tai toimiluvan saaneita todentajia koskevia tietoja on saatavilla joko komission EMAS-sivustolta tai jäsenvaltioiden asianomaisten elinten välityksellä.

Huom. Organisaation kannattaa tarkastaa, onko todentaja ilmoittanut asianomaiselle akkreditointi- tai toimilupaelimelle EMAS-asetuksen 24 artiklassa mainitut tiedot vähintään neljä viikkoa ennen todentamistoimia, jotta sen jäsenvaltion akkreditointi- tai toimilupaelin, jossa hän haluaa toimia, voi valvoa hänen toimiaan. Toimivaltainen viranomainen voi evätä organisaation rekisteröinnin, jos todentamistoimia ei ole valvottu.

2.4.2 Mitkä ovat ympäristötodentajien tehtävät?

- 1) Sen tarkastaminen, että organisaatio noudattaa kaikkia EMAS-asetuksen vaatimuksia alustavassa ympäristökatselmuksessaan, ympäristöjärjestelmässään, ympäristöauditoinnissaan ja sen tuloksissa sekä ympäristöselonteossaan.
- 2) Sen tarkastaminen, että organisaatio noudattaa sovellettavia unionin, kansallisia, alueellisia ja paikallisia lakisääteisiä ympäristövaatimuksia.

Huomautus 1: Todentajan on tarkastettava, että organisaatio on luonut ja toteuttanut menettelyn/menettelyjä, jo(i)lla määrääjain arvioidaan soveltuvien lakisääteisten vaatimusten täyttymistä ⁽⁶⁾, ja pitänyt tällaista menettelyä yllä. Todentaja tarkastaa perusteellisesti, noudattaako yritys lainsäädäntöä. Hän tarkastaa muun muassa mahdollisesti saadun aineellisen näytön siitä, ettei ympäristöön liittyviä lakisääteisiä vaatimuksia ole havaittu rikotun ⁽⁷⁾. Todentajat voivat käyttää lainvalvontaviranomaisten tekemiä havaintoja. Jos he eivät löydä näyttöä laiminlyönneistä, asia todetaan ympäristötodentajan ilmoituksessa, jonka tämä allekirjoittaa. Todentajan velvollisuutena on kuitenkin tarkastaa tavanomaisilla auditointimenetelmillä, täyttyvätkö asetuksen vaatimukset. Näin ollen hän ei voi tarkastaa lakisääteisten vaatimusten noudattamista samalla tavalla kuin lainvalvontaviranomaiset

Huomautus 2: Jos todentaja havaitsee poikkeamia tai laiminlyönnejä kahden rekisteröinnin välisen ajanjakson kuluessa, hän voi raportoida toimivaltaiselle elimelle, että kyseinen organisaatio on poistettava EMAS-rekisteristä. Toinen vaihtoehto on, että organisaatio on osoittanut toteuttaneensa toimenpiteet tilanteen korjaamiseksi ajoissa ja yhteistyössä lainvalvontaviranomaisten kanssa. Tällöin todentaja voi allekirjoittaa asetuksen liitteessä VII tarkoitetun ilmoituksen todentamis- ja vahvistamistoimista.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30).

⁽²⁾ EMAS-asetuksessa olevat erilaiset viittaukset *tähän asetukseen* viittaavat EMAS-asetukseen.

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/environment/emas/emas_registrations/register_en.htm

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1893/2006, annettu 20 päivänä joulukuuta 2006, tilastollisen toimialaluokituksen NACE Rev. 2 vahvistamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3037/90 ja tiettyjen eri tilastoaloja koskevien yhteisön asetusten muuttamisesta (EUVL L 393, 30.12.2006, s. 1).

⁽⁵⁾ EMAS-asetuksen 24 artiklan mukaisesti hänen toimiaan valvoo sen jäsenvaltion akkreditointi- tai toimilupaelin, jossa hän haluaa toimia.

⁽⁶⁾ Asetuksen liitteessä II oleva A.9.1.2 kohta ”Vaatimusten täyttymisen arviointi” ja liitteessä II oleva A.10.2 kohta ”Poikkeamat ja korjaavat toimenpiteet”.

⁽⁷⁾ Asetuksen 13 artiklan 2 kohdan c alakohta; sen tarkastaminen, etteivät sidosryhmät ole esittäneet asiaan liittyviä valituksia tai että valitukset on ratkaistu myönteisesti (13 artiklan 2 kohdan d alakohta).

- 3) Sen tarkastaminen, että organisaatio parantaa jatkuvasti ympäristönsuojelunsa tasoa.
- 4) Sen tarkastaminen, että EMAS-ympäristöselonteossa esitetyt ja käytetyt tiedot sekä kaikki mahdolliset vahvistettavat ympäristötiedot ovat luotettavia, uskottavia ja totuudenmukaisia.
- 5) Käynnit organisaatiossa tai toimipaikassa. Menettelyt ovat erilaiset yhden toimipaikan ja usean toimipaikan organisaatioille, ja on tärkeää korostaa niihin sovellettavien lähestymistapojen erilaisuutta. EMAS-asetuksen (25 artiklan 4 kohdan) mukaan kussakin organisaatiossa on käytävä aina, kun vahvistamis- ja todentamistoimia on toteutettava.
 - a) Yhden toimipaikan organisaatiossa tämä tarkoittaa, että todentajan on käytävä toimipaikassa joka vuosi.
 - b) Mikäli kyse on pienistä yhden toimipaikan organisaatioista ja voidaan soveltaa pieniä organisaatioita koskevaa poikkeusta (7 artikla), vahvistaminen ja todentaminen on suoritettava kahden ja neljän vuoden välein, jolloin todentajan on käytävä toimipaikassa kahden ja neljän vuoden välein.
 - c) Useita toimipaikkoja käsittävissä rekisteröidyssä organisaatiossa on kuitenkin 25 artiklan 4 kohdan mukaan käytävä aina, kun todentamis- ja vahvistamistoimia toteutetaan. Oikeudellisesta näkökulmasta tämä velvollisuus voidaan siten katsoa täytetyksi, kun todentaja käy organisaatiossa (ehkä yhdessä toimipaikassa, ehkä eri toimipaikoissa) kerran vuodessa.

Kun otetaan huomioon todentajan tehtävät ja hänen lausuntonsa lakisääteisten vaatimusten noudattamisesta, vierailu-ohjelman avulla on kuitenkin varmistettava, että kussakin kyseisen, useita toimipaikkoja käsittävän organisaation rekisterinumeron piiriin kuuluvassa toimipaikassa käydään (ja siinä suoritetaan täydellinen todentaminen) vähintään 36 kuukauden välein. Täyttääkseen EMAS III -asetuksen mukaiset tehtävänsä todentajan on suoritettava kunkin rekisteröinnin piiriin kuuluvan toimipaikan täydellinen todentaminen vähintään kerran tämän ajanjakson kuluessa. Tämä tarkoittaa myös, että ennen ensimmäistä rekisteröintiä ympäristötodentajan on käytävä kaikissa toimipaikoissa, jos organisaatiolla on useita toimipaikkoja.

Useita toimipaikkoja käsittäviin organisaatioihin voidaan tästä yleissäännöstä poiketen soveltaa otantamenetelmää. Jos tietyt erityisehdot noudatetaan, todentajat voivat käydä 36 kuukauden ajanjakson kuluessa valikoimassa toimipaikkoja, jotka ovat organisaation toiminnan kannalta edustavia ja joiden perusteella saadaan luotettava arvio organisaation yleisestä ympäristönsuojelun tasosta ja EMAS-asetuksen vaatimusten noudattamisesta.

Otantamenetelmää voidaan käyttää vain, jos asiasta on sovittu ympäristötodentajan kanssa ja jos noudatetaan tämän käsikirjan 2.4.3 kohdassa määriteltyjä vaatimuksia ja 2.4.4 kohdassa määriteltyjä toteutusohjeita.

Kun organisaatio pyytää otantamenetelmän soveltamista, todentajan on näin ollen tarkastettava seuraavat tekijät voidakseen päättää, voidaanko otantamenetelmää käyttää:

- organisaatio täyttää tämän käsikirjan 2.4.3 kohdassa mainitut vaatimukset
- 2.4.4 kohdassa määriteltyjä toteutusohjeita on noudatettu.

Lisäksi ympäristötodentaja voi päättää olla käyttämättä otantaa, jos otoksen ottaminen toimipaikoista on tiettyjen seikkojen vuoksi epätarkoituksenmukainen keino riittävän varmuuden saamiseksi ympäristöjärjestelmän tehokkuudesta. Ympäristötodentajien on määriteltävä tällaiset rajoitukset seuraavien seikkojen osalta:

- ympäristöolosuhteet tai muut organisaation toimintaympäristöön liittyvät oleelliset näkökohdat
- ympäristöjärjestelmän toteutuksessa esiintyvä vaihtelu, joka johtuu eri toimipaikkojen erityispiirteiden huomioon ottamisesta
- tiedot siitä, onko organisaatio aiemmin noudattanut vaatimuksia (osoituksena esimerkiksi lainvalvontaviranomaisten asiakirjat laiminlyöntitapauksista, valitusten määrä ja korjaavien toimenpiteiden arviointi).

Tällaisessa tapauksessa todentajan on dokumentoitava erityiset syyt, jotka rajoittavat organisaation kelpoisuutta otantamenetelmän käyttämiseen.

Ympäristötodentajan on myös arvioitava 2.4.3.2 kohdan perusteella pyydetyn samankaltaisten toimipaikkojen ryhmittelyn avoimuutta sekä ryhmittelyn vaikutusta ympäristöselonteon sisältöön ja organisaation yleiseen ympäristönsuojelun tasoon. Arvioinnin tulokset ja tehdyt havainnot on esitettävä todentamiskertomuksessa.

Ympäristötodentajan on kirjattava yksityiskohtaisesti kukin otantamenetelmän käyttö useita toimipaikkoja käsittävissä organisaatiossa, perusteltava käytetyt otantamenetelmä ja parametrit/kriteerit ja osoitettava, että otanta toteutetaan tämän asiakirjan mukaisesti.

- 6) Jos todentamisprosessin aikana havaitaan poikkeamia tai laiminlyöntejä useita toimipaikkoja käsittävissä organisaatioissa, johon on sovellettu otantamenetelmää, todentajan on
- selvittettävä, ovatko poikkeamat tai laiminlyönnit toimipaikkakohtaisia vai esiintyykö niitä myös muilla toimipaikoilla;
 - edellytettävä, että organisaatio yksilöi kaikki toimipaikat, joita asia saattaa koskea, toteuttaa tarvittavat korjaavat toimenpiteet kyseisillä toimipaikoilla ja mukauttaa ympäristöjärjestelmää, jos hänellä on viitteitä siitä, että poikkeama tai laiminlyönti voi olla osoitus yleisen johtamisjärjestelmän puutteesta, joka voi vaikuttaa myös muihin toimipaikkoihin. Jos poikkeamia tai laiminlyöntejä ei voida korjata toteuttamalla korjaavia toimenpiteitä ajoissa, todentajan on raportoitava toimivaltaiselle elimelle, että kyseinen organisaatio on poistettava EMAS-rekisteristä väliaikaisesti tai pysyvästi;
 - vaadittava todisteita näistä toimista ja todennettava niiden tehokkuus suurentamalla otosta kattamaan muita toimipaikkoja, kun korjaavat toimenpiteet on toteutettu; ja
 - vahvistettava ympäristöselonteko ja allekirjoitettava asetuksen liitteessä VII tarkoitettu ilmoitus todentamis- ja vahvistamistoimista vasta, kun hän on voinut saamansa näytön perusteella vakuuttua siitä, että kaikki toimipaikat noudattavat EMAS-asetuksen vaatimuksia ja kaikkia lakisääteisiä ympäristövaatimuksia.
- 7) Ensimmäistä todentamista suorittaessaan todentajan on varmistettava ainakin, että organisaation täyttää seuraavat vaatimukset:
- a) Käytössä on kaikilta osin toimiva ympäristöjärjestelmä.
 - b) Käytössä on valmis auditointiohjelma.
 - c) Johdon katselmus on saatettu päätökseen.
 - d) Jos organisaatio haluaa käyttää otantamenetelmää toimipaikkojensa todentamiseen, tämän käyttäjille suunnatun käsikirjan 2.4.3 ja 2.4.4 kohdan säännöksiä noudatetaan.
 - e) EMAS-ympäristöselonteko on laadittu, ja jos alakohtaisia viiteasiakirjoja on käytettävissä, ne on otettu huomioon.

2.4.3 Otantamenetelmän käyttöä koskevat vaatimukset todennettaessa useita toimipaikkoja käsittäviä organisaatioita

2.4.3.1 Yleiset periaatteet

Otantamenetelmän soveltaminen voi olla tarkoituksenmukaista useita toimipaikkoja käsittävien organisaatioiden kannalta, jotta voidaan mukauttaa todentamistoimia vaarantamatta riittävän varmuuden saamista lakisääteisten vaatimusten noudattamisesta ja ympäristöjärjestelmän täysimääräisestä toteuttamisesta niin, että ympäristönsuojelun taso paranee jatkuvasti kullakin EMAS-rekisteröinnin piiriin kuuluvalla toimipaikalla.

Ympäristötodentaja(t) voi (voivat) organisaation pyynnöstä hyväksyä otantamenetelmän käytön useita toimipaikkoja käsittävien organisaatioiden todentamiseen, jos tämä on tarkoituksenmukaista 2.4.3.2 kohdassa määriteltyjen perusteiden mukaan.

2.4.3.2 Organisaatioita koskevat kelpoisuusvaatimukset

- a) Useita toimipaikkoja käsittävissä organisaatioissa otantamenettelyjä voidaan soveltaa vain samankaltaisten toimipaikkojen ryhmiin.
- b) Toimipaikkojen samankaltaisuus määritetään seuraavien seikkojen perusteella: sijainti samassa jäsenvaltiossa, samankaltaiset toiminnot, samat menettelyt, samat lakisääteiset vaatimukset, samanlaiset ympäristönäkökohdat ja -vaikutukset, merkittävyydeltään vastaavanlaiset ympäristövaikutukset sekä samanlaiset ympäristöasioiden hallinta- ja valvontakäytännöt.
- c) Samankaltaisten toimipaikkojen ryhmä(t) luodaan osana ympäristöjärjestelmää, ja ryhmistä sovitaan ympäristötodentajan kanssa. Ryhmät on otettava huomioon sisäisissä auditoinneissa ja johdon katselmuksessa ja mainittava ympäristöselonteossa.
- d) Kaikki ryhmään erilaisuutensa vuoksi kuulumattomat toimipaikat on jätettävä otannan soveltamisalan ulkopuolelle ja todennettava kukin erikseen.
- e) Kaikkien EMAS-rekisteröinnin piiriin kuuluvien toimipaikkojen on oltava organisaation välittömässä hallinnassa ja alaisuudessa.

- f) Ympäristöjärjestelmää on ohjattava ja hallinnoitava keskitetystä ja keskushallinnon on katselmoitava se. Kaikkien EMAS-rekisteröinnin piiriin kuuluvien toimipaikkojen on sisällyttävä organisaation ympäristökatselmukseen ja sisäisen auditoinnin ohjelmaan, ja niiden kaikkien on oltava sisäisesti auditoituja (lakisääteisten vaatimusten noudattamisen auditointi mukaan luettuna) ennen ensimmäistä rekisteröintiä.

Lisäksi organisaation on osoitettava toimivaltansa ja kykynsä käynnistää kaikilla EMAS-rekisteröinnin piiriin kuuluvilla toimipaikoilla organisaatiomuutoksia, jos ne ovat tarpeen ympäristöpäämäärien saavuttamiseksi. Organisaation on myös osoitettava kykynsä kerätä ja analysoida tietoja kaikilta toimipaikoilta päätoimipaikka mukaan luettuna muun muassa seuraavista seikoista:

- kaikki EMAS-asetuksen (asetus (EY) N:o 1221/2009) liitteessä I määriteltyyn ympäristökatselmukseen sisältyvät osat, kuten sovellettavien lakisääteisten vaatimusten, ympäristönäkökohtien tai -vaikutusten tunnistaminen sekä ympäristöasioiden hallinnan toimintatapojen ja menettelyjen tarkastelu
- ympäristöjärjestelmän dokumentointi ja järjestelmämuutokset
- sisäinen auditointi ja tulosten arviointi, mukaan lukien lakisääteisten ympäristövaatimusten noudattamisen arviointi
- johdon katselmus
- ympäristönsuojelun taso
- valitukset ja
- korjaavien toimenpiteiden arviointi.

- g) Otantamenetelmää ei sovelleta

- organisaatioihin, joille on myönnetty kannustimia sen vaatimuksen perusteella, että kaikki toimipaikat todennetaan todentamisyksikön kuluessa
- kolmansissa maissa sijaitseviin toimipaikkoihin
- toimipaikkoihin, joiden toimintaan sovelletaan olennaisesti poikkeavia lakisääteisiä ympäristövaatimuksia
- toimipaikkoihin, joihin sovelletaan epäpuhtauspäästöjä, vaarallista jätettä taikka vaarallisten aineiden käyttöä tai varastointia sääntelevää lainsäädäntöä (esimerkiksi teollisuuden päästöistä annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2010/75/EU ⁽¹⁾ tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2012/18/EU ⁽²⁾ (Seveso))
- toimipaikkoihin, jotka esittävät ympäristöonnettomuuden riskin kuuluvan merkittäviin ympäristönäkökohtiinsa.

Tällaiset toimipaikat on jätettävä otantamenetelmän soveltamisalan ulkopuolelle ja todennettava kukin erikseen.

- h) Organisaation on toimittava toimialoilla, joilla otantamenetelmän käyttö on 2.4.3.3 kohdan nojalla sallittua.

2.4.3.3 Toimialat, joilla otantamenetelmän käyttö voidaan sallia

- a) Useita toimipaikkoja käsittävien organisaatioiden todentaminen käyttämällä otantamenetelmää on sallittua seuraavassa taulukossa luetelluilla toimialoilla.

Taulukko 9

Toimialat, joilla otantamenetelmän käyttö on sallittua

Toimiala	NACE-koodi
Rahoituspalvelut (pl. vakuutus- ja eläkevakuutustoiminta)	64
Vakuutus-, jälleenvakuutus- ja eläkevakuutustoiminta (pl. pakollinen sosiaalivakuutus)	65

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/75/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, teollisuuden päästöistä (yhtenäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen) (EUVL L 334, 17.12.2010, s. 17).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/18/EU, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta sekä neuvoston direktiivin 96/82/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta (EUVL L 197, 24.7.2012, s. 1).

Toimiala	NACE-koodi
Lakiasiaain- ja laskentatoimen palvelut	69
Liikkeenjohdon konsultointi	70.2
Työllistämistoiminta (esim. työnvälitystoiminta, työvoiman vuokraus ja muut henkilöstön hankintapalvelut)	78
Matkatoimistojen ja matkanjärjestäjien toiminta; varauspalvelut	79
Hallinto- ja toimistopalvelut	82.1
Esiasteen koulutus ja alemman perusasteen koulutus	85.1 ja 85.2
Kirjastojen ja arkistojen toiminta	91

b) Jäsenvaltiot voivat toteuttaa kokeiluhankkeita muilla toimialoilla, jotka mainitaan taulukossa 10, jotta voidaan kerätä kokemuksia otantamenetelmän käytöstä. Tätä varten jäsenvaltioiden on ilmoitettava seuraavat tiedot Euroopan komissiolle:

- selkeä ja yksiselitteinen kuvaus EMAS-järjestelmään rekisteröitävästä organisaatiosta, myös lyhyt kuvaus organisaation toimintaympäristöstä, ja yhteenveto organisaation toiminnasta, tuotteista ja palveluista sekä tarpeen vaatiessa suhteesta mahdolliseen emo-organisaatioon
- luettelo toimipaikoista, joihin otantamenetelmää on tarkoitus soveltaa
- toimipaikkaryhmät ja ryhmittelymenetelmä
- otannan ulkopuolelle rajatut toimipaikat ja rajoitusten syyt
- kuvaus organisaation kaikista merkittävistä välittömistä ja välillisistä ympäristönäkökohdista, joilla on merkittäviä ympäristövaikutuksia, ja selitys kyseisiin näkökohtiin liittyvien vaikutusten luonteesta sekä niihin toimipaikkoihin liittyvien merkittävien ympäristönäkökohtien määrittely, joihin otantamenetelmää on tarkoitus soveltaa
- näihin ympäristönäkökohtiin liittyvät mahdolliset riskit
- organisaation ympäristöpolitiikka ja lyhyt kuvaus organisaation ympäristöjärjestelmästä, myös kuvaus merkittäviin ympäristönäkökohtiin ja vaikutuksiin liittyvistä ympäristöpäämääristä ja -tavoitteista; jos organisaatiolla ei ole vielä käytössä ympäristöjärjestelmää, on kuvattava suunniteltu järjestelmä ja sen päätavoitteet
- Viittaus sovellettaviin lakisääteisiin ympäristövaatimuksiin

Ilmoituksen saatuaan Euroopan komissio tiedottaa EMAS-komitealle suunnitellusta kokeiluhankkeesta ja antaa lausunnon sen tarkoituksenmukaisuudesta. Jos EMAS-komitean jäsenen enemmistö ei kahden kuukauden kuluessa vastusta kokeiluhankkeita, ne voidaan aloittaa seuraavien sääntöjen mukaisesti:

- Organisaatio noudattaa kaikkia EMAS-asetuksen vaatimuksia, jotka koskevat rekisteröintiä tai rekisteröinnin uusimista.
- Otantamenetelmä laaditaan noudattaen tämän käsikirjan 2.4.4 kohdassa esitettyjä toteutusohjeita.

Kokeiluhankkeet eivät saa kestää yli kolmea vuotta. Jos kokeiluhanke on toteutettu menestyksekkäästi ja on saatu myös myönteinen todentamistulos, joka vahvistaa, että organisaatio noudattaa kaikkia EMAS-asetuksen vaatimuksia, organisaatio ja sen toimipaikat voidaan rekisteröidä EMAS-järjestelmään kolmen vuoden ajaksi tai, jos sovelletaan 7 artiklan mukaista poikkeusta, neljän vuoden ajaksi.

Jokaisen hankkeen arviointi on toimitettava EMAS-komitealle.

Kokeiluhankkeen arvioinnin perusteella EMAS-komitea voi suositella toimialan sisällyttämistä niiden toimialojen luetteloon, joilla otantamenetelmän käyttö on sallittua (taulukko 9).

Taulukko 10

Toimialat, joilla otantamenetelmän käyttö voidaan sallia kokeiluhankkeissa

Toimiala	NACE-koodi
Veden otto, puhdistus ja jakelu	36
Viemäri- ja jätevesihuolto	37
Seuraavat vähittäiskauppaan kuuluvat toiminnot:	
Vähittäiskauppa erikoistumattomissa myymälöissä (esim. valintamyymälät)	47.1
Elintarvikkeiden, juomien ja tupakan vähittäiskauppa erikoismyymälöissä	47.2
Tekstiilien vähittäiskauppa [erikoismyymälöissä]	47.51
Kulttuuri- ja vapaa-ajan tuotteiden vähittäiskauppa erikoismyymälöissä	47.6
Vaatteiden vähittäiskauppa [erikoismyymälöissä]	47.71
Jalkineiden ja nahkatavaroiden vähittäiskauppa [erikoismyymälöissä]	47.72
Kosmetiikka- ja hygieniatuotteiden vähittäiskauppa [erikoismyymälöissä]	47.75
Kultasepänteosten ja kellojen vähittäiskauppa [erikoismyymälöissä]	47.77
Seuraavat majoitus- ja ravitsemistoimintaan kuuluvat toiminnot:	
Hotellit ja vastaavat majoitusliikkeet	55.1
Lomakylät, retkeilymajat yms. majoitus	55.2
Ravintolat (mutta ei vastaava ravitsemistoiminta)	56.1
Baarit ja kahvilat	56.3
Ohjelmistot, konsultointi ja siihen liittyvä toiminta	62
Kiinteistöalan toiminta: kiinteistöjen kauppa ja vuokraus (mutta ei kiinteistöjen hallinta)	68
Mainostoiminta ja markkinatutkimus	73
Muut erikoistuneet palvelut liike-elämälle	74
Julkinen yleishallinto	84.11
Ylemmän perusasteen ja keskiasteen koulutus, korkea-asteen koulutus ja muu koulutus	85.3, 85.4, 85.5, 85.6
Sosiaalihuollon laitospalvelut	87
Sosiaalihuollon avopalvelut	88
Kulttuuri- ja viihdetoiminta	90
Museoiden ja muiden kulttuurilaitosten toiminta	91
Urheilutoiminta	93.1
Järjestöjen toiminta	94

2.4.4 Otantamenetelmän käyttöä koskevat toteutusohjeet todennettaessa useita toimipaikkoja käsittäviä organisaatioita

2.4.4.1 Yleiset periaatteet

- a) Organisaation on laadittava selkeä kuvaus otantamenetelmän ehdotetusta soveltamisalasta (toimipaikkojen määrä, luettelo kaikista soveltamisalaan kuuluvista toimipaikoista ja lyhyt kuvaus niiden toiminnasta sekä maininta toimipaikoista, jotka jätetään otannan ulkopuolelle).
- b) Toimipaikat, jotka organisaatio ehdottaa otettavaksi mukaan otantamenetelmän käyttöön, on jaettava yhteen tai useampaan tämän käsikirjan 2.4.3.2 kohdan c alakohdassa määritellyyn samankaltaisten toimipaikkojen ryhmään. Toimipaikkaryhmään kuuluvien toimipaikkojen on oltava niin samankaltaisia, jotta voidaan taata, että toimipaikkojen otoksen todentamisella saadaan erittäin edustava kuva koko ryhmästä. Kuten 2.4.3.2 kohdan d alakohdassa todettiin, kaikki ryhmään erilaisuutensa vuoksi kuulumattomat toimipaikat on jätettävä otantamenetelmän soveltamisalan ulkopuolelle ja todennettava kukin erikseen.
- c) Ehdotetulle soveltamisalalle on saatava todentajan hyväksyntä, ja hänen on määriteltävä kunkin toimipaikkaryhmän luonne ja laadittava todentamissuunnitelma, johon on sisällyttävä toimipaikkaryhmien määrittelyyn käytettyjen menetelmien ja kriteerien kuvaus, toimipaikkojen valintaan käytettävä menetelmä (sekä satunnaisen että ei-satunnaisen osan osalta) ja todentamisen ajankohta. Todentamissuunnitelmassa on esitettävä myös kunkin toimipaikkaryhmän keskeiset toiminnot ja prosessit sekä kuhunkin toimipaikkaryhmään liittyvät merkittävät ympäristönäkökohdat ja arvio niihin liittyvien ympäristöönnettomuuksien riskien tasoista.

2.4.4.2 Otantamenetelmä

Otantamenetelmän, jolla valitaan käyntien kohteeksi toimipaikkoja eri toimipaikkaryhmistä, on täytettävä jäljempänä esitettävät vaatimukset.

- a) Jokaisesta samankaltaisten toimipaikkojen ryhmästä on otettava edustava otos.
- b) Otanta on tehtävä osittain valikoidusti jäljempänä esitettyjen tekijöiden perusteella ja osittain satunnaisesti, ja otannan on johdettava edustavaan joukkoon eri toimipaikkoja.
- c) Jokaisessa ryhmässä vähintään 50 prosenttia toimipaikkojen otoksesta (pyöristetään ylöspäin lähimpään kokonaislukuun) on valittava satunnaisesti. Ympäristötodentajan on dokumentoitava satunnaisvalinnan tekemiseen käytetty menettely.
- d) Otoksen jäljelle jäävän valikoidun osan valitsemismenetelmässä on otettava huomioon jäljempänä esitetyt säännökset. Menetelmällä on varmistettava, että valittujen toimipaikkojen väliset erot ovat mahdollisimman suuria. Menetelmässä on otettava huomioon ainakin seuraavat näkökohdat:

- ympäristökatselmuksen ja toimipaikkojen sisäisten auditointien tai aiempien todentamisten tulokset
- häiriötilanteita, valituksia sekä korjaavien ja ehkäisevien toimenpiteiden muita asiaankuuluvia näkökohtia koskevat asiakirjat
- toimipaikkojen koon merkittävä vaihtelu
- toimipaikkojen ympäristöjärjestelmän ja prosessien vaihtelu ja monimutkaisuus
- edellisen todentamisen jälkeen tehdyt muutokset
- ympäristöjärjestelmän kypsyys ja organisaation tietämys
- kulttuuriin, kieleen ja lainsäädännössä asetettuihin vaatimuksiin liittyvät erot
- maantieteellinen hajautuneisuus.

Nämä näkökohdat huomioon ottaen todentajan on myös pyrittävä ottamaan otokseen mahdollisimman paljon toimipaikkoja, joita ei ole vielä todennettu.

- e) Kustakin toimipaikkaryhmästä otokseen otettavien toimipaikkojen vähimmäismäärä saadaan seuraavalla kaavalla:
 - Ensimmäistä EMAS-rekisteröintiä ja rekisteröinnin uusimista varten vähimmäismäärä on **kuhunkin ryhmään kuuluvien toimipaikkojen määrän neliöjuuri kerrottuna kahdella** ja pyöristettynä ylöspäin lähimpään kokonaislukuun (esimerkiksi sadan toimipaikan ryhmällä: $\sqrt{100 \times 2} = 20$).

f) Otoksen kokoa on suurennettava, jos ympäristötodentajan tekemä EMAS-rekisteröinnin piirin kuuluvien toimipaikkojen analyysi viittaa erityisolosuhteisiin seuraavankaltaisten tekijöiden kannalta:

- toimipaikkojen koko ja työntekijämäärä (esim. toimipaikalla yli 50 työntekijää)
- ryhmien monimutkaisuus ja epäyhtenäisten toimipaikkaryhmien riski
- ympäristönsuojelun tason vaihtelu
- toimintatapojen ja ympäristövaikutusten raportoinnin vaihtelu
- toteutettavien toimintojen vaihtelu
- ympäristönäkökohtien ja niihin liittyvien ympäristövaikutusten merkittävyys ja laajuus
- valituksia sekä korjaavien ja ehkäisevien toimenpiteiden muita asiaankuuluvia näkökohtia koskevat asiakirjat ja
- sisäisten auditointien ja johdon katselmuksen tulokset.

Esimerkki otantamenetelmän käytöstä useita toimipaikkoja käsittävän organisaation todentamisen yhteydessä

Esimerkkinä on vaatteiden vähittäismyynnin alalla toimiva yritys, jolla on seuraavat toimipaikat:

- 100 myymälää > 150 m²
- 400 myymälää < 150 m²
- kolme erikokoista ja erisisältöistä varastoa
- yksi päätoimipaikka

1. Toimipaikkojen ryhmittely otantamenetelmän soveltamista varten:

- Ryhmä 1: 100 myymälää > 150 m²
- Ryhmä 2: 400 myymälää < 150 m²
- Erilliset toimipaikat:
 - kolme varastoa
 - yksi päätoimipaikka

2. Todentaminen ennen ensimmäistä rekisteröintiä:

- Kaikki erilliset toimipaikat (kolme varastoa, yksi päätoimipaikka)
- Ryhmä 1: vähintään $\sqrt{100}$ myymälää $\times 2 = 20$ myymälää
- Ryhmä 2: vähintään $\sqrt{400}$ myymälää $\times 2 = 40$ myymälää

3. Todentaminen ennen rekisteröinnin uusimista:

- Kaikissa erillisissä toimipaikoissa on käytävä.
- Ryhmä 1: vähintään $\sqrt{100}$ myymälää $\times 2 = 20$ myymälää
- Ryhmä 2: vähintään $\sqrt{400}$ myymälää $\times 2 = 40$ myymälää

2.4.5 Otoksoon ja otantamenetelmien perustelujen dokumentointi ympäristöselontekoon

EMAS-rekisteröityjen organisaatioiden, joissa ympäristötodentaja on käyttänyt tämän käsikirjan 2.4.3 kohdassa tarkoitettua otanta-/todentamissuunnitelmaa, on dokumentoitava se ympäristöselontekoonsa. Ympäristöselonteossa on esitettävä (lyhyesti) toimipaikkojen ryhmittelyyn käytetyn menetelmän ja valitun otoskoon perustelut. Ympäristöselonteossa on oltava luettelo kaikista toimipaikoista ja erotettava selvästi toisistaan toimipaikat, joissa on käyty ja joissa ei ole käyty.

2.5 REKISTERÖINTIMENETTELY

EMAS III -asetuksessa säädetään joistakin yleisistä rekisteröintisäännöistä. Jäsenvaltiot voivat mukauttaa ne omaan ympäristölainsäädäntöönsä.

Sen jälkeen kun järjestelmä on toteutettu ja todennettu ja EMAS-ympäristöselonteko on vahvistettu, organisaatio hakee rekisteröintiä toimivaltaiselta elimeltä.

2.5.1 Mitä toimivaltaista elintä organisaatio käyttää?

Taulukko 11

Eri rekisteröintejä varten toimivaltaiset elimet ⁽¹⁾

Eri tilanteet	Missä rekisteröinti tapahtuu?
Organisaatio, jolla on yksi toimipaikka EU:ssa	Organisaation sijaintijäsenvaltion virallisesti nimeämä toimivaltainen elin.
Organisaatio, jolla on useita toimipaikkoja yhdessä jäsenvaltiossa (liittovaltiossa tai sellaiseen rinnastetussa valtiossa)	Jäsenvaltion tätä tarkoitusta varten nimeämä toimivaltainen elin.
Organisaatiot, joilla on monia toimipaikkoja useissa EU:n jäsenvaltioissa (EU:n konsernitason rekisteröinti)	Mikäli kyseessä on EU:n konsernitason rekisteröinti, johtavan toimivaltaisen elimen määrittämisessä ratkaisevaa on organisaation päätoimipaikan tai johtokeskuksen (tässä järjestyksessä) sijainti.
Organisaatiot, joilla on yksi tai useampia toimipaikkoja kolmansissa maissa (kolmansia maita koskeva rekisteröinti)	Jos jäsenvaltio päättää sallia unionin ulkopuolisia maita koskevan rekisteröinnin EMAS-asetuksen 3 artiklan 3 kohdan mukaisesti, rekisteröinti kyseisessä jäsenvaltiossa on käytännössä riippuvainen akkreditoitujen todentajien saatavuudesta. Mahdollisen todentajan on oltava akkreditoitu siinä jäsenvaltiossa, jossa kolmansia maita koskeva rekisteröinti on mahdollista, kyseistä kolmatta maata ja kyseistä toimialaa / kyseisiä toimialoja varten (määritetään NACE-koodien perusteella).
Organisaatio, jolla on monia toimipaikkoja jäsenvaltioissa ja kolmansissa maissa (maailmanlaajuinen rekisteröinti)	Jäsenvaltio, jonka toimivaltainen elin vastaa tästä menettelystä, määräytyy seuraavien (seuraavassa järjestyksessä huomioon otettavien) edellytysten perusteella: 1) Jos organisaatiolla on päätoimipaikka jäsenvaltiossa, jossa kolmansia maita koskeva rekisteröinti on mahdollista, hakemus on toimitettava tämän jäsenvaltion toimivaltaiselle elimelle. 2) Jos organisaation päätoimipaikka ei sijaitse jäsenvaltiossa, jossa kolmansia maita koskeva rekisteröinti on mahdollista, mutta sen johtokeskus sijaitsee siellä, hakemus on toimitettava tämän jäsenvaltion toimivaltaiselle elimelle. 3) Jos maailmanlaajuista rekisteröintiä hakevalla organisaatiolla ei ole päätoimipaikkaa eikä johtokeskusta jäsenvaltiossa, jossa kolmansia maita koskeva rekisteröinti on mahdollista, organisaation on perustettava väliaikainen johtokeskus tällaiseen jäsenvaltioon, ja hakemus on toimitettava tämän jäsenvaltion toimivaltaiselle elimelle. Huomautus: Jos hakemus kattaa useamman kuin yhden jäsenvaltion, on noudatettava asetuksen (EY) N:o 1221/2009 mukaisen EU:n konsernitason rekisteröintiä, kolmansia maita koskevaa rekisteröintiä ja maailmanlaajuista rekisteröintiä koskevan ohjeen 3.2 kohdassa vahvistettua asianomaisten toimivaltaisten elinten välistä koordinointimenettelyä. Kyseisessä kohdassa tarkoitettu toimivaltainen elin toimii johtavana toimivaltaisena elimenä menettelyn EU:n konsernitason rekisteröintiin liittyvissä vaiheissa.

Huom. Rekisteröinnistä vastaavat järjestelmät voivat vaihdella jäsenvaltioittain. Yleensä kussakin jäsenvaltiossa on yksi toimivaltainen elin, mutta joissakin jäsenvaltioissa on useita alueellisia toimivaltaisia elimiä.

⁽¹⁾ EU:n jäsenvaltioiden ja Norjan toimivaltaisten elinten, akkreditointielinten tai ympäristötodentajien yhteystietoluettelo on saatavilla seuraavasta internetosoitteesta: http://ec.europa.eu/environment/emas/emas_contacts/competent_bodies_en.htm

2.5.2 *Rekisteröintiä koskevat asiakirjat ja/tai vaatimukset*

Hakemus on toimitettava sen jäsenvaltion virallisella kielellä, jossa organisaatio haluaa rekisteröityä. Hakemukseen on sisällytettävä:

- 1) vahvistettu EMAS-ympäristöselonteko (sähköinen tai painettu versio)
- 2) ympäristötodentajan allekirjoittama ilmoitus, jossa vahvistetaan, että todentaminen ja vahvistaminen on suoritettu asetuksen mukaisesti (asetuksen liite VII)
- 3) täytetty hakemuslomake (asetuksen liite VI), joka sisältää tiedot organisaatiosta, toimipaikoista ja ympäristötodentajasta
- 4) tarvittaessa tositteet maksujen maksamisesta.

2.5.3 *Edellytykset, joiden on täyttyttävä ennen EMAS-rekisteröintiprosessia tai sen aikana*

- 1) Todentaminen ja vahvistaminen on suoritettu asetuksen mukaisesti.
- 2) Hakemuslomake on täytetty kaikilta osin, ja kaikki hakemusta tukevat asiakirjat ovat asianmukaisia.
- 3) Toimivaltainen elin on voinut saamansa aineellisen näytön perusteella vakuuttua, että lakisääteisiä ympäristövaatimuksia ei ole havaittu rikotun. Sopiva aineellinen näyttö on esimerkiksi lainvalvontaviranomaisen kirjallinen selvitys siitä, ettei vaatimuksia ole havaittu rikotun.
- 4) Sidosryhmät eivät ole esittäneet asiaan liittyviä valituksia, tai valitukset on ratkaistu myönteisesti.
- 5) Toimivaltainen elin on voinut saamansa näytön perusteella vakuuttua, että organisaatio täyttää kaikki asetuksen mukaiset vaatimukset.
- 6) Toimivaltainen elin on saanut tarvittaessa rekisteröintimaksun.

Parhaiden käytäntöjen mukaisesti toimivaltaisen elimen on tehtävä EMAS-rekisteröintiä hakevan organisaation rekisteröinnistä lopullinen päätös kolmen kuukauden kuluessa hakemuksen hyväksymisestä. Pidempi ajanjakso ennen lopullista rekisteröintipäätöstä voi olla perusteltu vain poikkeustapauksissa.

2.5.4 *Organisaatioiden väliaikainen tai pysyvä poistaminen rekisteristä*

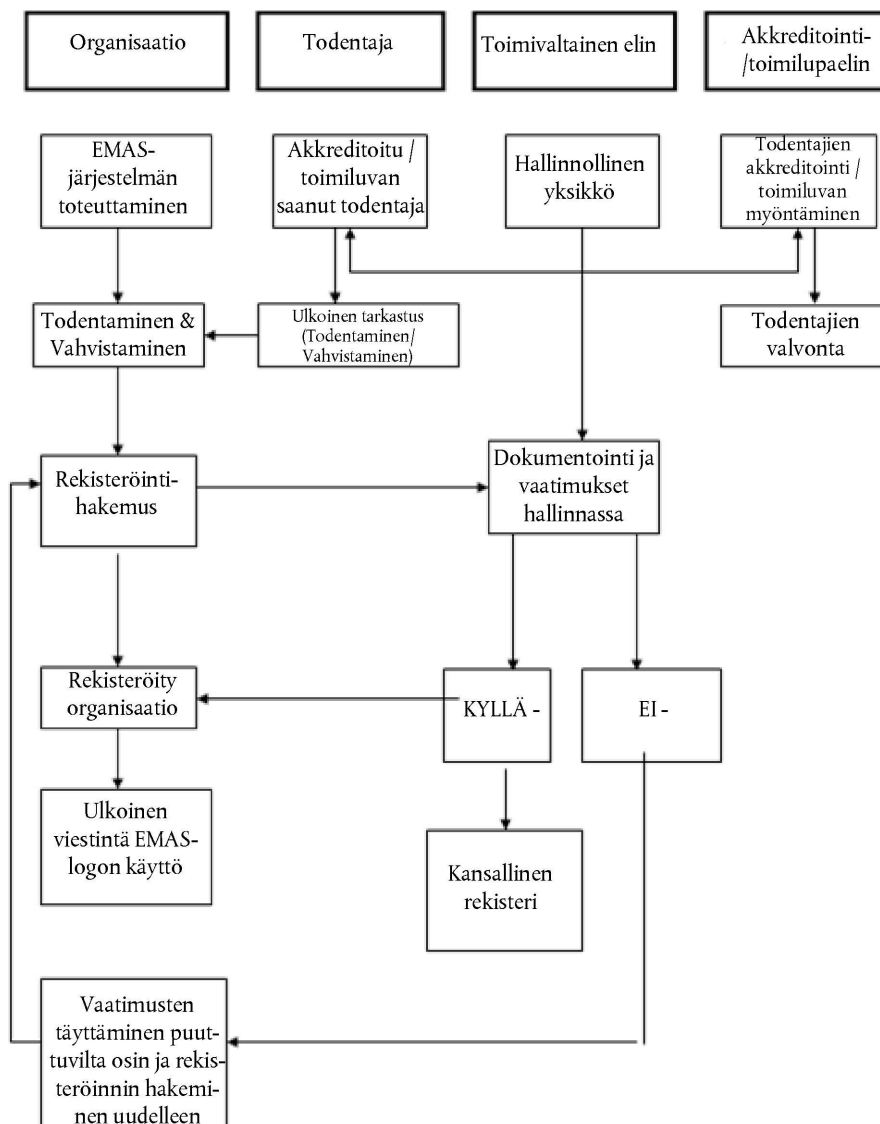
Näin voidaan menetellä,

- jos toimivaltaisella elimellä on perustellut syyt epäillä, että organisaatio ei täytä asetuksen vaatimuksia
- jos akkreditointi- tai toimilupaelin toimittaa toimivaltaiselle elimelle kirjallisen valvontakertomuksen, josta käy ilmi, ettei ympäristötodentaja ole suorittanut tehtäviä asetuksen säännösten mukaisesti
- jos organisaatio ei kahden kuukauden kuluessa pyynnöstä toimita toimivaltaiselle elimelle jotakin seuraavista asiakirjoista: vahvistettu ympäristöselonteko, päivitetty ympäristöselonteko tai todentajan allekirjoittama ilmoitus todentamis- ja vahvistamistoimista (liite VII), hakemuslomake (liite VI)
- jos lainvalvontaviranomainen ilmoittaa kirjallisessa selvityksessä toimivaltaiselle elimelle, että ympäristöön liittyviä lakisääteisiä vaatimuksia on rikottu.

Toimivaltainen elin voi peruuttaa väliaikaisen rekisteristä poistamisen vain, jos se saa tyydyttävät tiedot siitä, että organisaatio noudattaa EMAS-asetuksen vaatimuksia.

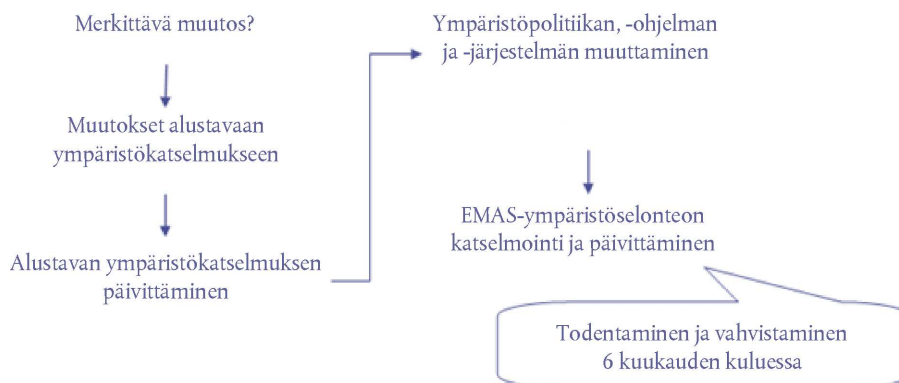
EMAS-asetuksessa ei määritetä väliaikaisen rekisteristä poistamisen kestoa, ja siitä päättäminen on näin ollen toimivaltaisen elinten tehtävänä. Rekisteristä poistamisen kesto ei saa kuitenkaan ylittää 12:ta kuukautta.

Kuvio 10

EMAS-järjestelmän pilarit. Rekisteröintimenettely**2.6 MERKITTÄVÄT MUUTOKSET**

Organisaation, joka tekee muutoksia toimintaansa, rakenteeseensa, hallintoonsa, prosesseihinsa, toimintoihinsa, tuotteisiinsa tai palveluihinsa, on otettava huomioon tällaisten muutosten ympäristövaikutukset, koska ne saattavat vaikuttaa EMAS-rekisteröinnin voimassaoloon. Vähäiset muutokset voidaan hyväksyä, mutta merkittävät muutokset edellyttävät ympäristökatselmuksen, -politiikan, -ohjelman, -järjestelmän ja -selonteon päivittämistä. Kaikki päivitetty asiakirjat on todennettava ja vahvistettava kuuden kuukauden kuluessa. Vahvistamisen jälkeen organisaation on toimitettava muutokset toimivaltaiselle elimelle käyttämällä asetuksen liitettä VI.

Kuvio 11

Vuokaavio merkittävien muutosten käsittelemisestä EMAS-järjestelmässä**3. EMAS-LOGON KÄYTTÖ****Mikä EMAS-logo on?**

EMAS-logo on graafinen kuva, joka yhdistetään seuraaviin asioihin:

- EMAS-järjestelmän asianmukainen toteutus
- sitoutuminen jatkuvaan ympäristönsuojelun tason parantamiseen
- henkilöstön aktiivinen osallistuminen
- organisaation ympäristönsuojelun tasoa koskevan tiedon uskottavuus
- todistettu lainsäädännön noudattaminen.

EMAS-logo on hyvä tapa osoittaa, että organisaatio on ympäristöystävällinen.

3.1 KUINKA EMAS-LOGOA KÄYTETÄÄN?

EMAS-logoa voivat käyttää ainoastaan organisaatiot, joilla on voimassa oleva EMAS-rekisteröinti.

- Logossa on aina oltava organisaation rekisterinumero, paitsi jos on kyse EMAS-järjestelmän markkinointi- ja edistämistoimista.
- Vain virallinen logo on pätevä.
- Jos organisaatiolla on useita toimipaikkoja, jotka eivät kaikki kuulu rekisteröinnin piiriin, se voi käyttää logoa ainoastaan rekisteröityjen toimipaikkojen yhteydessä; se ei saa antaa ymmärtää, että koko organisaatio on rekisteröity.
- Logo on syytä liittää ympäristöselontekoon.

Kuvio 12

EMAS-logo

Todennettu ympäristöasioiden hallinta
Asetus N:o XXXX

EMAS-logon käyttö järjestelmän tunnetuksi tekemiseen ja markkinointitoimiin

EMAS-logoa voidaan käyttää ilman rekisterinumeroa ainoastaan tässä tapauksessa. Toimivaltaiset elimet, akkreditointi- ja toimilupaelimet sekä muut sidosryhmät voivat käyttää logoa.

3.2 MISSÄ YHTEYKSISSÄ EMAS-LOGON KÄYTTÖ ON KIELLETTY?

- Tuotteet tai niiden pakkaukset: näin vältetään sekaannus tuotemerkkien kanssa.
- Muita toimintoja ja palveluja koskevat vertailevat väitteet.

Logoa ei saa käyttää tavoilla, jotka saattavat aiheuttaa sekaannusta tuotteisiin tai palveluihin liittyvien muiden merkkien kanssa.

Taulukko 12

EMAS-logon käyttö: esimerkkejä

Nro	Esimerkki tai tilanne	Sallittu
1	Logo rekisteröidyn organisaation kirjeessä, kirjekuoressa, käyntikortissa, virkapuvussa, tietokoneessa, laukussa ja EMAS-lipussa sekä muu vastaava EMAS-logon käyttö mainostarkoituksiin yritystasolla.	KYLLÄ, yhdessä rekisterinumeron kanssa, koska kyse on EMAS-rekisteröidyn organisaation tunnetuksi tekemisestä.
2	Logo sellaisen viranomaisille toimitettavan asiakirjan ylätunnisteessa, joka sisältää organisaation ympäristönsuojelun ta-soa koskevia vahvistettuja tietoja.	KYLLÄ, yhdessä rekisterinumeron kanssa.
3	Logo osittain rekisteröityä organisaatiota koskevan kertomuksen sisältävässä kansiossa.	KYLLÄ, yhdessä rekisterinumeron kanssa, mutta logossa saa mainita ainoastaan rekisteröidyt toimipaikat.

Nro	Esimerkki tai tilanne	Sallittu
4	Logo tuotteessa, jossa on maininta ”ympäristöystävällinen tuote”.	Ei, logo voitaisiin sekoittaa tuotteen ympäristömerkkiin.
5	Logo sekä joitakin vahvistettuja tietoja rekisteröidyn lentoyhtiön asiakaslehdessä.	KYLLÄ, yhdessä rekisterinumeron kanssa.
6	Logo EMAS-rekisteröidyn yhtiön lentokoneessa, junassa, linja-autossa, (kuorma-)autossa tai metrossa.	KYLLÄ, yhdessä rekisterinumeron kanssa.
7	Logo rekisteröidyn jakeluyhtiön kuorma-autossa, yhdessä yhtiön nimen vieressä olevan vahvistetun lausunnon kanssa (”Olemme vähentäneet kuorma-autokantamme keskimääräistä dieselöljynkulutusta 20 prosentilla eli X litraan sadalla kilometrillä vuosina 2009–2012”).	KYLLÄ, yhdessä rekisterinumeron kanssa.
8	Rekisteröidyn matkatoimiston luettelossa olevan rekisteröimättömän majoitusliikkeen valokuvaan liitetty logo.	Ei, logon käyttö aiheuttaisi sekaannusta. Logoa voidaan käyttää viittamaan vain matkatoimistoon.
9	Logo rekisteröidyn matkatoimiston luettelossa, jossa esitetään vahvistettuja tietoja organisaation toteuttamista kestävästä matkailualan toimista.	KYLLÄ, yhdessä rekisterinumeron kanssa.
10	Logo henkilöstötiedotteessa, joka sisältää yksinomaan vahvistettuja tietoja ympäristöjärjestelmän toiminnasta.	KYLLÄ, logossa ei tarvita rekisterinumeroa, koska kyse on sisäisestä viestinnästä yleisen tietoisuuden lisäämiseksi.
11	Logo asiakkaille ja toimittajille tarkoitetun, vahvistetusta ympäristöselonteosta saatuun aineistoon perustuvan tiedotteen tai esitteen kannessa.	KYLLÄ, yhdessä rekisterinumeron kanssa, koska kyseessä on yksittäistä EMAS-rekisteröityä yhtiötä koskevia konkreettisia esimerkkejä sisältävä asianomaisen rekisteröidyn organisaation tiedonanto suurelle yleisölle.
12	Rekisteröityjä ja rekisteröimättömiä toimipaikkoja käsittävän holding-yhtiön vuosittaisessa ympäristökertomuksessa esiintyvä logo, joka on sijoitettu sellaisen, vahvistetun ympäristöselontekoa koskevan luvun alkuun, jossa organisaation EMAS-rekisteröidyt toimipaikat on nimetty selkeästi.	KYLLÄ, yhdessä rekisterinumero(ide)n kanssa. Jos kyseessä on konsernitason rekisteröinti, jossa useilla toimipaikoilla on sama rekisterinumero, on käytettävä kyseistä numeroa. Jos kaikki EMAS-toimipaikat on rekisteröity erikseen, yksittäisten toimipaikkojen rekisterinumeroiden on oltava tunnistettavissa.
13	Liiketoimintaa koskevassa kertomuksessa esitettyjen valikoidujen ja vahvistettujen ympäristötietojen graafisena taustakuvena esitetty logo.	KYLLÄ, yhdessä rekisterinumeron kanssa.
14	Valtion organisaation yleisesite, jossa kerrotaan, kuinka EMAS-rekisteröidyt organisaatiot yleensä voivat parhaiten kierrättää tai käsitellä erilaisia jätejakeita.	KYLLÄ, ilman rekisterinumeroa; koska tämän esitteen tarkoitus on lisätä yleistä tietoisuutta, siihen ei liitetä rekisterinumeroa.
15	Vahvistettujen ympäristötietojen yhteydessä organisaation internetsivustolla esitetty logo.	KYLLÄ, yhdessä rekisterinumeron kanssa.
16	Rekisteröidyn organisaation näyttelyosastoilla kyseisen organisaation tunnetuksi tekemiseen käytettävä logo.	KYLLÄ, yhdessä rekisterinumeron kanssa.

Nro	Esimerkki tai tilanne	Sallittu
17	Rekisteröidyn organisaation näyttelyosastoilla EMAS-ympäristöjärjestelmän yleiseen tunnetuksi tekemiseen käytettävä logo.	KYLLÄ, logo ei edellytä rekisterinumeroa, koska sitä käytetään EMASin edistämistarkoituksessa.
18	Graafisen taustakuvion muodostava logo sellaisessa sanomalehtimainoksessa, jossa kaksi yhtiötä tiedottaa koko jakeluketjun kattavasta ympäristöalan yhteistyöstään (toinen on rekisteröity, toinen ei).	Ei, se aiheuttaisi sekaannusta, koska toinen organisaatioista on rekisteröimätön.
19	Logo, jota rekisteröimätön organisaatio käyttää EMASin edistämistarkoituksessa ilman rekisterinumeroa.	KYLLÄ, mutta ainoastaan EMAS-järjestelmän tunnetuksi tekemiseen, eikä itse organisaation tunnetuksi tekemiseen.
20	Logo kunnan liikennejärjestelyistä vastaavan rekisteröidyn organisaation matkalipuissa.	KYLLÄ, logo ei edellytä rekisterinumeroa, jos sitä käytetään EMAS-järjestelmän yleiseen tunnetuksi tekemiseen. Jos lipuissa olevalla logolla tehdään tunnetuksi tiettyä EMAS-rekisteröityä organisaatiota, siinä on oltava kyseisen organisaation rekisterinumero.

4. SIIRTYMINEN EMAS-JÄRJESTELMÄÄN MUISTA YMPÄRISTÖJÄRJESTELMISTÄ

Tiettyjen alojen tai toimintasektorien tarpeisiin tarkoitettujen ympäristöjärjestelmien määrä kaikkialla EU:ssa kasvaa jatkuvasti. Paikallis- ja aluehallinnot voivat käyttää tällaisia järjestelmiä parantaakseen kestävyyttä tai ympäristönsuojelun tasoa. Tärkeimmät näistä järjestelmistä luetellaan tämän käsikirjan liitteessä mainitussa internetosoitteessa.

EMAS-asetuksessa mainitaan mahdollisuus arvioida sen ja muiden järjestelmien välistä vastaavuutta. Muiden ympäristöjärjestelmien joidenkin tai kaikkien osien virallinen hyväksyminen voi helpottaa organisaation siirtymistä EMAS-järjestelmään. Menettely on seuraava:

- Jäsenvaltioiden on esitettävä komissiolle kirjallinen pyyntö, että ympäristöjärjestelmä tai sen osa tunnustetaan.
- Asiaankuuluvat ympäristöjärjestelmän osat ja EMAS-järjestelmää vastaavat osat on analysoitava ja täsmennettävä pyynnössä; samalla on osoitettava vastaavuus EMAS-järjestelmän kanssa.
- Komissio toimittaa ehdotuksen (asetuksen 49 artiklan mukaisesti perustetulle) EMAS-komitealle.
- EU:n virallisessa lehdessä julkaistaan tunnustettua ympäristöjärjestelmää tai sen osia koskevat tiedot sen jälkeen, kun komissio on hyväksynyt ne.

Organisaatioiden, jotka käyttävät jotakin tunnustettua ympäristöjärjestelmää tai sen osia, ei tarvitse toistaa kyseisiä jo tunnustettuja osia siirtyessään EMAS-järjestelmään.

Jokaisella jäsenvaltiolla on omat menettelynsä tunnustamishakemusten käsittelemiseksi. Lisätietoja näistä on saatavilla asianomaiselta toimivaltaiselta elimeltä.

5. EMAS III PIENILLE JA KESKISUURILLE YRITYKSILLE (PK-YRITYKSILLE)

'Pienillä organisaatioilla' tarkoitetaan

- 6 päivänä toukokuuta 2003 annetussa komission suosituksessa 2003/361/EY määritellyjä mikroyrityksiä sekä pieniä ja keskiuuria yrityksiä; tai
- paikallisviranomaisia, joiden vastuulla on vähemmän kuin 10 000 asukasta, tai muita viranomaisia, joiden palveluksessa on vähemmän kuin 250 henkilöä ja joiden vuosittainen talousarvio on pienempi kuin 50 miljoonaa euroa tai joiden tilikauden tase on pienempi kuin 43 miljoonaa euroa, kaikki seuraavat mukaan luettuina;
- keskushallinnon tai muut kansallisen, alueellisen tai paikallisen hallinnon elimet ja julkiset neuvoo-antavat elimet;

- d) luonnolliset tai oikeushenkilöt, jotka kansallisen lainsäädännön mukaisesti hoitavat viranomaisen tehtäviä, ympäristöön liittyvät erityistehtävät, -toimet ja -palvelut mukaan luettuina; ja
- e) luonnolliset tai oikeushenkilöt, joilla on b alakohdassa tarkoitetun elimen tai henkilön valvonnassa ympäristöön liittyviä julkisia velvollisuuksia tai tehtäviä tai jotka tarjoavat ympäristöön liittyviä julkisia palveluja.

Todentamisen ja sisäisen auditoinnin suoritusvälit

Täydellinen todentaminen voidaan suorittaa pk-yrityksille neljän vuoden välein kolmen vuoden sijaan. Myös sisäisen auditoinnin suoritusväliä voidaan pidentää vuodesta kahteen vuoteen. Sama koskee ympäristöselontekoa. Organisaation on kaikesta huolimatta toimitettava vahvistamaton päivitetty selonteko toimivaltaiselle elimelle vuosittain.

Tätä vaihtoehtoa käyttääkseen organisaation on pyydettävä sitä toimivaltaiselta elimeltä, joka voi pidentää myönnettyä suoritusväliä, jos todentaja on vahvistanut seuraavat 7 artiklassa säädetty edellytykset:

- merkittävää ympäristöriskiä ei ole
- organisaatiossa ei ole ollut merkittäviä muutoksia
- organisaatio ei osaltaan edistä merkittävien paikallisten ongelmien syntyä.

Todentaminen ja vahvistaminen

Ympäristötodentajien on otettava huomioon pienten organisaatioiden erityispiirteet, jotta niihin ei kohdistuisi tarpeetonta kuormitusta. Pk-yrityksillä on usein niukasti resursseja ja välineitä, minkä vuoksi niiden on vaikeampi selviytyä mittavasta raportoinnista ja pitkistä menettelyistä. Todentajan olisi otettava huomioon myös pk-yritysten muut ominaisuudet, kuten työntekijöiden toimiminen monissa eri tehtävissä, työssäoppiminen ja valmius mukautua nopeasti muutoksiin. Päättävöitteena on saada objektiivista näyttöä siitä, että EMAS-järjestelmä on tehokas ja että menettelyt on mitoitettu yrityksen kokoon ja monimutkaisuuteen, sen henkilöstön pätevyyteen ja ympäristövaikutuksen luonteeseen.

Maksut

Jäsenvaltiot voivat itse vahvistaa EMAS-rekisteröintimenettelyjä koskevat maksut. Kaikki jäsenvaltiot eivät peri maksuja. Asetuksessa säädetään, että maksujen on oltava kohtuullisia ja organisaation kokoon oikein suhteutettuja.

Tekninen ja taloudellinen tuki

Teknistä ja taloudellista tukea EMAS-järjestelmälle yleensä ja erityisesti pk-yrityksille on annettava kahdella tasolla. Jäsenvaltioiden on asetettava saataville tietoa lakisääteisistä vaatimuksista ja lainvalvontaviranomaisista sekä teknisiä tietoja akkreditoiduista tai toimiluvan saaneista todentajista, rekisteröintimenettelyistä, avustuksista ja rahoitustuesta. Komissio tarjoaa tietoja ja luo pohjaa sille, että organisaatiot voivat halutessaan rekisteröityä EMAS-järjestelmään, tunnustamalla osia muista ympäristöjärjestelmistä tai sisällyttämällä EMAS-järjestelmän muihin EU:n politiikkoihin.

EMAS Easy -menetelmä

Vaikka EMAS Easy -menetelmää ⁽¹⁾ ei mainita asetuksessa, se olisi otettava huomioon pienten organisaatioiden käyttöön tarkoitettuna välineenä. Se auttaa niitä panemaan täytäntöön kaikki EMAS-vaatimukset nopeasti, edullisesti ja yksinkertaisella tavalla.

Klustereita koskeva ja vaiheittainen lähestymistapa

Paikallisviranomaiset voivat yhdessä kauppakamarien, toimialajärjestöjen ja muiden osapuolten kanssa tarjota tukea pk-yrityksille, jotka haluavat toteuttaa EMAS-järjestelmän, mahdollistamalla klustereita koskevan ja vaiheittaisen menettelytavan.

⁽¹⁾ Lisätietoja EMAS Easy -menetelmästä on saatavilla seuraavien linkkien kautta: http://ec.europa.eu/environment/emas/join_emas/what_if_i_am_an_sme_en.htm

'Klusteri' on keino toteuttaa EMAS-järjestelmä ryhmänä. Sitä voivat käyttää samalla toimintasektorilla tai samalla maantieteellisellä alueella toimivat organisaatiot. Ne voivat toteuttaa käyttöönottoprosessin yhdessä ja sen jälkeen rekisteröityä erikseen.

Vaiheittainen lähestymistapa voidaan sovittaa kunkin jäsenvaltion tarpeisiin. Se voidaan yhdistää esimerkiksi yleisiin hankkeisiin tai suunnitelmiin, joilla edistetään EMAS-järjestelmän käyttöönottoa kunnassa tai alueella, jossa tai jolla eri tahot aikovat kannustaa organisaatioita toteuttamaan hyviä ympäristökäytäntöjä eri vaiheissa tai eri tavoilla.

Esimerkki: Hyvänä esimerkkinä tästä lähestymistavasta on joukko tietyllä teollisuusalueella tai alueella toimivia pk-yrityksiä. Ne voivat kunnan sekä kauppakamarin ja alueella toimivien toimialajärjestöjen johdolla osallistua EMAS-järjestelmän vaiheittaista toteutusta koskevaan suunnitelmaan. Ensimmäisessä vaiheessa kaikkia yrityksiä autetaan EMAS-ympäristökatselmuksen tekemisessä. Toiseen vaiheeseen sisältyy hyvien hallintokäytäntöjen suunnittelu ja käyttöönotto. Kolmannessa vaiheessa otetaan käyttöön virallinen ympäristöjärjestelmä, kuten EN ISO 14001. Lopuksi yritykset voivat siirtyä vaativimpaan ympäristöjärjestelmään EMASiin.

Vaiheittainen lähestymistapa tarjoaa mahdollisuuden kehittää edistämissuunnitelmia organisaatioryhmissä, toimintasektoreilla tai yksittäisillä alueilla, jotka ovat kiinnostuneita edistämään virallisten tai epävirallisten ympäristöjärjestelmien toteuttamista ennen siirtymistä täysimääräiseen EMAS-järjestelmään.

LIITE II

Lisätietoja EMAS-järjestelmästä – käytettäväksi yhdessä tämän käyttäjille suunnatun käsikirjan kanssa – esitetään EMAS-järjestelmää koskevilla komission verkkosivuilla osoitteessa <http://ec.europa.eu/environment/emas/>, josta löytyvät seuraavat asiakirjat:

- Marraskuun 25 päivänä 2009 annettu asetus (EY) N:o 1221/2009 – <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2009:342:0001:0045:FI:PDF>
- Komission tiedonanto – EMAS-asetuksen mukainen ohjeellinen luettelo aloista, joita varten hyväksytään alakohtaisia ja eri aloille yhteisiä viiteasiakirjoja – <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/?uri=CELEX%3A52011XC1208%2801%29>
- Alakohtaiset EMAS-viiteasiakirjat ensisijaisille aloille – http://ec.europa.eu/environment/emas/emas_publications/sectoral_reference_documents_en.htm
- Tiedotteita ympäristöjärjestelmää koskevasta 20 lähestymistavasta (ote Step up to EMAS -selvityksestä) – http://ec.europa.eu/environment/emas/emas_publications/publications_studies_en.htm#Step up to EMAS
- Luettelo kaikista EMAS-järjestelmään osallistuvista toimivaltaisista elimistä ja akkreditointi- tai toimilupaelimistä – http://ec.europa.eu/environment/emas/emas_contacts/competent_bodies_en.htm
- EMAS-asiakirjoja – http://ec.europa.eu/environment/emas/emas_publications_en.htm
- EMAS-tiedotteita erityisaiheista, joiden kohdalla on todettu yksityiskohtaisempien tietojen tarve: http://ec.europa.eu/environment/emas/emas_publications/publications_studies_en.htm#Fact Sheets
- Maailmanlaajuinen EMAS-järjestelmä: komission päätös 2011/832/EU, annettu 7 päivänä joulukuuta 2011, organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) [annetun] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1221/2009 mukaisesta EU:n konsernitason rekisteröintiä, kolmansia maita koskevaa rekisteröintiä ja maailmanlaajuisista rekisteröintiä koskevasta ohjeesta – <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/?qid=1512397918431&uri=CELEX:32011D0832>
- http://ec.europa.eu/environment/emas/join_emas/emas_global_en.htm

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS (EU) 2017/2286,**annettu 6 päivänä joulukuuta 2017,**

Eco-Lighthouse-ympäristöjärjestelmän vaatimusten tunnustamisesta ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmän (EMAS-järjestelmän) vastaavien vaatimusten mukaisiksi organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1221/2009 45 artiklan mukaisesti

*(tiedoksiannettu numerolla C(2017) 8082)***(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) ja asetuksen (EY) N:o 761/2001 ja komission päätösten 2001/681/EY ja 2006/193/EY kumoamisesta 25 päivänä marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1221/2009 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 45 artiklan,

on kuullut asetuksen (EY) N:o 1221/2009 49 artiklalla perustettua komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) EMAS-järjestelmän tavoitteena on edistää organisaatioiden ympäristönsuojelun tason jatkuvaa parantamista luomalla ja toteuttamalla organisaatioissa ympäristöjärjestelmiä, arvioimalla tällaisten järjestelmien toimivuutta, antamalla tietoja ympäristönsuojelun tasosta, käymällä avointa vuoropuhelua yleisön ja muiden sidosryhmien kanssa sekä lisäämällä henkilöstön aktiivista osallistumista.
- (2) Organisaatioiden, jotka soveltavat muita ympäristöjärjestelmiä ja jotka haluavat siirtyä EMAS-järjestelmään, olisi voitava tehdä niin mahdollisimman helposti. Yhteydet muihin ympäristöjärjestelmiin olisi otettava huomioon siten, että helpotetaan EMAS-järjestelmän toteuttamista toistamatta päällekkäisiä käytäntöjä ja menettelyjä.
- (3) Jotta EMAS-järjestelmän toteuttaminen olisi helpompaa ja jotta vältettäisiin päällekkäisyydet asianmukaisin menettelyin sertifioituihin muihin ympäristöjärjestelmiin perustuvien käytäntöjen ja menettelyjen kanssa, muiden ympäristöjärjestelmien asiaankuuluvien osien, jotka komissio on tunnustanut EMAS-asetuksen vastaavien vaatimusten mukaisiksi, on katsottava vastaavan näitä vaatimuksia.
- (4) Tämän tunnustamisen olisi perustuttava analyysiin kyseisten muiden ympäristöjärjestelmien vaatimuksista ja menettelyistä sekä siitä, pystytäänkö niillä saavuttamaan samat tavoitteet kuin asetuksen (EY) N:o 1221/2009 vastaavilla vaatimuksilla.
- (5) Norja lähetti 26 päivänä tammikuuta 2016 komissiolle kirjallisen pyynnön Eco-Lighthouse-ympäristöjärjestelmän tunnustamisesta. Tätä pyyntöä on täydennetty tarpeellisilla lisätiedoilla, jotta komissio voisi arvioida, vastaavatko ympäristöjärjestelmän asiaankuuluvat osat EMAS-asetuksen vaatimuksia,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Komissio tunnustaa Norjan viranomaisten toimittamien tietojen perusteella tämän päätöksen liitteessä yksilöidyt Eco-Lighthouse-järjestelmän osat asetuksen (EY) N:o 1221/2009 vastaavien vaatimusten mukaisiksi.

⁽¹⁾ EUVL L 342, 22.12.2009, s. 1.

2 artikla

Tähän tunnustamiseen vaikuttavista Eco-Lighthouse-järjestelmän vaatimusten muutoksista on ilmoitettava komissiolle vähintään vuosittain. Jos näitä vaatimuksia tai asetuksen (EY) N:o 1221/2009 vaatimuksia muutetaan, komissio voi päättää kumota tämän päätöksen tai muuttaa sitä.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 6 päivänä joulukuuta 2017.

Komission puolesta

Karmenu VELLA

Komission jäsen

LIITE

Johdanto

EMAS-asetuksella ⁽¹⁾ perustetaan laadukas hallintaväline, joka on tarkoitettu organisaatioiden ympäristönsuojelun tason vapaaehtoiseen arviointiin, raportointiin ja parantamiseen. EMAS-järjestelmään voivat osallistua kaikki organisaatiot, jotka haluavat parantaa ympäristönsuojelunsa tasoa. Järjestelmä kattaa kaikki talouden alat ja palvelualat, ja se on sovellettavissa ympäri maailman.

EMAS-järjestelmän tavoitteena on edistää organisaatioiden ympäristönsuojelun tason jatkuvaa parantamista luomalla ja toteuttamalla ympäristöjärjestelmiä, arvioimalla tällaisten järjestelmien toimivuutta järjestelmällisesti, puolueettomasti ja säännöllisin väliajoin, antamalla tietoja ympäristönsuojelun tasosta, käymällä avointa vuoropuhelua yleisön kanssa sekä lisäämällä henkilöstön aktiivista osallistumista organisaatioissa ja antamalla asianmukaista koulutusta.

EMAS-asetuksella varmistetaan EMAS-rekisteröityjen organisaatioiden ympäristönsuojelun tason uskottavuus ja avoimuus, sillä todentamisesta huolehtivat ulkopuoliset akkreditoidut tai toimiluvan saaneet todentajat.

Jotta rekisteröinti olisi helpompaa sellaisille muuta ympäristöjärjestelmiä soveltaville organisaatioille, jotka haluavat siirtyä EMAS-järjestelmään, EMAS-asetuksessa säädetään ⁽²⁾, että komissio tunnustaa muut kansalliset tai alueelliset ympäristöjärjestelmät tai niiden osat, jotka ovat asetuksen vastaavien vaatimusten mukaisia, jos tietyt edellytykset täyttyvät.

Asetuksen 45 artiklan mukaan jäsenvaltiot voivat esittää komissiolle kirjallisen pyynnön, että olemassa olevat ympäristöjärjestelmät tai niiden osat, jotka on sertifioitu kansallisesti tai alueellisesti tunnustettujen asianmukaisten sertifiointimenettelyjen mukaisesti, tunnustetaan tämän asetuksen vastaavien vaatimusten mukaisiksi.

Kun komissio on tutkinut tämän pyynnön, se tunnustaa ympäristöjärjestelmien asiaankuuluvat osat asetuksen 49 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen. Komissio tunnustaa sertifiointielimiä koskevat akkreditointi- tai toimilupavaatimukset, jos se katsoo, että jäsenvaltio on

- yksilöinyt pyynnössään riittävästi ja selkeästi ympäristöjärjestelmien asiaankuuluvat osat ja niitä vastaavat tämän asetuksen vaatimukset;
- osoittanut, että asianomaisen ympäristöjärjestelmän kaikki asiaankuuluvat osat vastaavat tätä asetusta.

Tunnustamisen seuraus: organisaatioiden, jotka haluavat hankkia EMAS-rekisteröinnin ja joilla on 45 artiklan mukaisesti tunnustettu sertifioitu ympäristöjärjestelmä, ei asetuksen 4 artiklan 3 kohdan mukaan tarvitse toteuttaa niitä osia, joiden on tunnustettu vastaavan tätä asetusta.

Huomattakoon kuitenkin, että EMAS-rekisteröinnin valmistelua tai uusimista varten suoritettavan todentamisen yhteydessä sovelletaan 18 artiklaa.

EMAS-asetuksen mukaisesti akkreditoidun tai toimiluvan saaneen todentajan on arvioitava, ovatko vaadittavat menettelyt, kuten organisaation ympäristökatselmus, ympäristöpolitiikka, ympäristöjärjestelmä tai auditointimenettelyt ja niiden täytäntöönpano asetuksen vaatimusten mukaisia. Tästä syystä myös sellaiset muun ympäristöjärjestelmän osat, jotka on 45 artiklan mukaisesti tunnustettu asetuksen (EY) 1221/2009 vastaavien vaatimusten mukaisiksi, on todennettava sen varmistamiseksi, että niiden täytäntöönpano on tässä tunnustamisessa vastaaviksi määritettyjen vaatimusten mukaista.

Jos esimerkiksi toisen ympäristöjärjestelmän dokumentointimenettely on tunnustettu vastaavaksi, se ei sulje pois tämän menettelyn asianmukaisen täytäntöönpanon todentamista, jotta varmistetaan, että se sisältää vaadittavat olennaiset tiedot.

⁽¹⁾ Asetus (EY) N:o 1221/2009.

⁽²⁾ Asetuksen (EY) N:o 1221/2009 45 artikla.

Myös julkisia hankintoja koskevassa direktiivissä ⁽¹⁾ viitataan tähän tunnustamiseen. Direktiivin 62 artiklan 2 kohdan mukaan asetuksen (EY) N:o 1221/2009 45 artiklan mukaisesti tunnustetut muut ympäristöjärjestelmät ovat yksi kolmesta todistustyypistä, johon hankintaviranomaiset voivat viitata vaatiessaan esitettäviksi todistuksia tiettyjen ympäristöasioiden hallintaa koskevien järjestelmien tai standardien vaatimusten täyttämisestä julkisen hallintamenettelyn yhteydessä.

Norja lähetti 26 päivänä tammikuuta 2016 alustavan pyynnön kansallisen Eco-Lighthouse (ELH) -ympäristösertifiointijärjestelmän tunnustamisesta EMAS-asetuksen mukaisesti. Tätä pyyntöä täydennettiin lisätiedoilla, joissa kuvattiin yksityiskohtaisesti ja selkeästi Eco-Lighthouse-ympäristöjärjestelmän vaatimukset ja EMAS-asetuksen (liitteinen) vastaavat vaatimukset niin, että komissio voisi vahvistaa ympäristöjärjestelmän asiaankuuluvien osien mahdollisen vastaavuuden.

Komissio on näiden tietojen perusteella kyennyt vahvistamaan asianomaisen ympäristöjärjestelmän vaatimukset EMAS-asetuksen vastaavien vaatimusten mukaisiksi siten kuin seuraavasta asiakirjasta ilmenee.

Selittävä taulukko: ELH-järjestelmän käsitteet

ELH-järjestelmän käsite (suomi)	ELH-järjestelmän käsite (norja)	ELH:n määritelmä käsitteelle
Eco-Lighthouse-säätiö (Eco-Lighthouse/ELH)	Stiftelsen Miljøfyrtårn (Miljøfyrtårn)	ELH-sertifiointijärjestelmää hallinnoiva, valvova ja kehittävä oikeushenkilö.
ELH-ympäristöselonteko	Miljøkartlegging	Verkkopohjainen raportti, joka luodaan konsultin laatiman kriteeriluettelon pohjalta. Yritys dokumentoi kriteerien täyttämisen. Sertifioija hyväksyy lopuksi ELH-ympäristöselonteon ja vahvistaa näin ELH-kriteerien täyttämisen.
Yhteiset kriteerit	Felles kriterier	Kriteerit, joita sovelletaan kaikkiin ELH-sertifiointia hakeviin yrityksiin. Yritys ilmoittaa myös, omistaako se toimitilansa vai onko se niissä vuokralaisena. Tämä ratkaisee esimerkiksi sovellettavat energiaa ja jätehuoltoa koskevat kriteerit. Yhteiset kriteerit koskevat kaikille yrityksille yhteisiä tärkeimpiä ympäristönäkökohtia.
Toimialakohtaiset kriteerit	Bransjespesifikke kriterier	Kriteerit, joita sovelletaan ELH-sertifiointia hakeviin tiettyjen alojen yrityksiin. Toimialakohtaiset kriteerit koskevat alan tärkeimpiä ympäristönäkökohtia.
Ympäristövastaava	Miljøfyrtårnansvarlig	ELH-järjestelmän toteuttamisesta vastaava johdon nimittämä henkilö yrityksessä.
Vuosittainen ilmasto- ja ympäristöraportti	Årlig klima- og miljørapport	Yritys laatii raportin vuosittain ELH-verkkoportaalissa 1 päivään huhtikuuta mennessä. Osa indikaattoreista on yleisiä, osa taas luodaan valittujen kriteerien pohjalta. Myös toimintasuunnitelma julkaistaan täällä. Vuosittainen ilmasto- ja ympäristöraportti on asetettava yleisön saataville.
Toimintasuunnitelma/ympäristöohjelma	Handlingsplan	Kuhunkin ympäristöaiheeseen liittyvä yrityksen toimintasuunnitelma tulevaisuudeksi. Suunnitelma dokumentoidaan vuosittaisessa ilmasto- ja ympäristöraportissa. Vastuut ja määrääjät voidaan dokumentoida ympäristöselonteossa (miljøkartlegging) tai sisäisesti yrityksen omissa järjestelmissä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/24/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta (EUVL L 94, 28.3.2014, s. 65).

ELH-järjestelmän käsite (suomi)	ELH-järjestelmän käsite (norja)	ELH:n määritelmä käsitteelle
Vuosittainen johdon katselmus	Ledelsens gjennomgang	Ylempi johto ja keskijohto kokoontuu vuosittain katselmoimaan ja arvioimaan yrityksen terveys-, turvallisuus- ja ympäristöjärjestelmää (HSE-järjestelmää), laadunhallintajärjestelmää, ELH-järjestelmän toteuttamista ja muita yrityksen kannalta olennaisia asioita
Ympäristöryhmä	Miljøgruppe	Työryhmä, joka on nimitetty auttamaan ympäristövastaavaa ELH-järjestelmän toteuttamisessa. Ryhmään voi kuulua HSE-vastaava ja muita asianomaisia henkilöitä.
Eco-Lighthouse-verkkoportaali	Miljøfyrtårnportalen	Verkkoportaali, jonka kautta ylläpidetään yrityksiin, kuntiin, konsultteihin ja sertifioijiin liittyviä asiakirjoja ja joka sisältää kaikki kriteerien täyttämistä ja sertifiointia koskevat asiakirjat.
Yrityskohtaiset indikaattorit	Virksomhetsspesifikke sjekkpunkter	Yrityksen tilauksesta laadittavat indikaattorit, jotka sisällytetään vuosittaiseen ilmasto- ja ympäristöraporttiin. Maksullinen palvelu.
Sisäinen konsultti	Internkonsulent	ELH-sertifioinnin parissa työskentelevä yrityksen työntekijä, joka on suorittanut ELH-konsultin koulutuksen ja on sen ansiosta pätevä ohjaamaan yritystä sertifioinnin hankkimisessa. Ensimmäisen sertifioinnin yhteydessä ei siten tarvita ulkopuolista ELH-konsulttia.
HSE-tarkistuslista	HMS sjekklister	Yrityksen sisäinen tarkistuslista vuosittaista HSE-katselmusta varten. Listan pääkohtia ovat lakisääteisten vaatimusten päivittäminen, henkilöstön ja johdon sisäinen koulutus, ympäristöpolitiikka, tavoitteet ja saavutukset vuosittaisessa ilmasto- ja ympäristöraportissa sekä poikkeamien käsittely.
Ympäristöpolitiikka	Miljøpolicy	Yrityksen ylimmän johdon laatimat ympäristönsuojelun tasoon liittyvät aikomukset ja linjaukset.
Ympäristönäkökohta	Miljøaspekt	Yrityksen tuottamien tai suorittamien toimintojen, tuotteiden tai palvelujen osat, joilla voi olla vaikutuksia ympäristöön
Välitön ympäristönäkökohta	Direkte miljøaspekt	Yrityksen tuottamien tai suorittamien toimintojen, tuotteiden tai palvelujen osat, jotka ovat yrityksen välittömässä hallinnassa.
Välillinen ympäristönäkökohta	Indirekte miljøaspekt	Yrityksen tuottamien tai suorittamien toimintojen, tuotteiden tai palvelujen osat, jotka eivät ole yrityksen välittömässä hallinnassa mutta joihin yritys voi vaikuttaa.
Ympäristötavoite	Miljømål	Ympäristötavoitteet, jotka on määrä saavuttaa tulevana vuotena ja jotka dokumentoidaan vuosittaisessa ilmasto- ja ympäristöraportissa.
Ympäristöjärjestelmä	Miljøledelsessystem	Yhdenmukainen hallintajärjestelmä, jossa määritetään yrityksen ympäristövaikutukset ja käytetään ympäristökriteeristöä näiden vaikutusten hallintaan. Ympäristöjärjestelmä on mukautettava yrityksen toimintaan, ja sen on sisällettävä selkeät tavoitteet, toimintasuunnitelmat ja toteutettavat konkreettiset toimenpiteet sekä varmistettava jatkuva parantaminen.

ELH-järjestelmän käsite (suomi)	ELH-järjestelmän käsite (norja)	ELH:n määritelmä käsitteelle
Merkittävä muutos	Stor endring	Yrityksen toiminnan, mukaan lukien tuotteiden ja palvelujen, sijainnin, organisaation tai hallinnon muutos, jolla on merkittävä vaikutus ympäristöjärjestelmään tai yritykseen liittyviin ympäristönäkökohtiin.
Poikkeama	Avvik	Poikkeaminen lakisääteisestä vaatimuksesta tai ELH-kriteereistä taikka molemmista, jos lakisääteinen vaatimus on myös ELH-kriteeri. Tärkeimmät ympäristöä koskevat lakisääteiset vaatimukset ovat myös ELH-kriteerejä. Jos ELH-kriteeriä ei täytetä, yritystä ei voida sertifioida.

Tunnustetun ympäristöjärjestelmän viittausten tutkimiseen käytetyt menetelmät

Tämän asiakirjan tarkoituksena on kuvata Eco-Lighthouse-ympäristöjärjestelmän vaatimukset ja arvioida, ovatko ne EMAS-asetuksen vastaavien vaatimusten mukaisia. Tällä arvioinnilla on kaksi päätavoitetta:

1. helpottaa EMAS-järjestelmästä kiinnostuneen, muuta ympäristöjärjestelmää soveltavan organisaation siirtymistä EMAS-järjestelmään;
2. helpottaa Eco-Lighthouse-järjestelmän vaatimusten ja EMAS-asetuksen vaatimusten vertailua.

Komissio valmisti arviointia tekemällä kuiluanalyysin kummankin järjestelmän vaatimusten välillä. Analyysin jälkeen asiaankuuluvat vaatimukset ryhmiteltiin keskeisiin vaatimuksiin, jotka vastaavat ympäristöjärjestelmän eri osia. Tämän jälkeen arvioitiin, ovatko nämä osat EMAS-asetuksen vastaavien vaatimusten mukaisia.

Seuraavia ympäristöjärjestelmän osia analysoidaan jäljempänä tässä asiakirjassa:

1. Ylimmän johdon sitoutuminen ja osallistuminen
2. Ympäristökatselmuksen tekeminen – alustava analyysi
3. Ympäristöpolitiikan laatiminen
4. Lainsäädännön noudattamisen varmistaminen
5. Tavoitteiden ja ympäristöohjelman laatiminen jatkuvan parantamisen varmistamiseksi
6. Organisaatorakenne, koulutus ja henkilöstön osallistuminen
7. Dokumentointivaatimukset
8. Toiminnan ohjaus
9. Valmius ja toiminta hätätilanteissa
10. Tarkistaminen, sisäinen auditointi ja korjaavat toimenpiteet
11. Viestintä (sisäinen ja ulkoinen)
12. Johdon katselmus.

Lisäksi tässä asiakirjassa arvioidaan **akkreditointia ja toimiluvan myöntämistä koskevia vaatimuksia**, jotka mahdollistavat pätevän ulkopuolisen auditoijan suorittaman järjestelmien todentamisen.

Seuraavassa arvioinnissa kuvataan yksityiskohtaisesti, missä määrin ELH-järjestelmän vaatimukset ovat EMAS-asetuksen vastaavien vaatimusten mukaisia kussakin edellä mainitussa osassa. Arviointia tehdessään komissio on pohtinut, pystytäänkö ELH-järjestelmän vaatimuksilla saavuttamaan EMAS-asetuksen vastaavien vaatimusten tavoitteet yhtä varmasti ja luotettavasti ⁽¹⁾.

Joissain tapauksissa ELH-järjestelmän osat eivät ole täysin EMAS-asetuksen vaatimusten mukaisia. Jotta arviointi olisi monivaihteisempi, nämä osat on luokiteltu "osittain EMAS-vaatimusten mukaisiksi" ja varustettu selityksillä, joiden tarkoituksena on auttaa ELH-sertifioituja organisaatioita kuroma halutessaan umpeen eron EMAS-asetuksen vaatimuksiin nähden.

Eri osat voidaan jakaa arvioinnin perusteella kolmeen ryhmään:

- ei EMAS-asetuksen vaatimusten mukainen;
- osittain EMAS-asetuksen vaatimusten mukainen;
- EMAS-asetuksen vaatimusten mukainen.

Osien, jotka tunnustetaan EMAS-asetuksen vastaavien vaatimusten mukaisiksi (kolmas ryhmä), katsotaan vastaavan asetusta.

Eco-Lighthouse-järjestelmän kuvaus

Eco-Lighthouse-sertifiointijärjestelmä on Norjan laajimmin käytetty ympäristöjärjestelmä: voimassa oleva ELH-sertifikaatti on yli 5 000 pienellä, keskiuurella ja suurella organisaatiolla (ELH-järjestelmää ei ole suunnattu yrityksille, joilla on monitahoisia ympäristöhaasteita ⁽²⁾). Yritykset voivat helposti toteutettavien, konkreettisten, olennaisten ja kannattavien (laajimmassa merkityksessä: paikallisten, alueellisten, maailmanlaajuisten) toimenpiteiden avulla parantaa ympäristönsuojelunsa tasoa, hallita ympäristövaikutuksiaan ja osoittaa sitoutumisensa yhteiskuntavastuuseen.

Sekä sisäisten että ulkoisten ympäristönäkökohtien hallinta yhdistetään Eco-Lighthouse-sertifiointijärjestelmässä säädöskehikseen, joka muodostuu yritysten järjestelmällisiä terveys-, ympäristö- ja turvallisuustoimia koskevasta kansallisesta asetuksesta.

Eco-Lighthouse-sertifiointia hakevan yrityksen on toimittava seuraavasti:

Ennen sertifiointia

1. Yrityksen on palkattava ELH:n kouluttama, hyväksymä ja valvoma Eco-Lighthouse-konsultti, jonka tehtävänä on
 - a) suorittaa yrityksen ympäristökatselmus (miljøanalyse). Konsultti valitsee tämän alustavan analyysin perusteella yritystä koskevat asiaankuuluvat toimialakohtaiset kriteerit (bransjespesifikke kriterier) kaikkiin organisaatioihin sovellettavien yhteisten kriteerien ⁽³⁾ lisäksi;
 - b) luoda ja auttaa täyttämään ympäristöselonteko ⁽⁴⁾ (miljøkartlegging) ELH-verkkoportaalisissa;
 - c) ohjata asiaankuuluvien kriteerien täyttämistä ja dokumentoida se tämän verkkopohjaisen työkalun (miljøkartlegging) avulla;
 - d) kouluttaa organisaation nimittämä sisäinen ympäristövastaava (Miljøfyrtårnansvarlig) käyttämään ELH-verkkoportaalia, ympäristöselonteko mukaan lukien;

⁽¹⁾ Näin tiukkaa yhdenmukaisuuden vaatimusta olisi tarkasteltava asetuksen 4 artiklan perusteella, jossa määritellään EMAS-rekisteröinnin hankkimisen edellytykset. Artiklan 3 kohdan mukaan organisaatioiden, joilla on 45 artiklan mukaisesti tunnustettu sertifioitu ympäristöjärjestelmä, ei tarvitse toteuttaa niitä osia, joiden on tunnustettu vastaavan tätä asetusta. Vastaaviksi tunnustetuilla osilla olisi sen vuoksi pystyttävä varmistamaan samanlainen toiminta kuin EMAS-asetuksen vastaavilla osilla EMAS-järjestelmän toteuttamisen ja rekisteröinnin osalta.

⁽²⁾ Ks. ELH-järjestelmän verkkosivusto osoitteessa <http://eco-lighthouse.org/certification-scheme/>

⁽³⁾ Kriteerien englanninkielinen käännös on saatavilla osoitteessa <http://eco-lighthouse.org/statistik/> (yhteiset kriteerit sekä muutama valikoitu toimialakohtainen kriteeristö on käännetty). Norjankieliset versiot ovat saatavilla osoitteessa <http://www.miljofyrtarn.no/dette-er-miljofyrtarn/bransjekriterier/9-miljt/miljt/55-bransjekriterier-gruppert>

⁽⁴⁾ Tätä ei pidä sekoittaa EMAS-asetuksen 2 artiklassa, 18 artiklassa ja liitteessä IV olevassa B osassa määritettyyn EMAS-järjestelmän ympäristöselontekoon.

- e) kouluttaa organisaation sisäinen ympäristövastaava täyttämään ensimmäinen vuosittainen ilmasto- ja ympäristö-raportti, jossa annetaan tietoa edellisestä täydestä kalenterivuodesta (sertifioinnin jälkeen);
 - f) ohjata kriteerien täyttämiseen liittyvää prosessia.
2. Organisaation on ennen sertifiointiprosessia vahvistettava, missä määrin yhteinen ja toimialakohtainen kriteeristö täyttyy, raportoidessa siitä omatoimisesti verkkopohjaisessa ympäristöselonteossa. Kaikki yhteiset ja toimialakohtaiset kriteerit on täytettävä sertifiointin saamiseksi. Nämä alustavat omatoimisesti raportoidut tiedot säilytetään kirjallisessa muodossa osana ympäristöselontekoa.
 3. ELH laatii yhteiset ja toimialakohtaiset kriteerit yhteistyössä asianomaisten valtionhallinnon elinten, tutkijoiden, etujärjestöjen, asiakkaiden ja kokoneiden konsulttien ja sertifioijien kanssa. Kriteereissä käsitellään kyseisen alan kannalta merkityksellisiä ympäristönäkökohtia ja tehokkaita toimenpiteitä, ja niitä tarkastellaan uudelleen määrääjain.
 4. Kriteerit ovat ympäristöjärjestelmän selkäranka, joka varmistaa järjestelmän asianmukaisen toiminnan. Kaikkien kriteerien täyttäminen on raportoitava ympäristöselonteossa Eco-Lighthouse-verkkoportaaliin.
 5. Ilmasto- ja ympäristöraportti (klimate og miljørapport) laaditaan ja lähetetään ELH-verkkoportaaliin. Raportti sisältää sekä kaikkiin toimialoihin sovellettavia yleisiä indikaattoreita ja parametreja että erityisiä indikaattoreita, jotka perustuvat valittuihin asiaankuuluviin kriteereihin.
 6. Kun yritys katsoo, että kaikki kriteerit täyttyvät, ja ensimmäinen ilmasto- ja ympäristöraportti on lähetetty, sertifioija/todentaja suorittaa sertifiointin. Verkkoportaaliin olevat olennaiset tiedot ovat hänen käytettävissään ennen toimipaikassa käyntiä ja haastattelujen ja tarkistusten tekemistä. Todentaja/sertifioija suorittaa sertifiointin yrityksen sijaintikunnan puolesta, mutta hänen kouluttamisestaan, hyväksymisestään (toimiluvan myöntämisestä) ja valvonnastaan, mukaan lukien paikalla tapahtuva tarkkailu (vuodesta 2017 lähtien), vastaa Eco-Lighthouse-järjestelmän keskushallinto. Poikkeamat kriteereistä ja poikkeamien korjaaminen dokumentoidaan ympäristöselonteossa.
 7. ELH-säätiö tarkistaa koko prosessin dokumentoidut tulokset, minkä jälkeen yritykselle myönnetään sertifikaatti. Vastaava sertifiointiraportti ja tunnustusasiakirja laaditaan vasta tässä vaiheessa.

Sertifioinnin jälkeen

Sertifioinnin jälkeen toimitetaan ilmasto- ja ympäristöraportti vuosittain 1 päivään huhtikuuta mennessä. Raportissa annetaan tietoa useiden parametrien tilanteesta ja aiemmin asetettujen ympäristöpäämäärien saavuttamisesta sekä selvitetään yksityiskohtaisesti tulevia päämääriä. Vuosittaisen raportin laatii ympäristövastaava.

Uudelleensertifiointi suoritetaan kolmen vuoden välein.

Prosessi on samanlainen, mutta uudelleensertifiointia varten ei tarvitse palkata konsulttia. Uudelleensertifioinnin järjestämisestä vastaa sen sijaan ympäristövastaava (Miljøfyrtårnansvarlig), joka tarkistaa, täyttyvätkö kriteerit edelleen, täyttää ympäristöselonteon ja asettaa asiakirjat sertifioijan/todentajan saataville ELH-verkkoportaaliin. Uusi ympäristöselonteko, vastaavat asiakirjat ja aiempina vuosina lähetetyt ilmasto- ja ympäristöraportit ovat tärkein ennen uudelleensertifiointia esitettävä näyttö. Käydessään yrityksessä sertifioija/todentaja tekee haastatteluja ja pistokokeita ja tarkastaa toimitilat samalla tavoin kuin ensimmäisen sertifiointin yhteydessä.

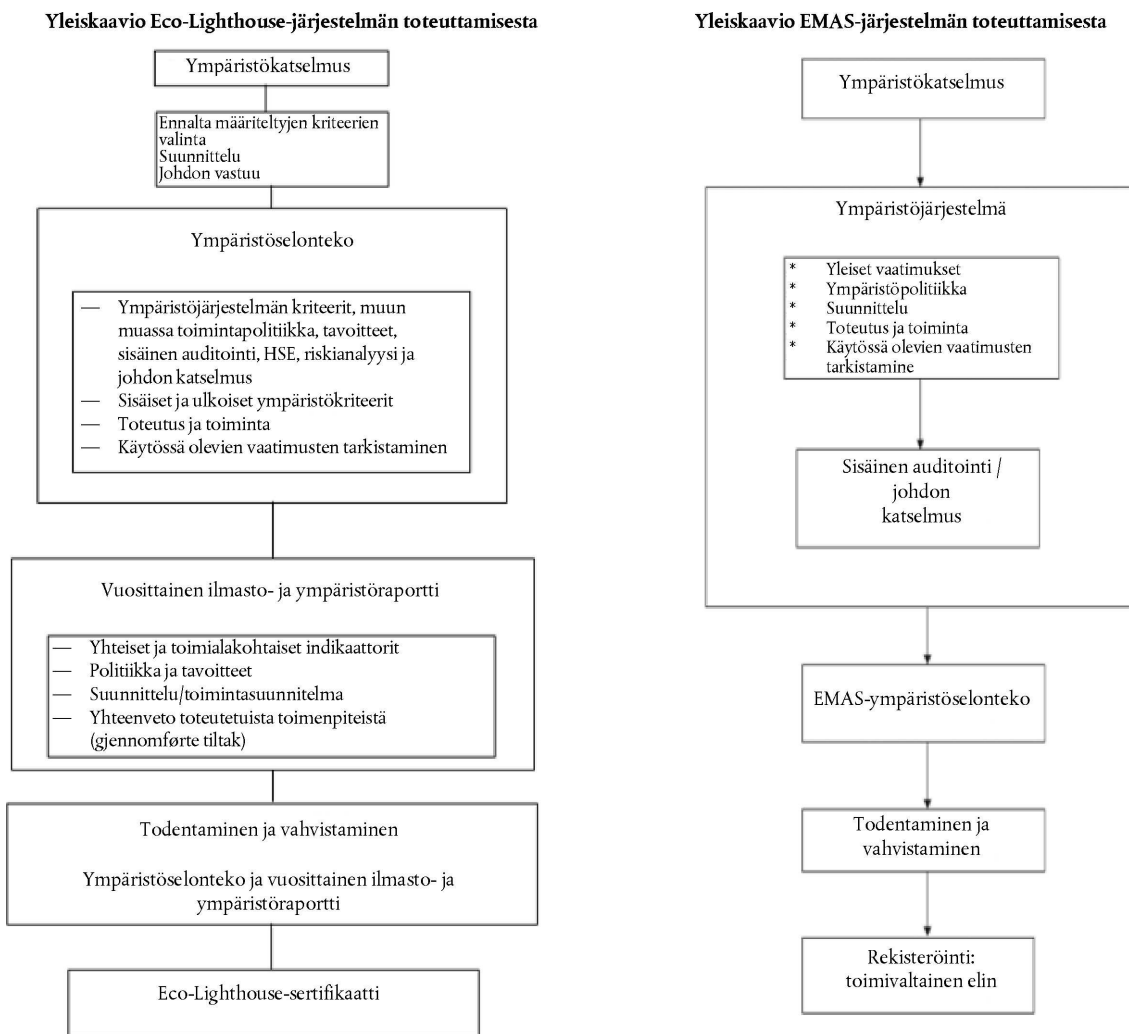
Huomautus:

Norjan noin 430 kunnasta yli 300 on Eco-Lighthouse-sertifiointijärjestelmän maksavia jäseniä. Jäsenyyteen kuuluu paikallisten yritysten ELH-sertifioinnin helpottaminen varmistamalla sertifioijan/todentajan saatavuus alueella. Kuntien odotetaan myös pyrkivän sertifioimaan omat yrityksensä.

Sertifiointivaiheessa käytettävät todentajat/sertifioijat voivat olla kunnan tai lääninhallinnon taikka yksityisen yrityksen palveluksessa, ja heidän kouluttamisestaan, hyväksymisestään ja valvonnastaan vastaa Eco-Lighthouse-säätiö. On tärkeää huomata, että kunta on Eco-Lighthouse-järjestelmässä sertifiointielin, sillä sertifioijat (joille ELH myöntää toimiluvan) toimivat kunnan, eivät Eco-Lighthouse-järjestelmän hallinnon, puolesta.

Eco-Lighthouse-säätiö sertifioitiin ISO 9001:2015 -standardin mukaisesti toukokuussa 2016.

Yleiskaavio ELH-järjestelmän ja EMAS-järjestelmän toteuttamisesta

OSA 1

Ylimmän johdon sitoutuminen ja osallistuminen

Vastaava EMAS-asetuksen vaatimus

- Ylimmän johdon osallistuminen ja sitoutuminen. EMAS-asetuksen mukaan ylimmän johdon tulee määritellä organisaation ympäristöpolitiikka (1.1) ja kantaa vastuu ympäristöjärjestelmän asianmukaisesta toteuttamisesta (1.2), ympäristöasioista vastaavan johdon edustajan nimittäminen mukaan lukien (1.3). Oikeusperusta: 2 artiklan 1 kohta ja liitteessä II oleva A.2 ja A.4 kohta
- Johdon olisi arvioitava tapahtunutta edistymistä säännöllisesti ja puututtava havaittuihin ongelmiin. Johdon on osallistuttava säännöllisesti ympäristöjärjestelmään liittyviin kokouksiin ja aloitteisiin. (liitteessä II oleva A.6 kohta)

Vastaavien ELH-järjestelmän vaatimusten arviointi

- Ylimmän johdon osallistuminen ja sitoutuminen
 - Organisaation ympäristöpolitiikan määrittely

Yhteisen kriteerin nro 1945 ⁽¹⁾ mukaan organisaatioiden on laadittava ympäristöpolitiikka. Päätöksen osallistua järjestelmään ja sitoumuksen eri kriteerien täyttämistä hyväksyy organisaation johto.

⁽¹⁾ Yhteinen kriteeri: Yrityksen on laadittava ympäristöpolitiikka sekä terveyttä, ympäristöä ja turvallisuutta koskevat tavoitteet. Ne on dokumentoitava joko ympäristöjärjestelmässä tai Eco-Lighthouse-järjestelmän vuosittaiseen ilmasto- ja ympäristöraporttiin liittyvässä toimintasuunnitelmassa.

1.2 Vastuun kantaminen ympäristöjärjestelmän asianmukaisesta toteuttamisesta

Yhteisen kriteerin nro 6 mukaan *johdon on suoritettava HSE-järjestelmän sekä Eco-Lighthouse-järjestelmän menettelyjen vuosittainen katselmus arvioidakseen, toimivatko ne tarkoitetulla tavalla.*

Allekirjoittamalla ELH-järjestelmän ehdot ja johdon katselmuksen pöytäkirjan vuosittain ylin johto kantaa vastuun ympäristöjärjestelmän asianmukaisesta toteuttamisesta ja vuosittaisen ilmasto- ja ympäristöraportin (klima- og miljørapport) oikeellisuudesta.

1.3 Ympäristöasioista vastaavan johdon edustajan nimittäminen

Yksi henkilöstön jäsen nimitetään ympäristövastaavaksi (miljøfyrtårnansvarlig). Tehtävä ei välttämättä ole kokoaikainen, vaan se määräytyy organisaation koon mukaan. Konsultti voi kouluttaa ympäristövastaavan ensimmäisen sertifiointin yhteydessä, tai aiempi ympäristövastaava voi opettaa häntä. Suurissa organisaatioissa ympäristövastaava osallistuu joskus ELH-konsultin koulutukseen (ja saa näin sisäisen konsultin (internkonsulent) pätevyyden). Hänen tehtävänsä mainitaan vaatimuksen 6 (organisaatorakenne, koulutus ja henkilöstön osallistuminen) yhteydessä.

2. Johdon säännöllinen arvio tapahtuneesta edistymisestä ja havaittuihin ongelmiin puuttuminen

Arviointi ja ongelmiin puuttuminen tapahtuu vuosittaisessa johdon katselmuksessa ⁽¹⁾ (ledelsens gjennomgang), jonka johto hyväksyy allekirjoittamalla vuosittaisen katselmuskokouksen pöytäkirjan. Lisäksi esitetään poikkeamia (poikkeamat lakisääteisistä vaatimuksista ja/tai ELH-kriteereistä) koskeva raportti ja vuosittainen ilmasto- ja ympäristöraportti (-raportit). Viimeksi mainittu sisältää ympäristönsuojelun tasoa koskevan arvion ja tulevan vuoden ympäristöpäämäärät. (Uudelleen)sertifiointiraportit voidaan esittää erityisesti poikkeamien ilmetessä.

Tämä vuosittainen arviointi on siis laaduntarkastus (asiakastytyväisyys, organisaatio, havaitut poikkeamat), mutta siinä käsitellään myös ympäristötavoitteiden ja toimintasuunnitelman toteutumista ja tarkastellaan toimialalle tärkeissä asioissa, esimerkiksi jätettä, energiankulutusta ja ympäristöä koskevissa indikaattoreissa, tapahtunutta edistymistä. Mahdolliset ELH-kriteereihin ja/tai ulkoiseen ympäristöön liittyvät poikkeamat käsitellään tässä yhteydessä (korjaamalla ne heti tai, jos se ei ole mahdollista, sisällyttämällä ne tulevan vuoden toimintasuunnitelmaan).

Yhteisessä kriteerissä nro 1950 todetaan, että yrityksen on laadittava menettelyt poikkeamien raportointia ja käsittelyä varten ⁽²⁾. Johto kantaa siten vastuun ympäristöpolitiikasta sekä ELH-järjestelmän tavoitteista ja saavutuksista päivittämällä tilanteen ja vahvistamalla sitoumuksen (ainakin) vuosittain.

Norjan lainsäädännössä ⁽³⁾ lisäksi edellytetty terveys-, turvallisuus- ja ympäristöjärjestelmä (HSE-järjestelmä) takaa, että toimintasuunnitelmassa esitetyt ja vuosittaisen ilmasto- ja ympäristöraportin saavutukset-osiossa raportoidut ympäristötavoitteet täyttyvät ja että ohjeita noudatetaan.

Komission päätelmä

Ylin johtaja allekirjoittaa ELH-järjestelmän ehdot ja sitoumukset sertifiointiprosessin alkuvaiheessa (verkkoportaalisissa). Yhteisen kriteerin nro 1945 mukaan organisaatioiden on laadittava ympäristöpolitiikka. Organisaation johto osallistuu vuoden aikana eri ajankohtina sekä vuosittaisten johdon katselmusten kautta toistuvasti ja yksityiskohtaisella tavalla (tekemällä tarkistuksia) ELH-järjestelmän toteuttamiseen. ELH-järjestelmää toteuttavan organisaation on myös nimitettävä ympäristövastaava, joka raportoi ylimmälle johdolle (tai on osa ylintä johtoa) ja on yhteydessä henkilöstöön ELH-järjestelmään liittyvissä asioissa.

⁽¹⁾ Velvollisuus ylläpitää sisäistä valvontaa: "Sisäisen valvonnan käyttöönottoa ja harjoittamista koskeva velvollisuus kuuluu yrityksen "vastuuhenkilölle". Tällä tarkoitetaan yrityksen johtoa tai omistajaa. Vaikka sisäistä valvontaa on suoritettava yrityksen kaikilla tasoilla, päävastuu järjestelmän käyttöönotosta ja ylläpitämisestä on yrityksen ylimmällä johdolla. Tässä pykälässä tehdään kuitenkin selväksi, että sisäinen valvonta on otettava käyttöön ja sitä on harjoitettava yhteistyössä työntekijöiden, työympäristötoimikunnan, työsuojeluvaltuutetun (-valtuutettujen) ja/tai työntekijöiden edustajien kanssa, jos sellaisia on."

⁽²⁾ Tämän kriteerin oikeusperusta on yritysten järjestelmällisiä terveys-, ympäristö- ja turvallisuustoimia koskevan asetuksen (sisäistä valvontaa koskeva asetus) 5 §:n 7 kohta.

⁽³⁾ Lainsäädännön linkki:<https://www.arbeidstilsynet.no/hms/internkontroll/> lisätietoa: <http://www.hse.gov.uk/>

Komissio tunnustaa näiden seikkojen perusteella ”**ylimmän johdon sitoutumista ja osallistumista**” koskevan ELH-järjestelmän osan EMAS-asetuksen vastaavien vaatimusten mukaiseksi, minkä vuoksi sen voidaan katsoa vastaavan asetusta.

OSA 2

Ympäristökatselmuksen tekeminen (alustava analyysi)

Vastaavat EMAS-asetuksen vaatimukset

Organisaation on ennen rekisteröintiä tehtävä asetuksen liitteeseen I perustuva ympäristökatselmus (4 artiklan 1 kohdan a alakohta, liite I, liitteessä II oleva A.3.1 kohta).

Tämän alustavan analyysin on katettava seuraavat alueet:

1. sovellettavien ympäristöön liittyvien lakisääteisten vaatimusten tunnistaminen;
2. kaikkien sellaisten välittömien ja välillisten ympäristönäkökohtien tunnistaminen, joilla on merkittäviä ympäristövaikutuksia, niiden määrällinen ja laadullinen erittely tarpeen mukaan ja luettelon laatiminen merkittäviksi todetuista ympäristövaikutuksista;
3. ympäristövaikutusten merkittävyyden arviointiperusteet;
4. kaikkien nykyisten ympäristöasioiden hallintaan liittyvien toimintatapojen ja menettelyjen tarkastelu;
5. aikaisempien häiriötilanteiden tutkimisesta saadun palautteen arviointi.

Ulkopuolisen todentajan on todennettava tämä katselmus.

Vastaavien ELH-järjestelmän vaatimusten arviointi

Yleinen arviointi: ELH-järjestelmän alustavan analyysin, jota kutsutaan ”ympäristöselonteoksi” (miljøkartlegging), tekee (ELH:n kouluttama, hyväksymä ja valvoma) konsultti. Analysoituaan organisaation hän valitsee asiaankuuluvat kriteerit, jotka organisaation on täytettävä saadakseen ELH-sertifioinnin. Tämän analyysin perusteella luodaan verkkopohjainen ympäristöselonteko (miljøkartlegging), joka koostuu täytettävien kriteerien luettelosta. Organisaatio määrittää sen avulla, millä osa-alueilla sen olisi edistytävä. Tämän jälkeen organisaatio voi raportoida edistymisestään ja seurata koko sovellettavien ja täytettävien kriteerien luettelon tilannetta ELH-verkkoportaalin (miljøfyrtårnportalen) vuorovaikutteisen menettelyn avulla.

ELH-järjestelmä sisältää kaikkiin aloihin sovellettavia yhteisiä kriteerejä sekä 14:lle eri toimialalle ennalta määriteltyjä erityisiä kriteerejä ⁽¹⁾.

1) Sovellettavien ympäristöön liittyvien lakisääteisten vaatimusten tunnistaminen

Yhteisiin kriteereihin kuuluu myös lakisääteisten vaatimusten noudattamisen tarkistaminen, joka tapahtuu yhteisen kriteerin nro 1944 mukaisesti: Yrityksen on varmistettava, että saatavilla ⁽²⁾ on päivitetty yhteenveto asiaankuuluvista terveyttä, ympäristöä ja turvallisuutta koskevista laeista ja määräyksistä. Saatavuutta ja luettelointia helpottaa Norjan hallituksen verkkosivusto Regelhjelp ⁽³⁾, jossa yritys saa organisaatiotunnuksensa annettuaan luettelon yritykseen sovellettavista lakisääteisistä vaatimuksista, mukaan lukien ympäristöä koskevista vaatimuksista. Kaikki lakeihin ja määräyksiin perustuvat kriteerit on merkitty yhteisissä ja toimialakohtaisissa kriteereissä selvästi pykälämerkillä ^(§). Näin täsmennetään, että kriteerin tarkoituksena on lakisääteisten vaatimusten noudattaminen.

2) Kaikkien sellaisten välittömien ja välillisten ympäristönäkökohtien tunnistaminen, joilla on merkittäviä ympäristövaikutuksia, niiden määrällinen ja laadullinen erittely tarpeen mukaan ja luettelon laatiminen merkittäviksi todetuista ympäristövaikutuksista

ELH-järjestelmän toimialakohtaisten kriteerien piiriin kuuluville toimialoille keskeiset ympäristönäkökohdat tunnistetaan ja luetteloidaan toimialakohtaisia kriteerejä laadittaessa. Ennalta määriteltävät kriteerit laaditaan yhteistyössä asianomaisten toimialajärjestöjen, sidosryhmien, valtionhallinnon, tutkijoiden ja tärkeimpien asiakkaiden kanssa. Laatomalla ennalta määritelty kriteeristö vuorovaikutteisella tavalla on tarkoitus auttaa ja opastaa organisaatioita helpon ja selkeän vertailukohdan luomisessa. Tämä prosessi on selvästi yksi olennaisimmista eroista EMAS-järjestelmän ja ELH-järjestelmän menetelmien välillä. EMAS-järjestelmässä keskitytään ympäristönäkökohtien tunnistamiseen organisaatiossa, kun taas ELH-järjestelmässä ne tunnistetaan toimialatasolla.

⁽¹⁾ <http://eco-lighthouse.org/statistikk/>

⁽²⁾ Koskee sertifioijaa ja organisaatiota yleensä.

⁽³⁾ www.regelhjelp.no

Yhteisiä kriteerejä on 31, ja niistä 35 prosenttia on järjestelmää koskevia kriteerejä, neljä prosenttia liittyy työympäristöön ja 52 prosenttia liittyy ELH:n mukaan ulkoiseen ympäristöön ⁽¹⁾. Toimialakohtaisista kriteereistä keskimäärin kymmenen prosenttia on ELH:n mukaan järjestelmää koskevia kriteerejä, ja 20 prosenttia liittyy työympäristöön ja 70 prosenttia ulkoiseen ympäristöön ⁽²⁾. Kun tutkitaan tarkemmin kriteerejä, jotka liittyvät eniten sertifioituihin aloihin (ja joita siis tarkistetaan ja päivitetään useimmin), kuten hotelleihin tai vähittäiskauppaan ⁽³⁾, voidaan todeta, että näihin kriteereihin sisältyy useita keskeisiä ympäristönäkökohtia.

Yhteisiin kriteereihin kuuluva kriteeri nro 1963 ”Muut ympäristönäkökohdat” velvoittaa yritykset arvioimaan ja käsittelemään asiaankuuluvia ympäristönäkökohtia, joita yhteiset ja toimialakohtaiset kriteerit eivät kata: ”Yrityksen on tunnistettava yrityksen muut merkittävät ympäristönäkökohdat ja harkittava tarpeellisia toimia ja/tai niiden sisällyttämistä vuosittaiseen ilmasto- ja ympäristöraporttiin ja/tai seurantaan toimintasuunnitelman avulla.” ELH ei kuitenkaan määrittele, miten näitä kriteerejä on sovellettava, esimerkiksi millaisia näkökohtia on tarkasteltava (välittömiä vai välillisiä) ja miten niiden vaikutusten merkittävyyttä on arvioitava ⁽⁴⁾. On myös epäselvää, miten tämän kriteerin täyttämistä voidaan arvioida, esimerkiksi millä perusteella ELH-sertifioija voi varmistua, että kaikki merkittävät ympäristönäkökohdat on tunnistettu ⁽⁵⁾.

Luetteltujen kriteerien täyttäminen tarkistetaan todentamisen/sertifioinnin yhteydessä, ja kaikki kriteerit on täytettävä ennen ⁽⁶⁾ sertifikaatin myöntämistä. Kriteerien täyttäminen todennetaan/sertifioidaan uudelleen kolmen vuoden välein uudelleensertifiointia varten.

3) Ympäristövaikutusten merkittävyyden arviointiperusteet

Ympäristövaikutuksia arvioidaan toimialakriteerejä laadittaessa. Arviointia ei näin ollen tee organisaatio, vaan asianomaisen toimialan sidosryhmät tarkastelevat vaikutuksia toimialatasolla. EMAS-asetuksen liitteessä I olevassa 3 kohdassa on erityisiä ohjeita ja arviointiperusteita ympäristövaikutusten merkittävyyden arvioimiseksi organisaatiossa. ELH-järjestelmässä, jossa arvioinnin suorittavat neuvoa-antavat asiantuntijaryhmät toimialatasolla, ei anneta tällaisia ohjeita.

4) ja 5) Ympäristöasioiden hallintaan liittyvät nykyiset toimintatavat ja menettelyt sekä aikaisempien häiriötilanteiden tutkimisesta saatu palaute

Ympäristöasioiden hallintaan liittyviä nykyisiä toimintatapoja ja menettelyjä tutkitaan ja arvioidaan toimialakriteerien avulla. Ennen sertifiointia laaditaan ensimmäinen vuosittainen ilmasto- ja ympäristöraportti, joka lisätään ympäristöselontekoon. Raportti sisältää organisaation ympäristöasioiden hallintaan liittyviä myönteisiä ja kielteisiä seikkoja. Raportissa otetaan nimenomaisesti huomioon ”tehdyt aloitteet” (gjennomførte tiltak) sellaisten seikkojen korjaamiseksi, joiden tilanne ei ollut tai ei ole paras mahdollinen. Näiden tietojen perusteella laaditaan toimintasuunnitelma (handlingsplan med mål).

Komission päätelmä

ELH-järjestelmän alustavassa analyysissä käytetään kriteeristöä, joka perustuu toimialatasolla tunnistettuihin ympäristönäkökohtiin. ELH voi ottaa asianmukaisesti huomioon merkittävän osan organisaation mahdollisista ympäristönäkökohdista määritellesään toimialakriteerejä. Sertifiointiin valmistautuva organisaatio käsittelee näitä näkökohtia arvioidessaan, täyttääkö se määritellyt kriteerit.

EMAS-asetuksessa edellytetään, että organisaation erityiset välittömät ja välilliset ympäristönäkökohdat analysoidaan kukin erikseen ja että organisaatio laatii arviointiperusteet niiden vaikutusten merkittävyyden määrittämiseksi, jotka liittyvät organisaation toimintaympäristössä tunnistettuihin näkökohtiin. Tämän organisaatiokeskeisen lähestymistavan tavoitteena on tunnistaa näkökohdat, jotka ovat merkittäviä organisaation toimintaympäristössä, eivät koko toimialalla. Yksilöllinen lähestymistapa on yksi näiden kahden järjestelmän keskeisistä eroista.

⁽¹⁾ <http://www.miljofyrtn.no/dokumenter/bransjekrav/844-general-industry-criteria/file> ja <http://www.miljofyrtn.no/dokumenter/bransjekrav/866-guidance-to-the-general-industry-criteria/file>

⁽²⁾ ELH:n toimittamat tilastotiedot hotelleista (<http://miljofyrtn.no/dokumenter/bransjekrav/864-industry-criteria-hotel/file>) ja vähittäiskaupasta (<http://miljofyrtn.no/dokumenter/bransjekrav/863-industry-criteria-retail-grocery-store/file>)

⁽³⁾ <http://eco-lighthouse.org/statistikk/>

⁽⁴⁾ Eco-Lighthouse-järjestelmän yhteisiä kriteerejä koskevat ohjeet (4. toukokuuta 2017), kriteeri nro 1963: Muiden ympäristönäkökohtien erillinen arviointi riittää, kun yritys katsoo, että lisätoimenpiteiden toteuttaminen on tarpeen. Yritys voi valita vapaasti näiden ympäristönäkökohtien käsitteelyyn käytettävän menetelmän, mutta se voidaan yhdistää ulkoisen ympäristön riskianalyysiin.

⁽⁵⁾ ELH-sertifioijat on koulutettu arvioimaan tosiasiallisten kriteerien täyttämistä, ei tekemään erityistä arviota erilaisista ympäristönäkökohdista.

⁽⁶⁾ Ks. myös vaatimus 4: lainsäädännön noudattaminen.

ELH-järjestelmän yhteisen kriteerin nro 1963 mukaan myös asiaankuuluvia "muita ympäristönäkökohtia" on tarkasteltava. Tämän kriteerin avulla voidaan laajentaa analyysia ja tarkentaa katselmusta. ELH suosittelee tätä kriteeriä koskeissa ohjeissa, että kriteeri voidaan yhdistää riskianalyysiin. Ohjeissa ei kuitenkaan määritellä, miten näiden muiden näkökohtien merkittävyyttä on arvioitava.

Vaikka molemmat lähestymistavat ovat hyödyllisiä ja niissä on etuja ja haittoja, sovellettavat menetelmät eroavat merkittävästi. Molemmilla pyritään samaan tavoitteeseen eli merkittävien ympäristönäkökohtien tunnistamiseen, vaikkakin eri menetelmin. ELH-järjestelmässä keskitytään ympäristönäkökohtien tunnistamiseen toimialatasolla, kun taas EMAS-järjestelmässä pyritään tunnistamaan merkittävät organisaatiokohtaiset näkökohdat. Tästä syystä näiden lähestymistapojen ei voida katsoa vastaavan toisiaan ⁽¹⁾.

Komissio katsoo näiden seikkojen perusteella, että **"ympäristökatselmuksen tekemistä"** koskeva ELH-järjestelmän osa on osittain EMAS-asetuksen vastaavien vaatimusten mukainen.

Mahdolliset toimenpiteet eron kuromiseksi umpeen EMAS-asetuksen vaatimuksiin nähden

Vaikka ELH-järjestelmän tämän osan ei voida katsoa vastaavan EMAS-asetusta, tehdyn analyysin perusteella voidaan todeta, että se on lähellä monia asetuksen vastaavia vaatimuksia. Seuraavat lisätoimet olisi toteutettava, jotta se olisi kaikkien vastaavien vaatimusten mukainen:

- Siirrytään riskianalyysiin perustuvasta lähestymistavasta EMAS-asetuksen liitteeseen I perustuvaan lähestymistapaan ja menetelmään sekä pyritään tunnistamaan myös sellaiset merkittävät ympäristönäkökohdat, joita toimialakriteerit eivät kata.
- Tämän mukaan yhteistä kriteeriä nro 1963 on sovellettava EMAS-asetuksen ympäristökatselmusta koskevien säännösten perusteella.
- ELH-sertifioijan on varmistettava tarkoituksenmukaisella menetelmällä, että mahdolliset muut ympäristönäkökohdat, indikaattorit ja lakisääteiset vaatimukset on tunnistettu ja niitä on käsitelty.

OSA 3

Ympäristöpolitiikan laatiminen

Vastaava EMAS-asetuksen vaatimus

Ylimmän johdon on määriteltävä organisaation ympäristöpolitiikka. EMAS-asetuksen liitteessä II mainittujen eri seikkojen on sisällyttävä tähän politiikkaan. (4 artiklan 1 kohdan b alakohta ja liitteessä II oleva A.2 kohta)

Vastaavien ELH-järjestelmän vaatimusten arviointi

ELH-järjestelmään sisältyy tavoitteiden asettamista koskeva muodollinen vaatimus, joka perustuu kriteeriin nro 1945 ("Yrityksen on laadittava ympäristöpolitiikka ⁽²⁾ sekä terveyttä, ympäristöä ja turvallisuutta koskevat tavoitteet. Ne on dokumentoitava joko ympäristöjärjestelmässä tai Eco-Lighthouse-järjestelmän vuosittaiseen ilmasto- ja ympäristöraporttiin liittyvässä toimintasuunnitelmassa."). Ympäristöpolitiikkaa ja erityisiä ympäristötavoitteita käsitellään ensin asettamalla kriteerit toimintasuunnitelmassa ja esittämällä ne ympäristöselonteossa (miljökartlegging). Toisessa vaiheessa ympäristönsuojelun taso tarkastetaan valittujen indikaattoreiden perusteella vuosittaisessa ilmasto- ja ympäristöraportissa, johon sisältyy myös jatkuvaa parantamista koskeva toimintasuunnitelma.

Komission päätelmä

Äskettäin tarkistettu kriteeri nro 1945 velvoittaa yrityksen määrittelemään ympäristöpolitiikan. Ympäristöselonteko, kriteerien vahvistaminen, vuosittainen ilmasto- ja ympäristöraportti, indikaattoreiden tarkastelu ja tavoitteiden asettaminen täydentävät tätä ympäristöpolitiikkaa ja auttavat sen toteuttamisessa.

Halu saada Eco-Lighthouse-sertifiointi sekä ELH-järjestelmän ehtojen allekirjoittaminen ja sitoumukset osoittavat, että organisaation tarkoituksena on vahvistaa ympäristönäkökohtien hallintaa ja parantaa jatkuvasti ympäristönsuojelunsa tasoa. Vuosittainen ilmasto- ja ympäristöraportti vauhdittaa jatkuvaa parantamista siihen sisältyvän toimintasuunnitelman avulla.

⁽¹⁾ Näiden menetelmällisten erojen esiin tuominen on erityisen tärkeää asetuksen 4 artiklan kannalta. EMAS-järjestelmän ympäristökatselmuksen korvaaminen ELH-järjestelmän ympäristöselonteolla ei toimisi EMAS-järjestelmän toteuttamisen yhteydessä.

⁽²⁾ EMAS-asetuksen liitteessä II olevan A.2 kohdan mukaisesti.

Vuosittainen ilmasto- ja ympäristöraportti vahvistetaan vuosittaisen johdon katselmuksen yhteydessä.

Komissio tunnustaa näiden seikkojen perusteella ”**ympäristöpolitiikan laatimista**” koskevan ELH-järjestelmän osan EMAS-asetuksen vastaavien vaatimusten mukaiseksi, minkä vuoksi sen voidaan katsoa vastaavan asetusta.

OSA 4

Lainsäädännön noudattamisen varmistaminen

Vastaava EMAS-asetuksen vaatimus

EMAS-asetuksen mukaan organisaatioiden on

1. oltava tietoisia ympäristöön liittyvistä lainsäädännön vaatimuksista;
2. varmistettava näiden vaatimusten noudattaminen;
3. laadittava asianmukaiset menettelytavat täyttääkseen jatkuvasti nämä vaatimukset;
4. annettava aineellista ja asiakirjanäyttöä näiden vaatimusten noudattamisesta.
(4 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 4 kohta, liitteessä II oleva A.3.2 kohta, B.2 kohta ja A.5.2 kohta)

Vastaavien ELH-järjestelmän vaatimusten arviointi

1. Konsultti laatii ennen ELH-sertifiointia kriteeriluettelon. Yhteisen kriteerin nro 1944 ⁽¹⁾ mukaan yritys on velvollinen varmistamaan, että sertifioijan/todentajan (ja myös koko yrityksen) saatavilla on päivitetty yhteenveto yritystä koskevista asiaankuuluvista laeista ja määräyksistä.

Tämän velvollisuuden täyttämistä helpottaa Norjan hallituksen verkkosivusto Regelhjelp ⁽²⁾, jossa yritys saa organisaatiotunnuksensa perusteella luettelon asiaankuuluvasta lainsäädännöstä. Toimialalle olennaisimmat säännöt ja määräykset ovat osa yhteisiä ja toimialakohtaisia kriteerejä (merkitty §:llä), joiden täyttäminen on välttämätöntä sertifioinnin ja uudelleensertifioinnin hankkimiseksi. Yhteenvedon vuosittainen päivittäminen varmistetaan vuosittaisella johdon katselmuksella (vuosittaisella HSE-katselmuksella).

Kriteeriluettelossa on myös organisaatiota velvoittaviin erityisiin lainsäädännön vaatimuksiin liittyviä kriteerejä.

Esimerkkejä:

- Lakisääteinen yhteinen kriteeri nro 42: vaaralliset jätteet (ja...) on varastoitava turvallisesti ja toimitettava (...) laitokseen jätteiden kierrätystä koskevan asetuksen mukaisesti.
 - Lakisääteinen toimialakohtainen kriteeri nro 311: Jätevedestä otetaan näytteitä ja ne analysoidaan paikallisten määräysten ja saasteita koskevan asetuksen 15A-3 ja 15A-4 §:n mukaisesti. (käännös)
2. Yritys vahvistaa täyttävänsä nämä kriteerit tekemällä itsearvioinnin ennen sertifiointia. Riippumaton ulkopuolinen todentaja/sertifioija tarkistaa kriteerien täyttämisen sertifioinnin aikana. Ennen ELH-sertikaatin myöntämistä ELH-säätiö tarkistaa vielä kerran konsultin, yrityksen ja sertifioijan/todentajan tekemän työn ja hyväksyy sen. Tarkistus suoritetaan uudelleen kolmen vuoden välein tapahtuvan uudelleensertifioinnin yhteydessä. Kaikki kriteerit on täytettävä ennen sertifiointia, mukaan lukien ELH-kriteereihin suoraan Norjan lainsäädännöstä sisällytettävät yhteiset ja toimialakohtaiset kriteerit (merkitty §:llä). Poikkeamia lakisääteisestä vaatimuksesta, joka ei ole ELH-kriteeri, käsitellään yhteisessä kriteerissä nro 1950, joka velvoittaa yritykset laatimaan menettelyt poikkeamien raportointia ja käsittelyä varten. Yritys voidaan tämän kriteerin mukaan sertifioida, jos se osoittaa, että sillä on poikkeamien käsittelyyn tarkoitettu järjestelmä. Sertifioija/todentaja tarkistaa ELH-kriteerien täyttämisen ja todentaa, että yritys on laatinut menettelyn yleisten lakisääteisten vaatimusten noudattamatta jättämisen korjaamiseksi.

Toisin kuin EMAS-asetuksessa, ELH-järjestelmässä ei edellytetä, että organisaatiot esittävät sertifioijalle näyttöä myös muun ympäristölainsäädännön noudattamisesta ⁽³⁾ erityisten (lakisääteisten) vaatimusten lisäksi.

⁽¹⁾ Yhteinen kriteeri nro 1944: Yrityksen on varmistettava, että saatavilla on päivitetty yhteenveto asiaankuuluvista terveyttä, ympäristöä ja turvallisuutta koskevista laeista ja määräyksistä.

⁽²⁾ <http://www.regelhjelp.no/> ja <http://www.miljofyrtarn.no/dette-er-milj%C3%B8fyrt%C3%A5rn/bransjekriterier>

⁽³⁾ EMAS-asetuksen liitteessä II olevan B.2 kohdan 2 alakohta.

3. Kolmen vuoden välein suoritettavan uudelleensertifiointin yhteydessä tarkistetaan jälleen kaikkien kriteerien, mukaan lukien poikkeamia käsittelevän yhteisen kriteerin nro 1950, täyttäminen. Sertifikaattia ei uusita, jos kriteerit eivät täyty.

Sertifioija arvioi lainsäädännön noudattamista koskevaa näyttöä (uudelleen)sertifioinnin yhteydessä, mutta ainoastaan pätevyytensä mukaisesti (ks. akkreditointia koskeva vaatimus). Lakisääteiset kriteerit on kuitenkin muotoiltu niin, että koulutettu sertifioija/todentaja pystyy arvioimaan lainsäädännön noudattamista ja dokumentoimaan, missä määrin sitä noudatetaan. Sertifioija/todentaja tarkistaa myös, että yrityksen saatavilla on päivitetty yhteenveto laeista ja määräyksistä ja että sillä on poikkeamien käsittelyyn tarkoitettu järjestelmä.

Lakisääteisten vaatimusten noudattaminen varmistetaan lisäksi vuosittaisella sisäisellä HSE-auditoinnilla, joka on osa vuosittaista johdon katselmusta. HSE-auditoinnissa tarkastellaan kaikenlaisia poikkeamia lakisääteisistä vaatimuksista.

ELH-portaalissa on ohjeita ja esimerkkejä poikkeamien käsittelyyn tarkoitettujen menettelyjen tarkastelua varten (yhteinen kriteeri nro 1950).

4. Annettava asiakirjanäyttö rajoittuu tämän osion 2 kohdassa esitetyn selityksen mukaisesti ELH-kriteereihin sisältyviin erityisiin lakisääteisiin vaatimuksiin, eikä se kata kaikkia sovellettavia ympäristöön liittyviä lainsäädännön vaatimuksia. Asiakirjat toimitetaan ja tallennetaan ELH-järjestelmän digitaalisen rajapinnan kautta.

Komission päätelmä

Samalla tavoin kuin ympäristöselonteon (alustava analyysi) laadinnassa, ELH-järjestelmässä käytetään kriteereihin perustuvaa järjestelmää arvioitaessa lainsäädännön noudattamista organisaatioissa. Tällaisen järjestelmän sekä hallituksen *Regelhjelp*-sivuston ⁽¹⁾ voidaan katsoa antavan hyvän yleiskuvan lakisääteisistä vaatimuksista, jotka EMAS-asetuksen mukaan on täytettävä.

Kaikkien ELH-kriteerien, mukaan lukien lakisääteisten kriteerien, täyttämistä arvioidaan ensin itse ennen sertifiointia, ja todentaja/sertifioija tarkistaa niiden täyttämisen sertifioinnin yhteydessä. Sertifikaattia ei voida myöntää, jos jokin luetelluista kriteereistä ei täyty.

(Lakisääteisten) ELH-kriteerien täyttämistä koskeva näyttö asetetaan saataville järjestelmän kautta. ELH edellyttää myös, että organisaatiossa on käytössä menettely, jota noudattaen raportoidaan ja käsitellään jäljellä olevat poikkeamat ⁽²⁾ lakisääteisistä vaatimuksista. Tärkeimpien terveys-, ympäristö- ja turvallisuusasioita koskevien lakien ja määräysten noudattamista valvotaan vuosittain HSE-tarkistuslistan avulla, jonka toimitusjohtaja vahvistaa ja allekirjoittaa ja jonka organisaation johto katselee. Yhteistä kriteeriä nro 1944 koskevissa ohjeissa todetaan nimenomaisesti, että kriteerissä edellytetään lakisääteisten vaatimusten noudattamista, ei pelkästään yhteenvetoa niistä.

Toisin kuin EMAS-asetuksessa, ELH-järjestelmässä ei ole kriteeriä, jonka mukaan organisaation on varmistettava kaikkien ympäristöön liittyvien lakisääteisten vaatimusten noudattaminen. Sen sijaan ELH-järjestelmässä painotetaan tärkeintä ympäristölainsäädäntöä asiaankuuluvien toimialakriteerien avulla, ja kyseinen lainsäädäntö on muotoiltu uudelleen, jotta yritykset ja sertifioijat ymmärtäisivät sen selvästi.

Jos lakisääteisiä vaatimuksia, jotka eivät sisälly lakisääteisiin ELH-kriteereihin, ei ole noudatettu, sertifikaatti voidaan myöntää sillä edellytyksellä, että käytössä on menettelyt HSE-säännösten noudattamatta jättämisen raportointia ja käsittelyä varten ⁽³⁾.

Toinen huomattava ero on todentajan pätevyydessä. EMAS-todentajien on pystyttävä huomaamaan, onko lainsäädäntöä jätetty noudattamatta, minkä vuoksi heillä on oltava tätä varten tarvittava muodollinen pätevyys. ELH-todentajat saavat sitä vastoin yleisluonteisen koulutuksen. ELH ottaa tämän ennalta huomioon muotoilemalla (lakisääteiset) kriteerit selvästi ja ymmärrettävästi. On kuitenkin kyseenalaista, onko sertifioija pätevä tunnistamaan poikkeamat muusta lainsäädännöstä kuin ennalta määritellyistä lakisääteisistä kriteereistä.

EMAS-asetukseen verrattuna eroa on myös siinä, kuinka usein tämä ulkopuolinen todentaminen suoritetaan. ELH-järjestelmässä suoritetaan kattava uudelleensertifiointi kolmen vuoden välein. Tässä yhteydessä tarkistetaan uudelleen kaikkien kriteerien, mukaan lukien lakisääteisiin vaatimuksiin liittyvien kriteerien, täyttäminen. EMAS-asetuksen mukaan EMAS-todentaja tarkistaa myös lakisääteisten vaatimusten täyttämisen vuosittain vahvistaessaan ympäristöselonteon. Huomattakoon kuitenkin, että 98 prosenttiin ELH-järjestelmää toteuttavista yrityksistä voitaisiin soveltaa EMAS-asetuksen 7 artiklassa säädettyä pieniä organisaatioita koskevaa poikkeusta, jos niillä olisi EMAS-sertifikaatti, ja että auditointitiheys (joka toinen vuosi) ja sertifikaatin uusimistiheys (neljän vuoden välein) olisivat silloin lähempänä ELH-järjestelmän käytäntöä.

⁽¹⁾ <http://www.regelhjelp.no/>

⁽²⁾ Yhteinen kriteeri nro 1950: "Yrityksen on laadittava menettelyt poikkeamien raportointia ja käsittelyä varten."

⁽³⁾ <http://eco-lighthouse.org/statistik/>; kriteerejä koskevat ohjeet ovat asiakirjan lopussa.

Komissio katsoo näiden seikkojen perusteella, että **"lainsäädännön noudattamisen varmistamista"** koskeva ELH-järjestelmän osa on osittain EMAS-asetuksen vastaavien vaatimusten mukainen.

Mahdolliset toimenpiteet eron kuromiseksi umpeen EMAS-asetuksen vaatimuksiin nähden

Vaikka ELH-järjestelmän tämän osan ei voida katsoa vastaavan EMAS-asetusta, tehdyn analyysin perusteella voidaan todeta, että se on lähellä monia asetuksen vastaavia vaatimuksia. Seuraavat lisätoimet olisi toteutettava, jotta se olisi kaikkien vastaavien vaatimusten mukainen:

- Mukautetaan yhteisen kriteerin nro 1944 tekstiä määräämällä, että organisaatioiden on varmistettava kaikkien ympäristöön liittyvien lakisääteiden vaatimusten tunnistaminen ja täyttäminen ennen sertifiointia.
- Vaaditaan, että organisaation on pyynnöstä esitettävä näyttöä asiaankuuluvien ympäristöön liittyvien lakisääteiden vaatimusten täyttämistä.
- Varmistetaan, että akkreditoitu tai toimiluvan saanut ulkopuolinen auditoija vahvistaa lainsäädännön noudattamisen suurissa organisaatioissa vuosittain ja pienissä ja keskisuurissa yrityksissä kahden vuoden välein.

OSA 5

Tavoitteiden ja ympäristöohjelman laatiminen jatkuvan parantamisen varmistamiseksi

Vastaava EMAS-asetuksen vaatimus

1. Organisaatiossa on määriteltävä ympäristötavoitteet ympäristönsuojelun tason jatkuvan parantamisen varmistamiseksi (1 artikla, liitteessä II oleva B.3 kohta ja B.4 kohdan 3 alakohta).
2. Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi on laadittava ja toteutettava ympäristöohjelma (18 artiklan 7 kohta, liitteessä II oleva A.2 kohta ja A.3 kohdan 3 alakohta).

Vastaavien ELH-järjestelmän vaatimusten arviointi

ELH-järjestelmän menettelyissä edellytetään, että ennen organisaation sertifiointia laaditaan yksityiskohtainen ympäristöselonteko (miljøkartlegging; tarkistuslista sertifiointiin käytettävistä asiaankuuluvista yhteisistä ja toimialakohtaisista kriteereistä) ja ensimmäinen vuosittainen ilmasto- ja ympäristöraportti, jossa annetaan tietoa seuraavaksi vuodeksi suunnitelluista ympäristöpäämääristä ja toimista sekä ympäristönsuojelun nykytasosta.

Kunakin seuraavana vuotena (1 päivään huhtikuuta mennessä) toimitetaan **vuosittainen ilmasto- ja ympäristöraportti** ELH-verkkoportaalin kautta. Ympäristönsuojelun tasoa verrataan edellisen vuoden tasoon. Raportissa esitetään yhteenveto tehdyistä aloitteista ja saavutetuista tavoitteista ja päämääristä sekä toimintasuunnitelma tulevaa vuotta varten. Sertifioija/todentaja tarkistaa vuosittaisen ilmasto- ja ympäristöraportin ensimmäisen sertifiointin ja kolmen vuoden välein suoritettavan uudelleensertifiointin yhteydessä. Raportti tarkistetaan vuosittaisessa johdon katselmuksessa joka vuosi.

Vuosittainen ilmasto- ja ympäristöraportti luodaan ELH-verkkoportaaliin yleisten indikaattoreiden ja toimialakohtaisia kriteerejä vastaavien indikaattoreiden pohjalta. Vuosittaiseen ilmasto- ja ympäristöraporttiin sisältyvien ympäristötavoitteiden ja toimintasuunnitelman on osoitettava jatkuva parantaminen. Menettely käy ilmi yhteistä kriteeriä nro 7 koskevista ohjeista ⁽¹⁾, muista asiaankuuluvista ohjeista ja ELH-verkkoportaalista.

Yhteisessä kriteerissä nro 1963 (muut ympäristönäkökohdat) todetaan lisäksi, että "yrityksen on tunnistettava yrityksen muut merkittävät ympäristönäkökohdat ja harkittava tarpeellisia toimia ja/tai niiden sisällyttämistä vuosittaiseen ilmasto- ja ympäristöraporttiin ja/tai seuranta- ja toimintasuunnitelman avulla". Toimintasuunnitelma voi siis sisältää sellaisia yritysakohtaisia näkökohtia, joita yhteiset tai toimialakohtaiset kriteerit eivät kata.

Yrityksille, jotka haluavat laajentaa ilmasto- ja ympäristöraporttiaan, on ELH-järjestelmässä yritysakohtaiset indikaattorit (virksomhetsspesifikke sjekkpunkter) -niminen palvelu, jossa raporttiin lisätään yrityksen tilaamat ja määrittelemät kysymykset ja indikaattorit.

⁽¹⁾ <http://eco-lighthouse.org/statistikk/>; kriteerejä koskevat ohjeet ovat asiakirjan lopussa.

Komission päätelmä

Sertifioinnin yhteydessä laaditaan arviointiperusteet ja tavoitteet sisältävä alustava ympäristöohjelma. Organisaation ympäristönsuojelun tasoa, tapahtunutta edistymistä ja ympäristötavoitteita arvioidaan ELH-verkkoportaaliin luotavan vuosittaisen ilmasto- ja ympäristöraportin avulla joka vuosi.

Ympäristöohjelmaa päivitetään ja arvioidaan uuden ympäristöselonteon avulla kolmen vuoden välein uudelleensertifioinnin yhteydessä.

Vaikka näissä prosesseissa keskitytään näkökohtiin, jotka sisältyvät ympäristöjärjestelmää perustettaessa sovellettavaan kriteeristöön (mukaan lukien yhteiseen kriteeriin nro 1963⁽¹⁾ sisältyvät muut näkökohdat), niillä pystytään varmistamaan näihin näkökohtiin liittyvän ympäristönsuojelun tason jatkuva parantaminen.

Komissio tunnustaa näiden seikkojen perusteella **"tavoitteiden ja ympäristöohjelman laatimista jatkuvan parantamisen varmistamiseksi"** koskevan ELH-järjestelmän osan EMAS-asetuksen vastaavien vaatimusten mukaiseksi, minkä vuoksi sen voidaan katsoa vastaavan asetusta.

OSA 6

Organisaatorakenne (roolit ja vastuut), koulutus ja henkilöstön osallistuminen

Vastaava EMAS-asetuksen vaatimus

1. Johdon on varmistettava, että järjestelmän toimivuuden turvaavat resurssit (mukaan lukien henkilöresurssit) ovat saatavilla. Roolit ja vastuut olisi määriteltävä ja dokumentoitava, ja niistä olisi tiedotettava. (liitteessä II oleva A.4.1 kohta)
2. Organisaation ylimmän johdon on nimitettävä erityinen johdon edustaja tai edustajia, joille on määriteltävä roolit, vastuut ja valtuudet varmistaa ympäristöjärjestelmän asianmukainen toteuttaminen ja ylläpitäminen sekä raportoida ylimmälle johdolle tämän järjestelmän toiminnasta (liitteessä II oleva A.4.1 kohta).
3. Henkilöstölle on tarjottava koulutusta ympäristöjärjestelmän tarpeiden täyttämiseksi (1 artikla, liitteessä II oleva A.4.2 kohta).
4. Henkilöstön olisi osallistuttava aktiivisesti organisaation ympäristönsuojelun tason parantamiseen (1 artikla, liitteessä II oleva A.4.2 kohta ja B4 kohta).

-
1. Johdon sitoutuminen järjestelmän asianmukaisen toteuttamisen varmistamiseen ja tarpeellisten resurssien varaamiseen:

Yhteisen kriteerin nro 1946 mukaan "yrityksen on laadittava organisaatiokaavio tai vastaava yleiskatsaus organisaation keskeisistä rooleista, joita ovat muun muassa Eco-Lighthouse-järjestelmän yhteyshenkilö, työsuojeluvaltuutettu, työympäristötoimikunnan puheenjohtaja, HSE-vastaava, hankintapäällikkö ja palotarkastaja".

Norjan lainsäädännön mukaan ylin johto vastaa yrityksen johtamisesta, johon kuuluu HSE-asioiden hallinta, ja siten epäsuorasti ympäristöjärjestelmän toteuttamisesta. Jos tarpeellisia resursseja ei varata, seuraavassa HSE-raportissa ja vuosittaisessa ilmasto- ja ympäristöraportissa ilmenee automaattisesti puutteita. Nämä puutteet otetaan huomioon vuosittaisessa johdon katselmuksessa. Tällainen tilanne voi myös olla esteenä seuraavalle uudelleensertifioinnille.

2. Ympäristöjärjestelmän erityiset edustajat:

Yksi henkilöstön jäsen nimitetään ympäristövastaavaksi (miljøfyrtårnansvarlig). Tehtävä ei välttämättä ole kokoaikainen, vaan se määräytyy organisaation koon mukaan. Konsultti voi kouluttaa ympäristövastaavan ensimmäisen sertifioinnin yhteydessä, tai aiempi ympäristövastaava voi opettaa häntä. Ympäristövastaavan tehtäviä ovat seuraavat:

- konsultin tiedottajana toimiminen (prosessin alussa);
- sertifioijan/todentajan tiedottajana toimiminen ensimmäisen sertifioinnin ja uudelleensertifioinnin yhteydessä;
- toimialakriteerien täyttämisen varmistaminen;

⁽¹⁾ Yhteinen kriteeri nro 1933 [1963]: "Yrityksen on tunnistettava yrityksen muut merkittävät ympäristönäkökohdat ja harkittava tarpeellisia toimia ja/tai niiden sisällyttämistä vuosittaiseen ilmasto- ja ympäristöraporttiin ja/tai seurantaan toimintasuunnitelman avulla."

- organisaation muiden työntekijöiden kouluttaminen ja motivointi;
- vuosittaisen ilmasto- ja ympäristöraportin laatiminen ja toimittaminen ELH-verkkoportaalissa;
- vuosittaisen ilmasto- ja ympäristöraportin käsittely johdon kanssa vuosittaisessa johdon katselmuksessa (ledelsens gjennomgang) ja henkilöstön kanssa henkilöstökokouksessa sekä raportin levittäminen intranetin tai muiden sisäisten viestintäkanavien kautta;
- erityisesti organisaation yleisestä ympäristöpolitiikasta ja vuosittaisessa ilmasto- ja ympäristöraportissa esitetyistä tulevan vuoden päämääristä ja tavoitteista tiedottaminen organisaation muille työntekijöille;
- jatkuvan parantamisen edistäminen.

ELH on ottanut käyttöön ympäristövastaavalle (miljøfyrtårnansvarlig) suunnatun verkkopohjaisen koulutuksen, jossa käsitellään vuosittaisen ilmasto- ja ympäristöraportin laatimista ja erityisesti uudelleensertifioinnin hankkimista.

ELH-järjestelmässä ohjeistetaan ympäristövastaavaa yhteisen kriteerin nro 1947 mukaisesti: "Yrityksen on laadittava kirjalliset ohjeet Eco-Lighthouse-järjestelmän toteuttamisesta vastaavalle työntekijälle. Ympäristövastaavan olisi edistettävä organisaation työntekijöiden osallistumista ja motivoitava heitä. ELH:n mukaan henkilöstön aktiivinen osallistuminen on ELH-järjestelmän kulmakivi."

Suurissa organisaatioissa henkilöstön osallistumista voidaan lisätä perustamalla ympäristöryhmä⁽¹⁾ (miljøgruppe). Ympäristöryhmä voidaan yhdistää terveys-, turvallisuus- ja ympäristöryhmään (HSE-ryhmään), joka on lain mukaan pakollinen yli 50 työntekijän organisaatioissa.

3. Koulutus:

Yrityksiä ja organisaatioita velvoittaa yhteinen kriteeri nro 1951: "Yrityksessä on oltava käytössä menettelyt, joilla työntekijöille annetaan peruskoulutusta terveys-, turvallisuus- ja ympäristöasioissa (HSE) sekä tiedotetaan muutoksista. Koulutuksessa on käsiteltävä ulkoiseen ympäristöön liittyviä järkeviä menettelyjä."

Tavoitteena on varmistaa, että työntekijöillä on riittävät tiedot ja taidot, jotta he voivat tehdä työnsä asianmukaisesti HSE-säännöksiä noudattaen. Henkilöstökoulutuksen laajuus riippuu yrityksen toimintaan liittyvistä riskeistä. ELH-järjestelmän perusajatuksena on, että organisaatio tuntee itse parhaiten itsensä sekä henkilöstönsä osaamisen ja tarpeet ja osaa sen vuoksi parhaiten arvioida, millainen koulutus on tarpeen. Sertifioija/todentaja todentaa tämän kriteerin täyttämisen suullisesti kysymällä, millaisia menettelyjä yrityksellä on henkilöstönsä ja uusien työntekijöiden HSE-koulutusta varten.

Keskeinen kysymys on, pyritäänkö näillä koulutuksilla parantamaan ympäristönsuojelun tasoa vai keskitytäänkö niissä ainoastaan ELH-järjestelmän menettelyihin liittyviin asioihin ja HSE-riskien hallintaan. ELH:n käyttämä HSE-tarkistuslista, jonka avulla arvioidaan, tuntevatko työntekijät ELH-järjestelmän käytännöt, antaa vahvistuksen sille, että koulutuksessa käsitellään muitakin menettelyjä, esimerkiksi jätehuollon, energiatehokkuuden ja vaarallisten aineiden hallinnan kaltaisia keskeisiä ympäristöön liittyviä aloja.

4. Henkilöstön osallistuminen:

Jotta EMAS-asetuksen vaatimukset täyttyisivät, henkilöstön on osallistuttava prosessiin, jolla pyritään jatkuvasti parantamaan organisaation ympäristönsuojelun tasoa.

Organisaatiossa on nimitettävä ympäristöryhmä, ja henkilöstön on osallistuttava aktiivisesti ympäristötoimintaan⁽²⁾. Henkilöstölle tiedotetaan ilmasto- ja ympäristöraportin sisällöstä, ja sen on myös erityisesti osallistuttava ympäristönsuojelun tasoa edistäviin prosesseihin, esimerkiksi jätteiden lajitteluun. Eri kriteerit (1953, 1962, 36) tukevat jatkuvaa parantamista "ideapankin" avulla. Eco-Lighthouse-säätiön tarjoamissa ideapankeissa on erilaisia toimenpiteitä ympäristönsuojelun tason parantamiseksi eri aloilla, kuten liikenteessä, jätehuollossa tai energian käytössä, yhteistyössä organisaation henkilöstön kanssa.

⁽¹⁾ Huomattakoon, että HSE-ryhmä (arbeidsmiljøutvalg) ja ELH-järjestelmän ympäristöryhmä (miljøgruppe) ovat eri yksiköitä. HSE-ryhmä on lain mukaan perustettava, jos työntekijöitä on yli 50. Ympäristöryhmä ei ole pakollinen, mutta ELH suosittaa sitä organisaatioihin, joiden henkilöstömäärä ylittää tietyn määrän. Ryhmät voidaan yhdistää organisaation tehokkuuden varmistamiseksi ja ELH-järjestelmän liittämiseksi olemassa oleviin hallintorakenteisiin.

⁽²⁾ Eco-Lighthouse-sertifioinnin käsikirja 2016: 3.2.4 Ympäristöryhmän/projektiryhmän perustaminen ja nimittäminen.

Komission päätelmä

Organisaation johto on lain mukaan velvollinen varaamaan henkilöresursseja HSE-menettelyjen asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi, ja sen on ELH-sääntöjen mukaan myös nimitettävä ELH-edustaja samalla tavoin kuin EMAS-järjestelmässä. Vastuuhenkilöiden saatavilla on näin ollen oltava asianmukaisen toiminnan edellyttämät resurssit.

Organisaatioiden on myös annettava henkilöstölleen HSE-osaamista koskevaa koulutusta, johon sisältyy ympäristönsuojelun tason parantaminen, ja henkilöstön on osallistuttava ympäristöjärjestelmän toteuttamiseen ja ympäristötoimintaan.

Komissio tunnustaa näiden seikkojen perusteella **"organisaatorakennetta, koulutusta ja henkilöstön osallistumista"** koskevan ELH-järjestelmän osan EMAS-asetuksen vastaavien vaatimusten mukaiseksi, minkä vuoksi sen voidaan katsoa vastaavan asetusta.

OSA 7

Dokumentointivaatimukset

Vastaava EMAS-asetuksen vaatimus

EMAS-asetuksen mukaan dokumentoinnin tulee kattaa ympäristöpolitiikka, tavoitteet, toimintasuunnitelmat, ympäristöjärjestelmän laajuus ja sen pääosat, kuten tarpeelliset tallenteet merkittäviin ympäristönäkökohtiin liittyvien prosessien tehokkaan suunnittelun ja valvonnan varmistamiseksi

(liitteessä II oleva A.4 kohdan 4 alakohta).

Vastaavien ELH-järjestelmän vaatimusten arviointi

Organisaatiota ja ympäristöjärjestelmän menettelyjen ja päämäärien toteuttamista koskevien asiakirjojen on oltava saatavilla.

ELH:n verkkosivustolla on laaja luettelo sertifiointiin tarvittavista pakollisista asiakirjoista sekä muita lomakkeita, hyödyllisiä työkaluja (*verktøy*) ja toimialoihin liittyviä tietoja ⁽¹⁾ sertifiointia varten. Monet tärkeät asiakirjat tallennetaan ELH-verkkoportaaliin ⁽²⁾ (*miljøfyrtårnportal*). ELH antaa myös asiakirjojen tallennusrakennetta koskevia neuvoja.

Yhteiseen kriteeriin nro 1944 liittyvissä sertifioidun/todentajan ohjeissa sertifioidun/todentajan kehoitetaan tarkistamaan, että asiakirjat ja HSE-järjestelmän tiedot tallennetaan helposti ja järjestelmällisesti ja että yritys tietää, miten tietoihin pääsee käsiksi. Toimialakriteereihin liittyvät asiakirjat liitetään ympäristöselontekoon (*miljøkartlegging*) ja tallennetaan ELH-verkkoportaaliin. Asiakirjojen lataaminen portaaliin ei ole pakollista, vaan yritys voi halutessaan näyttää ne sertifioidulle/todentajalle asianomaisessa kokouksessa. Sertifioidun/todentajan saa sertifiointi- tai uudelleensertifiointikokouksen kautta käsityksen siitä, kuinka hyvin henkilöstö tuntee järjestelmän.

Komission päätelmä

Tämä osa koskee asiaankuuluvien asiakirjojen saatavuutta. Vaikka ELH-järjestelmä ja EMAS-järjestelmä ovat laajuudeltaan erilaisia, ELH:n ehdottamaa tietorakennetta sekä arkiston tallennusrakennetta voidaan pitää tyydyttävänä.

Komissio tunnustaa näiden seikkojen perusteella **"dokumentointivaatimuksia"** koskevan ELH-järjestelmän osan EMAS-asetuksen vastaavien vaatimusten mukaiseksi, minkä vuoksi sen voidaan katsoa vastaavan asetusta.

Huomautus: ELH-järjestelmän dokumentointimenettely on suunniteltu määritelmän mukaan niin laajaksi, että se täyttää ELH-järjestelmän dokumentointitarpeet. Jos organisaatio haluaa hakea EMAS-rekisteröintiä, dokumentointimenettelyn laajuutta on muutettava niin, että se kattaa kaikki EMAS-asetuksen vaatimukset, mukaan lukien ne, joita ELH-järjestelmä ei nykyään täytä.

⁽¹⁾ <http://miljofyrtarn.no/nyeverktoy> ja (esimerkki) <http://www.miljofyrtarn.no/2015-11-18-23-56-21/avfall>

⁽²⁾ <https://rapportering.miljofyrtarn.no/Account/Login?ReturnUrl=%2F>; käyttöoikeudet saa ottamalla yhteyttä ELH:hon.

OSA 8

Toiminnan ohjaus*Vastaava EMAS-asetuksen vaatimus*

Tunnistettuihin merkittäviin ympäristönäkökohtiin liittyvää toimintaa on toteutettava määritellyllä tavalla. Tämän varmistamiseksi organisaation on

1. luotava, toteutettava ja ylläpidettävä dokumentoidut menettelyt ohjaamaan tilanteita, joissa niiden puuttuminen saattaisi johtaa poikkeamiseen ympäristöpolitiikasta, -päämääristä ja -tavoitteista;
2. määrättävä toimintakriteerit menettelyissä;
3. luotava, toteutettava ja ylläpidettävä organisaation käyttämien tuotteiden ja palveluiden tunnistettuihin merkittäviin ympäristönäkökohtiin liittyviä menettelyjä sekä viestittävä asiaan kuuluvista menettelyistä ja vaatimuksista toimittajille, mukaan lukien urakoitsijoille.

Vastaavien ELH-järjestelmän vaatimusten arviointi

1. ja 2. ELH-järjestelmän vaatimusten mukaan organisaation on laadittava ympäristöpolitiikka ja määriteltävä ympäristön suojelun tasoa koskevat erityiset tavoitteet. Norjalaisten yritysten on sisäistä valvontaa koskevan asetuksen mukaan asetettava myös terveyttä, turvallisuutta ja ympäristöä (HSE) koskevat yleistavoitteet. ELH-järjestelmän yhteisissä kriteereissä nro 1945 ja 1947 määrätään, että ympäristöjärjestelmään on sisällyttävä dokumentoidut menettelyt näiden terveyttä, turvallisuutta ja ympäristöä koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi, mukaan lukien toimialakriteerien jatkuvan täyttämisen varmistamiseksi. Myös poikkeamien käsittelyä varten on laadittava menettelyt (yhteinen kriteeri nro 1950). ELH-järjestelmän kriteerissä nro 1949 yritykset velvoitetaan tekemään (päivitetty) riskinarviointi ja laatimaan vastaava toimintasuunnitelma.

Tietyillä toimialoilla on laadittava erityiset menettelyt kyseisellä toimialalla yleisesti käytettävien vaarallisten aineiden käsittelyä varten (muun muassa siivousalaa koskevat toimialakohtaiset kriteerit nro 983 ja 984, autokorjaamoja ja -maalaamoja koskevat toimialakohtaiset kriteerit 1931, 1932 ja 1933 ja autokorjaamoja koskeva toimialakohtainen kriteeri nro 14).

3. Sertifiointin jälkeen yrityksen on tiedotettava ympäristötoiminnastaan asiakkailleen ja toimittajilleen (yhteinen kriteeri nro 5). Kaikille merkittäville hankinnoille on asetettava asiaankuuluvat ympäristökriteerit (yhteinen kriteeri nro 1954), ja yrityksen on kehotettava merkittävimpiä toimittajiaan hankkimaan ympäristösertifikaatti. Yrityksen on myös kehotettava toimittajiaan antamaan tietoa tuoteluettelossaan olevista kolmansien osapuolten ympäristömerkityistä tuotteista ja tilastotietoa niiden hankkimista ympäristömerkityistä tuotteista (yhteinen kriteeri nro 1956).

Komission päätelmä

Tässä osassa käsitellään asianmukaiseen toiminnan ohjaukseen käytettäviä menettelyjä. ELH:n ehdottamaa menettelyjen rakennetta sekä sisäistä valvontaa koskevaa kansallista asetusta ja siihen liittyviä tietovirtoja voidaan pitää tyydyttävänä.

Komissio tunnustaa näiden seikkojen perusteella **"toiminnan ohjausta"** koskevan ELH-järjestelmän osan EMAS-asetuksen vastaavien vaatimusten mukaiseksi, minkä vuoksi sen voidaan katsoa vastaavan asetusta.

OSA 9

Valmius ja toiminta hätätilanteissa*Vastaava EMAS-asetuksen vaatimus*

1. Organisaation on luotava, toteutettava ja ylläpidettävä menettelyt mahdollisten onnettomuus- ja hätätilanteiden tunnistamiseen sekä toimintaan näissä tilanteissa.
2. Organisaation on reagoitava hätätilanteisiin ja onnettomuuksiin ja ehkäistävä tai lievennettävä syntyviä haitallisia ympäristövaikutuksia.
3. Organisaation on määräajoin katselmoitava ja tarvittaessa päivitettävä hätätilanteiden valmiusmenettelyt ja toimintasuunnitelmat.
4. Organisaation on myös testattava näitä menettelyjä määräajoin, kun se on käytännössä mahdollista.
(liitteessä II oleva A.4.7 kohta)

Vastaavien ELH-järjestelmän vaatimusten arviointi

Tätä osa-aluetta sääntelee yhteinen kriteeri nro 1949: ”Yrityksen on tehtävä työympäristön ja ulkoisen ympäristön kattava päivitetty riskinarviointi ja vastaava toimintasuunnitelma.”

Tiettyihin aloihin, joilla tämä vaatimus on erityisen olennainen, sovelletaan erityisiä lakeja ja määräyksiä. Norjalaiset yritykset voivat helposti tarkistaa niihin sovellettavan lainsäädännön hallituksen sääntelyä koskevalta Regelhjelp-verkkosivustolta ⁽¹⁾. Antamalla organisaatiotunnuksensa yritys saa luettelon asiaankuuluvasta lainsäädännöstä. Esimerkkejä eri toimialoihin sovellettavista valmiutta ja toimintaa hätätilanteissa koskevista laeista ja määräyksistä on pelastustoiminnasta vastaavan viraston (DSB) verkkosivustolla ⁽²⁾. Huomattakoon kuitenkin, että ELH ei yleensä sertifioi raskaan teollisuuden yrityksiä eikä yrityksiä, joilla on monitahoisia ympäristöhaasteita.

ELH-järjestelmän toimialakohtaisissa kriteereissä määrätään myös valmiudesta ja toiminnasta hätätilanteissa, vaikkakin joissain tapauksissa, esimerkiksi veneenrakennuksessa, tämä näyttää rajoittuvan vaarallisten aineiden luetteloihin ja ensiapukursseja koskeviin määräyksiin. Kemikaaleja tai muita aineita käyttävien yritysten (kuten pesuloiden) osalta näitä asioita käsitellään toimialakohtaisissa kriteereissä.

Komission päätelmä

Valmiutta ja toimintaa hätätilanteissa säännellään tiukasti ⁽³⁾ Norjan lainsäädännössä. ELH-järjestelmän yhteiset ja toimialakohtaiset kriteerit täydentävät tarpeen mukaan tätä sääntelyä.

Riskitietoisuutta, valmiutta ja toimintaa hätätilanteissa koskevat säännöt, niiden tehokas soveltaminen ja menettelyjen katselmointi tarkistetaan sertifiointin, uudelleensertifiointin ja vuosittaiseen johdon katselmukseen päätyvän prosessin yhteydessä.

Komissio tunnustaa näiden seikkojen perusteella ”**valmiutta ja toimintaa hätätilanteissa**” koskevan ELH-järjestelmän osan EMAS-asetuksen vastaavien vaatimusten mukaiseksi, minkä vuoksi sen voidaan katsoa vastaavan asetusta.

OSA 10

Tarkistaminen, sisäinen auditointi ja korjaavat toimenpiteet

Vastaava EMAS-asetuksen vaatimus

1. Organisaation on osana ympäristöjärjestelmäänsä ja tavoitteidensa mukaisesti luotava, toteutettava ja ylläpidettävä menettelyjä, joilla tarkistetaan säännöllisesti niiden toimintojen keskeiset ominaisuudet, joilla saattaa olla merkittäviä ympäristövaikutuksia, ja toteutettava tarvittaessa korjaavia toimenpiteitä (liitteessä II oleva A.5.1 kohta).

Organisaation on suoritettava sisäinen auditointi, jonka tavoitteena on arvioida käytössä olevia ympäristöjärjestelmiä ja sitä, ovatko ne organisaation politiikan ja ohjelman mukaisia (mukaan lukien lainsäädännön noudattaminen), 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan, 9 artiklan ja liitteen III vaatimusten mukaisesti. Auditoinnin suorittavat pätevät auditointijat ainakin vuosittain, ja auditointijakso, joka kattaa kaikki organisaation toiminnot, on toteutettava enintään kolmen vuoden välein (tai pienissä ja keskisuurissa yrityksissä enintään neljän vuoden välein).

2. Organisaation on luotava, toteutettava ja ylläpidettävä menettelyjä, joilla tunnistetaan, korjataan ja tutkitaan todellisia ja mahdollisia poikkeamia sekä huolehditaan korjaavista ja ehkäisevistä toimenpiteistä. Korjaavien ja ehkäisevien toimenpiteiden tulokset on tallennettava, ja niiden tehokkuus on katselmoitava. (liitteessä II oleva A.5.3 kohta)
3. Sisäisen auditoinnin päätyttyä johdolle olisi annettava selvitys auditoinnin johtopäätöksistä ja havainnoista.

Oikeusperusta: 4 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta, 6 artiklan 2 kohdan a alakohta, 9 artikla, liitteessä II oleva A.5 kohta ja liite III

⁽¹⁾ <http://www.regelhjelp.no/>

⁽²⁾ <https://www.dsb.no/> Linkki Lovdata-sivustoon (esimerkiksi tulipalo, räjähdys, vaaralliset aineet): https://lovdata.no/dokument/NL/lov/2002-06-14-20#KAPITTEL_2

⁽³⁾ <https://www.dsb.no/>

Vastaavien ELH-järjestelmän vaatimusten arviointi

1. Keskeisten ominaisuuksien tarkistaminen ja sen arvioiminen, onko ympäristöjärjestelmä organisaation politiikan ja ohjelman mukainen, sisäisen auditoinnin avulla

Yhteisen kriteerin nro 6 mukaan ”johdon on suoritettava HSE-järjestelmän sekä Eco-Lighthouse-järjestelmän menettelyjen vuosittainen katselmus arvioidakseen, toimivatko ne tarkoitetulla tavalla”. Huomattakoon, että tämä kriteeri on merkitty pykälämerkillä (§), joka ilmaisee oikeusperustaa.

Yhteistä kriteeriä nro 6 koskeissa ohjeissa todetaan myös seuraavaa: ”Kriteerin oikeusperusta on yritysten järjestelmällisiä terveys-, ympäristö- ja turvallisuustoimia koskevan asetuksen (sisäistä valvontaa koskeva asetus) 5 §:n 8 kohta. Yrityksen on valvottava HSE-järjestelmää ja suoritettava vuosittain järjestelmä- ja sisäinen auditointi varmistaakseen, että HSE-järjestelmä toimii tarkoitetulla tavalla. Ulkoisia ympäristöjä koskevat Eco-Lighthouse-järjestelmän menettelyt on yhdistettävä HSE-järjestelmään, ja niiden on oltava olennainen osa sisäistä auditointia. Johdolla on päävastuu HSE-järjestelmästä ja siihen yhdistetyistä Eco-Lighthouse-järjestelmän menettelyistä, ja sen on katselmoitava ne vuosittain varmistaakseen, että ne toimivat tarkoitetulla tavalla. Johdon katselmuksen käytännön toteutus vaihtelee yritysten välillä. Tärkeää on löytää käyttökelpoisia ratkaisuja. (...)”

Huomautus: On tärkeää, että konsultti/yritys tutkii HSE-järjestelmää koskevien kriteerien lisäksi HSE-järjestelmää kokonaisuutena. Konsultin/yrityksen on tutkittava, toimiiko HSE-järjestelmä hyvin käytännössä ja onko se hyvin jäsennetty.

Vuosittaisesta johdon katselmuksesta ja ELH-sertifiointiin tarvittavista lisäasiakirjoista ja -menettelyistä rakentuu näin ollen yhdessä lakisääteisen velvoitteen kanssa sisäistä valvontaa koskevan kansallisen asetuksen⁽¹⁾ mukainen organisaatioiden HSE-toimien vuosittainen auditointi. Yrityksen on tutkittava tässä yhdenmetyssä katselmuksprosessissa, toimiiko HSE-järjestelmä hyvin käytännössä ja onko se hyvin jäsennetty.

ELH-järjestelmän ympäristömenettelyt yhdistetään näin jo olemassa olevaan HSE-järjestelmään, mikä vahvistaa ympäristöjärjestelmää kokonaisuutena niin työympäristön kuin ulkoisen ympäristön suhteen.

Auditointi ja tarkistukset perustuvat ELH-säätiön laatimiin erityisiin toimialakohtaisiin tarkistuslistoihin, malleihin ja esimerkkeihin, jotka kuvastavat eri toimialojen ympäristöriskien tasoa. Tarkistukseen on kuuluttava myös Eco-Lighthouse-järjestelmän menettelyjen sekä vuosittaisessa ilmasto- ja ympäristöraportissa itse määriteltyjen ympäristötavoitteiden ja -päämäärien ja saavutusten katselmointi.

Yrityksen koosta riippuen sisäinen auditointi voi tarkistaa järjestelmän ennen vuosittaista johdon katselmusta (suuret yritykset) tai varsinaisessa kokouksessa (pienet yritykset). Vuosittaisesta johdon katselmuksessa arvioidaan poikkeamat, saavutukset, tavoitteet ja päämäärät ja asetetaan uusia tavoitteita ja päämääriä.

Ympäristötavoitteet ja saavutukset dokumentoidaan myös johdon katselmusta täydentävässä **vuosittaisessa ilmasto- ja ympäristöraportissa**. Raportissa arvioidaan edellä mainittuja seikkoja, tarkistetaan, onko tapahtunut edistymistä ja onko tavoitteet saavutettu, ja asetetaan uusia parannustavoitteita tulevaisuudeksi. Johto arvioi raporttia joka vuosi vuosittaisen johdon katselmuksen yhteydessä.

2. Poikkeamien korjaaminen

HSE-katselmuksen tavoitteena on havaita heikkoudet ja puutteet ja laatia korjaussuunnitelma. Mahdollisen puutteen johdosta laaditaan toimintasuunnitelma, jonka tavoitteena on puutteen poistaminen (tiettyyn määräaikaan mennessä).

⁽¹⁾ Ote sisäistä valvontaa koskevaa asetusta varten laadituista ohjeista: ”Terveys-, ympäristö- ja turvallisuustoimien katselmointi määräajoin. Yrityksen on säännöllisen seurannan (esimerkiksi turvallisuustarkastukset ja henkilöstökokoukset) lisäksi suoritettava ainakin kerran vuodessa laajempi HSE-toimien katselmus ja arvioitava, toimivatko ne käytännössä. Yrityksellä on oltava kirjallinen toimintatapa katselmusta varten. Katselmuksen tulosten on oltava helposti käytettävissä. Katselmuksen tarkoituksena on havaita heikkoudet ja puutteet ja korjata ne. On tärkeää löytää niiden syyt ja varmistaa, etteivät ne toistu. Katselmuksen päätyttyä on asetettava konkreettiset parannustavoitteet yleistavoitteen lisäksi.” Ote on peräisin osoitteesta www.arbeidstilsynet.no/binfil/download2.php?tid=77839 (ohjeiden ja järjestelmällisiä terveys-, ympäristö- ja turvallisuustoimia (HSE) koskevan asetuksen PDF-versio). Koko asetus on saatavilla osoitteesta: <http://www.arbeidstilsynet.no/fakta.html?tid=78950> ja englanniksi osoitteesta: <http://www.arbeidstilsynet.no/artikkel.html?tid=78622>

Kaikki kriteerit, erityisesti suoraan Norjan lainsäädäntöön perustuvat yhteiset ja toimialakohtaiset kriteerit, on täytettävä ennen sertifiointia tai uudelleensertifiointia. Poikkeamia (myös poikkeamia ELH-järjestelmän ulkopuolisista lakisääteisistä vaatimuksista), käsitellään yhteisessä kriteerissä nro 1950, joka velvoittaa yritykset laatimaan menettelyt poikkeamien raportointia ja käsittelyä varten.

Sertifiointi- tai uudelleensertifiointiprosessin aikana ilmenevä poikkeama kriteeristä keskeyttäisi ELH-sertifiointin.

3. Johdolle annettava selvitys auditoinnin johtopäätöksistä ja havainnoista

Vuosittainen HSE-raportti ja sen tuloksena laadittava toimintasuunnitelma sekä vuosittainen ilmasto- ja ympäristöraportti esitetään johdolle vuosittaisessa johdon katselmuksessa.

Komission päätelmä

Tarkistusvaiheessa tarkistetaan sekä ELH-järjestelmän menettelyt että lakisääteisten vaatimusten ja sisäistä valvontaa koskevan kansallisen asetuksen ⁽¹⁾ vaatimusten täyttäminen. Tarkistusten tulokset katselmoidaan myöhemmin johdon katselmuksessa. Prosessin helpottamiseksi tarkistusten laajuus määritellään ELH-säätiön laatiman tarkistuslistan avulla.

Näistä menettelyistä – HSE-auditointi, riskianalyysi, tarkistaminen ja poikkeamien vähentäminen – muodostuu yhdessä sisäinen auditointi, jonka tuloksena HSE-näkökohdat ja ELH-järjestelmä tarkistetaan. Johto katselmoi saadut tulokset. Ympäristötodentajan on myös vahvistettava sertifiointin ja uudelleensertifiointin yhteydessä, että auditointi on suoritettu asianmukaisesti ja että kaikki olennaiset asiat on tarkistettu ja raportoitu.

ELH-järjestelmän ja EMAS-järjestelmän erilaisuuden vuoksi auditoinnin laajuudessa voi olla eroa, vaikka samanlaisten tavoitteiden saavuttamiseksi sovelletaan vertailukelpoisia menettelyjä. Käytössä olevat menettelyt voivat kuitenkin soveltua myös muunlaiseen laajuuteen (esimerkiksi erityisiä ympäristönäkökohtia voidaan lisätä), jos organisaatio haluaa siirtyä EMAS-järjestelmään.

Ympäristövastaava vastaa raportin kokoamisesta sisäisen auditoinnin eri osien pohjalta ja sen toimittamisesta johdon katselmukseen ja tukee näin ympäristöjärjestelmää ja ympäristönsuojelun tason arviointia ympäristöpolitiikan ja -ohjelman perusteella.

Komissio katsoo näiden seikkojen perusteella, että **"tarkistamista, sisäistä auditointia ja korjaavia toimenpiteitä"** koskeva ELH-järjestelmän osa on EMAS-asetuksen vastaavien vaatimusten mukainen, minkä vuoksi sen voidaan katsoa vastaavan asetusta.

Huomautus: "Nykyään käytössä olevat ELH-järjestelmän auditointimenettelyt on suunniteltu varmistamaan ELH-järjestelmän myöhempi tarkistaminen. Jos organisaatio haluaa hakea EMAS-rekisteröintiä, sisäisen auditoinnin laajuutta on muutettava niin, että se kattaa kaikki EMAS-asetuksen vaatimukset, mukaan lukien ne, joita ELH-järjestelmä ei nykyään täytä."

OSA 11

Viestintä (sisäinen ja ulkoinen)

Vastaava EMAS-asetuksen vaatimus

1. Organisaatioiden on luotava sisäisen ja ulkoisen viestinnän menettelyt osana ympäristöjärjestelmää. Organisaatioiden on pystyttävä osoittamaan ulkoisen viestinnän menettelyn kautta, että ne käyvät yleisön ja muiden sidosryhmien, mukaan lukien paikallisyhteisöjen ja asiakkaiden, kanssa avointa vuoropuhelua toimintansa, tuotteidensa ja palvelujensa ympäristövaikutuksista.
2. Organisaatioiden on varmistettava avoimuus ja ympäristötiedon antaminen ulkoisille sidosryhmille määräajoin liitteen IV (ympäristöraportointi) vaatimusten mukaisesti.

Tällaista tietoa ovat muun muassa seuraavat: organisaation ympäristöpolitiikka, kuvaus kaikista merkittävistä ympäristönäkökohdista, kuvaus ympäristöpäämääristä ja -tavoitteista, liitteessä määriteltyjä indikaattoreita koskeva raportointi, lakisääteisten vaatimusten täyttäminen ja viittaus soveltuviin lakisääteisiin vaatimuksiin.

⁽¹⁾ <http://www.arbeidstilsynet.no/artikkel.html?tid=78622>

Akkreditoidun tai toimiluvan saaneen ympäristötodentajan on vahvistettava nämä tiedot vuosittain (tai kahden vuoden välein pienissä ja keskisuurissa yrityksissä).

(4 artiklan 1 kohdan d alakohta, 5 artiklan 2 kohdan a alakohta, 6 artiklan 2 kohdan b alakohta, liitteessä II oleva B.5 kohta, liite IV)

Vastaavien ELH-järjestelmän vaatimusten arviointi

1. Viestintä perustuu vuosittaiseen ilmasto- ja ympäristöraporttiin.

ELH-järjestelmän alustava ympäristökatselmus (miljøkartlegging), jossa vahvistetaan luettelo täytettävistä kriteereistä, ladataan ELH-verkkoportaaliin, mutta sitä ei julkisteta. Sitä ei ole tarkoitettu viestintävälineeksi vaan pikemminkin organisaation arviointivälineeksi. Ainoastaan vuosittaisen ilmasto- ja ympäristöraportin ja ympäristöpolitiikan julkistaminen on pakollista yhteisen kriteerin nro 7 mukaan.

Vuosittainen ilmasto- ja ympäristöraportti on ympäristötoimintaa koskeva hallintaväline, joka on laadittava vuosittain 1 päivään huhtikuuta mennessä. Tavoitteena on, että yritys dokumentoi vuosittain ympäristönsuojelunsa tason paranemisesta ympäristöraportissa.

Raportissa on kaksi osaa: raportti ympäristönsuojelun tasosta edellisestä vuoteen sekä toimintasuunnitelma tulevaksi vuodeksi.

Raportti perustuu muun muassa seuraaviin indikaattoreihin:

henkilöstömäärä, poissaolot (sairauslomat), liikevaihto, vihreät hankinnat ja omaan käyttöön hankittujen ympäristömerkittyjen tuotteiden määrä, sertifioidut toimittajat, paperin käyttö, energian kokonaiskulutus, lämmitetty pinta-ala, energialuokitus, lämmitysluokitus (käytetty lämmitystyyppi), polttoaineen kulutus, ajatut kilometrit, ajoneuvojen tyyppi ja määrä, lentomatkat, lajiteltujen ja lajittelemattomien jätteiden määrä sekä muut valittuihin toimialakriteereihin liittyvät ympäristönäkökohdat. Osa näistä kriteereistä määritellään samalla kun toimialakriteerit laaditaan, minkä vuoksi ne vaihtelevat toimialan mukaan.

Vaikka ELH-järjestelmää ei ole tarkoitettu teollisuuden organisaatioille, raportointi kattaa useita EMAS-asetuksen keskeisiä indikaattoreita. Esimerkiksi elintarvikealan tukkukauppia "Arne Sjøle" raportoi vuosittaisessa ilmasto- ja ympäristöraportissaan indikaattoreista, jotka koskevat energiatehokkuutta, hankintojen materiaalitehokkuutta, jätteitä sekä hiilidioksidipäästöjä arvioidun polttoaineen kulutuksen ja tehtyjen lentomatkien perusteella.

Kaikista liitteessä IV luetelluista keskeisistä indikaattoreista ei kuitenkaan raportoida, eikä määrällistä tietoa anneta niin paljon kuin EMAS-asetuksessa edellytetään. Tämä liittyy epäilemättä ennalta määriteltujen kriteerien järjestelmään, joka perustuu ELH-järjestelmässä sovellettavaan lähestymistapaan. Ennalta määritellyt kriteerit on suunniteltu toimialakohtaiset erityispiirteet huomioon ottaen. Esimerkkinä voidaan mainita, että saman elintarvikealan tukkukauppiaan vuosittaisessa ilmasto- ja ympäristöraportissa ei ollut indikaattoreita, jotka koskevat kemiallisia päästöjä ilmaan (kuten NO_x-päästöjä ja hiukkaspäästöjä), päästöjä veteen tai biologista monimuotoisuutta. Huomattakoon kuitenkin, että vaikka EMAS-asetuksessa vaadittuja indikaattoreita on enemmän, EMAS-järjestelmää toteuttava organisaatio voi myös päättää, ettei se raportoi joistain indikaattoreista, jos se pystyy perustelemaan, että kyseiset indikaattorit eivät ole merkityksellisiä organisaation välittömien ympäristönäkökohtien kannalta.

Muita merkittäviä näkökohtia käsitellään ELH-järjestelmän yhteisessä kriteerissä nro 1963 ("yrityksen on tunnistettava ja käsiteltävä muita ympäristönäkökohtia"), ja niistä on raportoitava vuosittaisessa ilmasto- ja ympäristöraportissa. Yritykset voivat laajentaa raportointiaan ja lisätä indikaattoreita vuosittaiseen ilmasto- ja ympäristöraporttiin tilaamalla yrityskohtaisia indikaattoreita (virksomhetsspesifikke sjekkpunkter).

Verkkoportaalin ohjeiden mukaisesti luotava tulevan vuoden toimintasuunnitelma sisällytetään raporttiin. Portaaliin on täytettävä kaikki vaaditut kentät, muut kentät on merkitty vapaaehtoisiksi. Jos jokin kenttä ei ole olennainen yrityksen kannalta tai siihen ei pystytä vastaamaan, huomautus kentässä on annettava selitys.

Tiedot lakisäätöjen vaatimusten täyttämistä ja viittaukset soveltuviin lakisäätöisiin vaatimuksiin eivät sisälly muodollisesti vuosittaiseen ilmasto- ja ympäristöraporttiin. Raportissa voidaan viitata havaitun poikkeaman johdosta toteutettaviin korjaaviin toimenpiteisiin.

2. Raportin laatii organisaation työntekijä (ympäristövastaava), kuten myös EMAS-järjestelmässä. Sertifioija/todentaja tarkistaa raportin sertifiointin ja kolmen vuoden välein suoritettavan uudelleensertifiointin yhteydessä.

Raportti esitellään henkilöstölle kokouksissa ja intranetissä (yhteinen kriteeri nro 1952) ja johdolle vuosittaisessa johdon katselmuksessa. Toukokuussa 2017 tehty yhteisen kriteerin nro 7 ⁽¹⁾ tarkistus lisäsi järjestelmän avoimuutta, sillä yritykset velvoitettiin julkistamaan raportti yleisölle, asiakkaille, toimittajille ja yhteistyökumppaneille. Raportti on julkistettava ensimmäisen sertifiointin yhteydessä ja vuosittain sen jälkeen.

Raportin julkistamisessa on noudatettava tietosuojaa ja yksityisyyden suojaa koskevaa kansallista lainsäädäntöä, ja esimerkiksi sairauslomia ja vuosittaista liikevaihtoa koskevat indikaattorit on salattava.

Komission päätelmä

Vuosittainen ilmasto- ja ympäristöraportti on ELH-järjestelmän (sisäisen ja yleisölle suunnatun) raportoinnin perusta. Raportti antaa avoimen yleiskuvan siitä, mikä on määriteltyjen indikaattoreiden tilanne organisaatiossa. Koko ELH-järjestelmän tavoin raportti perustuu menetelmään, jossa kriteeri-/indikaattoriluettelot määritetään ennalta toimialatasolla. Tämä menetelmä eroaa EMAS-järjestelmästä, jossa kaikki näkökohdat tunnistetaan ja raportoidaan **yksilöllisen analyysin perusteella**.

Myös raporttien sisällössä on eroja. EMAS-järjestelmän tavoin ELH-järjestelmän vuosittaiseen ilmasto- ja ympäristöraporttiin sisältyy kuvaus organisaatiosta ja sen ympäristöjärjestelmästä, organisaation ympäristöpolitiikka, sovelletut kriteerit ja sertifikaatin tilanne. Eroja on kuitenkin maininnassa kaikkiin organisaatioihin sovellettavista keskeisistä indikaattoreista sekä raportointivaatimuksissa, jotka koskevat lakisäätöisiä vaatimuksia ja niiden täyttämistä organisaatiossa.

Vuosittainen raportti annetaan tiedoksi henkilöstölle ja sidosryhmille yhteisen kriteerin nro 1952 mukaisesti. Vuosittainen ilmasto- ja ympäristöraportti on esiteltävä kaikille työntekijöille kokouksissa tai intranetissä. Yrityksen on myös julkistettava raportti yleisölle, asiakkaille, toimittajille ja yhteistyökumppaneille ensimmäisen sertifiointin yhteydessä ja vuosittain sen jälkeen. Kun raportti julkistetaan, se on paitsi henkilöstön myös ulkopuolisten toimijoiden saatavilla.

Sertifioijan on vahvistettava ELH-järjestelmän raportti sertifiointin yhteydessä sekä kolmen vuoden välein (uudelleensertifiointi). EMAS-järjestelmässä ulkopuolisen todentajan on vahvistettava EMAS-ympäristöselonteko vuosittain, pienissä ja keskiuurissa yrityksissä kahden vuoden välein. Huomattakoon, että 98 prosenttia ELH-sertifioiduista yrityksistä hyötyisi tästä poikkeuksesta, jos ne olisivat EMAS-rekisteröityjä.

Molempien raportointijärjestelmien tavoitteena on antaa oikeudenmukainen yleiskuva määriteltyihin ympäristönäkökohtiin liittyvien indikaattoreiden tilanteesta organisaatiossa. Molemmat ovat ympäristöjärjestelmää tukevien menetelmien kannalta tarkoituksenmukaisia. Näiden järjestelmien välillä on kuitenkin menetelmällisiä eroja myös raportointiin liittyvissä osissa. EMAS-ympäristöselontekoon sisältyy lisäksi vaatimus lainsäädännön noudattamisen varmentamisesta, ja ulkopuolisen todentajan on vahvistettava ympäristöselonteko vuosittain, pienissä ja keskiuurissa yrityksissä kahden vuoden välein. Näiden erojen vuoksi tätä osaa ei voida pitää kaikkien EMAS-vaatimusten mukaisena.

Komissio katsoo näiden seikkojen perusteella, että **”viestintää (sisäinen ja ulkoinen)”** koskeva ELH-järjestelmän osa on osittain EMAS-asetuksen vastaavien vaatimusten mukainen.

Mahdolliset toimenpiteet eron kuromiseksi umpeen EMAS-asetuksen vaatimuksiin nähden

Vaikka ELH-järjestelmän tämän osan ei voida katsoa vastaavan EMAS-asetusta, tehdyn analyysin perusteella voidaan todeta, että se on lähellä monia asetuksen vastaavia vaatimuksia. Seuraavat lisätoimet olisi toteutettava, jotta se olisi kaikkien vastaavien vaatimusten mukainen:

- ELH-järjestelmää toteuttavat organisaatiot velvoitetaan sisällyttämään vuosittaiseen ilmasto- ja ympäristöraporttiinsa kaikki EMAS-asetuksen liitteessä IV vaaditut tiedot, erityisesti seuraavat:
 - kuvaus EMAS-asetuksen liitteessä I määritellyn menettelyn mukaisesti tunnistetuista organisaation merkittävistä ympäristönäkökohdista;

⁽¹⁾ Yhteinen kriteeri nro 7: ”Yrityksen on laadittava ilmasto- ja ympäristöraportti ensimmäisen sertifiointin yhteydessä. Ensimmäisen sertifiointin jälkeen koko edeltävää kalenterivuotta koskeva vuosittainen ilmasto- ja ympäristöraportti on laadittava ja lähetettävä Eco-Lighthouse-portaaliin 1. huhtikuuta mennessä. Vuosittainen ilmasto- ja ympäristöraportti on asetettava yleisön, asiakkaiden, toimittajien ja yhteistyökumppaneiden saataville.”

- keskeiset ja erityiset indikaattorit, raportoituna soveltuvin osin;
- viittaus soveltuviin ympäristöön liittyviin lakisääteisiin vaatimuksiin ja näiden vaatimusten täyttämiseen.
- Akkreditoidun tai toimiluvan saaneen sertifioijan on vahvistettava ilmasto- ja ympäristöraportti vuosittain, pienissä ja keskiuurissa yrityksissä kahden vuoden välein. Sertifioijan on varmistettava tarkoituksenmukaisella menetelmällä, että kaikki asiaankuuluvat ympäristönäkökohdat, indikaattorit ja lakisääteiset vaatimukset on tunnistettu ja niitä on käsitelty.

OSA 12

Johdon katselmus*Vastaava EMAS-asetuksen vaatimus*

Ylimmän johdon on katselmoitava organisaation ympäristöjärjestelmä varmistaakseen, että se on edelleen soveltuva, tarkoituksenmukainen ja vaikuttava, käyttäen lähtökohtana seuraavia: sisäiset auditoinnit, vaatimusten täyttämisen arviointi, vuoropuhelu sidosryhmien kanssa (mukaan lukien valitukset), organisaation ympäristönsuojelun taso päämääriin nähden, korjaavat ja ehkäisevät toimenpiteet sekä edellinen johdon katselmus. Katselmuksiin on sisällyttävä ympäristöjärjestelmän, ympäristöpolitiikan, ympäristöpäämäärien ja -tavoitteiden parannusmahdollisuuksien ja muutosten tarpeen arviointi. (liitteessä II oleva A.6 kohta)

Vastaavien ELH-järjestelmän vaatimusten arviointi

Johdon katselmuksesta määrätään yhteisessä kriteerissä nro 6, jonka mukaan ”johdon on suoritettava HSE-järjestelmän sekä Eco-Lighthouse-järjestelmän menettelyjen vuosittainen katselmus arvioidakseen, toimivatko ne tarkoitetulla tavalla”.

ELH:n antamat tiedot ⁽¹⁾ osoittavat, että tämä osa riippuu laajasti ELH-järjestelmän vuosittaisesta johdon katselmuksesta, jossa HSE-järjestelmä ja ELH-järjestelmän menettelyt katselmoidaan keskitetysti ja johon kuuluu vuosittaisesta ilmasto- ja ympäristöraportista ilmenevän ympäristönsuojelun tason arviointi.

Toimitusjohtaja ja Eco-Lighthouse-järjestelmän toteuttamisesta vastaava työntekijä sekä työsuojeluvaltuutettu ja työterveyshuollon edustaja kokoontuvat vuosittain katselmoimaan ja arvioimaan järjestelmää.

ELH-järjestelmää toteuttavan organisaation vuosittainen johdon katselmus sisältää annetun esimerkin perusteella seuraavaa:

- järjestelmän parannusmahdollisuudet; toimintasuunnitelmien laatiminen ja katselmointi;
- raportointijaksolla mahdollisesti havaittujen lainsäädännön tai määräysten rikkomusten arviointi;
- vuosittaisesta ilmasto- ja ympäristöraportista ilmenevän ympäristönsuojelun tason arviointi;
- uusien ympäristötavoitteiden ja -päämäärien asettaminen vuosittaiseen ilmasto- ja ympäristöraporttiin liittyvässä toimintasuunnitelmassa.

Komission päätelmä

ELH-järjestelmän johdon katselmuksen pääajatus on hyvin lähellä EMAS-asetusta, sillä se kuvastaa laajasti johdon katselmusta koskevia säännöksiä.

Komissio tunnustaa näiden seikkojen perusteella ”**johdon katselmusta**” koskevan ELH-järjestelmän osan EMAS-asetuksen vastaavien vaatimusten mukaiseksi, minkä vuoksi sen voidaan katsoa vastaavan asetusta.

Sertifiointielinten akkreditointiin ja toimiluvan myöntämiseen sovellettavat vaatimukset

Seuraavassa analyysissä arvioidaan akkreditointia ja toimiluvan myöntämistä koskevia vaatimuksia, jotka mahdollistavat pätevän ulkopuolisen auditoijan suorittaman järjestelmien todentamisen.

⁽¹⁾ Muun muassa <http://miljofyrtarn.no/nyeverktoey>

Vastaava EMAS-asetuksen vaatimus

1. EMAS-asetuksessa edellytetään, että riippumaton akkreditoitu tai toimiluvan saanut todentaja todentaa ympäristöjärjestelmän keskeiset osat. Todennettavat seikat esitetään yksityiskohtaisesti EMAS-asetuksen 18 artiklassa.
 2. Akkreditoidun tai toimiluvan saaneen ympäristötodentajan on todennettava alustava ympäristökatselmus, ympäristöjärjestelmä, auditointimenettely ja sen täytäntöönpano sekä vahvistettava ympäristöselonteko ennen rekisteröintiä (4 artiklan 5 kohta).
 3. Uusiakseen rekisteröinnin (6 artikla) rekisteröidyn organisaation on vähintään kolmen vuoden välein
 - a) huolehdittava ympäristöjärjestelmän ja auditointiohjelman sekä sen täytäntöönpanon todentamisesta;
 - b) laadittava ympäristöselonteko liitteessä IV olevien vaatimusten mukaisesti ja huolehdittava siitä, että ympäristötodentaja vahvistaa sen.Rajoittamatta edellä olevien kohtien soveltamista rekisteröidyn organisaation on **välivuosina** laadittava päivitetty ympäristöselonteko liitteessä IV olevien vaatimusten mukaisesti ja huolehdittava siitä, että ympäristötodentaja vahvistaa sen.

Asetuksen 7 artiklassa myönnetään seuraava poikkeus pienille organisaatioille: edellä tarkoitettua kolmen vuoden aikaa on jatkettava neljään vuoteen ja yhden vuoden aikaa kahteen vuoteen, jos tietyt edellytykset täyttyvät.
 4. Akkreditoidun tai toimiluvan saaneen ympäristötodentajan on suoritettava todentaminen ja vahvistaminen 25 ja 26 artiklassa määriteltyjen edellytysten mukaisesti.
 5. Ympäristötodentajat on akkreditoitava tai heille on myönnettävä toimilupa EMAS-asetuksen 20 artiklan vaatimusten mukaisesti. Ympäristötodentajan on erityisesti asianmukaisella tavalla osoitettava pyydetyn akkreditoinnin tai toimiluvan pätevyysalueen kannalta merkityksellinen kelpoisuutensa, tietämys, kokemus ja tekninen pätevyys mukaan lukien.
-

Vastaavien ELH-järjestelmän vaatimusten arviointi

1. *Riippumaton todentaja*: Ulkopuolisen sertifioijan/todentajan on todennettava ELH-järjestelmän toteuttaminen. Sertifioija/todentaja on ELH-säätiön kouluttama ja hyväksymä sekä kunnan virallisesti nimittämä. Sertifioija/todentaja keskittyy arvioinnissaan siihen, täyttääkö organisaatio ELH-järjestelmän konsultin valitsemat yhteiset ja toimialakohtaiset kriteerit. ELH valvoo sertifioijan/todentajan työtä kunkin sertifioinnin yhteydessä (kolmen vuoden välein).
2. *Ulkopuolinen arviointi ennen sertifiointia*: Sertifioija/todentaja suorittaa ELH-sertifioinnin yrityksen omatoimisen raportoinnin jälkeen. ELH-sertifiointiin kuuluu ennalta määriteltyjen (yhteisten ja toimialakohtaisten) kriteerien täyttämisen tarkistaminen, minkä yhteydessä tarkistetaan myös, että organisaatiolla on päivitetty yhteenveto siihen sovellettavista lakisääteisistä vaatimuksista sekä järjestelmä poikkeamien käsittelyä varten. Tärkeimmät lakisääteiset vaatimukset siirretään erityisen huolellisesti tarkistettaviin ELH-kriteereihin. Todentamisprosessissa keskitytään näin ollen tarkistuslistan todentamiseen ympäristöselonteon pohjalta käyttämällä standardoituja verkkopohjaisia työkaluja sekä noudattamalla kutakin kriteeriä koskevia erityisiä ohjeita ⁽¹⁾. Sertifioijan suorittaman arvioinnin jälkeen ELH-säätiö tarkistaa kunkin sertifioinnin erikseen ja hyväksyy ne ennen sertifikaatin myöntämistä tai uusimista.
3. *Rekisteröinnin uusiminen*: ELH-sertifikaatti on uusittava kolmen vuoden välein.

Ennen uudelleensertifiointia organisaation on katselmoitava kriteerit ja tarkistettava, täyttääkö se voimassa olevat kriteerit edelleen. Tätä prosessia koskevat asiakirjat on asetettava saataville verkkoportaaliin.

Uudelleensertifioinnin yhteydessä todentaja tarkistaa, onko vuosittainen ilmasto- ja ympäristöraportti toimitettu vaatimusten mukaisesti joka vuosi. Jos näin ei ole tehty, puuttuvat raportit on laadittava niin hyvin kuin jälkikäteen on mahdollista.

Uudelleensertifiointiprosessi on samanlainen kuin sertifiointiprosessi. Sertifioija/todentaja kiinnittää huomiota jatkuvaan edistymiseen (ympäristöasioissa).

Ulkopuolista todentamista ei suoriteta välivuosina. Välivuosien ilmasto- ja ympäristöraportit laaditaan sisäisesti. Koska 98 prosenttia ELH-sertifioiduista yrityksistä on pieniä organisaatioita ja kun otetaan huomioon 7 artiklan säännös, tätä todentamisväliä olisi verrattava EMAS-asetuksen mukaiseen todentamiseen kahden vuoden välein.

⁽¹⁾ Ks. osa 7.

4. *Todentamista ja vahvistamista koskevat vaatimukset:* Todentaminen suoritetaan edellä 2 kohdassa kuvatun prosessin jälkeen.

Sertifioijat ovat saaneet yleisluonteisen koulutuksen, ja heillä on laaja-alainen toimilupa (toimilupia ei myönnetä toimialakohtaisesti). EMAS-todentajien tavoin ELH-sertifioijien on selvästi määriteltävä ja sovittava organisaation kanssa sertifiointin laajuus (sertifioitavat organisaation osat), tutkittava asiakirjoja, käytävä organisaatiossa sekä tehtävä haastatteluja ja pistokokeita. ELH-sertifioijan käsikirjan mukaan sertifioija voi osittain nojautua sertifiointia valmistelleen konsultin antamiin vakuutuksiin ⁽¹⁾. Sertifioijan on myös pystyttävä dokumentoimaan katselmuksensa muistiinpanojen ja mahdollisten tarkistuslistojen avulla.

Hyväksyessään yrityksen sertifioija laatii asiakirjan, jolla hyväksytään lopullisesti ympäristöselonteko (miljökartlegging) sekä tunnistettuja ja korjattuja poikkeamia koskeva raportti. Molemmat tallennetaan verkkoportaaliin. Tämän jälkeen ELH tarkistaa asiakirjat, varmistaa, että menettely on sääntöjen ja ohjeiden mukainen, ja myöntää lopuksi sertifikaatin.

Eco-Lighthouse-säätiö varmistaa sertifioijan hyväksymisen, koulutuksen ja työn valvonnan verkkoportaalin avulla, ja sertifiointin suorittamista koskevat ohjeet esitetään ELH-sertifioijan käsikirjassa. Tämä takaa todentajan riippumattomuuden ja ammattimaisuuden ELH-toimilupavaatimusten mukaisesti.

Kuten edellä 2 kohdassa todettiin, ELH-järjestelmään ei kuulu erityistä vuosittaista vahvistamisprosessia.

5. *Akkreditointia ja toimiluvan myöntämistä koskevat vaatimukset:*

ELH on perustanut itsenäisen "toimilupajärjestelmän" auditointiaan ja sertifioijiaan/todentajiaan varten. Sertifioijien/todentajien koulutuksesta, hyväksymisestä ja valvonnasta vastaa ELH, ja he toimivat organisaation sijaintikunnan puolesta. ELH seuraa tiiviisti heidän työtään, mutta he eivät yleensä ole minkään standardoidun ja tunnustetun akkreditointijärjestelmän mukaan akkreditoituja. ELH-säätiö on sertifioitu ISO 9001 -standardin mukaisesti, mutta se ei ole sertifiointielimiä koskevan standardin (ISO 17021) mukainen. ELH-järjestelmän vaatimuksia olisi sen vuoksi verrattava EMAS-asetuksen 20 artiklassa säädettyihin toimilupavaatimuksiin.

Toimiluvan saaneen sertifioijan nimittää kunta. Kolmannen osapuolen suorittama sertifiointi siis säilyy, kuten myös yhteys kuntaan, jolla on aktiivinen rooli. Tällainen järjestelmä on yksinkertainen, mikä pitää kustannukset alhaisina. Paikallisesti käytettävissä olevat todentajat ovat ELH-järjestelmän keskeinen menestystekijä, ja (pääosin pienet ja keskiuuret) yritykset, joilla on vähän merkittäviä ympäristönäkökohtia, pystyvät näin hankkimaan sertifiointin kohtuullisin kustannuksin.

ELH:n todentajien/sertifioijien pätevyydelle asettamat vaatimukset painottuvat seuraaviin seikkoihin:

- ELH-todentajat/sertifioijat saavat koulutusta, jonka tavoitteena on varmistaa hyvä tietämys sertifioidavasta ympäristöjärjestelmästä (ELH-järjestelmästä) ja sen kriteeristöä.
- ELH-todentajia/sertifioijia ei akkreditoida toimialoittain, vaan heidät hyväksytään koulutukseen ympäristöalaa, HSE-asioita, laadunhallintaa ja/tai -tarkastusta koskevan yleisluonteisen osaamisen perusteella. ELH pitää tärkeänä tarkistettavien kriteerien täsmällisyyttä. Tämän lähestymistavan tarkoituksena on pitää yritysten kustannukset alhaisina lisäämällä sertifioijien määrää ja vähentämällä matkustamista.
- Lainsäädännöllinen tietämys korvataan vastaavasti viittaamalla toimialakohtaisiin kriteereihin, joita varten on erilliset todentajan ohjeet.
- Teknisten näkökohtien tietämys keskittyy tärkeimpiin ympäristöaiheisiin (esimerkiksi liikenne, energia ja jätteet). Eco-Lighthouse-säätiö sertifioi yrityksiä, joiden ympäristövaikutukset ovat perustasoa.

⁽¹⁾ ELH-sertifiointin käsikirja – sertifiointiprosessi: "Kaikkia kriteerejä ei voida tarkistaa yhtä perusteellisesti, mutta D-kirjaimella (dokumentointi) merkityt kriteerit on dokumentoitava. Ympäristökatselmusten tulisi herättää luottamusta ja vaikuttaa perusteellisilta ja olla näin tärkein peruste päätettäessä, mitä tarkistetaan. Sertifioija päättää, mitä asioita olisi tutkittava perusteellisesti ja mitä kriteerejä voidaan todentaa pistokokeilla. Jos ympäristökatselmuksen suorittava konsultti vakuuttaa, että toimialakohtaiset kriteerit täyttyvät, sertifioija voi periaatteessa luottaa siihen edellyttäen, että mikään ei viittaa päinvastaiseen (huonosti tehty ympäristökatselmus, epäluotettavat päätelmät tai muut seikat)."

Jotta sertifioijat/todentajat pystyisivät hoitamaan nämä tehtävät, ELH varmistaa, että he ovat saaneet seuraavan pätevyyden (A) ja koulutuksen (B):

A. Todentajia/sertifioijia koskevat pätevyysvaatimukset:

- ympäristöaiheiden tuntemus (energia, liikenne, jätteet, hankinnat, päästöt);
- auditointipätevyys ja/tai ammatillinen kokemus;
- asiaankuuluva ammatillinen kokemus (joka liittyy muun muassa ympäristöasioihin, HSE-asioihin, ISO 14001 -standardiin ja EMAS-asetukseen);
- asiaankuuluva ammatillinen tausta (muun muassa tiede- ja ympäristöaiheet, HSE-asiat, ISO 14001 -standardi ja EMAS-asetus);
- muu asiaankuuluva ammatillinen tausta tai kokemus.

B. Sertifioijan/todentajan koulutus:

Kun sertifioija/todentaja on hyväksytty koulutukseen, ELH antaa hänelle yksilöllistä ohjausta. Koulutus sisältää seuraavaa:

- Eco-Lighthouse-järjestelmän esittely: historia lyhyesti, verkosto ja organisaation rakenne;
- eri roolit ja niiden vastuut: konsultti, todentaja, kunnan koordinaattori, hallinto ja yrityksen Eco-Lighthouse-vastuuhenkilö;
- jos käytettävissä on ulkopuolinen konsultti: konsultin lyhyt selostus sertifiointiprosessin käytännön seikoista ymmärtämisen helpottamiseksi;
- Eco-Lighthouse-verkkoportaali, mukaan lukien ympäristökatselmus, sertifiointiraportti;
- vuosittainen ilmasto- ja ympäristöraportti;
- Eco-Lighthouse-sertifiointi ja uudelleensertifiointiprosessi;
- auditointimenetelmät.

Seuraavat lisätoimet on määrä toteuttaa vuonna 2017:

- tutkinto;
- määräaikainen hyväksyntä toimintaa varten;
- ulkopuolisen elimen suorittama sertifioijien/todentajien tarkkailu.

ELH aikoo lisätä vuoropuhelua Norjan akkreditointielinten kanssa ja täyttää niiden standardit ja vaatimukset, mutta pidättyä sertifioijien/todentajien varsinaisesta akkreditoinnista, sillä se lisäisi tuntuvasti ELH-sertifiointia tavoittelevien yritysten kustannuksia.

Komission päätelmä

ELH-ympäristöjärjestelmän arviointi vahvisti, että ELH-järjestelmä eroaa EMAS-järjestelmästä menetelmiltään (perustuvat kriteereihin), laajuudeltaan (toimialoja, joilla ei ole monitahoisia ympäristönäkökohtia) ja kohderyhmältään (pääasiassa pienet ja keskiuuret yritykset). Näitä eroja heijastavat myös akkreditointia ja toimiluvan myöntämistä koskevat vaatimukset sekä eräät ELH-järjestelmän erityispiirteet, kuten yhteistyö kuntien kanssa ja halu pitää sertifiointikustannukset alhaisina.

ELH-järjestelmässä sovellettavaan lähestymistapaan kuuluu ulkopuolisen sertifioijan suorittama sertifiointi, joka palvelee hyvin järjestelmän tavoitteita. Tärkeimpiä eroja EMAS-asetuksen mukaiseen todentamiseen verrattuna ovat seuraavat:

- ELH-sertifiointiprosessissa keskitytään arvioimaan ELH-järjestelmän ytimenä olevan kriteeristön täyttämistä, mukaan lukien tärkeimpien lakisääteisten vaatimusten noudattamista. EMAS-järjestelmässä ei sovelleta tällaista jäsennettyä lähestymistapaa, vaan siinä todentajan on arvioitava EMAS-asetuksen vaatimusten asianmukaista täytäntöönpanoa, mukaan lukien asiaankuuluvien ympäristönäkökohtien tunnistamista ja lakisääteisten vaatimusten täyttämistä, kunkin organisaation tapauksessa.
- ELH-sertifioijan pätevyydessä painotetaan kriteerien arviointia. EMAS-järjestelmässä pätevyys painottuu laajempaan tietämykseen ympäristönäkökohdista ja erityiseen tietämykseen asianomaisesta toimialasta.

- ELH-todentajat kouluttaa ja hyväksyy ELH-säätiö, ja kunkin todentajan työtä valvotaan erikseen. EMAS-todentajien akkreditoinnista tai toimiluvan myöntämisestä ja valvonnasta vastaavat valtionhallinnon EMAS-asetuksen ja/tai ISO 17021 -standardin mukaisesti nimittämät hallintoelimet.
- EMAS-järjestelmään sisältyy vuosittain suoritettava ulkopuolinen tarkistus, jonka tarkoituksena on varmistaa ympäristöselonteon vahvistaminen (kahden vuoden välein pienissä ja keskisuurissa yrityksissä, joihin kuuluu valtaosa ELH-järjestelmää toteuttavista organisaatioista). ELH-sertifiointi tapahtuu kolmen vuoden välein, eikä todentamista suoriteta väli vuosina.

ELH-järjestelmä sisältää ennalta määritellyn kriteeristön ja keskittyy pieniin organisaatioihin (yli 250 työntekijän yrityksiä vähän, ei raskaan teollisuuden yrityksiä), ja sen sertifiointijärjestelmää valvoo ELH-säätiö ja ylläpitää kunnat. Näin sen lähestymistapa pieniin ja keskisuuriin yrityksiin, jotka haluavat arvioida ja parantaa terveytensä, ympäristönsä ja turvallisuutensa liittyviä käytäntöjään, on tehokas ja käytännöllinen.

Koska järjestelmän ydin rakentuu kriteeristön pohjalta, ELH-todentajalta/sertifioijalta ei vaadita pätevyyttä havaita kriteeristön ulkopuolisia ympäristöön liittyviä ongelmia tai poikkeamia. Toimialaa koskevan erityistietämyksen tai lainsäädännöllisen tietämyksen puuttuminen voi myös estää häntä tekemästä erityisiä tarkastuksia paikan päällä tai todentamasta erityisten lainsäädännöllisten teknisten tietojen luotettavuutta. Tällainen erityinen analyysi voi olla tarpeen toimialakriteerien ulkopuolisten näkökohtien, erityisesti yhteisen kriteerin nro 1963 mukaisesti tunnistettujen muiden näkökohtien ⁽¹⁾, arvioimiseksi ja lainsäädännön noudattamisen todentamiseksi.

Tästä analyysistä voidaan päätellä, että ELH-järjestelmään sisältyy sen rakenteeseen ja erityispiirteisiin hyvin sopiva, johdonmukainen sertifiointijärjestelmä, jossa sertifioinnin suorittaa ulkopuolinen sertifioija. ELH-todentajan pätevyyttä koskevat vaatimukset eivät ole kuitenkaan täysin EMAS-asetuksen vastaavien vaatimusten mukaisia.

Komissio katsoo näiden seikkojen perusteella, että **"akkreditointiin ja toimiluvan myöntämiseen sovellettavia vaatimuksia"** koskeva ELH-järjestelmän osa on osittain EMAS-asetuksen vastaavien vaatimusten mukainen.

Päätelmät

ELH-järjestelmä tarjoaa monille erikokoisille ja eri aloilla toimiville organisaatioille mahdollisuuden hankkia kolmannen osapuolen auditoima ympäristösertifikaatti. Järjestelmä on hyvin jäsenetty, nykyaikainen ja oikeudenmukainen. Sen perustana on yhteinen ja toimialakohtainen kriteeristö, joka sertifiointia hakevan organisaation on täytettävä. EMAS-järjestelmä on rakennettu erilaisen lähestymistavan pohjalta: ympäristöjärjestelmän toteuttaminen perustuu ja tukeutuu organisaatioon liittyvien merkittävien ympäristönäkökohtien alustavaan tunnistamiseen.

Myös järjestelmien kohderyhmät ovat erilaisia. ELH-järjestelmä keskittyy selvästi pieniin ja keskisuuriin yrityksiin, kun taas EMAS-järjestelmää voivat toteuttaa kaikenkokoiset organisaatiot, myös suuret teollisuuden organisaatiot. ELH-järjestelmän hallinnosta vastaa ELH-säätiö, joka ylläpitää järjestelmää ja määrittelee sen vaatimukset. ELH-säätiö toimii myös toimilupapalveluna, joka vastaa eri kunnissa toimivien sertifioijien kouluttamisesta ja hyväksymisestä. EMAS-järjestelmän hallinto perustuu säädökseen (EU:n asetukseen), jossa edellytetään viranomaisen nimittämää elimiä sekä akkreditoitua tai toimiluvan saaneen todentajan suorittamaa todentamista.

Kuten koko tästä asiakirjasta käy ilmi, molemmilla järjestelmillä pyritään samaan yleiseen tavoitteeseen (organisaatioiden ympäristönsuojelun tason parantamiseen), mutta eri menetelmin. Vaatimukset eivät ole samoja. Eräät ELH-järjestelmän osat ovat osittain EMAS-asetuksen vastaavien vaatimusten mukaisia, kun taas toiset tunnustetaan täysin niiden mukaisiksi. Niitä ELH-järjestelmän osia, jotka eivät ole täysin EMAS-asetuksen vaatimusten mukaisia, ei voida tunnustaa asetusta vastaaviksi. Organisaatiot, joiden tavoitteena on siirtyä EMAS-järjestelmään, voivat kuitenkin mukauttaa kyseisiä osia käyttämällä apuna tätä asiakirjaa ennen EMAS-rekisteröinnin hakemista.

Komissio tunnustaa tämän arvioinnin perusteella

- seuraavat Eco-Lighthouse-järjestelmän osat EMAS-asetuksen vastaavien vaatimusten mukaisiksi. Seuraavien osien voidaan sen vuoksi katsoa vastaavan EMAS-asetuksen vaatimuksia:
- ylimmän johdon sitoutuminen ja osallistuminen;

⁽¹⁾ Yhteinen kriteeri nro 1963: "Yrityksen on tunnistettava yrityksen muut merkittävät ympäristönäkökohdat ja harkittava tarpeellisia toimia ja/tai niiden sisällyttämistä vuosittaiseen ilmasto- ja ympäristöraporttiin ja/tai seurantaan toimintasuunnitelman avulla."

- ympäristöpolitiikan laatiminen;
 - tavoitteiden ja ympäristöohjelman laatiminen jatkuvan parantamisen varmistamiseksi;
 - organisaatorakenne, koulutus ja henkilöstön osallistuminen;
 - dokumentointivaatimukset;
 - toiminnan ohjaus;
 - valmius ja toiminta hätätilanteissa;
 - tarkistaminen, sisäinen auditointi ja korjaavat toimenpiteet;
 - johdon katselmus;
 - seuraavat Eco-Lighthouse-järjestelmän osat osittain EMAS-asetuksen vastaavien vaatimusten mukaisiksi:
 - ympäristökatselmuksen tekeminen – alustava analyysi;
 - lainsäädännön noudattamisen varmistaminen;
 - viestintä (sisäinen ja ulkoinen);
 - sertifiointielinten akkreditointiin ja toimiluvan myöntämiseen sovellettavia vaatimuksia koskevat Eco-Lighthouse-järjestelmän osat osittain EMAS-asetuksen vastaavien vaatimusten mukaisiksi.
-

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS (EU) 2017/2287,**annettu 8 päivänä joulukuuta 2017,****elohopean ja tiettyjen elohopeaseosten tuonnissa käytettävien lomakkeiden täsmentämisestä
Euroopan parlamentin ja neuvoston elohopeasta annetun asetuksen (EU) 2017/852 nojalla***(tiedoksiannettu numerolla C(2017) 8190)***(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon elohopeasta ja asetuksen (EY) N:o 1102/2008 kumoamisesta 17 päivänä toukokuuta 2017 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/852 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 6 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Minamatan elohopeaa koskevan yleissopimuksen ⁽²⁾, jäljempänä 'Minamatan yleissopimus', 3 artiklan mukaisesti asetuksen (EU) 2017/852 4 artiklan 1 kohdassa säädetään, että elohopeaa ja eräitä elohopeaseoksia voidaan tuoda unionin tullialueelle muita käyttötarkoituksia varten kuin jätteenä loppukäsittelyä varten ainoastaan, jos tuojajäsenvaltio on myöntänyt tuonnille kirjallisen suostumuksen. Sellaiselle viejämälle, joka ei ole Minamatan yleissopimuksen osapuoli, voidaan myöntää suostumus vain, jos viejämää on myös toimittanut todistuksen siitä, että elohopea ei ole peräisin uuden elohopean tuotannosta.
- (2) Lomakkeiden, joilla tällaiset suostumukset myönnetään tai evätään ja joilla todistetaan, että elohopea ei ole peräisin uuden elohopean tuotannosta, pitäisi olla yhteneväisiä Minamatan yleissopimuksen osapuolten konferenssin ensimmäisessä kokouksessa tehdyllä päätöksellä UNEP/MC/COP.1/5 ⁽³⁾ määriteltujen lomakkeiden kanssa, ja niitä olisi muutettava tarpeen mukaan, jotta niissä huomioidaan asetuksen (EU) 2017/852 vaatimukset.
- (3) Jotta voidaan varmistaa yhdenmukaisuus asetuksen (EU) 2017/852 soveltamispäivän kanssa, tämän päätöksen soveltaminen pitäisi lykätä 1 päivään tammikuuta 2018.
- (4) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat asetuksen (EU) 2017/852 22 artiklalla perustetun komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Lomake, jota jäsenvaltioiden tulee käyttää, kun myönnetään tai evätään kirjallinen suostumus asetuksen (EU) 2017/852 4 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan nojalla, sisältyy tämän päätöksen liitteeseen I. Tätä artiklaa ei kuitenkaan sovelleta sellaisen elohopean tai elohopeaseoksen tuontiin, joka on jätettä tai joka katsotaan jätteeksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98/EY ⁽⁴⁾ määritelmän mukaisesti.

2 artikla

Jäsenvaltiot voivat myöntää kirjallisen suostumuksen asetuksen (EU) 2017/852 4 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan nojalla kyseisen alakohdan b alakohdassa esitetyissä olosuhteissa vain, jos tässä alakohdassa vaadittu todistus on tämän päätöksen liitteeseen II sisältyvässä lomakkeessa. Tätä artiklaa ei kuitenkaan sovelleta sellaisen elohopean tai elohopeaseoksen tuontiin, joka on jätettä tai joka katsotaan jätteeksi direktiivin 2008/98/EY määritelmän mukaisesti.

⁽¹⁾ EUVL L 137, 24.5.2017, s. 1.

⁽²⁾ Unioni ratifioi Minamatan yleissopimuksen 11 päivänä toukokuuta 2017 annetulla neuvoston päätöksellä (EU) 2017/939 elohopeaa koskevan Minamatan yleissopimuksen tekemisestä Euroopan unionin puolesta (EUVL L 142, 2.6.2017, s. 4).

⁽³⁾ Päätös UNEP/MC/COP.1/5 'Guidance in relation to mercury supply sources and trade (article 3), particularly in regard to identification of stocks and sources of supply (paragraph 5 (a)) and forms and guidance for obtaining consent to import mercury (paragraphs 6 and 8)', annettu 24 päivänä syyskuuta 2017.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta (EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3).

3 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2018.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 8 päivänä joulukuuta 2017.

Komission puolesta

Karmenu VELLA

Komission jäsen

LIITE I

LOMAKE ASETUKSEN (EU) 2017/852 4 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUN KIRJALLISEN SUOSTUMUKSEN MYÖNTÄMISTÄ TAI EVÄÄMISTÄ VARTEN KYSEISEN ASETUKSEN LIITTEESSÄ I MAINITTUJEN ELOHOPEAN JA ELOHOPEASEOSTEN TUONTIA VARTEN

LOMAKE ELOHOPEASTA ANNETUN EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUKSEN (EU) 2017/852 4 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUN KIRJALLISEN SUOSTUMUKSEN MYÖNTÄMISTÄ TAI EVÄÄMISTÄ VARTEN KYSEISEN ASETUKSEN LIITTEESSÄ I MAINITTUJEN ELOHOPEAN JA ELOHOPEASEOSTEN TUONTIA VARTEN

Huomaa: Tämä lomake koskee elohopean ja muita aineita sisältävien elohopeaseosten tuontia Euroopan unioniin, mukaan lukien elohopeasta annetun asetuksen (EU) 2017/852 liitteessä I mainitut elohopeaseokset, joiden elohopeapitoisuus on vähintään 95 painoprosenttia ('elohopeaseokset'). Tämä lomake ei koske sellaisen elohopean tai elohopeaseoksen tuontia, joka on jätettä tai joka katsotaan jätteeksi jätteestä annetun direktiivin 2008/98/EY (¹) mukaisesti.

Osa A: Tuontia toteuttavan jäsenvaltion ilmoittamat yhteystiedot

Kansallisen yhteyspisteen nimi (²):

Osoite:

Puhelin:

Faksi:

Sähköposti:

Osa B: Vievän osapuolen ilmoittamat yhteystiedot

Kansallisen yhteyspisteen tai asiasta vastaavan virkamiehen nimi:

Osoite:

Puhelin:

Faksi:

Sähköposti:

Osa C: Vievän osapuolen ilmoittamat lähetystiedot

i) Ilmoita lähetettävän, joko sellaisenaan tai seoksina olevan, elohopean suunniteltu kokonaismäärä (kg)

ii) Ilmoita suunniteltu lähetyspäivä

iii) Ilmoita, onko elohopea, joko sellaisenaan tai seoksena, peräisin uuden elohopean tuotannosta:

Jos KYLLÄ: Viejämää, joka on Minamatan yleissopimuksen sopimuspuoli: Ilmoita, onko elohopea peräisin Minamatan yleissopimuksen 3 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettua uudesta vai olemassa olevasta elohopean tuotannosta.

Jos viejämää ei ole yleissopimuksen osapuoli, se on toimittanut todistuksen siitä, että elohopea ei ole peräisin uuden elohopean tuotannosta.

iv) Vahvista, että elohopea, joko sellaisenaan tai seoksena, ei ole peräisin näistä kolmesta lähteestä (³):

- kloorialkaliteollisuus (esim. kloorialkalikennojen käytöstä poisto),
- maakaasun puhdistus,
- muiden kuin rautametallien louhinta ja sulatustoiminnot.

Osa D: Tuontia toteuttavan jäsenvaltion ilmoittamat tiedot

Mihin tarkoitukseen elohopeaa tuodaan, joko sellaisenaan tai seoksena? Ympyröi:

i) Ympäristön kannalta kestäväällä tavalla tapahtuva väliaikainen varastointi asetuksen (EU) 2017/852 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti

KYLLÄ

EI

Jos kyllä, tarkenna suunniteltu käyttötarkoitus, jos se on tiedossa.

.....
.....
.....

- ii) Onko käyttö sallittu unionin ja kansallisen lainsäädännön ⁽⁴⁾ nojalla: KYLLÄ EI
Jos kyllä, erittele lisätiedot elohopean suunnitellusta käyttötarkoituksesta, joko sellaisenaan tai seoksena.

.....
.....
.....

Osa E: Lähetystiedot

Tuoja

Yrityksen nimi:

Osoite:

Puhelin:

Faksi:

Sähköposti:

Viejä

Yrityksen nimi:

Osoite:

Puhelin:

Faksi:

Sähköposti:

Osa F: Tuontia toteuttavan jäsenvaltion suostumuksen osoitus:

Suostumus (ympyröi):

MYÖNNETÄÄN EVÄTÄÄN

Alla voit ilmoittaa edellytyksiä, lisätietoja tai muita olennaisia tietoja.

.....
.....

Tuontia toteuttavan jäsenvaltion nimeämien toimivaltaisten viranomaisten allekirjoitus ja päiväys:

— Nimi:

— Ammatti:

— Allekirjoitus:

— Päiväys:

⁽¹⁾ Asetuksen (EU) 2017/852 4 artiklan 2 kohdan nojalla muiden kuin tässä lomakkeessa tarkoitettujen elohopeaseosten tuonti tai elohopeayhdisteiden tuonti elohopean talteenottoa varten on kielletty.

⁽²⁾ "Kansallinen yhteyspiste" viittaa kansalliseen yhteyspisteeseen, joka on nimetty Minamatan yleissopimuksen 17 artiklan 4 kohdan mukaisesti yleissopimuksen mukaista tietojenvaihtoa varten. Tämän odotetaan olevan sama kuin 'toimivaltainen viranomainen', jonka tuontia toteuttava jäsenvaltio nimeää asetuksen (EU) 2017/852 17 artiklan nojalla toimimaan viranomaisena, jolle tuontipyynnöt 4 artiklan nojalla pitäisi osoittaa.

⁽³⁾ Asetuksen (EU) 2017/852 11 artiklan mukaan elohopeaa ja elohopeayhdisteitä, joko sellaisenaan tai seoksina, jotka ovat peräisin mistä tahansa kolmesta lomakkeessa luetellusta lähteestä, pidetään direktiivissä 2008/98/EY määriteltynä jätteenä ja ne on loppukäsiteltävä mainitun direktiivin mukaisesti vaarantamatta ihmisten terveyttä tai vahingoittamatta ympäristöä.

⁽⁴⁾ Asetuksen (EU) 2017/852 4 artiklan 3 kohdan nojalla elohopean tuonti unioniin pienimuotoista kullankaivua ja kullan käsittelyä varten on kielletty.

LIITE II

ELOHOPEAN ALKUPERÄSTÄ MYÖNNETTÄVÄÄ TODISTUSTA VARTEN TARVITTAVA LOMAKE NILLE VALTIOILLE, JOTKA EIVÄT OLE MINAMATAN ELOHOPEASTA ANNETUN YLEISSOPIMUKSEN OSAPUOLIA, JOTKA AIKOVAT VIEDÄ JÄSENVALTIOON JOKO SELLAISENAAN TAI SEOKSINA OLEVAA ELOHOPEAA

LOMAKE JOKO SELLAISENAAN TAI SEOKSINA VIETÄVÄN ELOHOPEAN ALKUPERÄSTÄ MYÖNNETTÄVÄÄ TODISTUSTA VARTEN

Osa A: Vievän osapuolen ilmoittamat lähetystiedot

- i) Ilmoita lähetettävän, joko sellaisenaan tai seoksina olevan, elohopean suunniteltu kokonaismäärä
- ii) Ilmoita suunniteltu lähetyspäivä

Osa B: Lähetystiedot

Tuoja

Yrityksen nimi:

Osoite:

Puhelin:

Faksi:

Sähköposti:

Viejä

Yrityksen nimi:

Osoite:

Puhelin:

Faksi:

Sähköposti:

Osa C: Todistus

Elohopeasta annetun Minamatan yleissopimuksen 3 artiklan 8 kohdan nojalla hallitukseni todistaa, että tässä lomakkeessa eritellyssä lähetyksessä oleva elohopea ei ole peräisin uuden elohopean tuotannosta.

Voit toimittaa viedyn elohopean alkuperää tukevia tietoja.

Vastuussa olevan hallituksen virkamiehen allekirjoitus ja päiväys:

— Nimi:

— Ammatti:

— Allekirjoitus

— Päiväys:

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS (EU) 2017/2288,**annettu 11 päivänä joulukuuta 2017,****sellaisten tieto- ja viestintätekniikan teknisten eritelmien yksilöimisestä, joihin voidaan viitata julkisissa hankinnoissa****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon eurooppalaisesta standardoinnista, neuvoston direktiivien 89/686/ETY ja 93/15/ETY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/9/EY, 94/25/EY, 95/16/EY, 97/23/EY, 98/34/EY, 2004/22/EY, 2007/23/EY, 2009/23/EY ja 2009/105/EY muuttamisesta ja neuvoston päätöksen 87/95/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1673/2006/EY kumoamisesta 25 päivänä lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1025/2012 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 13 artiklan 1 kohdan,

on kuullut tieto- ja viestintätekniikan standardointia käsittelevää eurooppalaista sidosryhmäfoorumia ja alakohtaisia asiantuntijoita,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Standardoinnilla on suuri merkitys tuettaessa Eurooppa 2020 -strategiaa. ⁽²⁾ Useassa Eurooppa 2020 -strategiaan sisältyvässä lippulaivahankkeessa korostetaan tuote- tai palvelumarkkinoilla tehtävän vapaaehtoisen standardoinnin merkitystä tuotteiden ja palvelujen yhteensopivuuden ja yhteentoimivuuden varmistamisessa, teknologian kehityksen edistämisessä ja innovoinnin tukemisessa.
- (2) Standardit vaikuttavat olennaisesti Euroopan kilpailukykyyn, ja ne ovat elintärkeitä innovoinnin ja edistyksen kannalta. Komission tiedonannoissa, jotka koskevat sisämarkkinoita ⁽³⁾ ja digitaalisia sisämarkkinoita ⁽⁴⁾, vahvistetaan yhteisten standardien merkitys, jotta varmistetaan verkkojen ja järjestelmien tarvittava yhteentoimivuus Euroopan digitaalitaloudessa. Tätä vahvistettiin hyväksymällä tieto- ja viestintätekniikan standardointiprioriteetteja digitaalisilla sisämarkkinoilla koskeva tiedonanto ⁽⁵⁾, jossa komissio yksilöi ensisijaisia tieto- ja viestintätekniikan aloja, joissa standardointia pidetään erityisen tärkeänä digitaalisten sisämarkkinoiden loppuunsaattamisen kannalta.
- (3) Komission tiedonannossa "Strateginen visio eurooppalaisille standardeille: lisätään ja nopeutetaan Euroopan talouden kestävä kasvua vuoteen 2020 mennessä" ⁽⁶⁾ tunnustettiin standardoinnin erityisluonne tieto- ja viestintätekniikan alalla, sillä tämän alan ratkaisujen, sovellusten ja palvelujen kehittäjinä ovat usein tieto- ja viestintätekniikan globaalit forumit ja konsortiot, jotka ovat nyt johtavia tieto- ja viestintätekniikan standardien kehittämissorganisaatioita.
- (4) Eurooppalaisesta standardoinnista annetulla asetuksella (EU) N:o 1025/2012 perustetaan järjestelmä, jonka mukaisesti komissio voi päättää yksilöidä sellaiset merkityksellisimmät ja laajimmin hyväksytyt tieto- ja viestintätekniikan tekniset eritelmät, jotka eivät ole eurooppalaisten, kansainvälisten tai kansallisten standardointiorganisaatioiden julkaisemia ja joita voitaisiin pitää viitteinä, pääosin yhteentoimivuuden varmistamiseksi julkisissa hankinnoissa. Kun laitteita, ohjelmistoja ja tietotekniikkapalveluja hankittaessa käytettävissä on mahdollisimman laaja tieto- ja viestintätekniikan teknisten eritelmien valikoima, voidaan varmistaa laitteiden, palvelujen ja sovellusten yhteentoimivuus, auttaa välttämään julkisen hallinnon sitoutumista yhteen toimittajaan, mitä tapahtuu, jos julkinen hankintaviranomainen ei käytettyään tieto- ja viestintätekniikan alalla valmistajakohtaista ratkaisua voi vaihtaa tarjoajaa hankintasopimuksen päätyttyä, ja edistää kilpailua yhteentoimivien tieto- ja viestintätekniikkaratkaisujen tarjonnassa.
- (5) Sellaisten tieto- ja viestintätekniikan teknisten eritelmien, joihin voidaan viitata julkisissa hankinnoissa, on täytettävä asetuksen (EU) N:o 1025/2012 liitteessä II vahvistetut vaatimukset. Näiden vaatimusten täyttyminen antaa viranomaisille varmuuden siitä, että kyseiset tieto- ja viestintätekniikan tekniset eritelmät on laadittu noudattaen avoimuuden, läpinäkyvyyden, tasapuolisuuden ja yksimielisyyden periaatteita, jotka Maailman kauppajärjestö tunnustaa standardoinnin alalla.

⁽¹⁾ EUVL L 316, 14.11.2012, s. 12.

⁽²⁾ Komission tiedonanto "Eurooppa 2020: Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia". KOM(2010) 2020 lopullinen, 3. maaliskuuta 2010.

⁽³⁾ Komission tiedonanto "Sisämarkkinoiden päivitys: lisää mahdollisuuksia ihmisille ja yrityksille", COM(2015) 550 final, 28. lokakuuta 2015.

⁽⁴⁾ Tiedonanto "Digitaalisten sisämarkkinoiden strategia Euroopalle", COM(2015) 192 final, 6. toukokuuta 2015.

⁽⁵⁾ COM(2016) 176 final, 19. huhtikuuta 2016.

⁽⁶⁾ KOM(2011) 311 lopullinen, 1. kesäkuuta 2011.

- (6) Päätös tieto- ja viestintätekniiikan eritelmän yksilöimisestä hyväksytään sen jälkeen, kun on kuultu komission päätöksellä 2011/C 349/04 ⁽¹⁾ perustettua tieto- ja viestintätekniiikan standardointia käsittelevää eurooppalaista sidosryhmäfoorumia ja kun alakohtaisia asiantuntijoita on tämän lisäksi kuultu muulla tavoin.
- (7) Tieto- ja viestintätekniiikan standardointia käsittelevä eurooppalainen sidosryhmäfoorumi arvioi seuraavat tekniset eritelmät ja antoi niistä yksilöimistä puoltavan lausunnon: SPF-Sender Policy Framework for Authorizing Use of Domains in Email (SPF), STARTTLS-SMTP Service Extension for Secure SMTP over Transport Layer Security (STARTTLS-SMTP) ja DANE-SMTP Security via Opportunistic DNS-Based Authentication of Named Entities Transport Layer Security (DANE-SMTP), jotka on laatinut Internet Engineering Task Force (IETF); Structured Threat Information Expression (STIX 1.2) ja Trusted Automated Exchange of Indicator Information (TAXII 1.1), jotka on kehittänyt Organization for the Advancement of Structured Information Standards (OASIS). Foorumin arviointi ja lausunto toimitettiin myöhemmin alakohtaisille asiantuntijoille, jotka vahvistivat yksilöimistä puoltavan lausunnon.
- (8) IETF:n kehittämä tekninen eritelmä SPF on avoin standardi, jossa määritellään tekninen menetelmä lähettäjän osoitteen väärentämisen havaitsemiseksi. SPF tarjoaa mahdollisuuden tarkistaa, onko viesti lähetetty palvelimelta, jolla on siihen lupa. Se on yksinkertainen sähköpostin validointijärjestelmä, jolla pyritään havaitsemaan sähköpostihuijaukset tarjoamalla mekanismi, jonka avulla vastaanottava sähköpostin välittäjäpalvelin voi tarkistaa, että tietyltä verkkoalueelta tuleva posti on peräisin isäntäpalvelimelta, jolla on kyseisen verkkoalueen hallinnoijien lupa. SPF:n tarkoituksena on estää roskapostittajia lähettämästä viestejä, joissa on väärennetyt lähettäjän osoitteet tietyllä verkkoalueella. Vastaanottajat voivat selvittää SPF:n kirjaamista tiedoista, onko viesti, jonka väitetään tulevan tietyltä verkkoalueelta, peräisin hyväksytyltä postipalvelimelta.
- (9) IETF:n kehittämä STARTTLS-SMTP on keino käyttää olemassa olevaa suojaamatonta yhteyttä ja parantaa se suojatuksi yhteydeksi. STARTTLS on SMTP-protokollan (Simple Mail Transfer Protocol) laajennus, jonka avulla SMTP-palvelin ja -asiakas voivat käyttää Transport Layer Securityä (TLS), jotta voidaan tarjota yksityistä, varmennettua viestintää internetin kautta. Varmennamattomat sähköpostiviestit ovat erityisen merkittävä tekijä julkishallinnon verkkoihin tehtävissä hyökkäyksissä. Kun käyttäjä lähettää sähköpostiviestin, käyttäjän sähköpostipalvelin lähettää kyseisen viestin vastaanottajan sähköpostipalvelimelle. Näiden sähköpostipalvelinten välinen yhteys voidaan varmistaa etukäteen TLS:llä. STARTTLS tarjoaa yhden tavan parantaa salaamatonta (plain-text) yhteyttä salatuksi TLS-yhteydeksi.
- (10) IETF:n kehittämä DANE-SMTP on joukko protokollia, joilla parannetaan internetin turvallisuutta mahdollistamalla avainten asettaminen nimipalveluun (Domain Name System eli DNS) suojattuna DNSSEC:llä (DNS Security). Kun luodaan suojattu yhteys tuntemattomaan osapuoleen, on toivottavaa tarkistaa lähettävän osapuolen ja määräraikan aitous verkossa. Tämä voidaan tehdä PKI-järjestelmässä varmennusviranomaisten myöntämällä varmenteilla tai itseallekirjoitetuilla varmenteilla. DANE antaa verkkotunnuksen haltijalle (rekisteröijä) mahdollisuuden toimittaa lisätietoja verkkovarmenteiden lisäksi käyttämällä DNSSEC-suojattua DNS-tietuetta. DANE on näin ollen erityisen merkittävä aktiivisten hyökkäysten torjumiseksi.
- (11) OASISin kehittämä STIX 1.2 on kieli, jolla kuvataan kyberuhkia koskevia tietoja standardoidulla ja jäsennellyllä tavalla. Se kattaa kyberuhkatietojen keskeiset aiheet ja helpottaa iskujen analysointia ja niitä koskevan tiedon vaihtoa. Se kuvaa laaja-alaisesti kyberuhkiin liittyviä tietoja, myös vastapuolen toimintaa koskevia indikaattoreita, kuten IP-osoitteita ja tiedostojen tiivisteitä sekä kontekstuaalista tietoa uhkista, kuten vastapuolen taktiikka, tekniikka ja menettelyt (Tactics, Techniques and Procedures eli TTPs), hyötymistavoitteet, sekä kampanjat ja toimintavaihtoehdot. Yhdessä nämä tiedot antavat täyden kuvauksen kybervastustajan motiiveista, valmiuksista ja toiminnasta ja auttavat siten puolustautumaan hyökkäyksiltä.
- (12) OASISin kehittämä tekninen eritelmä TAXII v1.1 standardoi kyberhyökkäystietojen luotetun ja automaattisen vaihdon. TAXII määrittelee toimiin johtavien kyberuhkatietojen jakoa koskevat palvelut ja viestien vaihdon organisaation, tuotteen tai palvelun rajojen yli, jotta kyberuhkat voidaan havaita ja niitä voidaan ehkäistä ja lieventää. TAXII antaa organisaatioille mahdollisuuden parantaa tilannetietoutta kehittymässä olevista uhkista ja jakaa tietoa helposti kumppanien kanssa samalla hyödyntäen olemassa olevia suhteita ja järjestelmiä,

⁽¹⁾ Komission päätös 2011/C 349/04, annettu 28 päivänä marraskuuta 2011, tieto- ja viestintätekniiikan standardointia käsittelevän eurooppalaisen sidosryhmäfoorumin perustamisesta (EUVL C 349, 30.11.2011, s. 4).

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Liitteessä lueteltuihin teknisiin eritelmiin voidaan viitata julkisissa hankinnoissa.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 11 päivänä joulukuuta 2017.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

Jean-Claude JUNCKER

LIITE

Internet Engineering Task Force (IETF)

Numero	Tieto- ja viestintätekniikan teknisen eritelmän nimi
1	SPF-Sender Policy Framework
2	STARTTLS-SMTP Service Extension for Secure SMTP over Transport Layer Security
3	DANE-SMTP Security via Opportunistic DNS-Based Authentication of Named Entities Transport Layer Security (TLS)

Organization for the Advancement of Structured Information Standards (OASIS)

Numero	Tieto- ja viestintätekniikan teknisen eritelmän nimi
1	STIX 1.2 Structured Threat Information Expression
2	TAXII 1.1 Trusted Automated Exchange of Indicator Information

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS (EU) 2017/2289,**annettu 11 päivänä joulukuuta 2017,****korkeapatogeenisen lintuinfluenssan esiintymiseen tietyissä jäsenvaltioissa liittyvistä suojatoimenpiteistä annetun täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2017/247 liitteen muuttamisesta***(tiedoksiannettu numerolla C(2017) 8631)***(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon eläinlääkärintarkastuksista yhteisön sisäisessä kaupassa sisämarkkinoiden toteuttamista varten 11 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/662/ETY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 9 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon eläinlääkärin- ja kotieläinjalostustarkastuksista yhteisön sisäisessä tiettyjen elävien eläinten ja tuotteiden kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/425/ETY ⁽²⁾ ja erityisesti sen 10 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2017/247 ⁽³⁾ annettiin sen jälkeen, kun useissa jäsenvaltioissa, jäljempänä 'asianomaiset jäsenvaltiot', oli ilmennyt korkeapatogeenisen lintuinfluenssan H5-alatyypin taudinpurkauksia ja asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltainen viranomainen oli muodostanut suoja- ja valvontavyöhykkeet neuvoston direktiivin 2005/94/EY ⁽⁴⁾ 16 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
- (2) Täytäntöönpanopäätöksessä (EU) 2017/247 säädetään, että asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten direktiivin 2005/94/EY mukaisesti muodostamien suoja- ja valvontavyöhykkeiden on katettava vähintään kyseisen täytäntöönpanopäätöksen liitteessä luetellut suoja- ja valvontavyöhykkeet. Täytäntöönpanopäätöksessä (EU) 2017/247 säädetään myös, että suoja- ja valvontavyöhykkeillä sovellettavat toimenpiteet, joista säädetään direktiivin 2005/94/EY 29 artiklan 1 kohdassa ja 31 artiklassa, pidetään voimassa vähintään kyseisen täytäntöönpanopäätöksen liitteessä vahvistettuihin näitä vyöhykkeitä koskeviin päivämääriin asti.
- (3) Täytäntöönpanopäätöstä (EU) 2017/247 on sen hyväksymisen jälkeen muutettu useita kertoja, jotta on voitu ottaa huomioon lintuinfluenssan epidemiologisen tilanteen kehittyminen unionissa. Täytäntöönpanopäätöstä (EU) 2017/247 muutettiin muun muassa komission täytäntöönpanopäätöksellä (EU) 2017/696 ⁽⁵⁾, jotta voitiin vahvistaa säännöt, jotka koskevat untuvikkojen lähettämistä täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2017/247 liitteessä luetelluilta alueilta. Kyseisessä muutoksessa otettiin huomioon se, että untuvikkojen tapauksessa korkeapatogeenisen lintuinfluenssan leviämiskäsi on hyvin pieni verrattuna muihin siipikarjasta saatuihin hyödykkeisiin.
- (4) Täytäntöönpanopäätöstä (EU) 2017/247 muutettiin myöhemmin myös komission täytäntöönpanopäätöksellä (EU) 2017/1841 ⁽⁶⁾, jotta voitiin vahvistaa sovellettavia taudintorjuntatoimenpiteitä silloin, kun on olemassa lisääntynyt riski korkeapatogeenisen lintuinfluenssan leviämisestä. Näin ollen täytäntöönpanopäätöksessä (EU) 2017/247 säädetään nykyisin, että unionin tasolla on vahvistettava ne muut rajoitusvyöhykkeet, joita asianomaisissa jäsenvaltioissa muodostetaan direktiivin 2005/94/EY 16 artiklan 4 kohdan mukaisesti sen jälkeen, kun on todettu korkeapatogeenisen lintuinfluenssan taudinpurkaus tai taudinpurkauksia, sekä niillä sovellettavien toimenpiteiden kesto. Siinä vahvistetaan nykyisin myös säännöt elävän siipikarjan, untuvikkojen ja siitosmunien lähettämistä muilta rajoitusvyöhykkeiltä muihin jäsenvaltioihin tiettyjen edellytysten mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 395, 30.12.1989, s. 13.

⁽²⁾ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 29.

⁽³⁾ Komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2017/247, annettu 9 päivänä helmikuuta 2017, korkeapatogeenisen lintuinfluenssan esiintymiseen tietyissä jäsenvaltioissa liittyvistä suojatoimenpiteistä (EUVL L 36, 11.2.2017, s. 62).

⁽⁴⁾ Neuvoston direktiivi 2005/94/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 2005, yhteisön toimenpiteistä lintuinfluenssan torjumiseksi ja direktiivin 92/40/ETY kumoamisesta (EUVL L 10, 14.1.2006, s. 16).

⁽⁵⁾ Komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2017/696, annettu 11 päivänä huhtikuuta 2017, korkeapatogeenisen lintuinfluenssan esiintymiseen tietyissä jäsenvaltioissa liittyvistä suojatoimenpiteistä annetun täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2017/247 muuttamisesta (EUVL L 101, 13.4.2017, s. 80).

⁽⁶⁾ Komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2017/1841, annettu 10 päivänä lokakuuta 2017, korkeapatogeenisen lintuinfluenssan esiintymiseen tietyissä jäsenvaltioissa liittyvistä suojatoimenpiteistä annetun täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2017/247 muuttamisesta (EUVL L 261, 11.10.2017, s. 26).

- (5) Lisäksi täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2017/247 liitettä on muutettu useita kertoja, pääasiassa jotta on voitu ottaa huomioon asianomaisten jäsenvaltioiden direktiivin 2005/94/EY mukaisesti muodostamien suoja- ja valvontavyöhykkeiden rajojen muutokset. Täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2017/247 liitettä on viimeksi muutettu komission täytäntöönpanopäätöksellä (EU) 2017/2175 ⁽¹⁾ sen jälkeen, kun Bulgaria ja Italia ilmoittivat korkeapatogeenisen lintuinfluenssan uusista taudinpurkauksista kyseisissä jäsenvaltioissa. Bulgaria ilmoitti komissiolle kahdesta korkeapatogeenisen lintuinfluenssan H5N8-alatyypin taudinpurkauksesta siipikarjatililla Slivenin ja Yambolin alueilla kyseisessä jäsenvaltiossa. Italia ilmoitti komissiolle korkeapatogeenisen lintuinfluenssan H5N8-alatyypin taudinpurkauksista siipikarjatililla Lombardian, Piemonten ja Lazion alueilla kyseisessä jäsenvaltiossa. Mainitut jäsenvaltiot ilmoittivat komissiolle myös toteuttaneensa asianmukaisesti kyseisten taudinpurkausten johdosta direktiivin 2005/94/EY mukaisesti vaaditut tarvittavat toimenpiteet, joihin kuuluvat suoja- ja valvontavyöhykkeiden muodostaminen tartunnan saaneiden siipikarjatilojen ympärille sekä Italian osalta muiden rajoitusvyöhykkeiden laajentaminen.
- (6) Sen jälkeen kun täytäntöönpanopäätöstä (EU) 2017/247 viimeksi muutettiin täytäntöönpanopäätöksellä (EU) 2017/2175, Bulgaria on ilmoittanut komissiolle äskettäisestä korkeapatogeenisen lintuinfluenssan H5N8-alatyypin taudinpurkauksesta siipikarjatilalla Stara Zagoran alueella kyseisessä jäsenvaltiossa. Bulgaria on ilmoittanut komissiolle myös toteuttaneensa kyseisen äskettäin esiintyneen taudinpurkauksen johdosta direktiivin 2005/94/EY mukaisesti vaaditut tarvittavat toimenpiteet, joihin kuuluu suoja- ja valvontavyöhykkeiden muodostaminen tartunnan saaneen siipikarjatilalla ympärille.
- (7) Lisäksi Italia on ilmoittanut komissiolle uusista korkeapatogeenisen lintuinfluenssan H5N8-alatyypin taudinpurkauksista kyseisessä jäsenvaltiossa Lombardian ja Veneton alueilla sijaitsevilla siipikarjatililla. Italia on ilmoittanut komissiolle myös toteuttaneensa näiden äskettäin esiintyneiden taudinpurkausten johdosta direktiivin 2005/94/EY mukaisesti vaaditut tarvittavat toimenpiteet, joihin kuuluu suoja- ja valvontavyöhykkeiden muodostaminen tartunnan saaneiden siipikarjatilojen ympärille.
- (8) Komissio on tutkinut toimenpiteet, jotka Bulgaria ja Italia ovat direktiivin 2005/94/EY mukaisesti toteuttaneet kyseisissä jäsenvaltioissa äskettäin esiintyneiden korkeapatogeenisen lintuinfluenssan taudinpurkausten jälkeen, ja se on varmistunut siitä, että kyseisten kahden jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten muodostamien suoja- ja valvontavyöhykkeiden rajat ovat riittävällä etäisyydellä kaikista siipikarjailoista, joilla on vahvistettu korkeapatogeenisen lintuinfluenssan H5N8-alatyypin taudinpurkaus.
- (9) Jotta estetään tarpeettomat häiriöt unionin sisäisessä kaupassa ja vältetään se, että kolmannet maat asettaisivat kaupalle perusteettomia esteitä, on välttämätöntä määritellä pikaisesti unionin tasolla yhteistyössä Bulgarian ja Italian kanssa kyseisissä kahdessa jäsenvaltiossa direktiivin 2005/94/EY mukaisesti muodostetut suoja- ja valvontavyöhykkeet kyseisissä jäsenvaltioissa äskettäin esiintyneiden korkeapatogeenisen lintuinfluenssan taudinpurkausten jälkeen. Sen vuoksi täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2017/247 liitteessä olevia Bulgariaa ja Italiaa koskevia kohtia olisi päivitettävä, jotta voidaan ottaa huomioon taudin tämänhetkinen epidemiologinen tilanne kyseisissä jäsenvaltioissa. Erityisesti olisi lisättävä uusia kohtia täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2017/247 liitteessä oleviin luetteloihin Bulgariassa ja Italiassa sijaitsevista suoja- ja valvontavyöhykkeistä, joihin tällä hetkellä sovelletaan direktiivin 2005/94/EY mukaisia rajoituksia.
- (10) Sen vuoksi täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2017/247 liitettä olisi muutettava aluekuvauksen päivittämiseksi unionin tasolla siten, että siihen sisältyvät Bulgariassa ja Italiassa direktiivin 2005/94/EY mukaisesti muodostetut suoja- ja valvontavyöhykkeet kyseisissä jäsenvaltioissa äskettäin esiintyneiden korkeapatogeenisen lintuinfluenssan taudinpurkausten jälkeen ja niillä sovellettavien rajoitusten kesto.
- (11) Sen vuoksi täytäntöönpanopäätöstä (EU) 2017/247 olisi muutettava.
- (12) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän kasvi-, eläin-, elintarvike- ja rehukomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2017/247 liite tämän päätöksen liitteen mukaisesti.

⁽¹⁾ Komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2017/2175, annettu 21 päivänä marraskuuta 2017, korkeapatogeenisen lintuinfluenssan esiintymiseen tietyissä jäsenvaltioissa liittyvistä suojatoimenpiteistä annetun täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2017/247 liitteen muuttamisesta (EUVL L 306, 22.11.2017, s. 31).

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 11 päivänä joulukuuta 2017.

Komission puolesta
Vytenis ANDRIUKAITIS
Komission jäsen

LIITE

Muutetaan täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2017/247 liite seuraavasti:

1) Muutetaan A osa seuraavasti:

a) Korvataan Bulgariaa koskeva kohta seuraavasti:

”Jäsenvaltio: Bulgaria

Alue kattaa	Päivämäärä, johon asti voimassa direktiivin 2005/94/EY 29 artiklan 1 kohdan mukaisesti
Stara Zagora region, Municipality of Chirpan	
Gita Darjava Svoboda Oslarka	15.12.2017”

b) Korvataan Italiaa koskeva kohta seuraavasti:

”Jäsenvaltio: Italia

Alue kattaa	Päivämäärä, johon asti voimassa direktiivin 2005/94/EY 29 artiklan 1 kohdan mukaisesti
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0075) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,297588 E10,221751	7.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0076) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,280826 E10,219352	6.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0077) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,264774 E10,205204	5.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0078) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,267177 E10,233081	5.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0079) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,291849 E10,220940	6.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0080) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45.259133 E10.317484	16.12.2017
— The area of the parts of Veneto Region (ADNS 17/0082) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45.707605 E11.947517	29.12.2017”

2) Muutetaan B osa seuraavasti:

a) Korvataan Bulgariaa koskeva kohta seuraavasti:

”Jäsenvaltio: Bulgaria

Alue kattaa	Päivämäärä, johon asti voimassa direktiivin 2005/94/EY 31 artiklan mukaisesti
Sliven region, Municipality of Sliven	
— Glushnik — Kaloyanovo	25.11.2017–3.12.2017
— Sliven — Trapoklovo — Dragodanovo — Kamen — Topolchane — Sotirya — Sedlarevo	3.12.2017
— Zhelyu voyvoda — Blatets — Gorno Aleksandorvo	7.12.2017
Yambol region	
— Municipality of Straldzha — Zimnitsa — Charda	30.11.2017–7.12.2017
— Municipality of Straldzha — Straldzha — Atolovo — Vodenichene — Dzinot — Lozentets — Municipality of Tundzha — Mogila — Veselinovo — Kabile — Chargan — Municipality of Yambol — Yambol city	7.12.2017

Alue kattaa	Päivämäärä, johon asti voimassa direktiivin 2005/94/EY 31 artiklan mukaisesti
Stara Zagora region	
— Municipality of Chirpan — Gita — Darjava — Svoboda — Oslarka	16.12.2017–24.12.2017
— Municipality of Chirpan — Chirpan — Dimitriovo — Malko Tranovo — Rupkite — Svoboda — Tselina — Tsenovo — Volovarovo — Yazdach — Zetiovo — Zlatna Livada — Municipality of Stara Zagora — Vodenicharovo — Samuilovo — Kozarevec	24.12.2017
Haskovo region, Municipality of Dimitrovgrad	
— Merichleri — Velikan	24.12.2017”

b) Korvataan Italiaa koskeva kohta seuraavasti:

”Jäsenvaltio: Italia

Alue kattaa	Päivämäärä, johon asti voimassa direktiivin 2005/94/EY 31 artiklan mukaisesti
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0060) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,275251 E10,160212	29.11.2017–7.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0060) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,275251 E10,160212	7.12.2017

Alue kattaa	Päivämäärä, johon asti voimassa direktiivin 2005/94/EY 31 artiklan mukaisesti
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0061) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,273215 E10,15843	29.11.2017–7.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0061) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,273215 E10,15843	7.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0062) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,279373 E 10,243124	29.11.2017–7.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0062) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,279373 E 10,243124	7.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0063) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,244372 E10,19965	29.11.2017–7.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0063) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N 45,244372 E 10,19965	7.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0064) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,551421 E9,742449	27.11.2017–5.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0064) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,551421 E9,742449	5.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0065) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,247829 E10,173639	28.11.2017–6.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0065) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,247829 E10,173639	6.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0066) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,314835 E10,183902	29.11.2017–7.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0066) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,314835 E10,183902	7.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0067) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,268601 E10,198274	30.11.2017–8.12.2017

Alue kattaa	Päivämäärä, johon asti voimassa direktiivin 2005/94/EY 31 artiklan mukaisesti
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0067) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,268601 E10,198274	8.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0068) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,287212 E10,211417	30.11.2017–8.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0068) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,287212 E10,211417	8.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0069) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,257394 E10,236272	1.12.2017–9.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0069) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,257394 E10,236272	9.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0070) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,294615 E10,262587	5.12.2017–13.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0070) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,294615 E10,262587	13.12.2017
— The area of the parts of Piemonte Region (ADNS 17/0071) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,028312 E8,129643	2.12.2017–10.12.2017
— The area of the parts of Piemonte Region (ADNS 17/0071) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,028312 E8,129643	10.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0072) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,279698 E10,2546060	3.12.2017–11.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0072) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,279698 E10,2546060	11.12.2017
— The area of the parts of Lazio Region (ADNS 17/0073) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N41,933396 E12,82672	27.11.2017–5.12.2017
— The area of the parts of Lazio Region (ADNS 17/0073) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N41,933396 E12,82672	5.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0074) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,221999 E10,142106	3.12.2017–11.12.2017

Alue kattaa	Päivämäärä, johon asti voimassa direktiivin 2005/94/EY 31 artiklan mukaisesti
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0074) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,221999 E10,142106	11.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0075) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,297588 E10,221751	8.12.2017–16.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0075) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,297588 E10,221751	16.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0076) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,280826 E10,219352	7.12.2017–15.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0076) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,280826 E10,219352	15.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0077) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,264774 E10,205204	6.12.2017–14.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0077) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,264774 E10,205204	14.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0078) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,267177 E10,233081	6.12.2017–14.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0078) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,267177 E10,233081	14.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0079) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,291849 E10,220940	7.12.2017–15.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0079) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,291849 E10,220940	15.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0080) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45.259133 E10.317484	17.12.2017–25.12.2017
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0080) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45.259133 E10.317484	25.12.2017

Alue kattaa	Päivämäärä, johon asti voimassa direktiivin 2005/94/EY 31 artiklan mukaisesti
— The area of the parts of Veneto Region (ADNS 17/0082) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45.707605 E11.947517	30.12.2017–7.1.2018
— The area of the parts of Veneto Region (ADNS 17/0082) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45.707605 E11.947517	7.1.2018”

KANSAINVÄLISILLÄ SOPIMUKSILLA PERUSTETTUIJEN ELINTEN ANTAMAT SÄÄDÖKSET

**VASTAVUOROISESTA TUNNUSTAMISESTA TEHDYLLÄ EUROOPAN YHTEISÖN JA AMERIKAN
YHDYSVALTOJEN SOPIMUKSELLA PERUSTETUN SEKAKOMITEAN PÄÄTÖS N:o 52/2017,**

annettu 24 päivänä marraskuuta 2017,

**vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten merkitsemisestä sähkömagneettista yhteensopivuutta
koskevaan alakohtaiseen liitteeseen [2017/2290]**

SEKAKOMITEA, joka

ottaa huomioon vastavuoroisesta tunnustamisesta tehdyn Euroopan yhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen sopimuksen ja erityisesti sen 7 ja 14 artiklan,

sekä katsoo, että sekakomitean olisi tehtävä päätös vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen tai -laitosten lisäämisestä alakohtaiseen liitteeseen,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1. Lisätään liitteessä A oleva vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos sähkömagneettista yhteensopivuutta koskevan alakohtaisen liitteen V jakson sarakkeessa "EY:n pääsy USA:n markkinoille" olevaan vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten luetteloon.
2. Osapuolet ovat sopineet liitteessä A mainitun vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen toiminta-alaan kuuluvista tuotteista ja vaatimuksenmukaisuuden arviointimenettelyistä ja pitävät näitä tietoja ajan tasalla.

Tämän kahtena kappaleena laaditun päätöksen allekirjoittavat sekakomitean edustajat, jotka on valtuutettu toimimaan osapuolten puolesta sopimuksen muuttamiseksi. Päätös tulee voimaan päivänä, jona jälkimmäinen allekirjoituksista tehdään.

Amerikan yhdysvaltojen puolesta

James C. SANFORD

Allekirjoitettu Washington DC:ssä 15 päivänä
marraskuuta 2017

Euroopan unionin puolesta

Ignacio IRUARRIZAGA

Allekirjoitettu Brysselissä 24 päivänä
marraskuuta 2017

LIITE A

Sähkömagneettista yhteensopivuutta koskevan alakohtaisen liitteen V jakson sarakkeessa "EY:n pääsy USA:n markkinoille" olevaan vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten luetteloon lisätty EY:n vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos

EMITECH Chassieu
7, rue Georges Méliès
69680 Chassieu
RANSKA

**VASTAVUOROISESTA TUNNUSTAMISESTA TEHDYLLÄ EUROOPAN YHTEISÖN JA AMERIKAN
YHDYSVALTOJEN SOPIMUKSELLA PERUSTETUN SEKAKOMITEAN PÄÄTÖS N:o 53/2017,**

annettu 24 päivänä marraskuuta 2017,

**vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten merkitsemisestä sähkömagneettista yhteensopivuutta
koskevaan alakohtaiseen liitteeseen [2017/2291]**

SEKAKOMITEA, joka

ottaa huomioon vastavuoroisesta tunnustamisesta tehdyn Euroopan yhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen sopimuksen ja erityisesti sen 7 ja 14 artiklan,

sekä katsoo, että sekakomitean olisi tehtävä päätös vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen tai -laitosten lisäämisestä alakohtaiseen liitteeseen,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1. Lisätään liitteessä A oleva vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos sähkömagneettista yhteensopivuutta koskevan alakohtaisen liitteen V jakson sarakkeessa "EY:n pääsy USA:n markkinoille" olevaan vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten luetteloon.
2. Osapuolet ovat sopineet liitteessä A mainitun vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen toiminta-alaan kuuluvista tuotteista ja vaatimuksenmukaisuuden arviointimenettelyistä ja pitävät näitä tietoja ajan tasalla.

Tämän kahtena kappaleena laaditun päätöksen allekirjoittavat sekakomitean edustajat, jotka on valtuutettu toimimaan osapuolten puolesta sopimuksen muuttamiseksi. Päätös tulee voimaan päivänä, jona jälkimmäinen allekirjoituksista tehdään.

Amerikan yhdysvaltojen puolesta

James C. SANFORD

Allekirjoitettu Washington DC:ssä 15 päivänä
marraskuuta 2017

Euroopan unionin puolesta

Ignacio IRUARRIZAGA

Allekirjoitettu Brysselissä 24 päivänä
marraskuuta 2017

LIITE A

Sähkömagneettista yhteensopivuutta koskevan alakohtaisen liitteen V jakson sarakkeessa "EY:n pääsy USA:n markkinoille" olevaan vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten luetteloon lisätty EY:n vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos

CMC Centro Misure Compatibilità Srl
Via della Fisica, 20
36016 Thiene (VI)
ITALIA

**VASTAVUOROISESTA TUNNUSTAMISESTA TEHDYLLÄ EUROOPAN YHTEISÖN JA AMERIKAN
YHDYSVALTOJEN SOPIMUKSELLA PERUSTETUN SEKAKOMITEAN PÄÄTÖS N:o 54/2017,**

annettu 24 päivänä marraskuuta 2017,

**vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten merkitsemisestä sähkömagneettista yhteensopivuutta
koskevaan alakohtaiseen liitteeseen [2017/2292]**

SEKAKOMITEA, joka

ottaa huomioon vastavuoroisesta tunnustamisesta tehdyn Euroopan yhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen sopimuksen ja erityisesti sen 7 ja 14 artiklan,

sekä katsoo, että sekakomitean olisi tehtävä päätös vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen tai -laitosten lisäämisestä alakohtaiseen liitteeseen,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1. Lisätään liitteessä A oleva vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos sähkömagneettista yhteensopivuutta koskevan alakohtaisen liitteen V jakson sarakkeessa "EY:n pääsy USA:n markkinoille" olevaan vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten luetteloon.
2. Osapuolet ovat sopineet liitteessä A mainitun vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen toiminta-alaan kuuluvista tuotteista ja vaatimuksenmukaisuuden arviointimenettelyistä ja pitävät näitä tietoja ajan tasalla.

Tämän kahtena kappaleena laaditun päätöksen allekirjoittavat sekakomitean edustajat, jotka on valtuutettu toimimaan osapuolten puolesta sopimuksen muuttamiseksi. Päätös tulee voimaan päivänä, jona jälkimmäinen allekirjoituksista tehdään.

Amerikan yhdysvaltojen puolesta

James C. SANFORD

Allekirjoitettu Washington DC:ssä 15 päivänä
marraskuuta 2017

Euroopan unionin puolesta

Ignacio IRUARRIZAGA

Allekirjoitettu Brysselissä 24 päivänä
marraskuuta 2017

LIITE A

Sähkömagneettista yhteensopivuutta koskevan alakohtaisen liitteen V jakson sarakkeessa "EY:n pääsy USA:n markkinoille" olevaan vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten luetteloon lisätty EY:n vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos

Emilab Srl
Via F.lli Solari 5/A
33020 Amaro (UD)
ITALIA

OIKAISUJA

Oikaisu komission asetukseen (EU) 2015/340, annettu 20 päivänä helmikuuta 2015, lennonjohtajien lupakirjoja ja todistuksia koskevista teknisistä vaatimuksista ja hallinnollisista menettelyistä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 216/2008 mukaisesti, komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 923/2012 muuttamisesta ja komission asetuksen (EU) N:o 805/2011 kumoamisesta

(Euroopan unionin virallinen lehti L 63, 6. maaliskuuta 2015)

Sivulla 116, liitteessä IV olevan osan ATCO.MED luvussa B olevan 2 jakson ATCO.MED.B.020 kohdan a alakohdassa:

- on:* "Hakijat, joilla on jossain ruoansulatuskanavan tai sen sivuelinten osassa sellainen sairauden tai kirurgisen toimenpiteen jälkitila, joka todennäköisesti saattaa aiheuttaa toimintakyvyn menetyksen lennon aikana etenkin kurouman tai puristuman aiheuttamien ahtaumien vuoksi, on arvioitava terveydentilansa vuoksi kelpaamattomiksi."
- pitää olla:* "Hakijat, joilla on jossain ruoansulatuskanavan tai sen sivuelinten osassa sellainen sairauden tai kirurgisen toimenpiteen jälkitila, joka todennäköisesti saattaa aiheuttaa toimintakyvyn menetyksen etenkin kurouman tai puristuman aiheuttamien ahtaumien vuoksi, on arvioitava terveydentilansa vuoksi kelpaamattomiksi."
-

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI